

Senat
Rzeczypospolitej Polskiej
V kadencja

Sprawozdanie Stenograficzne

z 59. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
w dniach 31 marca i 1 kwietnia 2004 r.

Warszawa
2004 r.

Porządek obrad

59. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

w dniach 31 marca i 1 kwietnia 2004 r.

1. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ochronie przyrody.
2. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy – Prawo celne.
3. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne.
4. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie ustawy o kontroli skarbowej.
5. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz ustawy o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.
6. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o wyrobach budowlanych.
7. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane.
8. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej.
9. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw.
10. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o dopłatach do oprocentowania niektórych kredytów bankowych.
11. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich.
12. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw.
13. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz o zmianie niektórych innych ustaw.
14. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny.
15. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o czasie pracy kierowców.
16. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia oraz o zmianie ustawy o zmianie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych oraz o zmianie niektórych ustaw.
17. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o usługach detektywistycznych.
18. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych.
19. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców.
20. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencji o Europolu), sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.
21. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji Nr 161 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej służb medycyny pracy, przyjętej w Genewie dnia 26 czerwca 1985 r.

Oświadczenia senatorów są składane na końcu posiedzenia,
po wyczerpaniu porządku obrad

Obecni senatorowie: *według załączonej do protokołu listy obecności*

Obecni goście i przedstawiciele urzędów:

Główny Urząd Nadzoru Budowlanego
Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Wojskowa Agencja Mieszkaniowa
Ministerstwo Finansów

Ministerstwo Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej
Ministerstwo Infrastruktury
Ministerstwo Obrony Narodowej
Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Ministerstwo Sprawiedliwości
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji

Ministerstwo Środowiska

Ministerstwo Zdrowia

- główny inspektor nadzoru budowlanego Andrzej Urban
- prezes Cezary Banasiński
- wiceprezes Ewa Kubis
- prezes Andrzej Jaworski
- podsekretarz stanu Wiesław Czyżowicz
- podsekretarz stanu Elżbieta Mucha
- podsekretarz stanu Elżbieta Suchocka-Roguska
- sekretarz stanu Krzysztof Pater
- podsekretarz stanu Witold Górski
- sekretarz stanu Janusz Zemke
- sekretarz stanu Józef Pilarczyk
- podsekretarz stanu Stanisław Kowalczyk
- podsekretarz stanu Marek Sadowski
- sekretarz stanu Andrzej Brachmański
- podsekretarz stanu Leszek Ciećwierz
- podsekretarz stanu Tadeusz Matusiak
- podsekretarz stanu, główny konserwator przyrody
Ewa Symonides
- podsekretarz stanu Wacława Wojtala

(Początek posiedzenia o godzinie 9 minut 02)

(Posiedzeniu przewodniczą wicemarszałkowie Ryszard Jarzembowski, Jolanta Danielak oraz Kazimierz Kutz)

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dzień dobry państwu.

Otwieram pięćdziesiąte dziewiąte posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej piątej kadencji.

(Wicemarszałek trzykrotnie uderza łaską marszałkowską)

Do towarzyszenia mi w charakterze sekretarzy zapraszam panów senatorów: pana profesora Andrzeja Jaeschkego oraz pana senatora Mariana Lewickiego, który będzie prowadził listę mówców. Witam sekretarzy.

Informuję, że Sejm na swoim siedemdziesiątym pierwszym posiedzeniu 18 marca 2004 r. przyjął wszystkie poprawki Senatu do ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny, ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz ustawy – Kodeks wykroczeń, a także jedną poprawkę Senatu do ustawy o zmianie ustawy – Prawo pocztowe.

Doręczony państwu senatorom projekt porządku obrad pięćdziesiątego dziewiątego posiedzenia obejmuje dwadzieścia jeden punktów:

1. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ochronie przyrody.
2. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy – Prawo celne.
3. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne.
4. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie ustawy o kontroli skarbowej.
5. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz ustawy o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.
6. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o wyrobach budowlanych.
7. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane.

8. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o czasie pracy kierowców.

9. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej.

10. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw.

11. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o dopłatach do oprocentowania niektórych kredytów bankowych.

12. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich.

13. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw.

14. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

15. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny.

16. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia oraz o zmianie ustawy o zmianie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych oraz o zmianie niektórych ustaw.

17. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o usługach detektywistycznych.

18. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych.

19. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

20. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencji o Europolu), sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.

21. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji Nr 161 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej służb medycyny pracy, przyjętej w Genewie dnia 26 czerwca 1985 r.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zabrać głos w sprawie przedstawionego porządku obrad?

Zgłasza się pan senator Bogusław Mąsior.

Senator Bogusław Mąsior:

Dziękuję, Panie Marszałku!

Moja prośba jest taka, aby nad punktami drugim i trzecim porządku, to jest nad prawem celnym i przepisami wprowadzającymi ustawę – Prawo celne, debatować łącznie, tak było w Sejmie, tak było na posiedzeniu Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych. To jedna moja prośba.

Druga jest taka, aby punkt ósmy, to jest ustawę o czasie pracy kierowców, można było przesunąć w porządku na dalsze miejsce, ponieważ jeszcze napływają uwagi od tych, których ta ustawa dotyczy: od firm spedycyjnych, firm transportowych. A my mieliśmy bardzo mało czasu na zapoznanie się z tymi uwagami.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Na dalsze miejsce, czyli na które?

(Senator Bogusław Mąsior: Rozpatrywać na przykład jako punkt piętnasty.)

Dobrze.

Mamy zatem wniosek formalny złożony przez pana senatora Mąsiora, a właściwie dwa wnioski. Pierwszy jest wnioskiem o to, aby łącznie omawiać problematykę celną.

Czy ktoś jest temu przeciwny? Nie stwierdzam.

Wobec tego wniosek został przyjęty, będziemy dyskutowali łącznie nad stanowiskiem Senatu w sprawie ustawy – Prawo celne oraz nad ustawą – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne.

A czy ktoś jest przeciwny temu, aby przesunąć na pozycję piętnastą... na szesnastą, dobrze. Słusznie przedstawiciel biura sygnalizuje, że tam mamy w porządku dwie pokrewne ustawy. Wobec tego na pozycję szesnastą przenieśliśmy punkt ósmy, czyli stanowisko Senatu w sprawie ustawy o czasie pracy kierowców.

Czy ktoś jest temu przeciwny?

Dziękuję. Ten wniosek również został przyjęty.

Czy są jeszcze jakieś inne wypowiedzi w sprawie porządku obrad? Nie ma.

Stwierdzam, że Senat zatwierdził porządek obrad pięćdziesiątego dziewiątego posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej piątej kadencji.

Informuję, że głosowania w sprawie rozpatrywanych ustaw zostaną przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu, najprawdopodobniej będzie to w piątek rano, od godziny 9.00.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu pierwszego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ochronie przyrody.

Rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na jego siedemdziesiątym posiedzeniu w dniu 11 marca 2004 r. Do Senatu została przekazana w dniu 16 marca. Marszałek skierował ją do Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Ochrony Środowiska. Komisje przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Tekst ustawy zawarty jest w druku nr 631, natomiast sprawozdania komisji odpowiednio w drukach nr 631A i 631B.

Bardzo proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, pana senatora Władysława Mańkuta, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Przypominam, że wygłaszanie tekstu sprawozdania, zgodnie z regulaminem, nie może trwać dłużej aniżeli dwadzieścia minut.

Bardzo proszę.

Senator Władysław Mańkut:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Wysoki Senacie!

Mam zaszczyt przedstawić Wysokiemu Senatowi, w imieniu Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, sprawozdanie z obrad komisji w sprawie uchwalonej przez Sejm w dniu 11 marca bieżącego roku ustawy o ochronie przyrody.

Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, rozpatrując uchwaloną przez Sejm ustawę o ochronie przyrody, pragnie potwierdzić jej zgodność z prawem Unii Europejskiej.

Pragnę równocześnie poinformować Wysoką Izbę, iż szerszej ocenie członkowie komisji poddawali art. 27 z wyróżnieniem pktu 2 oraz art. 103.

Niezależnie od dyskusji i wyrażanych opinii, jak też przekazanych wielu członkom komisji pisemnych opinii różnych instytucji, organizacji ekologicznych, towarzystw ochrony przyrody, komisja postanowiła, zdecydowaną większością głosów, wnieść do Wysokiego Senatu o przyjęcie uchwały w sprawie ustawy o ochronie przyrody bez poprawek, co zostało zawarte w druku senackim nr 631A. Dziękuję za uwagę.

(senator W. Mańkut)

Stwierdzam Panie Marszałku, że nie przekroczyłem limitu czasu wystąpienia.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Ja wcale tego nie antycypowałem, kreśląc tę uwagę. (*Wesołość na sali*) Przypomniałem tylko o regulaminie, co jest moim obowiązkiem, jako stróża tegoż regulaminu.

Zapraszam teraz panią senator Apolonię Klepacz, która zabierze głos i przedstawi nam sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska. Proszę bardzo.

Senator Apolonia Klepacz:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Pani Minister! Szanowni Goście!

Mam zaszczyt przedstawić państwu sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska o uchwalonej przez Sejm w dniu 11 marca 2004 r. ustawie o ochronie przyrody.

Ustawa ta ma na celu, po pierwsze, zastąpienie ustawy z 16 października 1991 r. o ochronie przyrody, której obowiązujący do dziś kształt został nadany głównie w wyniku nadzwyczaj głębokiej nowelizacji, dokonanej ustawą z dnia 7 grudnia 2000 r. A ta nowelizacja już wtedy spotkała się z jednoznacznie negatywną oceną i uznana została za osłabiającą ochronę przyrody i nieprzynoszącą żadnych sensownych rozwiązań w kwestii ochrony przyrody. Po drugie, ma na celu dostosowanie polskich przepisów w dziedzinie ochrony przyrody do wymogów prawa wspólnotowego, wynikającego z trzech dyrektyw, a mianowicie: dyrektywy rady z 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, dyrektywy rady z 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory, a także dyrektywy rady z 29 marca 1999 r. dotyczącej trzymania dzikich zwierząt w ogrodach zoologicznych.

Ustawa ta jest ustawą trudną, bo bardzo różnicowany jest świat pojęć, który ona obejmuje. Występująca wielość gatunków, układów wielogatunkowych, które wymagają prawnej ochrony, oraz nakładająca się na to potrzeba zapewnienia instrumentów prawnych, administracyjnych i finansowych, zapewniających realizację zadań ochronnych wraz z potrzebą stworzenia spójnego i sprawnego systemu wzmacniającego ochronę przyrody, nie ułatwiały zadania opracowania ustawy, która spełniałaby wszystkie oczekiwania i wychodziła naprzeciw wyzwaniom czasów.

Przewidziane w ustawie instrumenty prawne mają przyczyniać się do utrzymania w polskiej

przyrodzie tego wszystkiego, co stanowiąc nasze dziedzictwo przyrodnicze, jest bardzo dobre i dobre, a także poprawiać w naszej przyrodzie wszystkie słabe jej strony.

Przewiduje się wydanie do tej ustawy około trzydziestu siedmiu rozporządzeń wykonawczych, które wraz z nią stanowić będą spójny system funkcjonowania ochrony przyrody w naszym kraju. System ten oczywiście wpisywać się będzie w konstytucyjną zasadę zrównoważonego rozwoju. Stąd też w trakcie prac Komisji Ochrony Środowiska nad ustawą o ochronie przyrody starano się uwzględniać oczekiwania i zrównoważyć wzajemne relacje tych, którzy odpowiadają za stan środowiska, i tych, którzy w tym środowisku żyją i z tego środowiska korzystają.

Do senackiej Komisji Ochrony Środowiska napłynęły niezliczone opinie, uwagi oraz propozycje poprawek z wielu organizacji zajmujących się ochroną przyrody, z Państwowej Rady Ochrony Przyrody, z Lasów Państwowych, z parków narodowych, a nawet z Najwyższej Izby Kontroli. Tak duże zainteresowanie tą ustawą jest świadectwem i potwierdzeniem faktu, że zorganizowana i prawnie usankcjonowana ochrona przyrody ma w Polsce długą historię i jest przedmiotem troski wielu pokoleń Polaków, od kilkudziesięcioleci działających w wielu masowych, istniejących do dzisiaj organizacjach społecznych.

Wszystkie skierowane do komisji uwagi zostały dokładnie rozpatrzone na posiedzeniu w dniach 17 i 24 marca. A te, które w wyniku dyskusji i głosowania uzyskały akceptację komisji, zawarto w druku nr 631B, druku stanowiącym sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska.

Wysoka Izbo! Komisja Ochrony Środowiska rekomenduje państwu senatorom pięćdziesiąt trzy poprawki, których przyjęcie w znakomity sposób poprawi procedowaną ustawę. Pozwólcie państwo, że pokrótce omówię charakter poprawek proponowanych przez komisję. A ponieważ mają one różnorodny charakter, postaram się je przedstawić w pewnych grupach, chociaż z uwagi na ich mnogość i różnorodność nie będzie to łatwe.

Otóż w rozdziale 1, w słowniczku pojęć, dokonano dwóch zmian.

Poprawką pierwszą wprowadzono pojęcie gatunku, którego definicja, opracowana na potrzeby tejże ustawy, została w stosunku do definicji w znaczeniu biologicznym wzbogacona o pojęcie mieszańców gatunków. Mówi o tym poprawka pierwsza.

Poprawką drugą wyeliminowano ze słowniczka stosowane w tekście ustawy pojęcie „udostępnianie”, które nie zawsze jednakowo było odczytywane. Konsekwencją poprawki drugiej jest poprawka trzynasta doprecyzowująca zapisy ustawowe.

Kolejna przedstawiona w sprawozdaniu duża grupa poprawek ma charakter redakcyjny – taki-

(senator A. Klepacz)

mi są poprawki: trzecia, szesnasta, osiemnasta, dwudziesta szósta, trzydziesta, czterdziesta trzecia czy czterdziesta czwarta – lub charakter terminologiczny – poprawki szósta i dziewiąta.

Kolejne poprawki, to znaczy poprawki: czwarta, siedemnasta, dwudziesta pierwsza i trzydziesta czwarta, bądź usuwają niewłaściwe zobowiązanie podmiotu wydającego rozporządzenie do uwzględnienia obowiązujących w danym zakresie przepisów Unii Europejskiej, bądź uzupełniają dany przepis o wytyczne dotyczące treści aktu wykonawczego zgodnie z wymogiem normy konstytucyjnej. Wytyczne mają bowiem być konkretnymi wskazówkami wyznaczającymi treść rozporządzenia lub sposób ukształtowania jego treści.

Następne poprawki – od dziesiątej do dwunastej – odnoszą się do zakazów obowiązujących w parkach narodowych i rezerwach. I tak poprawka dziesiąta reguluje zagadnienie polowań w obszarach wyznaczonych w planie ochrony lub w zadaniach ochronnych, natomiast skojarzona z nią poprawka pięćdziesiąta pierwsza koryguje w tym zakresie prawo łowieckie. Poprawką jedenastą wyłączono trasy narciarskie spod zakazu ruchu narciarskiego w rezerwacie. A poprawka dwunasta reguluje obecność psów innych niż pasterskie na obszarach objętych ochroną ścisłą i czynną, zakazując wprowadzania ich bez smyczy, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych w planie ochrony.

I kolejna grupa, dość liczna, skupiająca poprawki porządkujące zapisy ustawowe. Poprawki: czternasta, piętnasta i trzydziesta druga, porządkują zapisy poszczególnych grup odstępstw od zakazów, jakie określono odrębnie dla parków narodowych, rezerwatów i parków krajobrazowych. Zakazy te są zapisane w art. 15, 17 i 45, a ich porządkowanie doprowadziło do porównywalnego obrazu. Poprawki dziewiętnasta i dwudziesta porządkują wskazania udostępnianych w planach ochrony obszarów i miejsc do celów naukowych, edukacyjnych, turystycznych, rekreacyjnych czy prowadzenia działalności wytwórczej, handlowej bądź rolnej. (*Rozmowy na sali*)

Kolejną znaczącą grupą poprawek są poprawki doprecyzowujące lub uzupełniające treść przepisów. Mają one na celu między innymi uzupełnienie przepisu o podaniu przesłanek likwidacji lub zmniejszenia obszaru parków – jest to poprawka piąta – uzupełnienie o zmianę celu ochrony katalogu zmian, jakie wojewoda może w drodze rozporządzenia wprowadzać w rezerwach przyrody – mówi o tym poprawka dziewiąta – czy objęcie wymogiem uzgadniania z dyrektorem parku narodowego projektów studiów, uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gmin oraz

planów zagospodarowania przestrzennego w części dotyczącej nie tylko parku narodowego, ale także jego otuliny – mówi o tym poprawka siódma.

Wysoka Izbo! Istotne merytoryczne poprawki, które wzbudziły trochę emocji i wywołały ożywioną dyskusję, to dwudziesta druga i dwudziesta czwarta. Poprawka dwudziesta druga mówi, iż projekt listy obszarów „Natura 2000” wymaga zasięgnięcia opinii właściwych miejscowo rad gmin. Taka propozycja padła ze strony komisji. Tryb uzgodnień z właściwymi miejscowo radami gmin wprowadza się natomiast do procedury sporządzania projektu planu ochrony obszaru „Natura 2000”. O tym wymogu uzgadniania projektów planu ochrony mówi poprawka dwudziesta czwarta. To rozwiązanie przyjęto jako rozwiązanie kompromisowe i rekomendujemy je Wysokiej Izbie.

Pewnym uzupełnieniem rozwiązań ustawowych dotyczących obszarów „Natura 2000” jest poprawka dwudziesta trzecia, która dopuszcza możliwość zmiany granic lub likwidacji tych obszarów analogicznie do tego, jak to ma miejsce w odniesieniu do parków czy rezerwatów.

Na uwagę zasługuje również poprawka dwudziesta dziewiąta, w której skreśla się słowo „zakazów” w odniesieniu do obszarów „Natura 2000”.

Wysoka Izbo, Komisja Ochrony Środowiska z uwagą przeanalizowała także przepisy karne zawarte w rozdziale 11 omawianej ustawy i rekomenduje przyjęcie poprawek od czterdziestej piątej do czterdziestej dziewiątej, które w znakomity sposób porządkują tę problematykę.

Kolejnego rozdziału ustawy, to jest rozdziału 12 obejmującego zmiany w obowiązujących przepisach, dotyczy poprawka pięćdziesiąta. Skreśla ona zapis mówiący o zwrocie utraconych przez gminy dochodów z tytułu zwolnień z podatków i opłat w parkach narodowych, rezerwach przyrody oraz parkach krajobrazowych. Komisja stoi na stanowisku, że przepis ten nie jest zgodny z ustawą o dochodach jednostek samorządu terytorialnego z grudnia 2003 r., i stąd proponuje skreślenie pktu 2 w art. 133, o czym mówi wspomniana już przeze mnie poprawka pięćdziesiąta.

Ostatniego rozdziału ustawy dotyczy poprawka pięćdziesiąta trzecia. Wprowadza ona przepisy przejściowe regulujące realizację zadań Państwowej Rady Ochrony Przyrody, wojewódzkich rad ochrony przyrody, rad naukowych parków narodowych, rad parków krajobrazowych do czasu powołania członków tych organów.

I to są wszystkie poprawki, jakie Komisja Ochrony Środowiska rekomenduje paniom i panom senatorom.

Na zakończenie chciałabym podziękować z tego miejsca wszystkim organizacjom pozarządowym, które zajmują się ochroną przyrody, Lasom Państwowym oraz Najwyższej Izbie Kontroli za

(senator A. Klepacz)

współpracę i udział w pracach nad ustawą. Wkład tych organizacji i instytucji zdecydował o poziomie i szczegółowości przedstawionych poprawek. Podziękowania kieruję również pod adresem przedstawicieli rządu, którzy z ogromną wnikliwością i życzliwością potraktowali proponowane poprawki. Dziękuję, Panie Marszałku.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo. Ale proszę jeszcze chwileczkę pozostać przy mównicy, bo mamy teraz turę pytań do senatorów sprawozdawców.

Jako pierwszy pan senator Jan Szafraniec, proszę.

Senator Jan Szafraniec:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Towarzystwa ochrony przyrody mają zastrzeżenie co do zapisu art. 15, który dopuszcza możliwość budowy lub rozbudowy na obszarze parku narodowego obiektów budowlanych i urządzeń technicznych służących celom naukowym, edukacyjnym, kulturowym, turystycznym, rekreacyjnym i sportowym. Chciałbym zapytać panią senator, jakie motywy zadecydowały o utrzymaniu tego zapisu. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Proponuję zebrać wszystkie pytania.

Zgłasza się pan senator Grzegorz Lipowski, proszę bardzo.

Senator Grzegorz Lipowski:

Dziękuję bardzo.

Interesuje mnie następująca sprawa. Jak rzeka płynie przez prywatną łąkę, to ja mogę wziąć kajak i płynąć sobie tą rzeką. A jak ustawa będzie traktowała śnieg, który też jest dobrem natury. W tym roku mieliśmy dużo takich sytuacji, że wyciągi i stoki narciarskie były przygotowane, a w poprzek nich górale rozciągnęli druty kolczaste. Śnieg jest dobrem natury, nie jest własnością właściciela łąki.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Panie Senatorze, bardzo proszę, niech pan zrezygnuje z opisu przyrody i zada pytanie.

(Senator Grzegorz Lipowski: Już zadałem.)

(Senator Janusz Lorenz: Jak traktować druty kolczaste na śniegu?)

(Wesołość na sali)

Dobrze.

To teraz pan senator Kazimierz Drożdż – mam nadzieję, że będzie wyrazistszy.

(Senator Kazimierz Drożdż: Właśnie, jak traktować śnieg?)

Proszę bardzo.

Senator Kazimierz Drożdż:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Mam następujące pytania. Pierwsze: jaki program „Natura 2000” będzie miał wpływ na działalność Lasów Państwowych, które istnieją na tym terenie, wydobycie dolomitów i wapieni, prowadzenie gospodarki rolnej, realizację programów przestrzennego zagospodarowania gmin, infrastrukturę turystyczną? Mam tu na uwadze pensjonaty, gospodarstwa agroturystyczne, jak również centrum sportów zimowych. I drugie pytanie: czy Polski Związek Łowiecki i Polski Związek Wędkarski będą mogły korzystać z tych terenów?

(Głos z sali: A po co?)

Po co? No, żeby...

(Wesołość na sali)

Dziękuję bardzo.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Nie pytamy pana senatora, który zadaje pytanie, tylko pytamy sprawozdawców.

Proszę bardzo, kto z państwa chciałby jeszcze zapytać senatorów sprawozdawców? Przypominam, Władysława Mańkuta i Apolonię Klepacz. Nie ma chętnych.

Jak rozumiem, pytania były kierowane do pani senator Apolonii Klepacz. W takim razie bardzo proszę o odniesienie się do nich, w miarę możliwości.

Senator Apolonia Klepacz:

Odpowiadam na pierwsze pytanie. Jeżeli chodzi o art. 15 pkt 1 i zagadnienia, o których pan senator mówił, to dyskutowaliśmy na ten temat, natomiast pozostawiliśmy to jeszcze na posiedzenie plenarne. Po prostu na posiedzeniach w dniach 17 i 24 marca komisja nie podjęła żadnej dyskusji. Z tego, co wiem, dzisiaj na posiedzeniu plenarnym zostaną zgłoszone dopracowane poprawki w tym zakresie.

Co do pytań panów senatorów Lipowskiego i Drożdża, to – jeśli pani minister pozwoli – prześlę je w najbardziej kompetentne ręce. Jeżeli

(senator A. Klepacz)

chodzi o pytanie dotyczące śniegu i drutów kolczastych, to nie ośmielę się na nie odpowiedzieć.

Jeżeli natomiast chodzi o program „Natura 2000”, to komisja patrzyła na te obszary po prostu pod takim kątem, iż nie będzie tam następowało pogorszenie stanu środowiska. Dopuszcza się jednak możliwość działania.

Jednocześnie chciałam zwrócić uwagę na to, iż zgodnie z poprawką dwudziestą czwartą, która mówi o uczestnictwie gmin w uzgadnianiu planów ochrony tych obszarów „Natura 2000”, uczestnictwo gminy będzie duże. A myślę, że panu senatorowi chodziło również o to, czy gmina będzie miała coś do powiedzenia w przypadku planów ochrony tych obszarów „Natura 2000”. To jest konsensus, który osiągnęliśmy na posiedzeniu komisji. Chciałam zwrócić uwagę, że na taki zapis, to jest na poprawki dwudziestą drugą i dwudziestą czwartą, dotyczące uzgadniania obszarów „Natura 2000”, wyraził zgodę przedstawiciel samorządu, który był obecny na posiedzeniu naszej komisji.

A resztę pytań przekazuję pani minister.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dobrze. Zatem zapraszam panią minister, a przede wszystkim witam panią minister Ewę Symonides, podsekretarza stanu, głównego konserwatora przyrody. Proszę na mównicę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Ewa Symonides:

Panie Marszałku! Szanowni Państwo!

Zanim odpowiem na konkretne pytania, chciałabym złożyć gorące podziękowania pani senator Klepacz i całej Komisji Ochrony Środowiska, bo rzeczywiście ich wkład był ogromny i dobrze przysłuży się ustawie, przyrodzie i naszemu krajowi.

Jeśli chodzi o projekt „Natura 2000”, wypowiem się w największym skrócie, bo wiem, że nie ma czasu. Koncepcja „Natura 2000” zakłada ochronę zagrożonych gatunków i zagrożonych siedlisk w warunkach użytkowania terenu. To zasadniczo różni tę koncepcję od koncepcji parków narodowych czy rezerwatów przyrody.

Aby uspokoić wszelkie obawy, jeden artykuł ustawy poświęcono właśnie gospodarce rolnej, leśnej, łowiectwu, gospodarce rybackiej, wędkarstwu, które nie są niczym zagrożone. Niczym nie są one zagrożone. Co więcej „Natura 2000” stwarza szanse pomocy przede wszystkim ludności wsi. To są tereny cenne ze względów przyrodniczych, a równocześnie tereny nienadające się

do intensyfikacji produkcji rolnej. W takich przypadkach za zgodą właściciela gruntów będzie on mógł je użytkować w dotychczasowy sposób i będzie za to otrzymywał odpowiednią zapłatę. I to są właśnie te plusy. Tak że praktycznie nie ma żadnych zagrożeń dla dotychczasowej działalności.

Uważam, że leśnictwo, którego dotyczyło jedno z pytań, również zyska, jeśli chodzi o ochronę obszarów nieleśnych w kompleksie lasów, użytkowanie łąk itd., co jest bardzo ważne dla zwierząt łownych. Unia Europejska przewiduje na to odpowiednie dotacje. Między innym dlatego nasz kraj, przynajmniej na tym wstępnym etapie, opracował projekt, w którym przewiduje się wyłącznie obszary o tak zwanym znaczeniu priorytetowym. Unia Europejska będzie płacić za ich ochronę, za opracowanie planów itd., itd., pokryje przynajmniej 80% kosztów. Tak więc nie ma tutaj żadnych zagrożeń.

Jeśli chodzi o dolomity i inne kopaliny, to rzeczywiście w ogóle wyłączyliśmy te obszary. Ja wiem, o co panu senatorowi chodzi. Nie ma ich w projekcie „Natura 2000”, bo istotnie byłby jakiś konflikt.

Jeśli chodzi o inwestycje, to jest specjalna rubryka w standardowych formularzach danych, w których wpisujemy planowane inwestycje. Chodzi o to, żeby Polska nie była kiedyś ukarana za to, że na obszarach „Natura 2000” wprowadzono coś, co potencjalnie może przyrodzie szkodzić. A więc planowane autostrady, drogi, zbiorniki zaporowe itd. wpisujemy na wszelki wypadek. Jednym słowem „Natura 2000” naprawdę nikomu w niczym nie będzie zagrażać. Jest to sztywny obowiązek Polski. Nie chcemy, jak to się zdarzyło innym krajom, płacić wysokich kar za niedotrzymanie terminu albo niewpisanie na listy przynajmniej tych obszarów, które mają znaczenie priorytetowe. Ale rzeczywiście będziemy uzgadniali z samorządami plany ochrony, co potrwa kilka lat. Chodzi o to, żeby ostatecznie uspokoić lokalne społeczności. Jestem przekonana, że tak się stanie i ludzie zrozumieją, że nic im nie zagraża.

Jeśli chodzi o druty kolczaste, to bardzo przepraszam, mnie też jest przykro. To jest taki polski zwyczaj grodzenia. No, ale to dotyczy sprawy własności, a nie ustawy o ochronie przyrody. My staraliśmy się, żeby na obszarach parków narodowych te obiekty, które istnieją i służą turystyce podobnie jak szlaki turystyczne, były na bieżąco remontowane i przygotowane dla turystów. Chcę państwu powiedzieć, że liczba turystów w parkach narodowych z roku na rok rośnie. Teraz to już jest ponad pięć milionów turystów, także z zagranicy. Oczywiście będą oni przyjeżdżać tak długo, jak długo uda nam się te nasze perełki, które zajmują zaledwie 1% powierzchni kraju, ochronić przed przeinwestowaniem. Stąd ta proponowana poprawka jest niezwykle ważna.

(podsekretarz stanu E. Symonides)

Jeśli państwo tego nie zrobią – chociaż liczę na to, że tak się stanie, że jednak poprawka będzie uwzględniona – to po prostu kilkudziesięcioletni dorobek całego naszego społeczeństwa legnie w gruzach. Stanie się tak – z czym mamy do czynienia w innych krajach – że bogaty inwestor, Bóg raczy wiedzieć skąd, po prostu wybuduje w środku parku hotele, kasyna. To będzie początek końca naszej wspaniałej przyrody.

Nie wiem, czy były jeszcze jakieś pytania. Chyba odpowiedziałam na wszystkie.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo, Pani Minister. Bardzo proszę jeszcze pozostać przy mównicy.

Zgodnie z procedurą informuję, że rozpatrywana ustawa była rządowym przedłożeniem. Do reprezentowania rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister ochrony środowiska.

Pani minister odpowiedziała na pytania preadresowane przez panią senator Apolonię Klepacz.

Czy są pytania do pani minister Ewy Symonides?

Mieczysław Janowski.

Senator Mieczysław Janowski:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Pani Minister, chciałbym poruszyć pewne kwestie.

Ustanowienie dla obszarów „Natura 2000” dwudziestoletnich planów ochrony będzie wymagać pewnych środków finansowych. Pierwsze pytanie: czy będziemy mieli te środki finansowe i w jaki sposób to będzie zabezpieczone?

Drugie pytanie, Pani Minister, dotyczy rozporządzeń wykonawczych, o których mówi ustawa. Czy rząd ma przygotowane te rozporządzenia i w jakim stopniu są one przygotowane?

I trzecie pytanie. W ustawie mamy bardzo ważne argumenty mówiące o ochronie przyrody – z nimi się zgadzam – ale są tam również ważne, ale tylko częściowo, sprawy dotyczące mieszkań, umundurowania. Czy nie można tych kwestii włączyć do rozporządzeń? Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję.

Proszę bardzo, pan senator Jan Szafraniec – odwrotnie do ruchu wskazówek zegara.

Senator Jan Szafraniec:

Dziękuję bardzo.

Pani profesor w czasie debaty sejmowej powiedziała, że Polska posiada wiele dobrych form ochrony przyrody i tak naprawdę „Natura 2000” nie jest nam do szczęścia potrzebna. Wobec tego zadaję pytanie: po co i dlaczego nowelizujemy dobrą naszą polską ustawę? Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję.

Pan senator Krzysztof Jurgiel.

Senator Krzysztof Jurgiel:

Panie Marszałku! Pani Minister!

Chciałbym wrócić do poprawki dwudziestej drugiej, która, jak powiedziała pani senator sprawozdawca, zmienia wymagania. Mianowicie zamiast uzgodnienia listy obszarów „Natura 2000” wprowadza obowiązek zasięgnięcia opinii w tej sprawie, i to w terminie trzydziestu dni. Moje pytanie dotyczy argumentów, które są podawane przez organizacje pracujące na rzecz ekologii. Przedstawiają one senatorom pisma, w których podnoszą sprawę tego, że w przypadku nieuzgodnienia przez rady gmin pełnej listy proponowanych obszarów „Natura 2000” Polska naraża się na dwa rodzaje sankcji. Po pierwsze, na kary pieniężne za każdy dzień zwłoki. Jakie to są kary, w jakiej wysokości i od jakiego terminu? Jaki jest termin na przygotowanie tego projektu? Po drugie, na nieformalną metodę nacisku na kraj członkowski, polegającą na zamrożeniu transferu środków związanych z realizacją funduszy strukturalnych. Tutaj podaje się sumę 2 miliardów 800 milionów euro rocznie. Czy argumenty te są zasadne, czy też nie?

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję.

Jako następny zgłaszał się pan senator Gerard Czaja.

Senator Gerard Czaja:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Pani Minister, Pani Profesor, czy nie zauważa pani sprzeczności w art. 17, który wprowadza zakazy w przypadku parku krajobrazowego. Chodzi o pkt 10, w którym zakazuje się wylewania gnojowicy, ale w tym samym zdaniu wprowadza się możliwość wylewania tej gnojowicy na gruntach własnych? Czy nie ma tu sprzeczności? Z jednej strony zakazuje się wylewania gnojowicy,

(senator G. Czaja)

a z drugiej strony wprowadza się taką możliwość. Szczególnie na obszarze, z którego pochodzę... Mam na myśli akurat park krajobrazowy na Kaszubach. Tam są strome brzegi i część gnojowicy dostawałaby się do zbiorników wodnych. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję.

Pan senator Kazimierz Drożdż.

Senator Kazimierz Drożdż:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Pani Minister, Pani Profesor, chciałbym skondensować pytania, które zadałem pani senator sprawozdawcy.

Po pierwsze, rozumiem, że na obszarach „Natura 2000” te leśnictwa państwowe, które istnieją, będą istniały. Po drugie, wyciągi narciarskie i Jaskinia Niedźwiedzia, które istnieją, będą istniały. Po trzecie, będą budowane zbiorniki retencyjne w ramach „Programu dla Odry – 2006”. Pani przypomina sobie, jak potężna była powódź na Ziemi Kłodzkiej. Chciałbym upewnić się co do tych trzech tematów, żeby później przekazać informację, że tak powiem, na dół. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję.

Czy są jeszcze pytania do pani minister? Nie stwierdzam.

Zatem bardzo proszę.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Środowiska
Ewa Symonides:**

Pierwsza sprawa: plany ochrony „Natura 2000” – one się tak szumnie nazywają. W przypadku Lasów Państwowych – wiemy, że nasza gospodarka jest bardzo dobra, nazywa się ją w skrócie ekologiczną – to będzie kilka wskazań. Na przykład tego typu, żeby nie wprowadzać gatunków obcych, żeby pozostawiać do naturalnej śmierci stare dziuplaste drzewa, ważne z punktu widzenia ptaków, czy też żeby, pozostawiać trochę więcej martwego drewna dla owadów żyjących właśnie na takim podłożu. Tak że w tym przypadku będzie kilka zaleceń, które będą wkomponowane do normalnych operatów leśnych. Podobnie jest, jeśli chodzi o te obszary, które, że tak powiem, mają w środku rezerwy przyrody, parki narodowe, parki krajobrazowe. Te za-

lecenia ochronne związane z obszarami „Natura 2000” będą po prostu skorelowane z planami ochrony tych obszarów czy obiektów.

Dla pewnych obszarów natomiast rzeczywiście będą musiały być sporządzone plany ochrony. Mamy na to pięć lat, jeśli chodzi o obszary ptasie, a na obszary siedliskowe mamy jeszcze więcej, bo te plany wejdą w życie dopiero za kilka lat. Jeśli chodzi o obszary priorytetowe, to mamy zapewnienie, że Unia Europejska pokryje 80% kosztów. Ale chcę państwu powiedzieć, że to dotyczy tylko pewnych gatunków i pewnych siedlisk.

To będzie stosunkowo prosty plan. Generalnie – troszeczkę zahaczam o ostatnie pytanie – chodzi o niepogorszenie aktualnego stanu. A więc zbiorniki, wyciągi, wszystko to, co jest, oczywiście może być. Przy okazji chciałabym powiedzieć, że wszystkie sprawy związane z powszechnym bezpieczeństwem, z ochroną przeciwpowodziową, przeciwpożarową itd., oczywiście także z bezpieczeństwem państwa, mają bezwzględny priorytet, jeśli chodzi o „Naturę 2000” i inne obszary chronione. Tak więc tutaj nie ma żadnych zagrożeń.

Oczywiście „Natura 2000” będzie trochę kosztować, tak jak wszystko, ale nie będą to koszty – zostaną one rozłożone na lata – z którymi Polska sobie nie poradzi.

Rozporządzenia wykonawcze. Owszem, jest ich trzydzieści kilka, ale te, które istnieją, nie dezaktualizują się w związku z wejściem w życie nowej ustawy. Na przykład rozporządzenia o ochronie gatunkowej roślin, o ochronie gatunkowej zwierząt itd. będą stopniowo wymieniane na nowe. Nad wszystkimi rozporządzeniami pracuje Departament Ochrony Przyrody. One są niemalże gotowe. Obecnie są konsultowane z Państwową Radą Ochrony Przyrody i z innymi organizacjami. Wszystkie istotne i całkowicie nowe rozporządzenia, zwłaszcza dotyczące „Natury 2000”, są już w obiegu zewnętrznym, więc jesteśmy do tego absolutnie i w pełni przygotowani, jeśli patrzeć na to pod kątem wejścia ustawy w życie.

Mieszkania i umundurowanie. Zgadzam się, że lepiej by było, gdyby było tak, ale były takie naciski i taka presja ze strony pracowników i związków zawodowych, żeby to pozostało w ustawie... Zgadzam się, że może niekoniecznie tak jest najlepiej.

Po co nam „Natura 2000”? Powiedziałam, że mamy znakomity system ochrony obszarowej w naszym kraju, i to jest prawda. Mamy aż osiem form przestrzennych. „Natura 2000” nie jest naszym wymysłem, jest konsekwencją wejścia Polski do Unii Europejskiej. Powiedziałabym tak: to ogromna praca, państwo zdają sobie z tego sprawę, ale taki mamy obowiązek jako kraj i koniec, najwyraźniej w świecie trzeba się z niego wywiązać.

Szukając pozytywnych elementów, można powiedzieć, że będzie to promocja naszego kraju

(podsekretarz stanu E. Symonides)

i ożywienie terenów, w szczególności biednych. A poza tym, proszę państwa, dlaczego tylko my mamy dobrze chronić przyrodę europejską? Cieszę z tego, że kraje obecnej Piętnastki nałożyły na siebie ten obowiązek, znacznie trudniejszy do spełnienia u nich niż u nas, ponieważ w tamtych krajach różne obszary muszą być renaturalizowane. Nam wystarczy ochrona tego, co mamy, i niepogarszanie stanu. To naprawdę nie będzie trudne i absolutnie nie zaszkodzi rozwojowi naszej gospodarki.

Komisja Europejska czy Unia Europejska traktują ochronę przyrody niezwykle poważnie, niezwykle serio, dlatego nie ma żadnych okresów przejściowych, nie można się od tego, mówiąc kolokwialnie, wymigać, a na kraje, które nie dopełniły tego obowiązku, są nakładane potężne kary. Na przykład Niemcy płacą 26 tysięcy euro dziennie i będą płacić, dopóki nie wywiążą się z obowiązku wyznaczenia terenów, o których Komisja Europejska ma informacje, że są na nich zagrożone gatunki albo typy siedlisk. Hiszpanii zasądzono 670 tysięcy euro za rok plus 20% dziennej kary za każdy dzień zwłoki. Nie mogę z tym dyskutować, to nie jest nasz wymysł, a konsekwencje są niezwykle groźne i chcemy, żeby nie dotknęły Polski.

Wydaje się, że poprawka wynegocjowana w naszej senackiej Komisji Ochrony Środowiska, zmierzająca do tego, aby z jednej strony lista była tylko opiniowana, ale i do tego, aby to, co naprawdę może mieć konsekwencje dla miejscowego społeczeństwa, było uzgadnianie... Komisja nie narzuca nam sposobów ochrony, mamy to robić we własnym zakresie. Z moich osobistych doświadczeń wynika, że naprawdę doskonale można się porozumieć z lokalną społecznością, ale w tej chwili nie mamy na to czasu. Obszary „Natura 2000” to zaledwie 10% naszego kraju – to niezbędne minimum, w tym są i parki narodowe, i rezerваты przyrody, a więc obszary już chronione – niemniej jednak, proszę państwa, jest to tyśiąc trzysta gmin. Nie sposób w tak krótkim czasie doprowadzić do uzgodnień, zwłaszcza że powstał zupełnie niepotrzebny szum sprowadzający się do straszenia ludzi, naprawdę nie wiadomo czym. Tak mniej więcej wygląda ta sprawa w tej chwili.

Gnojowica. Zakaz dotyczący wylewania gnojowicy na obszarze parków krajobrazowych jest spowodowany koniecznością uchronienia naszej pięknej przyrody przed takimi inwestycjami, jak słynne farmy świń itd., gdzie gnojowicę się wylewa tonami, co jest niezwykle groźne. W prywatnym gospodarstwie trudno taki zakaz wprowadzić i wyegzekwować. Myślę, że świadomość konieczności ochrony środowiska bardzo szybko wzrasta, także w naszym wiejskim społeczeństwie, i to zjawisko z czasem chyba samo zniknie.

Teraz konkretnie: leśnictwo zupełnie nie jest zagrożone w związku z obszarami „Natura 2000”; wyciągi narciarskie – te, które były, są, w ogóle nie ma sprawy; zbiorniki zaporowe – naturalnie, do dokumentacji składanej Komisji Europejskiej wpisujemy nawet planowane zbiorniki. Nie wiadomo, kiedy mogą powstać, ale wiadomo, że się o tym mówi, tak jak o zbiorniku Nieszawa, więc na wszelki wypadek wpisujemy, że za ileś lat mogą powstać, jeśli ma to sens ze względu na bezpieczeństwo czy sprawy gospodarcze. Oczywiście każdy kraj jest autonomiczny i nie ma zakazów.

W Polsce tak naprawdę chodzi o to, żebyśmy nie pogarszali istniejącego stanu. Generalnie mówiąc, koncepcja „Natura 2000” to w zasadzie ucieleśnienie idei zrównoważonego rozwoju. Rozwój gospodarczy – tak, ale z poszanowaniem środowiska.

Nie wiem, czy odpowiedziałam państwu wystarczająco...

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo, Pani Minister.

Otwieram dyskusję.

Przypominam o ramach regulaminowych dotyczących czasu wystąpienia – nie dłużej niż pięć minut, a także o konieczności składania wniosków legislacyjnych w formie pisemnej.

Na liście mówców jest co prawda piętnaście nazwisk, ale senator Tadeusz Bartos złożył tekst wystąpienia do protokołu*, a senatorowie Maria Szyszkowska, Marek Balicki, Andrzej Anulewicz, Władysław Mańkut, Andrzej Spychalski, Tadeusz Bartos, Grzegorz Niski, Jan Szafranec i Gerard Czaja ograniczyli się do złożenia wniosków legislacyjnych w formie pisemnej, co już uczynili.

Będziemy mieli natomiast przyjemność słuchać pana senatora Januarego Bienia, a po nim pana senatora Krzysztofa Jurgieła.

Proszę bardzo...

Kłopoty z wyjściem, tak?

Senator January Bień:

Przepraszam, ale pan senator nie chciał mnie wypuścić, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Pani Minister!

Rozpatrywana dzisiaj przez Wysoką Izbę ustawa o ochronie przyrody, uchwalona przez Sejm 11 marca tego roku, według mnie jest ustawą, na którą oczekiwano. Ma ona zastąpić ustawę z 1991 r., znowelizowaną 7 grudnia 2000 r.

Szybkie zmiany w prawodawstwie, a szczególnie uchwalenie ustawy – Prawo ochrony środowiska z 27 lipca 2001 r., spowodowały, że noweli-

* Przemówienie złożone do protokołu – w załączeniu.

(senator J. Bień)

zacja z roku 2000 została oceniona przez fachowców jako pozbawiona korzyści i dobrych rozwiązań w zakresie ochrony przyrody na obecny czas. Dlatego należy sobie postawić pytanie: czy obecnie uchwalona i poprawiona w naszym Senacie ustawa spełnia oczekiwania i jest lepsza od obowiązującej?

Ustawa jest złożona i trudna. Obejmuje trzy dyrektywy i jest związana z dostosowaniem naszych przepisów do przepisów Unii Europejskiej. Jest w niej mowa o dyrektywie ptasiej i siedliskowej – w skrócie te dwie dyrektywy są określane nazwą „Natura 2000” – oraz o dyrektywie dotyczącej dzikich zwierząt przebywających w ogrodach zoologicznych. W ustawie zawarto instrumenty prawne, które mają przyczynić się do utrzymania w polskiej przyrodzie tego, co zostało zrobione i chronione przez wiele lat.

Czy tak się stało? W tym zakresie jest wiele opinii zawierających wątpliwości natury formalnej i merytorycznej. Dotarło do mnie wiele uwag i protestów ze strony Polskiego Towarzystwa Ochrony Przyrody „Salamandra”, Klubu Przyrodników ze Świebodzina, Światowego Funduszu na rzecz Przyrody, Dolnośląskiej Fundacji Ekorozwoju, a także Zrzeszenia Producentów Ryb w Katowicach, oraz wiele indywidualnych propozycji, które zawierały konkretne rozwiązania i poprawki. Otrzymało je także wiele osób tu, na tej sali, spośród pań i panów senatorów, otrzymali je także posłowie. Siła argumentów zawartych w tych wystąpieniach jest bardzo duża i świadczy nie tylko o zainteresowaniu tą ustawą, ale zainteresowaniu przyrodą w ogóle.

Pani minister w swoim wystąpieniu wskazała na szerokie konsultacje ze środowiskami przyrodniczymi w ramach resortu środowiska, konsultacje dotyczące projektu ustawy, które odbywały się właśnie w tym resorcie. Te konsultacje sprawiły także, że ustawa wzbudziła emocje, ale pokazała wiele problemów. Zgłoszono je i były one również podstawą poprawek. Wydaje się, że prowadzone prace dążyły do tego, by ustaliła się równowaga pomiędzy osobami i instytucjami odpowiadającymi za stan środowiska a tymi, którzy z tego z tych środowiska korzystają. Czyli dotyczy to nas wszystkich, całego społeczeństwa.

Szczególnie chciałbym zwrócić uwagę na zapis art. 27 ust. 2, który mówi o konieczności dokonywania uzgodnień z samorządami gmin. Wzbudził on sporo emocji. Tak wprowadzony zapis spowodować może przykre konsekwencje dotyczące niewywiązywania się z zobowiązań związanych z akcesją do Unii Europejskiej w zakresie ochrony przyrody. Dlatego też postulat, który został spełniony i jest w poprawkach naszej komisji, dotyczący zastąpienia uzgodnień inną formą,

uzyskaniem opinii, uważam za stosowny. Było to zresztą zapisane w przedłożeniu rządowym.

Krótki okres, jaki dzieli nas od przystąpienia do Unii, nie pozwoli na uzgodnienie tych projektów – a chciałem powiedzieć, że będzie ich około tysiąca trzystu; wszystkie dotyczą „Natury 2000” – z władzami gmin. Może to spowodować niewywiązanie się Polski ze zobowiązań akcesyjnych. Otrzymałem również oświadczenie komisarza do spraw środowiska z Unii Europejskiej, stwierdzające, że ewentualne opóźnienia w przedłożeniu Komisji Europejskiej listy obszarów proponowanych do sieci „Natura 2000” może skutkować przesunięciem w czasie transferów środków z funduszy wspólnotowych. Wydaje się, że możliwość nałożenia na Polskę kary może wpłynąć na złą ocenę naszego kraju.

Wdrożenie programu „Natura 2000” nie musi spowodować zakłóceń w gospodarce leśnej, rybackiej i łowieckiej, a może przynieść naszemu krajowi wiele korzyści. W tym przypadku istnieje konieczność zintegrowania ustaleń dotyczących wszystkich obszarów chronionych, wymienionych w Ramowej Dyrektywie Wodnej, z planami gospodarki wodnej w regionach wodnych. A co za tym idzie, wskazanie obszarów programu „Natura 2000” będzie związane z potrzebami innych działów gospodarki, w tym z potrzebami gospodarki wodnej.

Jednocześnie chciałbym wskazać na konieczność wniesienia poprawki dotyczącej art. 15. Pozostawienie tego artykułu w obecnej postaci stworzy zagrożenie dla parków narodowych i może uniemożliwić ich rozwój, za to umożliwi degradację poprzez wprowadzenie na ich obszar wszelkich inwestycji, i to inwestycji dużych, w tym hoteli, dużych parkingów itd. A przecież obszar parków narodowych to zaledwie 1% powierzchni naszego kraju, i tyle jest pięknych krajobrazów, które można wypromować. Można wypromować naszą przyrodę, w której nie będzie, Wysoka Izbo, ginących ptaków i zwierząt. Ich siedliska będą chronione pod warunkiem, że przyjmiemy dobrą ustawę. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana senator Krzysztofa Jurgielę, a następnie panią senator Teresę Liszcz.

Senator Krzysztof Jurgiel:

Panie Marszałku! Pani Minister! Wysoka Izbo!

Środowisko naturalne to dobro, za zachowanie którego jesteśmy odpowiedzialni wobec przyszłych pokoleń Polaków. Jest ono związane z istotą polskiej tożsamości narodowej. Gwarantuje zachowanie odpowiedniego stanu biologicznego społeczeństwa.

(senator K. Jurgiel)

Prawo i Sprawiedliwość uważa, że obecnie obowiązująca ustawa w zakresie ochrony przyrody jest ustawą dobrą. Powstała ona równocześnie z europejskim systemem ochrony przyrody i jej regulacje są w znacznym stopniu zbieżne z rozwiązaniami tego systemu. Z kolei projekt ustawy, który dzisiaj rozpatrujemy, jest dokumentem mało czytelnym oraz trudnym do zrozumienia i zapamiętania przez przeciętnego obywatela. Zawiera sto sześćdziesiąt artykułów, prawie trzydzieści tysięcy słów i osiemdziesiąt stron tekstu drobnym drukiem. Zapowiada wydanie ponad trzydziestu rozporządzeń ministra lub Rady Ministrów, co też nie świadczy o przejrzystości prawa.

Projekt nie spełnia jednej z głównych wartości konstytucyjnych, jaką jest zasada zrównoważonego rozwoju, oraz zapisanego w art. 74 konstytucji obowiązku wspierania odpowiednich działań obywateli na rzecz ochrony i poprawy stanu środowiska.

Dyskusyjne jest wprowadzenie obszarów „Natura 2000” jako dodatkowej formy ochrony przyrody. Potraktowano ją wycinkowo jako nową, konkurencyjną formę ochrony, a nie jako cały system planowych, długofalowych działań, które mają wykorzystać wszystkie formy ochrony dla zrealizowania jej ściśle określonych celów, tworząc krajowe systemy obszarów chronionych.

Ustanowienie dwudziestoletnich planów ochrony dla obszarów „Natura 2000” – rząd planuje utworzyć ponad trzysta na obszarze ponad 5 milionów 500 tysięcy ha – wymagać będzie dużych środków finansowych. Omawiamy projekt ustawy naraża Lasy Państwowe na bałagan związany ze zmianami kompetencyjnymi. Proponuje wprowadzenie uprawnień różnych organów państwa do nadzorowania oraz kontroli lasów dotyczącej ochrony przyrody, w szczególności obszarów „Natura 2000”, w sytuacji, gdy kontrola ta obecnie jest skutecznie realizowana przez Lasy Państwowe na mocy ustawy o lasach. Kwestia planów urządzania lasów na obszarach „Natura 2000” nie może być sprzeczna z ustawą o lasach, według której jedynie minister ma tutaj uprawnienia.

Parki narodowe wydają się być solą w oku rządu. Czyni się tu wiele starań, aby osłabić tę formę ochrony. Tworzenie parków uzależnia się od zgody władz lokalnych. Także we wszystkich innych kwestiach władze lokalne mają prawo do wyrażania zgody, ale w przypadku obszarów najcenniejszych przyrodniczo w skali międzynarodowej interesy lokalne nie powinny być stawiane wyżej od interesu narodowego.

Projekt ustawy centralizuje władzę ministra i daje mu wiele uprawnień do wydawania zgody oraz zezwoleń bez zasięgnięcia opinii, czyli w sposób uznaniowy.

Projekt ustawy nie przewiduje definiowania wielu stosowanych pojęć, takich jak na przykład gatunek czy arboretum, co jest przykładem niedoskonałości ustawy.

Uprawnienia organizacji społecznych obywateli zostały zmarginalizowane przez rezygnację rządu z zapisów o tworzeniu Społecznej Straży Ochrony Przyrody oraz społecznych opiekunów przyrody. Odnoszę wrażenie, że państwo nie chce włączać własnych obywateli w działania proochroniarskie. Ustawa nie przewiduje też utworzenia profesjonalnych służb ochrony przyrody. Jest to, moim zdaniem, słaba strona proponowanej ustawy.

Mimo tych zastrzeżeń chciałbym przedstawić ciąg poprawek mogących, moim zdaniem, w pewnym stopniu umożliwić lepsze funkcjonowanie ustawy.

Po pierwsze, proponuję wprowadzić w słowniczku pojęciowym w art. 5 definicję gatunku.

Sejm skreślił też zdanie drugie w ust. 1 art. 10 ustawy. Całkowite wykreślenie tego zdania sprawia, że parki narodowe, wbrew powszechnej zasadzie, przestaną być formą trwałego zabezpieczenia unikatowych walorów przyrodniczych dla przyszłych pokoleń.

Poprawka trzecia do ust. 6 art. 10 wprowadziłaby obowiązek uzgadniania wszystkich projektów studiów uwarunkowań i planów zagospodarowania przestrzennego z dyrektorem parku narodowego. Celem uzgodnienia planów ma być określenie, czy ich postanowienia nie będą miały negatywnego wpływu na park narodowy.

Zgodnie z art. 12 ust. 10 minister określa obszary, za wstęp na które pobiera się opłaty. Może więc zwolnić z opłat powszechnie użytkowane plaże oraz dojścia do nich. Gdyby jednak pozostawić zawarte w art. 12 ust. 7 pkt 5 ustawy generalne stwierdzenie, że wszelkie osoby udające się na plażę są zwolnione z opłat, to w praktyce uniemożliwi to pobieranie opłat w nadmorskich parkach narodowych.

Mam jeszcze trochę czasu?

(Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski: Tak.)

Poprawka do art. 60 i proponowany przeze mnie nowy art. 65a umożliwi powoływanie i wykonywanie zadań z zakresu ochrony środowiska przez organy naukowe. Z prawa Unii Europejskiej jednoznacznie wynika obowiązek powołania jednego lub kilku odrębnych organów naukowych opiniujących sprawy związane z handlem zagrożonymi gatunkami, a tymczasem projekt ustawy tego nie przewiduje. Co prawda projekt powierza niektóre funkcje takiego organu naukowego Państwowej Radzie Ochrony Przyrody, ale nie są to wszystkie funkcje, a ze względu na liczbę spraw Państwowa Rada Ochrony Przyrody nie jest w stanie na dłuższą metę pełnić funkcji specjalistycznego organu.

Ustawa nie określa jednoznacznie, co jest w tym tematycznym zakresie właściwym orga-

(senator K. Jurgiel)

nem administracyjnym. Ponieważ jednocześnie ustawa nie rozdziela wszystkich, wynikających z prawa Unii Europejskiej, obowiązków takiego organu, bez tej poprawki, moim zdaniem, mogą powstać spory kompetencyjne.

W art. 63 ust. 4 pkt 6 proponuję nałożyć obowiązek podawania do rejestru daty, miejsca urodzenia lub wyklucia się zwierzęcia tylko wtedy, jeśli one są znane, co nie zawsze ma miejsce. We wszystkich podobnych sytuacjach podano odpowiednie zastrzeżenie.

Poprawka do art. 64 ust. 5 polega na wprowadzeniu obowiązku dokonania wpisu do rejestru z dniem powstania obowiązku zgłoszenia, a nie z dniem nabycia lub zbycia zwierzęcia. Pierwsze zdanie tego ustępu wyraźnie określa, że obowiązek złożenia wniosku o dokonanie wpisu lub wykreślenie z rejestru jest związane ze znacznie większą liczbą przypadków niż tylko z nabyciem lub zbyciem zwierzęcia. Listę tych przypadków dodatkowo wydłużyła, słusznie przyjęta w Sejmie, poprawka pięćdziesiąta czwarta.

Kolejna poprawka do tego artykułu dodaje ust. 9a. Określa on szczegółowe warunki co do kopii dokumentu stwierdzającego legalność pochodzenia zwierzęcia.

I najważniejsza z pozostałych poprawek, którą proponuję, dotycząca art. 100 ustawy. Pozwoli ona na powoływanie dyrektora parku narodowego na pięcioletnią kadencję. Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Zgłasza się pani minister Ewa Symonides. Zgodnie z regulaminem przedstawiciel rządu w każdej chwili może zabrać głos.

Bardzo proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Ewa Symonides:

Proszę państwa, oczywiście nie będę odpowiadała na wszystkie pytania.

Panu senatorowi bardzo dziękuję za troskę o parki narodowe. Oczywiście, tam są wpisane pewne kompromisowe rozwiązania. Mam nadzieję, że Senat poprawi te zapisy, w innych natomiast sprawach pozwolę sobie absolutnie się nie zgodzić.

Lasy Państwowe i „Natura 2000”... Proszę państwa, cała lista obszarów „Natura 2000” została przedstawiona Dyrekcji Generalnej Lasów Państwowych do uzgodnienia. We wszystkich

przypadkach, wskazanych dosłownie, odhaczonych, dyrekcje regionalne Lasów Państwowych będą sprawowały nadzór nad obszarami „Natura 2000”. Tylko w tych przypadkach, gdzie lasy zajmują bardzo niewielką powierzchnię, są oddalone od centrum, leśnicy nie chcą sprawować nadzoru. Tak więc tutaj nie ma i nie będzie żadnego chaosu, ani też nie będzie żadnej, jak to pan senator nazwał, kontroli nad lasami w zakresie ochrony przyrody. Aczkolwiek ja nie widzę niczego złego w tym, że jest społeczna kontrola i jeszcze inna.

Jeśli chodzi o Społeczną Straż Ochrony Przyrody, to w projekcie rządowym, Panie Senatorze, przywróciliśmy tę straż. Chcę wyraźnie zaznaczyć, że Społeczna Straż Ochrony Przyrody zniknęła właśnie w nowelizowanej ustawie. My staraliśmy się ją przywrócić, ale sytuacja prawna jest bardzo skomplikowana. Proszę państwa, wtedy, gdy powstawała Straż Ochrony Przyrody, było zaledwie pięć organizacji, które można nazwać turystyczno-ekologicznymi – każdy członek straży musiał być członkiem takiej organizacji – a w tej chwili jest ich tysiąc. Trudno sobie wyobrazić formułę funkcjonowania czy nawet powołania do życia ponownie tej straży. Ponieważ jednak rząd zamierza generalnie zmienić system funkcjonowania państwowej straży łowieckiej, wędkarskiej i innych, chce połączyć to w jedną służbę, to wtedy także w tej ustawie będą umieszczone zapisy dotyczące Społecznej Straży Ochrony Przyrody. Teraz nie udało się tego zrobić, z powodów, o których już powiedziałam.

Kolejna sprawa – plaże i opłaty. Proszę państwa, są takie sytuacje, jak w Słowińskim Parku Narodowym, gdzie jedna gmina, Smołdzino, niezwykle biedna, popegeerowska gmina, położona jest w 80% na obszarze parku. Ta gmina żyje wyłącznie z turystów. Jeśli ci turyści mają płacić za przejście jedną jedyną drogą bilet, to ja przepraszam, ale my tę gminę rozłożymy. Jak ona ma funkcjonować? To po pierwsze. Po drugie, z każdego miejsca można przejść plażą na obszar parku. To jest nie do uchwycenia. Oczywiście, jeżeli ktoś ma zamiar spacerować po parku czy zwiedzać park, będzie płacił bilet. Jeśli jest tylko turystą i przyjechał na wczasy, to nie widzimy powodu, żeby ludziom utrudniać życie.

Każde rozporządzenie, Panie Senatorze, wydane przez ministra jest opiniowane przez Państwową Radę Ochrony Przyrody. Ja wiem, że zadań Państwowa Rada Ochrony Przyrody ma dużo, ale jest to ciało, które sobie liczy osiemdziesiąt lat, ma ogromne tradycje, a ze względu na wzrost liczby zadań przewidzieliśmy w ustawie pewien spokój, a więc pięcioletnie kadencje, a nie trzyletnie, jak było, i czterdzieści osób, a nie trzydzieści osób. Zaznaczam, że członkowie rady pracują w specjalistycznych komisjach całkowicie społecznie. Żadnej decyzji minister nie wydaje bez po-

(podsekretarz stanu E. Symonides)

rozumienia i uzgodnienia ze specjalistą. To bowiem byłoby niemożliwe. Nikt z nas nie zna się i na mrówce, i na słoniach, i na motylach, i na roślinach itd., itd. Tak więc te sprawy są w ten sposób załatwiane.

Rozporządzeń jest dużo, to prawda, ale, proszę państwa, świat przyrody się zmienia. Są gatunki, które wpisuje się na listę chronionych, wyłącza z tej listy itd., a trudno zmieniać co chwilę ustawę. Różne sprawy muszą być regulowane rozporządzeniami. W przeciwnym razie nie poradziłybyśmy sobie. I państwo też miałoby tu na okrągło dyskusje związane z ustawą o ochronie przyrody.

Myślę, że inne sprawy pominę, bo omawiałam je już wcześniej. Dziękuję bardzo.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Zapraszam panią senator Teresę Liszcz, a w następnej kolejności pana senatora Mieczysława Janowskiego.

Senator Teresa Liszcz:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Przepraszam, że ja też zacznę od narzekania, ale nie widzę potrzeby uchwalania nowej ustawy. Dużo lepiej byłoby poprawić w niezbędnym zakresie tamtą – jeżeli rzeczywiście taka potrzeba istniała, a mam wrażenie, że nawet nie było takiej potrzeby. Niestety, tak jak w przypadku wielu innych ustaw, ta nowa ustawa wcale nie jest lepsza od poprzedniej. Wręcz przeciwnie, wykorzystuje się uchwalanie nowej ustawy do załatwiania różnych celów, najczęściej ekonomicznych, które nie mają żadnego związku z ochroną przyrody. Moim zdaniem, lepiej byłoby poprawić w niezbędnym zakresie tamtą ustawę, wydać dobry, jednolity tekst i nie tworzyć kolejnej ustawy. Produkujemy za dużo ustaw. Poprzednia ustawa wytrzymała prawie pięćdziesiąt lat, ta ma niewiele ponad dziesięć lat i już jest zmieniana. Wiem jednak, że nie doprowadzimy do tego, żeby ustawa sejmowa została uchylona. Wobec tego trzeba zrobić wszystko, żeby ją poprawić.

Chcę się odnieść do kilku kwestii.

Pierwsza dotyczy art. 10, w którym jest mowa o trybie tworzenia i zmiany wielkości obszaru parku narodowego. Otóż wypada z niej warunek, który był w poprzedniej ustawie, moim zdaniem konieczny, dotyczący likwidacji parku. Proponuję przywrócenie tego warunku w następującym brzmieniu: „likwidacja parku narodowego może nastąpić wyłącznie w razie bezpowrotnej utraty wartości przyrodniczych i kulturowych tego obszaru”.

Następna kwestia dotyczy art. 15 i zakresu ochrony w parkach narodowych oraz w rezerwach. Otóż, moim zdaniem, jest tam zbyt szerokie zezwolenie na budowę, rozbudowę obiektów budowlanych i urządzeń technicznych. To nadmierne rozszerzenie wynika z dodania na końcu pktu 1 w art. 15 ust. 1 odwołania do celów, o których mowa w art. 12 ust. 1. Przypominam, że tam są wymienione cele naukowe, edukacyjne – i to nie budzi moich oporów – ale także cele turystyczne, rekreacyjne i sportowe. A to de facto oznacza, że się zezwala na wszystko.

Chcę zgłosić poprawkę nieco inną od tych, które były proponowane. Są propozycje, żeby skreślić to odesłanie w całości. Mnie się wydaje, że to z kolei byłoby zbyt restrykcyjne. Zdajemy sobie sprawę, że przecież muszą być w parku narodowym schroniska, w których można przenocować. I gdybyśmy ograniczyli wyjątki od zakazu tylko do celów, dla których był tworzony park, znaczyłoby to, że nie wolno rozbudować na przykład schroniska Murowaniec czy też innego albo odbudować tego, co się zniszczy. Proponuję więc kompromisowe rozwiązanie, zgodnie z którym zakazuje się „budowy oraz rozbudowy obiektów budowlanych i urządzeń technicznych, z wyjątkiem obiektów i urządzeń służących celom parku narodowego albo rezerwatu przyrody, a także celom naukowym, edukacyjnym, ochronie życia i zdrowia oraz zapewnieniu niezbędnego schronienia osobom przebywającym na obszarze parku lub rezerwatu”. Taka jest idea. Oczywiście, legislacyjnie można by to jeszcze, w ramach autopoprawki, jakoś wygładzić. Chodzi mi o to, żeby nie były to ograniczenia tak restrykcyjne, że nie byłoby wolno zbudować czy rozbudować schroniska.

Wróć jeszcze na chwilę do art. 13, a mianowicie do sprawy otuliny. Otóż w art. 13 przewiduje się tylko fakultatywne tworzenie otuliny na obszarze graniczącym z rezerwatem. Obligatoryjne, jak rozumiem, gdy chodzi o park narodowy, fakultatywne tylko wówczas, gdy chodzi o rezerwat, i również tylko fakultatywne, co wynika z dalszej części zapisu, gdy chodzi o park krajobrazowy. Zgoda, jeżeli chodzi o fakultatywną otulinę w przypadku parku krajobrazowego, bo jest to obszar stosunkowo najłagodniej chroniony, głównie ze względów na walory estetyczne. Rezerwat natomiast, moim zdaniem, powinien być pod tym względem zrównany raczej z parkiem narodowym, a nie z parkiem krajobrazowym. Tam chodzi o ścisłą ochronę i ta ochrona wewnątrz obszaru chronionego będzie przekreślona, jeżeli natychmiast za granicą tego obszaru będzie wolno robić wszystko. I stąd pomysł otuliny jako strefy przejściowej między obszarem ścisłej ochrony a obszarem, na którym wolno robić wszystko. A więc proponuję zmianę w art. 13 ust. 2 w tym kierunku, żeby otulina na obszarach grani-

(senator T. Liszcz)

czących z rezerwatem była obligatoryjna, a nie fakultatywna.

W świetle ustawy sejmowej – kontynuuję temat otuliny dotyczącej parków narodowych – ta otulina niewiele się różni od pozostałego obszaru, tyle tylko, że można tu wprowadzić obszar szczególnych zasad gospodarki łowieckiej. Proponuję więc poprawkę, która by czyniła z tej otuliny obszar, na którym jednak obowiązują pewne zakazy, w szczególności zakazy lokowania inwestycji grożących obszarowi chronionemu.

I teraz sprawa, która też interesuje prawie wszystkich, Społecznej Straży Ochrony Przyrody. Uważam, że stała się wielka szkoda, kiedy wyeliminowano Społeczną Straż Ochrony Przyrody – armię ludzi kochających przyrodę, ludzi, którzy bezinteresownie poświęcali jej swój czas. Była to formacja swoista, funkcjonująca w Polsce od lat dwudziestych, która w latach dziewięćdziesiątych, według mojej wiedzy, skupiała około piętnastu tysięcy wolontariuszy, nieodpłatnie poświęcających swoje wakacje i urlopy na ten szlachetny, publiczny cel. Zdaję sobie sprawę z problemów natury prawnej, jeśli chodzi o usytuowanie i o określenie charakteru tej społecznej straży. Mam pewną pretensję do organizacji pozarządowych chroniących przyrodę, które o straż walczą. Ja je w poprzedniej kadencji wspomagałam, jak mogłam. Czego natomiast dotyczy moja pretensja? Otóż gdyby te organizacje na czas zwróciły się w tej sprawie do mnie, do innych senatorów, być może także do rządu lub do biur ekspertów, i przygotowały sensowny projekt, to pewnie uchwalilibyśmy go tutaj. Ja dowiedziałam się o tej sprawie – ustawa nie była rozpatrywana w mojej komisji – w ostatniej chwili. W pośpiechu próbowałam przygotować poprawkę, a więc jest to niedoskonały pomysł. To nie może być jakiś organ, tak jak próbuje się to ujmować. Nie można też mówić o tym, że strażnicy ochrony przyrody mają działać w ramach osobowości prawnej organizacji pozarządowych, bo akurat tam osobowość prawna nie jest potrzebna – ona jest potrzebna do działań w obrocie gospodarczym – i nie o to chodzi.

Nie wiem więc, co rząd na to, ale ja przygotowałam taką poprawkę, zgodnie z którą ustanawia się Społeczną Straż Ochrony Przyrody, która nie byłaby organem ani odrębną organizacją. To byłaby pewna formacja, armia społeczników, którzy pomagają organom administracji publicznej chronić przyrodę, mając stosunkowo niewielkie uprawnienia. Oni byłiby swoiście licencjonowani. Musieliby złożyć egzamin, nosić odznakę wtedy, gdy pełnią swoją funkcję. Mieliby uprawnienia do legitymowania w celu ustalenia tożsamości osób, które naruszają przepisy o ochronie przyrody. Mieliby prawo zatrzymywać przedmio-

ty pozyskane z naruszeniem prawa – na przykład grzyby zebrane tam, gdzie ich zbierać nie wolno – za pokwitowaniem i przekazywali je odpowiednim organom.

Przewiduję delegację dla ministra właściwego do spraw środowiska w celu określenia sposobu prowadzenia egzaminów, wzoru legitymacji i odznaki. Przewiduję również w tym projekcie – ażeby nie było oporu, że to będzie kosztować – iż koszty egzaminu, odznaki i legitymacji poniesie sam kandydat. Jeżeli zechce go wesprzeć organizacja społeczna, to jej sprawa. Dla jednej osoby nie są to wielkie koszty, łącznie natomiast stanowiłyby pewnie jakąś tam pozycję w budżecie państwowym. Proponuję, żeby powoływał do tej formacji starosta na wniosek organizacji, której statutowym celem jest ochrona przyrody. Mam nadzieję, że taki sposób ujęcia nie będzie budził jakiegось zasadniczego sprzeciwu strony rządowej.

Chcę jeszcze odnieść się do jednej kwestii, która tu nie była poruszana. Nie dotyczy ona wprost ochrony przyrody, dotyczy natomiast innej sprawy, która mnie żywo obchodzi – sprawy pracowników. Otóż w art. 158 tej ustawy – jest to kolejna ustawa, w której takie rozwiązanie się proponuje – przewiduje się wygaśnięcie stosunku pracy pracowników likwidowanego w związku z nową ustawą Krajowego Zarządu Parków Narodowych. Wytworzyła się pewna niedobra moda na to, żeby podczas reorganizacji pewnych organów publicznych przewidywać ustawowe wygaśnięcie stosunku pracy ich pracowników.

Zaczęła się ta niedobra moda od ustawy z 1990 r. o pracownikach samorządowych. Przewidywała ona wygaśnięcie stosunku pracy dotychczasowych pracowników administracji rządowej szczebla podstawowego, jeżeli ci pracownicy nie dostali w określonym terminie propozycji zatrudnienia w jednostkach samorządowych. Wtedy jednak było to uzasadnione swoją rewolucją, która była przeprowadzana, zmianą ustroju. Można było założyć, że urzędnicy poprzedniego państwa generalnie nie dają rękami wykonywania służby w nowej administracji samorządowej, w nowym państwie demokratycznym. Był to swoisty precedens. Żle, że się to naśladuje w normalnych warunkach.

I dlatego proponuję skreślenie art. 158. On, moim zdaniem, jest sprzeczny z konstytucyjną zasadą ochrony praw nabytych, zaufania do państwa i tworzonego prawa. Normalnie byłoby tak, że gdyby ci ludzie mieli być zwolnieni, to trzeba by było to konsultować ze związkami zawodowymi, podać uzasadnienie, chronić jedynych żywicieli rodzin, jednym słowem – stosować przepisy o ochronie związanej z rozwiązaniem stosunku pracy. A tutaj jednym przepisem wygasza się stosunki pracy, a od nowa przyjmuje się tych, których chce się przyjąć. Robi to wrażenie, że wykorzystuje się okazję, żeby zwolnić jednych praco-

(senator T. Liszcz)

wników i przyjąć innych. Jeżeli się ten przepis skreśli, nie będzie żadnej luki, bo są w kodeksie pracy przepisy dotyczące takiego przypadku. Jeżeli zachodzi likwidacja pracodawcy i nie ma następcy prawnego, może być zwolnienie grupowe. Jeśli jest następca prawny, organ, który przejmuje zadania, to zgodnie z art. 23 kodeksu pracy ten, kto przejmuje zadania, przejmuje także pracowników, a potem już...

(Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski: Pani Senator, czas, w którym pani mówi, będzie bardzo szybko.)

Ostatnie zdanie...

(Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski: Ale regulamin jest nieubłagany.)

Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

(Senator Teresa Liszcz: Dziękuję. To było na konto tych dodatkowych pięciu minut, które mi się należą. Dziękuję bardzo. Składam poprawki.)

Dobrze. Zostały jeszcze niecałe cztery minuty.

(Senator Teresa Liszcz: Dziękuję bardzo.)

Pani Minister, może zabierze pani głos na koniec dyskusji? Mamy bowiem zapisanych do dyskusji jeszcze dwóch senatorów. Być może będzie tutaj coś, do czego chciałaby pani się odnieść.

Zatem, jeżeli pani się zgadza, zapraszam w tej chwili pana senatora Mieczysława Janowskiego. A na liście mówców jest jeszcze tylko nazwisko pana senatora Franciszka Bachledy-Księdzularza.

Bardzo proszę.

Senator Mieczysław Janowski:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Pani Minister.

Obecnie obowiązuje ustawa uchwalona 16 października 1991 r., wielokrotnie nowelizowana. I myślę, że warto z tego miejsca zauważyć wiele dobra, które poprzez przepisy tej ustawy zaistniało w zakresie ochrony środowiska. Można dyskutować z panią senator przewodniczącą o tym, czy lepsza byłaby rzeczywiście nowelizacja tej ustawy, uwzględniająca wszystkie uwarunkowania, czy też lepsza jest ta nowa ustawa. Nie chciałbym tego tematu podnosić. Mamy nową ustawę i do tej nowej ustawy się odniosę.

W moim przekonaniu, obejmuje ona wiele zagadnień. Niektóre tematy rozwiązuje dobrze, nieźle, inne zaś są rozwiązane na zasadzie pewnego kompromisu. Czy nie za daleko idącego, to jest kwestia dyskusji. Myślę, że przyszłość to pokaże.

Są również obawy, które do mnie też dotarły – wspominał o nich pan senator Jurgiel – czy ta ustawa będzie dobrze skorelowana z ustawą o lasach. Czy doświadczenie i zaangażowanie leśników polskich w ochronę środowiska będzie wykorzystane w sposób należyty? Myślę, że nawet fakt, iż o tym dyskutujemy, przyczyni się do uspokojenia leśników. Chciałbym usłyszeć taką deklarację z ust pani minister, jeśli to będzie możliwe, gdyż zaniepokojenie środowisk leśników jest jednak faktem.

Ustawa ta dostosowuje polskie przepisy dotyczące ochrony przyrody między innymi do konwencji waszyngtońskiej – to bardzo dobrze – i do przepisów, które obowiązują w Unii Europejskiej. Chodzi o tak zwaną dyrektywę ptasią i dyrektywę siedliskową. Mam jednak pewne wątpliwości, które wyraziłem również w pytaniu.

Otóż te plany, o których mówimy w ustawie, z perspektywą dwudziestu lat, wymagają jednak i zaangażowania niemałych środków finansowych, i przygotowania ludzi, abyśmy to wszystko w sposób właściwy zrealizowali. Chodzi o to, żeby nie było potem takiej sytuacji, że ta ustawa będzie dokumentem martwym. Myślę, że nikomu nie chodzi o to, aby zapisać coś, co nie będzie realizowane w tej bardzo wrażliwej dziedzinie życia publicznego.

Chciałbym teraz odnieść się bardzo szczegółowo do pewnej kwestii, która była omawiana podczas posiedzenia komisji i która wzbudziła pewne emocje. Rzeczą wiąże się z art. 133, a chodzi o poprawkę pięćdziesiątą. Komisja większością głosów zdecydowała o skreśleniu pktu 2 w tym artykule. A w punkcie tym mówi się, że gminy, które znajdują się na obszarach parków narodowych, miałyby rekompensowane straty, ubytki w dochodach z tytułu zwolnień i ulg w podatkach.

Proszę państwa, w Polsce obowiązuje konstytucja, która chroni samorząd terytorialny i jego dochody. Polska ratyfikowała Europejską Kartę Samorządu Terytorialnego, która też dotyczy tych problemów. Wydaje mi się więc – podejmę pewną polemikę z panią senator sprawozdawcą – że zastrzeżenia, które były formułowane, mogły dotyczyć tylko jednej sprawy: że w stosownym rozwiązaniu obowiązującym poprzednio nie było odesłania do rozporządzenia, które miałyby wydać minister finansów. Ale w tym zapisie, który otrzymaliśmy z Sejmu, w ust. 5 jest mowa o tym, że minister właściwy do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia zasady i tryb zwrotu straconych dochodów. A więc owo kryterium jest tutaj sformułowane w sposób właściwy.

W wielu gminach, które sąsiadują z parkami narodowymi albo znajdują się na obszarze chronionym, jest potrzeba, i to bardzo duża, stworzenia właściwego klimatu. Nie może być tak, że pojawia się argument, iż ochrona przyrody szkodzi

(senator M. Janowski)

mieszkańcom, utrudnia im życie – mówiliśmy tu chociażby o kwestiach inwestycyjnych. Ona nie powinna szkodzić tym mieszkańcom również w taki sposób, że pomniejsza ich dochody.

Pani minister była uprzejma wymienić gminę Smółdzino. Ja, przygotowując się do tej dyskusji, stwierdziłem, że ta gmina dzięki przepisom ustawy, która obowiązywała w roku 2001, zyskała 4 miliony 105 tysięcy zł. Ale w sumie gminy z tego tytułu, w skali całego państwa, zyskały nieco mniej niż 6 milionów zł. Bijemy się więc o dochody najbiedniejszych gmin, gmin położonych w rejonach, które chcemy w sposób szczególny chronić. Dotyczy to na przykład gminy Lutowiska w Bieszczadach, gminy Zwierzyniec w Roztoczańskim Parku Narodowym czy gminy Zakopane, która jest może nieco zamożniejsza, ale tam też pieniądze nie powinny być marnowane.

Jeżeli można, odniósłbym się jeszcze na koniec do ustawy i powiedział tak: wydaje mi się, że niezmiernie ważny będzie monitoring jej stosowania. Myślę, że w rozporządzeniach, o których mówiła pani minister, znajdują się stosowne zapisy zobowiązujące do obserwowania sytuacji i że rozporządzenia te zostaną wydane na czas i w sposób właściwy.

Odniosę się też do kwestii zaangażowania społeczeństwa w ten ważny problem. Myślę, że warto z tego miejsca podziękować wszystkim organizacjom, które zajmują się ochroną przyrody: Lidze Ochrony Przyrody i nie tylko, bo Straż Ochrony Przyrody, w moim przekonaniu, też odgrywa w tej dziedzinie bardzo istotną rolę. Wiem, że w tej chwili trudno znaleźć właściwe rozwiązanie, bo powinno ono uwzględnić z jednej strony profesjonalizm tych ludzi i ich kompetencje, a z drugiej strony – uprawnienia do egzekwowania prawa. Cóż z tego, że będziemy mieli prawo, jeżeli to prawo nie będzie egzekwowane, bo będzie można jedynie zwracać komuś uwagę? Dlatego bardzo gorąco zachęcam rząd do znalezienia odpowiedniego rozwiązania wspólnie organizacjami pozarządowymi, które zajmują się ochroną przyrody. Sam deklaruję, jeśli będzie taka potrzeba, chęć współdziałania. Zróbmy wszystko, żeby ta ustawa służyła polskiej przyrodzie. Dziękuję bardzo.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję.

Pan senator Franciszek Bachleda-Księdzularz.

**Senator
Franciszek Bachleda-Księdzularz:**

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Na początek uwaga natury ogólnej. Wielu ludziom wydaje się, że im dalej mieszkają od par-

ków narodowych, tym są lepszymi ochroniarzami przyrody, lepszymi od tych, którzy mieszkają obok parków narodowych. Wydaje mi się, że tak nie jest. Dziennikarze często rozumują podobnie: wszystkich ludzi z Podhala występujących w tej sprawie chcą kwalifikować jako szkodników działających na rzecz niszczenia tatrzańskiej przyrody. A przecież te miłe spojrzenia, które przed chwilą skierowano w moją stronę po uwadze pana marszałka, wskazują, że tak nie jest. Dlatego jest mi tak miło przemawiać w Senacie Rzeczypospolitej.

Panie Marszałku! Szanowni Państwo! Pani Minister! Wszyscy Obecni! W ramach zgłaszania poprawek do ustawy o ochronie przyrody chciałbym przedstawić cztery moje poprawki, które zostały poparte przez pana senatora Mieczysława Janowskiego, panią senator Janinę Sagatowską i panią senator Annę Kurską, za co serdecznie dziękuję. Myślę też, że możliwe, iż wszyscy senatorowie będą mogli te poprawki poprzeć.

Pragnę mianowicie wnieść poprawkę do art. 8 ust. 4. Polega ona na skreśleniu słów „określających jego strukturę organizacyjną”. Art. 8 ust. 4 otrzymałby więc brzmienie: „Minister właściwy do spraw środowiska, w drodze zarządzenia, nadaje statut parkowi narodowemu”.

Chodzi o to, że dyrektor, który zarządza parkiem, musi mieć możliwość szybkiego dopasowania struktury do celów, jakie chce osiągnąć, a przecież wiadomo, że propozycja statutu także jest konsultowana z dyrekcją. W związku z tym tę sprawę w kierunku od dołu do góry można pięknie, skutecznie, dobrze i właściwie załatwić, uregulować. Wydaje mi się, że jesteśmy na tym etapie przebudowy kraju, że im szersze kompetencje mają ludzie na dole, tym lepiej, ale oczywiście z zachowaniem uzgodnień. W mojej poprawce jest takie uzgodnienie – z ministrem właściwym do spraw środowiska.

Jeżeli chodzi o poprawkę drugą, to pragnę powiedzieć, że w art. 12 ust. 9 dodaje się zdanie drugie i trzecie. Chodzi o to, by opłaty pobierane za wstęp do parku narodowego w wysokości nie większej niż 25% wpływów za każdy kwartał mogły być przeznaczone na dofinansowanie działalności ratowniczej specjalistycznych organizacji ratowniczych, o który mowa w art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 18 stycznia 1996 r. o kulturze fizycznej.

Chciałbym powiedzieć – mam tutaj pismo Tatrzańskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego – że ten zapis w ustawie o ochronie przyrody został uzgodniony z Tatrzańskim Parkiem Narodowym, a wcielenie go w życie stworzyłoby możliwość uzyskania stabilności finansowej TOPR. Ratownictwo w Tatrach opiera się obecnie na wielu źródłach finansowania, z czego dotacja budżetowa stanowi zaledwie około 60% – resztę środków ratownicy TOPR są zmuszeni pozyski-

(senator F. Bachleda-Księżdzularz)

wać od sponsorów. Taki sposób finansowania jest bardzo niestabilny i nie gwarantuje bezpieczeństwa finansowego działalności ratowniczej. Pragnę podkreślić, że tego typu sprawy są już obecnie regulowane, jako że przy wjeździe na Kasprowy Wierch między innymi narciarze opłacają wstęp do Tatrzańskiego Parku Narodowego. Zawarto porozumienie, dzięki któremu te pieniądze znajdują się już w kasie PKL. Tamta kwota też mogłaby temu służyć – już zostało zawarte porozumienie między Tatrzańskim Ochotniczym Pogotowiem Ratunkowym a PKL, dzięki któremu w rejonie Kasprowego Wierchu i Tatr oraz w rejonie Pasma Gubałowskiego... Na podstawie porozumienia z PKL o utrzymaniu bezpieczeństwa przez TOPR na tym terenie takie działania wspólne już są podejmowane. Dlatego też bardzo proszę państwa senatorów o poparcie tej poprawki.

Kolejna moja poprawka dotyczy art. 109. Proponuję, żeby art. 109 ust. 1 otrzymał brzmienie: „Funkcjonariusz Straży Parku może być wyposażony w broń bojową oraz broń myśliwską, a pracownik Służby Parku w broń myśliwską”. Do tego artykułu trzeba by było również dodać ust. 13 w brzmieniu: „Przepisy dotyczące dopuszczania, przydzielania i wyposażania w broń myśliwską stosuje się odpowiednio do pracowników Służby Parku, o których mowa w ust. 1”.

Chodzi o to, że aktualne brzmienie projektu ustawy o ochronie przyrody pozbawia pracowników Służby Parku niewchodzących w skład struktury Straży Parku prawa do posługiwania się bronią służbową. O ile w odniesieniu do broni bojowej jest to rozwiązanie zasadne, o tyle w odniesieniu do broni myśliwskiej nie zasługuje na akceptację. Wobec tego proponuję, aby w następnym zapisie po art. 108 uwzględnić możliwość posiadania służbowej broni myśliwskiej przez pracowników Służby Parku, którzy nie wchodzi w skład Straży Parku. Wprowadzenie tej poprawki nie wymusza wyposażania wszystkich pracowników Służby Parku w broń myśliwską, ponieważ użyte są słowa „może być wyposażony”. Jest to sprawa o tyle ważna, że często funkcjonariusze Straży Parku działają razem z kimś ze Służby Parku, a chodzi o to, aby ci ludzie mogli działać wspólnie w akcjach, kiedy to jest potrzebne, wskazane, a czasem konieczne.

Kolejna moja poprawka, czwarta, dotyczy art. 126. Zmierza ona do tego, aby w zdaniu wstępnym skreślić wyraz „umyślnie”. Zgodnie z zasadami określonymi w kodeksie wykroczeń czyny zabronione można popełnić zarówno umyślnie, jak i nieumyślnie, chyba że przepis przewiduje wyłącznie odpowiedzialność za wykroczenia umyślne, w ustawie zaś ograniczono odpowiedzialność za wykroczenia opisane w art. 126 tylko do czynów popełnionych umyś-

lnie, co będzie wymuszało konieczność każdorazowego udowodnienia tej umyślności. Wiemy, jakie to trudne – konieczne będzie każdorazowe wykazywanie, że sprawca działa z zamiarem naruszenia zakazów określonych w ustawie o ochronie przyrody. Wiemy o sytuacjach, kiedy na przykład droga czy jakiś teren znajduje się między dwoma enklawami parku narodowego, sąsiaduje z nimi – często o tym wspominało, chociażby na posiedzeniu komisji – i na przykład żaba znajduje się na drodze. I co wtedy? A jeżeli, Moi Drodzy, okaże się – właśnie nadchodzi kwiecień – że jesteśmy na szlaku wędrówek, że tak powiem, żabich? Ano, wiemy dokładnie, że jest to ten właśnie czas, nawet znak został postawiony i pewnie ktoś, kto go zobaczy, pojedzie ostrożnie. Ale znajdzie się taki, za przeproszeniem, wariat, który jeszcze doda gazu w takim miejscu, zamiast właśnie przyhamować, mimo że widział znak. Niestety, ustawa powie wtedy, że wolno mu w ten sposób postępować.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Jolanta Danielak)

Bardzo proszę państwa senatorów o poparcie naszych poprawek, tak aby wszyscy byli zadowoleni, a najbardziej skorzystała na tym przyroda. Dziękuję bardzo.

Składam poprawki. Bardzo proszę, Pani Marszałek.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Zdaje się, że pani senator Simonides zgłasza chęć zabrania głosu...

(Głos z sali: Pani minister Symonides.)

Pani minister Symonides, przepraszam bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Ewa Symonides:

Nic nie szkodzi, Pani Marszałek.

Ja bardzo króciutko chciałabym się odnieść do niektórych spraw, wątków, które się powtarzają.

Otóż, proszę państwa, kiedy rozpoczynały się prace nad tą ustawą, jej pierwsza wersja to była nowelizacja, nie zaś całkiem nowa ustawa. Ale chciałabym też powiedzieć, że obecna ustawa była nowelizowana trzynaście razy i spotykała się z mnóstwem zarzutów: że jest niespójna itd., itd. Ponadto, niestety, tę kolejną nowelę odrzuciło nam Rządowe Centrum Legislacji, twierdząc, że jest za dużo nowych artykułów, że nowelizacja jest zbyt głęboka. Trzeba było więc ustawę opracować po prostu od nowa, dlatego tak się stało.

(podsekretarz stanu E. Symonides)

Jeśli chodzi o otuliny wokół rezerwatów, Pani Profesor, to ja rozumiem intencje i one są słuszne, ale jako generalny zapis jest to niemożliwe do wprowadzenia. Na przykład jest w Warszawie rezerwat Las Bielański, otoczony osiedłami mieszkaniowymi, ulicami. Nie można tu wyznaczyć otuliny, prawda? Często rezerwatem jest jedna jaskinia albo jeden wielki krzew, na przykład Kołacznia koło Woli Leżajskiej itd. Jest mnóstwo takich przypadków szczegółowych, więc taka generalna zasada jest po prostu niemożliwa do zastosowania, aczkolwiek rozumiem, jaki jest jej cel.

Jeśli zaś chodzi o Straż Ochrony Przyrody, ja też mam w związku z tym żal. Jak tylko się okazało, że zapisy dotyczące Społecznej Straży Ochrony Przyrody legislatorzy w Sejmie uznali za niedobre, choć nie zaproponowali niczego lepszego, prosto z Sejmu pojechałam do pana Władysława Skalnego, szefa LOP, prosząc, żeby we własnym zakresie porozumiał się ze swoimi prawnikami i zaproponował lepsze zapisy. Naprawdę nie starczyło nam na to czasu i w efekcie tak się nie stało. Tak więc ja też wyrażam żal, bo bardzo popierałam SOP, ale nie udało się... Ja myślę, że rzeczywiście trzeba wrócić do nowej ustawy o strażach ochrony przyrody i środowiska przyrodniczego – i państwowych, i społecznych. Wtedy uda się te sprawy po prostu uregulować.

To są chyba te najważniejsze kwestie, które chciałam wyjaśnić. Nad resztą tych zagadnień będziemy, jak rozumiem, dyskutować na posiedzeniu komisji.

Bardzo państwu dziękuję, przede wszystkim za życzliwość dla ochrony przyrody. Ja też czuję się tu znakomicie, choć sądzę, że pan senator Bachleda odbierze mi palmę pierwszeństwa, jeśli chodzi o troskę o przyrodę. I bardzo dobrze. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję serdecznie za tę troskliwość z obu stron, ona zawsze nam w Senacie bardzo dobrze służy.

Panie i Panowie Senatorowie, w trakcie dyskusji zostały zgłoszone wnioski o charakterze legislacyjnym, dlatego zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu proszę Komisję Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisję Ochrony Środowiska o ustosunkowanie się do przedstawionych w toku debaty nad tym punktem wniosków i przygotowanie wspólnego sprawozdania w tej sprawie.

Nie ogłosiłam jeszcze zamknięcia dyskusji, teraz więc, zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu, zamykam dyskusję nad tym projektem.

Jednocześnie chciałabym poinformować, że w trakcie dyskusji wnioski o charakterze legislacyjnym złożyli w trakcie swoich wystąpień pan senator Bień, pan senator Jurgiel, pani senator Liszcz i pan senator Bachleda-Księdzularz, a do protokołu wnioski legislacyjne wpłynęły od pani senator Szyszkowskiej, pana senatora Balickiego, wspólnie od panów senatorów Anulewicza, Mańkuta, Spychalskiego, Bartosa i Niskiego, a także od pana senatora Szafranca, pana senatora Czai, pana senatora Łeckiego, pana senatora Lorenza, pana senatora Graczyńskiego i pani senator Klepacz.

Informuję, że w związku ze zgłoszeniem wniosków o charakterze legislacyjnym komisje przygotowują wspólne sprawozdanie w tej sprawie, a głosowania w sprawie ustawy o ochronie przyrody zostaną przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Dziękuję bardzo serdecznie przedstawicielom rządu za udział w posiedzeniu.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska Ewa Symonides: Dziękuję.)

Niestety, proszę państwa, stwierdzam, że skończył się mój scenariusz...

Ale to nie oznacza, że nie będziemy kontynuować obrad, bo następną część mam już przed sobą.

Przystępujemy do łącznego rozpatrzenia punktów drugiego i trzeciego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy – Prawo celne oraz stanowisko Senatu w sprawie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne.

Przypominam, że rozpatrywane ustawy zostały uchwalone przez Sejm na siedemdziesiątym pierwszym posiedzeniu 19 marca 2004 r., a do Senatu zostały przekazane 22 marca. Marszałek Senatu 23 marca 2004 r., zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował je do Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych. Komisje po rozpatrzeniu ustaw przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Przypominam ponadto, że teksty ustaw zawarte są w drukach nr 638 i 639, a sprawozdania komisji w drukach nr 638A i 638B oraz 639A i 639B.

Proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej senatora Zbigniewa Zychowicza o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdań komisji w sprawie obu ustaw: ustawy – Prawo celne oraz ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Zbigniew Zychowicz:

Dziękuję uprzejmie.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

W imieniu Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej mam zaszczyt przedstawić

(senator Z. Zychowicz)

sprawozdanie z prac nad ustawą z 13 marca 2004 r. – Prawo celne, druk senacki nr 638, oraz ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne z 19 marca 2004 r.

Przepisy ustawy – Prawo celne i przepisy wprowadzające prawo celne mają na celu wprowadzenie regulacji umożliwiających stosowanie aktów prawnych Unii Europejskiej, kompleksowo regulujących kwestie prawa celnego. Z chwilą rozpoczęcia naszego członkostwa w Unii Europejskiej przepisy naszego kodeksu celnego przestaną obowiązywać, a zaczną obowiązywać prawo zawarte w przedmiotowych ustawach, oparte na prawie wspólnotowym. Prawo to regulowane jest głównie poprzez rozporządzenie rady nr 2913 z 12 października 1992 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks celny liczący aż dwieście pięćdziesiąt trzy artykuły. Rozporządzenie komisji nr 2454/93 z lipca 1993 r., ustanawiające przepisy wykonawcze do wymienionego rozporządzenia, liczy zaś aż dziewięćset piętnaście artykułów. Do tego dochodzi jeszcze dziesięć innych rozporządzeń rady i komisji, na podstawie których powstały przedmiotowe ustawy. Mocą uchwalonych przez Sejm ustaw polska administracja celna z dniem 1 maja przyjmie jednolite zasady wspólnotowe dotyczące obrotu towarowego z państwami trzecimi, a także przemieszczania towarów w ramach Wspólnoty. Przepisy prawa celnego obowiązujące we Wspólnocie pozostawiają państwom członkowskim swobodę w uregulowaniu niektórych kwestii w sposób bardziej szczegółowy, dostosowany do struktury administracji celnej w danym państwie członkowskim.

Ustawa – Prawo celne odnosi się do zasad przywozu towarów na obszar Wspólnoty i wywozu z tego obszaru. W poszczególnych jej rozdziałach uregulowane są kwestie dotyczące podstawowych założeń, definicji, zawarte są w niej przepisy dotyczące wprowadzania towarów na obszar Wspólnoty i nadawania im przeznaczenia celnego, przepisy te dotyczą również zwolnień celnych, mówi się tam o zasadzie wzajemności, wymienia się akty, na podstawie których powstały. Ustawa reguluje także przepisy, problematykę długu celnego, właściwości organów celnych, struktury, właściwości poszczególnych organów. Ponadto cały jeden dział reguluje kwestie związane ze Wspólną Polityką Rolną i reguluje obrót tymi towarami – jest to bardzo istotna kwestia. Wreszcie ustawa zawiera także kwestie dotyczące ewidencji i statystyki obrotu towarowego w ramach systemu Intrastat.

Jeśli chodzi o przepisy wprowadzające, to zawierają one szereg unormowań, które wynikają z ustawy przyjętej w oparciu o akty prawa wspólnotowego; chodzi między innymi o kodeks,

o ustawę regulującą kwestie stosunków wzajemnych między państwem a Kościołem katolickim i innymi kościołami, o zmiany wprowadzane do kodeksu postępowania cywilnego, do ordynacji podatkowej, do ustawy o postępowaniu egzekucyjnym. Ponadto w ustawie wymienione są delegacje dla ministra finansów, który mocą rozporządzeń ma uszczegółowić te wszystkie kwestie.

W zgodnej ocenie przedstawicieli służb celnych oraz ludzi znających tę problematykę dogłębnie te dwie ustawy są bardzo dobrymi aktami prawnymi. Dość stwierdzić, że w Sejmie pojawiła się tylko jedna kontrowersja – jeden z posłów chciał przeforsować poprawkę, mocą której agent celny miałby mieć wyższe wykształcenie. Ale to nie przeszło, Izba uznała, że średnie wykształcenie wystarczy, tak jak było do tej pory.

Uprzejmie proszę w imieniu obu komisji o przyjęcie obu tych ustaw bez poprawek. Wynika to również z tego, że ustawa powinna wejść w życie 1 maja, poprawki mogłyby to zniweczyć. Dziękuję uprzejmie.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Zauważam, że wiosna przyszła do pana przeziębieniem. Mam nadzieję, że to nie będzie trwało długo. Życzę panu dużo zdrowia.

Proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych senatora Bogusława Mąsiora o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdań komisji w sprawie ustawy – Prawo celne oraz ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Bogusław Mąsior:

Pani Marszałek! Wysoki Senacie!

Mój szanowny kolega zaapelował już w imieniu dwóch komisji o przyjęcie ustaw bez poprawek i zrobił to bardzo dobrze, aczkolwiek z wyprzedzeniem. Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych po szczegółowej dyskusji nad dwoma ustawami, ustawą – Prawo celne oraz ustawą – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne, doszła do tego samego wniosku, że ustawy są bardzo dobrze przygotowane. Spełniają one poza tym wymogi prawne, bo są zgodne z prawodawstwem unijnym – opinia Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej była bardzo pozytywna. Odpowiedzi, których udzielał obecny tutaj wiceminister finansów, rozwiały wszelkie wątpliwości. Właściwie to bardziej skupiliśmy się nad jedną wątpliwością, a chodziło o zapis w art. 78 dotyczący tak zwanych zastrzeżeń dla agenta celnego w sprawie możliwości dokonywania zgłoszenia celnego w formie przedstawicielstwa bezpośredniego. Przedstawiciel Krajowej Izby Doradców

(senator B. Mąsior)

Podatkowych próbował zasugerować, żeby uprawnienia do zgłaszania bezpośredniego mieli również doradcy podatkowi, ale wyjaśnienie pana ministra było jednoznaczne i komisja przyjęła je do wiadomości.

Były także pytania dotyczące przygotowania służb celnych do wprowadzenia tych dwóch nowych ustaw. Pan minister był łaskaw zapewnić również, że od strony ludzkiej, materiałowej, logistycznej ministerstwo i nasze służby celne są przygotowane do pełnej realizacji obu ustaw.

Zadaliśmy również pytanie, co mogłoby się dzieć, gdybyśmy dzielili włos na czworo i próbowali jeszcze udoskonalać te ustawy. Skończyłoby się to zapewne zaburzeniami, wręcz mogłoby doprowadzić do katastrofy, ponieważ ze względów czasowych od 1 do 4 maja Polska byłaby pozbawiona prawa celnego, jedynym zabezpieczeniem byłby po prostu poziom naszej waluty.

Przyjmując wszystkie argumenty ministra finansów, Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych, zgodnie z przedłożonymi drukami nr 638B i 639B, proponuje Wysokiemu Senatowi przyjęcie obu ustaw bez poprawek.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji chciałabym zapytać, czy ktoś z państwa senatorów chce zgłosić z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania adresowane do senatorów sprawozdawców.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Sergiusz Plewa:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Ja mam dwa pytania. Pierwsze: jak się układa współpraca służb celnych i granicznych? Nie wiem, kto zechce na ten temat odpowiedzieć, czy pan minister, czy posłowie sprawozdawcy...

(Głos z sali: Senatorowie.)

Senatorowie, przepraszam.

I drugie pytanie: ile było ustalonych w roku 2003 – prawdopodobnie jest już podsumowanie – nielegalnych transportów i jaka suma z tego tytułu wpłynęła do budżetu?

I taka drobna uwaga do kolegi senatora sprawozdawcy dotycząca zaburzeń, które mogłyby wystąpić w razie poprawek. Moim zdaniem, rząd absolutnie ten temat zaniedbał, można było przecież tę ustawę uchwalić miesiąc temu. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Panie Senatorze.

W moim odczuciu pytania wykraczają poza materię ustawową, niemniej zwracam się do państwa senatorów sprawozdawców z pytaniem, czy są gotowi do udzielenia odpowiedzi na pytania.

Bardzo proszę, pan senator Mąsior.

Senator Bogusław Mąsior:

Pani Przewodnicząca, chciałbym wypowiedzieć się na temat tego zarzutu, że rząd coś tutaj zaniedbał, ten zarzut też się przewijał w czasie dyskusji na posiedzeniu komisji gospodarki. I może nie najważniejszym argumentem za przyjmowaniem ustawy bez poprawek była możliwość zakłócenia, ale po prostu te poprawki, zapewne stylistyczne, które mogłyby być zgłaszane, nie zmieniałyby meritum ustawy, a spowodowałyby opóźnienie, niewieście tej ustawy w życie. Najprawdopodobniej, gdyby ta ustawa nie weszła w życie z dniem 1 maja, to afera sznapsgate to byłby mały pikus przy tym, co mogłoby się zdarzyć, ponieważ nie tylko na obszar Polski można by było wwozić towary, ale również na obszar całej Unii.

Jeżeli zaś chodzi o współpracę służb granicznych z celnymi, uważam, że pan minister jest kompetentny, żeby na ten temat odpowiedzieć.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję serdecznie.

No tak, tyle było miodu pod adresem strony rządowej, że trochę dziegiu, niestety, również musiało się znaleźć.

Za chwilę poproszę przedstawicieli rządu, ale może wcześniej przystąpimy do dalszego regulaminowego procedowania.

Czy są kolejne pytania do senatorów sprawozdawców? Nie ma pytań.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy, a do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister finansów.

Bardzo serdecznie witam na naszym posiedzeniu podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów, pana ministra Wiesława Czyżowicza, oraz towarzyszącego mu zastępcę dyrektora Departamentu Celnego, pana Jana Płuse. Serdecznie panów witam.

Zgodnie z art. 50 Regulaminu Senatu chciałabym zapytać, czy przedstawiciele rządu chcą zabrać głos i przedstawić stanowisko rządowe w sprawie rozpatrywanej ustawy. Jednocześnie proszę o ustosunkowanie się do pytań zadanych przez pana senatora Plewę.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Wiesław Czyżowicz:**

Dziękuję, Pani Przewodnicząca. Dziękuję paniom i panom senatorom.

Chciałbym odpowiedzieć na pytania przed chwilą zgłoszone, dotyczące dwóch podstawowych spraw. Pierwsze pytanie: dlaczego tak późno, dlaczego wcześniej nie zostało to przedstawione? Muszę powiedzieć, że sam projekt ustawy był gotowy już w listopadzie, jednak w związku z wieloma zmianami w ustawach unijnych, poprawkami wnoszonymi do kodeksu celnego Unii Europejskiej, wreszcie wyjaśnieniami związanymi z aktem o przystąpieniu proces trwał dosyć długo i ostatecznie został zaakceptowany zarówno przez UKiE, jak i przez Rządowe Centrum Legislacji dopiero w lutym. To taka próba wyjaśnienia, dlaczego tak długo to trwało i nie można było tego zrobić wcześniej.

Co do drugiego pytania, pytania o współpracę z pozostałymi służbami, muszę odpowiedzieć z przyjemnością, wręcz z radością, że ta współpraca układa się bardzo dobrze. Chcę powiedzieć, że od momentu, kiedy objąłem stanowisko, czyli miesiąc i parę dni temu, podejmowałem pierwsze kontakty i uzgodnienia ze Strażą Graniczną. Dzisiaj jeszcze, po południu, spotkam się z komendantem głównym Straży Granicznej – jest to kolejne nasze spotkanie, na którym uzgadniamy szczegóły dotyczące granic, przede wszystkim granicy wschodniej. Równocześnie podobne działania podejmujemy z Ministerstwem Rolnictwa, z głównym weterynarzem, służbami fitosanitarnymi i wreszcie, w ramach tak zwanej Wspólnej Polityki Rolnej z Agencją Rynku Rolnego i IJHARS. To są te instytucje, z którymi musimy współpracować w sposób niezwykle precyzyjny na co dzień, nie od 1 maja – stan gotowości wszystkich służb wyznaczaliśmy wspólnie już na 23 kwietnia, to jest piątek, a w praktyce od poniedziałku 26 kwietnia będziemy już razem pracować.

Ostatnia sprawa, pytanie o szarą strefę lub też niezrealizowane, powiedziałbym, przewozy lub dostawy. Jak zwykle z szarą strefą jest dosyć dużo problemów, także z szacowaniem wielkości. Muszę powiedzieć, że jeśli chodzi o wszczęte postępowania, to wykrywalność przestępstw jest większa o około 17% w porównaniu z ubiegłym rokiem. Równocześnie wyraźnie wystąpił spadek liczby niektórych przestępstw. Zwiększyły się zaś przestępstwa przede wszystkim związane z przemytem papierosów. Mamy sporo problemów związanych z likwidacją zapasów, kosztami utrzymania zajętych papierosów, nielegalnie wprowadzonych na nasz obszar. To jest oddzielna kwestia, będziemy do niej wracać, kwestia zmiany ustawy o postępowaniu egzekucyjnym

i likwidacyjnym w administracji. Ale, jak powiedziałem, to jest oddzielna sprawa.

Tak że tyle, jeśli chodzi o odpowiedź na te wszystkie pytania. Mam nadzieję, że zaspokoilem ciekawość, choć nie jestem w stanie podać danych, o które pytał pan senator. Mogę tylko zadeklarować, że dzięki temu, iż państwo pomagacie nam przy uchwalaniu tych ustaw, mamy szansę zrealizować zadania, które na nas ciążą. Tak jest i w tym przypadku, ponieważ jeśli ta ustawa zostanie przez państwa uchwalona, wejdzie w życie z dniem opublikowania, to mam nadzieję, że będziemy mieli chociaż dwutygodniowe *vacatio legis*, co dla biznesu i dla nas jest niezwykle ważne. Jeszcze raz dziękuję za współpracę.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję serdecznie.

Zgodnie z art. 44 ust. 6 Regulaminu Senatu chciałabym zapytać, czy ktoś z państwa senatorów chciałby skierować krótkie pytanie do przedstawiciela rządu, pytanie oczywiście związane z omawianym projektem ustawy.

Bardzo proszę, pan senator.

Senator Jan Szafraniec:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Ja mam pytanie w związku z nowelizacją ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania. Tutaj nastąpiła zmiana, został wykreślony pkt 2 ust. 7 art. 13, który mówi o tym, że wolne od opłat celnych są maszyny, urządzenia, materiały poligraficzne oraz papier. Nie wiem, jak to wygląda w tej chwili. Czy te maszyny, urządzenia, materiały poligraficzne oraz papier, wydawane oczywiście na cele charytatywno-opiekuńcze czy kultowe, są zwolnione z opłat celnych, czy też nie?

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Czy są kolejne pytania do pana ministra? Nie ma więcej pytań.

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Wiesław Czyżowicz:**

Pani Przewodnicząca! Panie Senatorze!

(Wicemarszałek Jolanta Danielak: Panie Ministrze, ja rozumiem, że pan krótko jest ministrem, ale zwykle tutaj siedzą marszałkowie.)

Przepraszam, Pani Marszałek, przepraszam.

(Wicemarszałek Jolanta Danielak: Ale to mi nie przeszkadza...)

Zapatrzyłem się na pana senatora.

(podsekretarz stanu W. Czyżowicz)

(Wicemarszałek Jolanta Danielak: Funkcja przewodniczącej też jest funkcją znaczącą.)

Przepraszam bardzo.

Pani Marszałek! Panie Senatorze!

Problemy związane z szeroko rozumianymi ustawami kościelnymi, ustawami o stosunku państwa do Kościoła katolickiego i pozostałych kościołów, były uzgadniane między innymi z episkopatem. W rezultacie tych uzgodnień przyjęliśmy rozwiązania zaproponowane w ustawie. Jeśli chodzi o maszyny poligraficzne, rozwiązania te odnoszą się do bardzo niewysokich stawek dla maszyn pochodzących z krajów trzecich, na przykład ze Stanów czy z Japonii. Ogromna większość tych maszyn, które były sprowadzane, była sprowadzana z krajów Unii Europejskiej – i tu już znikną problemy celne. Jeśli zaś chodzi o papier do produkcji, to na niego obowiązuje stawka zerowa, więc także nie było żadnych przeszkód ze strony episkopatu, by to rozwiązanie zostało przyjęte i zaakceptowane. Tak że wszystkie proponowane przez nas zmiany są uzgodnione również z episkopatem. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo serdecznie.

Otwieram łączną dyskusję nad rozpatrywanymi ustawami.

Jednocześnie informuję, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do głosu.

Wnioski o charakterze legislacyjnym na piśmie złożyli pan senator Sztorc i pan senator Sergiusz Plewa.

Zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamykam łączną dyskusję.

W związku ze zgłoszeniem wniosków o charakterze legislacyjnym proszę Komisję Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisję Gospodarki i Finansów Publicznych o ustosunkowanie się do wniosków i przygotowanie wspólnego sprawozdania w tej sprawie.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy – Prawo celne oraz ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

I serdecznie dziękuję za uczestnictwo w naszych obradach przedstawicielom rządu.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Wiesław Czyżowicz: Dziękuję bardzo jeszcze raz i przepraszam za faux pas.)

Nic nie szkodzi. Nic nie szkodzi, ale elegancji nigdy dość.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu piątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz ustawy o uruchamianiu środków

pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na siedemdziesiątym posiedzeniu w dniu 12 marca 2004 r., a do Senatu przekazana w dniu 15 marca...

(Rozmowy na sali)

Przepraszam, Panie i Panowie Senatorowie.

Panie i Panowie Senatorowie! Zgodnie z porządkiem obrad powinniśmy przejść do punktu czwartego, ale okazało się, że punkt czwarty nie został przygotowany, nie było go w scenariuszu, i w tym pośpiechu od razu przeszliśmy do punktu piątego, za co państwa przepraszam.

(Rozmowy na sali)

Przepraszam państwa, oczywiście punkt jest, tylko niewłaściwie oznaczony.

A więc zgodnie z porządkiem obrad **przystępujemy do rozpatrzenia punktu czwartego** porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie ustawy o kontroli skarbowej.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na siedemdziesiątym pierwszym posiedzeniu 19 marca 2004 r., a do Senatu została przekazana 22 marca. Marszałek Senatu 23 marca bieżącego roku, zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych. Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Przypominam ponadto, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 640, a sprawozdania komisji w drukach nr 640A i 640B.

Proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej senatora Bogusława Mąsiora o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Bogusław Mąsior:

Pani Marszałek! Wysoki Senacie!

Celem ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie ustawy o kontroli skarbowej jest wypełnienie przez Polskę obowiązku przyjętego w stanowisku negocjacyjnym dotyczącym obszaru „Podatki”. Polska zobowiązała się do wdrożenia do krajowego porządku prawnego dyrektywy rady dotyczącej wzajemnej pomocy właściwych władz członkowskich w obszarze podatków bezpośrednich, niektórych podatków akcyzowych oraz opodatkowania składów ubezpieczeniowych.

Ustawa normuje zasady wymiany informacji podatkowych z innymi państwami oraz z państwami członkowskimi Unii Europejskiej. Udzielanie informacji państwom członkom Unii Euro-

(senator B. Mąsior)

pejskiej będzie następowało na wniosek oraz z urzędu. Określone zostały przesłanki odmowy udzielania informacji oraz ich obligatoryjnego przekazania.

Pragnę podkreślić, że ustawa daje gwarancję objęcia tajemnicą informacji otrzymanych od państw członkowskich oraz zapewnia dostęp do tych informacji na takich samych zasadach jak do informacji uzyskanych na podstawie przepisów prawa krajowego. W takim samym stopniu przedstawione regulacje będą odnosiły się do organów kontroli skarbowej.

Ustawa zawiera także dodatkowe propozycje zmian w ustawie o kontroli skarbowej, które nie są bezpośrednio związane z transpozycją dyrektywy, ale mają charakter dostosowawczy. Ich wprowadzenie w obliczu naszego wejścia do Unii Europejskiej staje się niezbędne, dlatego też w ustawie zawarte są regulacje umożliwiające przekazywanie planów kontroli skarbowej w zakresie środków pochodzących z Unii Europejskiej i akt kontroli dotyczących środków własnych oraz regulacja umożliwiająca wymianę na zasadach wzajemności informacji w zakresie wyników kontroli prowadzonych przez odpowiednie służby państw członkowskich oraz Rzeczypospolitej Polskiej. Brak rozwiązań, które wprowadza się w ustawie, naraziłby Polskę na wstrzymanie pomocy pochodzącej z funduszy ISPA, Phare oraz SAPARD.

W trakcie posiedzenia komisji były dyskutowane wątpliwości w zakresie pewnej terminologii przyjętej w ustawie oraz mające charakter legislacyjny. Wyjaśnienia prezentowane przez ministra finansów uznaliśmy za wystarczające.

Proszę Wysoki Senat o przyjęcie omawianej ustawy bez poprawek.

Dyskusja mająca miejsce w trakcie posiedzenia komisji odnosiła się do sformułowań znajdujących się w art. 1 pkt 7 dotyczącym art. 305h. Była dyskusja na temat tego, co znaczą państwa obce w jednym rozumieniu, a co znaczą państwo wnioskujące. Dyskusja dotyczyła również art. 305h pkt 1, tego, jak należy rozumieć w tym zapisie prawo krajowe.

Jak powiedziałem wcześniej, komisja wnosi i prosi Senat o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych senatora Władysława Mańkuta o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Władysław Mańkut:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie!

Chciałbym w imieniu Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych przedstawić sprawozdanie, które zostało zawarte w druku nr 640B.

Chciałbym powiedzieć, iż ustawa określa ogólne zasady wymiany informacji podatkowej z innymi państwami oraz szczegółowe zasady wymiany informacji podatkowych z państwami członkowskimi Unii Europejskiej. Udzielanie informacji państwom członkowskim Unii będzie następowało na wniosek oraz z urzędu. W zakresie wymiany informacji z ramienia polskich władz podatkowych właściwy będzie minister finansów bądź jego upoważniony przedstawiciel.

Ustawa szczegółowo przedstawia przesłanki stanowiące podstawę odmowy udzielenia informacji, a także określa, które z polskich organów są zobligowane do udzielania z urzędu informacji obcym władzom. O definicji władz obcych mówił przed chwilą pan senator Mąsior. Określa ona również organy, którym będzie można udostępniać informacje uzyskane od państw członkowskich Unii Europejskiej bądź akta zawierające takie informacje oraz warunki ich udostępniania.

W imieniu Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych zwracam się do Wysokiej Izby o przyjęcie ustawy zgodnie z drukiem nr 640B, czyli bez poprawek.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania do senatorów sprawozdawców.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie skierować takie pytanie? Nie ma pytań.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister finansów.

Serdecznie witam na naszych obradach podsekretarz stanu z Ministerstwa Finansów, panią minister Elżbietę Muchę, oraz pozostałych przedstawicieli ministerstwa: zastępcę dyrektora Departamentu Systemu Podatkowego, pana Władysława Gurbę, i specjalistę w Departamencie Podatków Bezpośrednich, panią Iwonę Dyję.

Czy przedstawiciel rządu chce zabrać głos i przedstawić stanowisko rządu w sprawie projektu ustawy?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Elżbieta Mucha: Dziękuję.)

Zgodnie z art. 44 ust. 6 Regulaminu Senatu pragnę zapytać, czy ktoś z państwa senatorów chce skierować do pani minister zapytania.

Bardzo proszę, pan senator Janowski.

Senator Mieczysław Janowski:

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Pani Minister, mam prośbę o sprecyzowanie pojęcia, które jest w art. 295 ust. 2 w nowym brzmieniu. Jest tam mowa o dostępie do informacji i stwierdza się, że „organom i pracownikom organów, o których jest mowa w art. 305c, właściwym w zakresie udzielania”... itd. W art. 305c znów używa się tego wytrychowego określenia „właściwe władze”. Jak to należy konkretnie rozumieć? Czy pani minister mogłaby to przybliżyć? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Czy są kolejne pytania do pani minister? Nie ma.

Bardzo proszę, Pani Minister. Można mówić z miejsca.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Elżbieta Mucha:**

Dziękuję uprzejmie.

Panie Senatorze, oczywiście z pozoru mogłoby się wydawać, że jest to jak gdyby podwójne odesłanie i że może budzić to wątpliwości. Ponieważ jednak w art. 305c określone są organy, wymienione w tymże przepisie: minister właściwy do spraw finansów publicznych, generalny inspektor kontroli skarbowej, dyrektor izby skarbowej, dyrektor izby celnej, i wiadomo, że tym organom podlegają określone pracownicy, którzy wykonują określone czynności, a zatem, odnosząc się do zapytania pana senatora, dotyczącego art. 295 pkt 2: „organom i pracownikom organów, o których mowa w art. 305c, właściwym w zakresie udzielania informacji i występowania o udzielenie informacji”, powiem, że właściwość tego organu określona jest poprzez jego kompetencje oraz uprawnienia poszczególnych pracowników, którzy mają określony zakres kompetencji, mają dostęp do określonej informacji. A więc ten zapis jest jak najbardziej prawidłowy. Tylko ten, kto ma właściwy dostęp, może właściwie dalej tę informację przekazać. Takie odesłanie musi być, bo w przeciwnym razie doszłoby po prostu do nadregulacji przepisu i trzeba by było opisywać jeszcze raz to samo, co w istocie jest uregulowane w art. 305c. Dziękuję uprzejmie.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Pani Minister.

Otwieram dyskusję.

Stwierdzam, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do dyskusji.

Stwierdzam też, że nie zgłoszono w tym punkcie wniosków o charakterze legislacyjnym.

Zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie ustawy o kontroli skarbowej zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Dziękuję serdecznie przedstawicielom rządu za to, że byli uprzejmi uczestniczyć z nami w obradach.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu piątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz ustawy o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na siedemdziesiątym posiedzeniu 12 marca bieżącego roku, a do Senatu została skierowana 15 marca. Marszałek Senatu 16 marca 2004 r., zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych. Komisja po rozpatrzeniu ustawy przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam też, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 630, a sprawozdanie komisji w druku nr 630A.

Proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, pana senatora Władysława Mańkuta, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Serdecznie zapraszam, Panie Senatorze.

Senator Władysław Mańkut:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie! Wysoka Izbo!

Pragnę w imieniu Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych przedłożyć Wysokiemu Senatowi sprawozdanie w sprawie uchwalonej przez Sejm Rzeczypospolitej w dniu 12 marca 2004 r. ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz ustawy o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.

Uchwalona przez Sejm ustawa to rezultat prac nad projektem poselskim wniesionym do Sejmu w lutym bieżącego roku. Celem przedłożonego projektu było jak najszybsze wprowadzenie w życie przepisów odnoszących się do szczegółowych kwestii związanych z gospodarką środkami Unii Europejskiej oraz sposobem ich wykorzystywania. Do tego też zmierza uchwalona przez Sejm ustawa.

Ponadto nowelizacja wprowadza szczegółowe zasady dotyczące prefinansowania, określa relacje między budżetem państwa a budżetem Unii

(senator W. Mańkut)

Europejskiej oraz doprecyzowuje przepisy dotyczące sposobu rozliczania dotacji z budżetu państwa w odniesieniu do środków pochodzących z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności.

Założeniem nowelizacji jest objęcie ramami polskiego systemu finansów publicznych wszystkich kategorii środków unijnych. Właśnie dlatego w nowelizacji ustawy wprowadza się pojęcie „środki pochodzące z budżetu Unii Europejskiej” na określenie zarówno środków do tej pory otrzymywanych w ramach programów przedakcesyjnych, jak też i tych, które będziemy otrzymywać jako członek Unii Europejskiej, łącznie ze środkami na realizację zadań Wspólnej Polityki Rolnej.

Wśród środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej wyróżniono trzy podstawowe kategorie środków: środki przeznaczone na realizację programów przedakcesyjnych – dotychczas realizowane programy Phare, ISPA i SAPARD; środki pochodzące z funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności – ze środków funduszy strukturalnych realizowane będą Sektorowy Program Operacyjny „Wzrost konkurencyjności przedsiębiorstw”, Sektorowy Program Operacyjny „Rozwój zasobów ludzkich”, Sektorowy Program Operacyjny „Transport”, Sektorowy Program Operacyjny „Rybołówstwo i przetwórstwo ryb”, Sektorowy Program Operacyjny „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich”, Zintegrowany Program Operacyjny Rozwoju Regionalnego, Program Operacyjny „Pomoc techniczna”, Inicjatywa Wspólnotowa Interreg, a ze środków Funduszu Spójności realizowane będą projekty transportowe i w dziedzinie ochrony środowiska; środki Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnych „Sekcja Gwarancji”.

Przypomnieć należy, że pierwsze zapisy dotyczące środków pochodzących z Unii Europejskiej, określonych mianem środków pochodzących ze źródeł zagranicznych, niepodlegających zwrotowi, pojawiły się w ustawie o finansach publicznych w roku 1998. Następne, dotyczące funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności – w roku 2002. Ta zmiana ustawy była związana z wymogiem stworzenia w ramach prawnych możliwości przyjęcia tej kategorii środków, wymogiem, którego spełnienie konieczne było do zamknięcia negocjacji z Unią Europejską w dziedzinie polityki regionalnej. Kolejna zmiana ustawy o finansach publicznych dotyczyła środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, czyli środków na realizację zadań Wspólnej Polityki Rolnej. Obecnie łączymy wszystkie te kategorie środków w jedną grupę środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej.

Kolejną istotną kwestią, która została uregulowana w prezentowanej ustawie, jest szczegółowo w stosunku do obowiązującej ustawy określenie zapisów regulujących zasady udzielania i zwrotu prefinansowania. Prefinansowanie to pożyczka, którą jednostka sektora finansów publicznych będzie mogła otrzymać z budżetu państwa, aby móc zrealizować projekt bądź jego część i uzyskać następnie refundację ze środków funduszy strukturalnych. Jednostki sektora finansów publicznych, takie jak: ministerstwa, urzędy centralne, urzędy wojewódzkie, agencje, będą starać się o uzyskanie środków z funduszy strukturalnych na realizację swoich projektów. Tym jednostkom należy zapewnić możliwość uzyskania środków na sfinansowanie kosztów realizacji projektów w celu otrzymania refundacji tych poniesionych wydatków ze środków funduszy strukturalnych. Temu właśnie celowi służy mechanizm prefinansowania. Jest to swego rodzaju finansowanie pomostowe. Zaznaczyć należy, że zgodnie z decyzją Komisji Europejskiej już od 1 stycznia bieżącego roku Polska może ponosić wydatki, które następnie będą mogły zostać zaliczone jako kwalifikowane i będą mogły być zwrócone ze środków funduszy strukturalnych.

Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych, rozpatrując ustawę o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz ustawy o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, rozpatrzyła szereg zgłoszonych poprawek i uściśleń o różnym charakterze. Przyjęte przez komisję poprawki zostały zawarte w druku senackim nr 630A.

W imieniu Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych zwracam się do Wysokiej Izby o podjęcie uchwały w sprawie omawianej ustawy zgodnie z drukiem nr 630A, czyli o przyjęcie jej łącznie z poprawkami. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę pytania do senatora sprawozdawcy.

Czy są takowe pytania? Nie ma.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została wniesiona jako poselski projekt ustawy.

Zgodnie z art. 50 Regulaminu Senatu pragnę zapytać przedstawiciela rządu, czy chce zabrać głos.

Jest z nami podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów, pani minister Elżbieta Suchocka-Roguska.

Pani Minister, czy chciałaby pani zabrać głos w związku z ustawą, która jest tematem naszej debaty?

(wicemarszałek J. Danielak)

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Elżbieta Suchocka-Roguska: Pan Marszałek, może po zakończeniu dyskusji odniosę się ewentualnie do wystąpień państwa senatorów.)

Dziękuję serdecznie, Pani Minister.

Niemniej jednak zwracam się do państwa senatorów: czy państwo senatorowie mają pytania do pani minister?

Pan senator Jurgiel, bardzo proszę.

Senator Krzysztof Jurgiel:

Pani Marszałek! Pani Minister! Chciałbym zadać dwa pytania.

Pierwsze pytanie dotyczy innych tak zwanych ustaw, można tak powiedzieć, finansowych, których przyjęcie przez parlament jest niezbędne, aby w sposób właściwy wykorzystać fundusze strukturalne. Jakie jeszcze ustawy rząd chce, żebyśmy uchwalił przed wejściem Polski do Unii?

Drugie pytanie dotyczy wczorajszego posiedzenia Rady Ministrów, ale oczywiście jest związane z materią ustawy. Czy prawdą jest, że rząd przyjął wczoraj stanowisko, zgodnie z którym w gminach mają powstać stanowiska pracy, gdzie rolnicy i inne podmioty z terenów gmin będą mogli uzyskać pomoc w wypełnianiu wniosków o przyznanie środków? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Pan senator Janowski.

Senator Mieczysław Janowski:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Pani Minister, mam dwa pytania. Jedno z nich dotyczy nowego brzmienia art. 114. Otóż w ust. 2 mowa jest o tym, że w trakcie roku budżetowego łączna kwota długu jednostki samorządu terytorialnego na koniec kwartału, co chcę podkreślić, nie może przekroczyć 60% planowanych w danym roku budżetowym dochodów. Dlaczego przyjęto takie ograniczenie, czy ono jest potrzebne? Wydaje mi się, że jest to decyzja dyskusyjna, ograniczająca swobodę jednostek samorządowych.

Drugie pytanie dotyczy sytuacji, która zdarza się w praktyce. Otóż projekty te mogą być realizowane przez związki gmin, przez kilka gmin czy kilka innych jednostek samorządu terytorialnego. W ustawie mowa jest o tym, tak ja to przynajmniej rozumiem, że gmina będzie musiała otworzyć odrębny rachunek bankowy w banku, który prowadzi obsługę danej jednostki, w tym przypadku gminy. Wynika to z ustawy o zamówieniach publicznych. Co będzie w przypadku, gdy jednostki są obsługiwane przez różne banki, któ-

ry bank będzie wybrany? Być może rząd przewidział jakieś szczegółowe rozwiązanie. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Czy są kolejne pytania do pani minister? Nie ma więcej pytań.

Bardzo proszę, Pani Minister. Może pani z miejsca odpowiadać, tak będzie chyba wygodniej. Bardzo proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Elżbieta Suchocka-Roguska:

Dziękuję bardzo.

A więc jeżeli chodzi o pytanie pana senatora Jurgieła. Ustawa, która jest istotna z punktu widzenia wykorzystywania środków unijnych, to ustawa o Narodowym Planie Rozwoju. Jest ona na końcowym etapie prac w Sejmie i myślę, że w niedługim już czasie zostanie skierowana do Senatu. Druga istotna ustawa została już przez Wysoką Izbę przyjęta – to jest ustawa o zamówieniach publicznych.

Jeżeli zaś chodzi o wczorajsze posiedzenie Rady Ministrów, to z przykrością muszę powiedzieć, że ja w nim nie uczestniczyłam, a pan minister Raczko do dnia dzisiejszego nie przekazał mi jeszcze informacji o tym, jakie decyzje Rada Ministrów wczoraj podjęła. Tak że nie mogę odpowiedzieć na to pytanie odpowiedzieć.

Pytanie pana senatora Janowskiego. Ten ustęp ma na celu jak gdyby pewne zabezpieczenie samorządu przed zadłużaniem się. Taką decyzję podjęła Komisja Finansów Publicznych, nie chcąc, żeby wystąpiła taka sytuacja, że w trakcie roku zadłużenie będzie większe niż 60% i w efekcie może się w krańcowym przypadku tak zdarzyć, że jednostka samorządu terytorialnego nie będzie w stanie ograniczyć tego zadłużenia tak, żeby na koniec roku nie przekroczyło ono 60%. Ja chciałabym zwrócić uwagę, że zarówno w pierwszym, jak i w drugim ustępie tego artykułu to 60% nie obejmuje zadłużenia z tytułu prefinansowania, czyli tych środków, które są niezbędne do realizacji zadań związanych z wykorzystaniem środków unijnych.

Jeżeli zaś chodzi o drugie pytanie, to wydaje nam się, że jednak zawsze jakaś jednostka samorządu będzie liderem w realizacji zadania. I wówczas rachunek projektu będzie w banku tej własnie jednostki. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję serdecznie.

Otwieram dyskusję.

(wicemarszałek J. Danielak)

Przypominam o wymogach regulaminowych dotyczących czasu przemówienia senatorów, o konieczności zapisywania się do głosu u senatora prowadzącego listę mówców, a przede wszystkim o obowiązku składania podpisanych wniosków o charakterze legislacyjnym do marszałka Senatu. Wnioski te muszą być złożone na piśmie do zamknięcia dyskusji nad daną ustawą.

Przypominam ponadto, że komisja będzie rozpatrywać tylko te wnioski, które zostały złożone do zamknięcia dyskusji na piśmie do marszałka Senatu.

Proszę o zabranie głosu pana senatora Tadeusza Wnuka.

Senator Tadeusz Wnuk:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie!

Przedmiotem obrad Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych była otwarta i ważna kwestia – czy pożyczki z budżetu państwa przeznaczone na prefinansowanie projektów samorządów terytorialnych powinny być oprocentowane. Przeważył pogląd, o czym wspomniał pan senator Władysław Mańkut, że występuje bardzo istotna różnica między prefinansowaniem państwowych jednostek budżetowych, w całości lub w zdecydowanej większości finansowanych z budżetu, a prefinansowaniem jednostek samorządu terytorialnego. W tym pierwszym bowiem przypadku oprocentowanie pożyczek oznaczałoby po prostu zwiększenie wydatków budżetu państwa, a w odniesieniu do innych podmiotów, w tym samorządów terytorialnych, trzeba wziąć pod uwagę, że środki zwrotne na prefinansowanie z budżetu będą pozyskiwane z rynku finansowego, najczęściej poprzez emisję papierów wartościowych.

Nasuwa się wątpliwość, czy umożliwienie samorządom pozyskiwania nieoprocentowanych pożyczek nie jest po prostu sprzeczna z samą istotą uzasadnienia ekonomicznego. Dla rozstrzygnięcia tej kwestii istotna będzie wysokość ewentualnego oprocentowania pożyczek z budżetu państwa na prefinansowanie projektów samorządów terytorialnych. Ja osobiście przyjmuję w dobrej wierze deklarację pani minister złożoną w trakcie debaty Sejmu, że minister finansów w porozumieniu z właściwym ministrem zarządzającym danym programem operacyjnym będą się starali, aby te pożyczki nie były nadmiernie obciążające, nadmiernie uciążliwe dla samorządów.

W trakcie obrad komisji opowiedziałem się za tym, że oprócz pożyczek dla państwowych jednostek budżetowych i agencji płatniczych, pożyczki na prefinansowanie innych podmiotów powinny być oprocentowane, ale z jednym wyjątkiem. Pa-

ni minister z ministerstwa finansów znane są liczne wnioski samorządów wojewódzkich, aby z tej zasady wyłączyć te samorządy w odniesieniu do zadań z zakresu zwalczania bezrobocia realizowanych przez wojewódzkie urzędy pracy. Wnioski te uważam za uzasadnione i w tej intencji składam na ręce pani marszałek poprawkę. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję serdecznie, Panie Senatorze.

Czy ktoś z państwa senatorów chce jeszcze zabrać głos w dyskusji?

Informuję, że lista mówców została wyczerpana.

Dla porządku informuję, że w dyskusji wnioski o charakterze legislacyjnym na piśmie złożyli pan senator Tadeusz Wnuk, pan senator Bogusław Mąsior, pan senator Wiesław Pietrzak i pan senator Mieczysław Janowski.

Zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamykam dyskusję.

Czy pani minister na tym etapie chciałaby jeszcze zabrać głos i odnieść się do wystąpienia senatora? Nie. Dziękuję.

Informuję, że głosowanie w sprawie...

Przepraszam, w trakcie dyskusji zostały złożone wnioski o charakterze legislacyjnym, tym samym zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu proszę Komisję Gospodarki i Finansów Publicznych o ustosunkowanie się do przedstawionych w toku debaty nad tym punktem wniosków i przygotowanie sprawozdania w tej sprawie.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz ustawy o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Dziękuję serdecznie pani minister za udział w posiedzeniu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu szóstego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o wyrobach budowlanych.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na siedemdziesiątym posiedzeniu 12 marca 2004 r., a do Senatu została przekazana 15 marca bieżącego roku. Marszałek Senatu 16 marca bieżącego roku, zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury. Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Przypominam ponadto, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 626, a sprawozdanie komisji w drukach nr 626A i 626B.

Proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej senatora Włady-

(wicemarszałek J. Danielak)

sława Mańkuta o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Władysław Mańkut:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie! Wysoki Senacie!

Uchwalona przez Sejm ustawa o wyrobach budowlanych jest przedłożeniem rządowym. W sposób jednolity i kompleksowy reguluje ona sprawy wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych oraz nadzór nad rynkiem tych wyrobów, celem dostosowania prawa polskiego do dyrektywy rady.

Ustawa precyzyjnie rozgranicza zakres regulacji ustawy o systemie oceny zgodności oraz nowej ustawy o wyrobach budowlanych. Pierwsza z nich dotyczy dopuszczenia do obrotu wyrobów, z wyjątkiem wyrobów budowlanych, na zasadach europejskiego systemu zgodności. Przedłożona Wysokiej Izbie ustawa zawiera zaś regulację dotyczącą zasad wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych na podstawie systemu europejskiego i krajowego. Ustawa wprowadza procedury kontrolne i administracyjne dotyczące nadzoru nad rynkiem wyrobów budowlanych. Ponadto określa organy wyspecjalizowane nadzoru budowlanego, to jest głównego inspektora i inspektorów wojewódzkich odpowiedzialnych za zgodność wyrobów budowlanych z normami europejskimi i krajowymi.

W ustawie wskazano kryteria, od których spełnienia uzależnia się wprowadzenie wyrobu budowlanego do obrotu, określono metody stosowane przy dokonywaniu oceny zgodności i zasady udzielania aprobaty technicznej dla takich wyrobów.

Należy podkreślić, iż ustawa reguluje przebieg postępowania administracyjnego prowadzonego przez odpowiednie organy kontrolne oraz zawiera katalog wykroczeń polegających na wprowadzaniu wyrobów budowlanych do obrotu wbrew jej przepisom

Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej rozpatrując ustawę o wyrobach budowlanych uchwaloną przez Sejm RP 12 marca bieżącego roku przedstawiła w swoim sprawozdaniu poprawki, które są zawarte w druku nr 626A.

Wnoszę w imieniu komisji do Wysokiego Senatu o przyjęcie projektu uchwały zgodnie z drukiem nr 626A, łącznie z poprawkami.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Zapraszam sprawozdawcę Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, pana senatora Włodzi-

mierza Łęckiego, i proszę o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Senator Włodzimierz Łęcki:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie!

Pozwólcie, że na wstępie wyrażę ubolewanie, że jeden z senatorów, niejaki Władysław M., jest szczególnie uprzywilejowany w wygłaszaniu referencji o ustawach. Ja kilka godzin poświęciłem, aby móc wykazać się przed Wysoką Izbą znajomością przedmiotu, a kolega Władysław M. powiedział prawie wszystko to, co ja chciałem powiedzieć. Ale dodam parę spraw politycznych, bo ustawa jest ważna.

Ustawa została w Sejmie przyjęta wręcz entuzjastycznie. Referenci paru klubów przyjmowali ją oklaskami i nawet posłowie opozycji uznawali, że jest wyjątkowo dobrze przygotowana. To wszystko, co powiedział mój zacny przedmówca, jest prawdą i rekomenduję państwu przyjęcie tej ustawy.

Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury proponuje wprowadzenie sześciu poprawek o charakterze redakcyjnym, jedna poprawka dotyczy wydłużenia okresu stosowania poprzedniej ustawy.

Tu już, absolutnie poważnie, pozwolę sobie powiedzieć, że ustawa – moim zdaniem – jest bardzo ważna, bo porządkuje sprawy jakości. Nasze wejście do Unii Europejskiej wiąże się, powiedziałbym, z różnymi trudnościami, z różnymi nowymi przepisami, a to jest przykład nowego przepisu, który podniesie jakość materiałów budowlanych i o ile nie uniemożliwi, o tyle w znaczący sposób utrudni stosowanie materiałów gorszej jakości, a to będzie miało wpływ na trwałość budowli, na ich jakość, na estetykę. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo panu senatorowi.

Chcę pana zapewnić, że żaden lobbing dotyczący tego, kto z senatorów będzie jako pierwszy sprawozdawcą przedstawiał ustawy, nie miał miejsca. Może pan oczywiście przedstawić wszystkie te materiały, które pan przygotował, bo miłe słowa adresowane do rządu zawsze w tej Izbie są dobrze widziane i dobrze postrzegane, a ustawa, jak rozumiem, zbiera same pochwały. Tak więc z przyjemnością miłych słów posłuchamy.

Senator Włodzimierz Łęcki:

Ja te miłe słowa już powiedziałem, ale kieruję je wobec tego do przedstawicieli rządu – moim zdaniem, a jestem inżynierem budownictwa, ustawa jest dobrze przygotowana, jest sensowna i gwarantuje dalszy postęp w budownictwie. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

To zabrzmiało... Ta wiosna jednak czyni cuda.

Zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą zgłaszać z miejsca krótkie, adresowane do senatorów sprawozdawców pytania związane z ustawą.

Czy takowe pytania są? Nie ma.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy, a do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister infrastruktury. Jest z nami główny inspektor nadzoru budowlanego, pan Andrzej Urban, reprezentujący Główny Urząd Nadzoru Budowlanego. Serdecznie pana witam.

Jest z nami również zastępca głównego inspektora, pan Robert Dziwiński, którego również serdecznie witam.

Zgodnie z art. 50 Regulaminu Senatu pragnę zapytać, czy przedstawiciele rządu chcą zabrać głos i przedstawić swoje stanowisko w sprawie rozpatrywanej ustawy. Można z miejsca.

(*Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego Andrzej Urban: Ponieważ ustawa została...*)

Jednocześnie przypominam, że wszystkie pochwały pod tym adresem już zostały powiedziane i możemy krótko...

Bardzo proszę.

**Główny Inspektor
Nadzoru Budowlanego
Andrzej Urban:**

Pani Marszałek, Wysoka Izbo, ja chciałbym powiedzieć, że właściwie te najważniejsze elementy ustawy zostały wydobyte przez panów senatorów sprawozdawców. Nie mam oczywiście zamiaru tego powtarzać. Ale chciałbym powiedzieć, że te wszystkie poprawki, które zostały zgłoszone oczywiście, w imieniu rządu, popieramy. No i chciałbym podziękować za te ciepłe słowa, które żeśmy dzisiaj usłyszeli. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo serdecznie dziękuję.

Senatorom przysługuje w tym momencie prawo kierowania pytań związanych z ustawą do przedstawicieli rządu. Pan senator Janowski zgłasza już takowe pytanie.

Bardzo proszę.

Senator Mieczysław Janowski:

Dziękuję bardzo, to będzie krótkie pytanie, bo rzeczywiście ustawa w moim przekonaniu jest dobrze przygotowana.

(*Wicemarszałek Jolanta Danielak: Ale Panie Senatorze krótkie pytanie wcale nie musi oznaczać krótkiej odpowiedzi.*)

Właśnie.

Chodzi mi o to, że wyroby budowlane, tak jak powiedzieli panowie senatorowie sprawozdawcy, powinny spełniać określone kryteria jakości, czyli warunki techniczne dotyczące wytrzymałości, własności reologicznych itd., itd. Doświadczaliśmy przez pewien okres w naszym kraju stosowania materiałów szkodliwych dla ludzi – z różnych względów – były to kleje, farby, lakiery, eternit. W jaki sposób, Panie Ministrze, ta ustawa zabezpiecza zdrowie użytkowników? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo serdecznie.

Proszę o udzielenie odpowiedzi, być może jeszcze państwo senatorowie mają inne pytania. Czy są dalsze zgłoszenia? Nie ma.

Bardzo proszę o udzielenie odpowiedzi.

**Główny Inspektor
Nadzoru Budowlanego
Andrzej Urban:**

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Ustawa nie dopuszcza do tego poprzez zbudowanie całego systemu – w oparciu o europejskie normy zharmonizowane i o europejskie aprobaty techniczne, jeśli chodzi o system europejski. Ale są oczywiście dwa systemy, które będą funkcjonowały na polskim rynku wyrobów budowlanych, mianowicie system krajowy i system europejski. I w systemie krajowym również będą obowiązywały polskie normy i aprobaty techniczne.

W związku z tym wszelkie warunki, także te, o które pan senator właśnie pytał, są zawarte w normach bądź w aprobatkach technicznych i to jest wystarczające zabezpieczenie. Dzięki niemu wyrób pojawiający się na rynku będzie jakościowo zabezpieczony przed tymi elementami, o których pan senator był uprzejmy powiedzieć.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję serdecznie.

Otwieram dyskusję.

Szanowni Państwo, stwierdzam, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do głosu.

Zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamykam dyskusję.

W związku z tym, że w trakcie dyskusji nie zostały zgłoszone wnioski o charakterze legislacyjnym, informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o wyrobach budowlanych zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

(wicemarszałek J. Danielak)

Dziękuję serdecznie przedstawicielom rządu za udział w posiedzeniu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu siódmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na siedemdziesiątym posiedzeniu 12 marca 2004 r. Do Senatu została przekazana 15 marca, a marszałek Senatu 16 marca, zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury. Komisja po rozpatrzeniu ustawy przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 627, a sprawozdanie komisji w druku nr 627A.

Proszę sprawozdawcę Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, pana senatora Sergiusza Plewę, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Sergiusz Plewa:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Pani Marszałek! Wysoki Senacie!

Zmiana ustawy – Prawo budowlane jest od dłuższego czasu oczekiwana przez służby, przez struktury związane z budownictwem. W poprzedniej ustawie było trochę nieścisłości, trochę niejasności, trochę tematów, które wymagały komentarzy i opinii.

Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury w dniu 25 marca rozpatrzyła uchwaloną przez Sejm ustawę. Sejm, który ją uchwalił 12 marca, wniósł w nowelizowanej ustawie aż sześćdziesiąt zmian. Są to zmiany różnego kalibru, w tym także uściślające i niewymagające komentarzy. Zmiany te też dostosowują ustawę – Prawo budowlane do prawa Unii Europejskiej. Inne, na przykład art. 3, uściślają niektóre pojęcia, w tym definicję budowl, bo to też było różnie interpretowane przez tych, którzy tę ustawę stosowali.

Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury wniosła osiem poprawek, które zostały zaakceptowane przez rząd. I myślę, że te poprawki jeszcze bardziej udoskonaliły nowe prawo budowlane.

Pani Marszałek! Wysoki Senacie! Pragnę zauważyć, że konsultowałem uchwaloną przez Sejm zmianę ustawy – Prawo budowlane ze wszystkimi prawie służbami, które się zajmują budownictwem, a szczególnie z nadzorem budowlanym. Pragnę także zapewnić, że ich opinia jest bardzo pozytywna.

Wnoszę, aby Wysoki Senat był uprzejmy przyjąć uchwalone przez komisję zmiany – z jedną jedyną uwagą.

Ja zgłaszałem ten problem w czasie posiedzenia komisji, ale podnoszą go także wojewódzkie nadzory budowlane. I chociaż moja uwaga, że kary za samowolę są niewspółmierne, że nie można takiej samej kwoty kary stosować do różnych rodzajów samowoli budowlanej – na przykład do szklarni i do przybudówki, do jakiegoś ganku i do budynku o powierzchni 200 m – nie spotkała się z aprobatą pana ministra i jego służb, ja w tej sprawie złożę, Pani Marszałek, jeszcze raz propozycję poprawki. Dziękuję serdecznie.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję serdecznie.

Przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę pytania adresowane do senatorów sprawozdawców.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zadać takie pytanie? Nie ma zgłoszeń.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym oraz poselskim projektem ustawy, a do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister infrastruktury. Towarzyszą nam ci sami panowie, którzy już byli wymieniani i witani przy okazji omawiania poprzedniej ustawy.

Zgodnie z art. 50 Regulaminu Senatu pragnę zapytać, czy przedstawiciele rządu chcą zabrać głos i przedstawić stanowisko rządu w związku z tą ustawą.

Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego Andrzej Urban:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Ja właściwie powtórzę to, co poprzednio zrobiłem. Ta ustawa rzeczywiście ma charakter porządkujący to, co zostało 11 lipca wprowadzone w życie – od 11 lipca zaczęła obowiązywać ostatnia nowelizacja – i tak naprawdę polega na naniesieniu nieprzyjętych wcześniej przez Sejm poprawek senackich. W związku z tym oczywiście popieramy te poprawki, które zostały przedstawione przez pana senatora sprawozdawcę.

I to byłoby właściwie tyle. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję serdecznie.

Czy ktoś z państwa senatorów chce zadać pytania przedstawicielom rządu?

Pan senator Jurgiel, bardzo proszę.

Senator Krzysztof Jurgiel:

Pani Marszałek, Panie Ministrze, chciałbym zadać trzy pytania.

(senator K. Jurgiel)

Pierwsze dotyczy art. 29 ust. 2 zmienianego pktu 4. Chciałbym zapytać o to docieplenie, bo tu jest zmiana treści. Mówi się, że pozwolenia na budowę nie wymaga wykonanie robót budowlanych polegających na dociepleniu ścian budynków o wysokości do 12 m i dachów budynków. Chciałbym wiedzieć, czy takie czynności jak wymiana dachówki i wymiana okienek też są uznawane za docieplenie. Czy tak można rozumieć zapis w tym punkcie?

Drugie dotyczy art. 35 ust. 6. Tutaj zmieniono okres, w którym... Dotychczas było tak, że jeśli w ciągu dwóch miesięcy od dnia złożenia wniosku organ nie wydaje decyzji, to podlega karze w wysokości 500 zł. Teraz zmieniono to na sześćdziesiąt pięć dni, a kodeks postępowania administracyjnego mówi o dwóch miesiącach. Skąd wzięła się taka liczba dni, z czego to wynika?

I pytanie trzecie, w sprawie opłaty legalizacyjnej – art. 50. Chciałbym, żeby pan minister wyjaśnił, na czym ta zmiana polega. Czy wprowadzone propozycje w jakiś sposób zmieniają dotychczasowe zasady wymierzania kar? Czym to skutkuje? Czy zwiększają się kary, czy zmniejszają? Chciałbym, żeby pan to wyjaśnił, jeśli można. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Proszę o udzielenie odpowiedzi na te pytania... przepraszam, może jeszcze pozwolimy senatorom zadawać pytania.

Czy są dalsze pytania ze strony państwa senatorów

Pan senator Bachleda-Księdzularz, bardzo proszę.

Senator Franciszek Bachleda-Księdzularz:

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Panie Ministrze, moje pytanie jest takie: jak w związku z werdyktem Trybunału Konstytucyjnego będzie teraz usytuowany Urząd Mieszkalnictwa? Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie Senatorze, obawiam się, że jest to pytanie spoza materii ustawy.

Czy są dalsze pytania adresowane do przedstawicieli rządu? Nie ma.

Bardzo proszę o udzielenie odpowiedzi. Jest pan zobowiązany to uczynić w obrębie tematyki

objętej ustawą, nie jest to konieczne przy pytaniach wykraczających poza jej zakres. Dziękuję.

Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego Andrzej Urban:

Pierwsze pytanie pana senatora Jurgieła o docieplenia budynków do 12 m wykonywane bez pozwolenia na budowę. To, o czym pan senator powiedział, to znaczy dach i te elementy tynku, to nie jest to docieplenie obiektu jako takiego, tylko to jest remont. Czyli nie jest tutaj wymagane pozwolenie na budowę w rozumieniu ustawy – Prawo budowlane.

Drugie pytanie dotyczyło terminu sześćdziesięciu pięciu dni. Zwrócono nam uwagę, że prawidłowe pod względem legislacyjnym jest określanie terminów w dniach, a nie w takiej jak poprzednio postaci: w przeciągu dwóch miesięcy – tak to było określone. Jest to właściwie doprecyzowanie terminu, w którym powinno być wydane pozwolenie na budowę, z włączeniem oczywiście również dni wolnych od pracy, bo to po prostu trzeba uwzględnić. Stąd sześćdziesiąt pięć dni.

Jeśli chodzi o nakładanie kar, a właściwie o zasady, bo o to pan senator zapytał, to muszę powiedzieć, że pozostają te same zasady, które obecnie funkcjonują w prawie budowlanym. W ogóle nic się nie zmienia, niczego nie dotknęliśmy, tylko stawka opłaty została zwiększona.

Na ostatnie pytanie pana senatora, które dotyczy usytuowania Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast, czego materia ustawy – Prawo budowlane – potwierdzam to, co pani marszałek powiedziała – nie obejmuje, po prostu nie potrafię odpowiedzieć. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję serdecznie.

Otwieram dyskusję.

Stwierdzam, że nikt z państwa senatorów nie wyraził gotowości zabrania głosu podczas debaty.

Dla porządku informuję, że wnioski o charakterze legislacyjnym złożyli na piśmie pan senator Mieczysław Janowski i pan senator Sergiusz Plewa.

Z uwagi na fakt, że zostały zgłoszone wnioski o charakterze legislacyjnym, proszę Komisję Skarbu Państwa i Infrastruktury o ustosunkowanie się do tych wniosków i przygotowanie sprawozdania w tej sprawie.

Zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Dziękuję serdecznie przedstawicielom rządu.

(wicemarszałek J. Danielak)

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu ósmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na siedemdziesiątym posiedzeniu w dniu 12 marca bieżącego roku, a do Senatu została skierowana 15 marca. Marszałek Senatu 16 marca 2004 r., zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego. Komisja po rozpatrzeniu ustawy przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam ponadto, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 628, a sprawozdanie komisji w druku nr 628A.

Proszę sprawozdawcę Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego senatora Janusza Koniecznego o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Janusz Konieczny:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Wysoki Senacie!

W imieniu Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego mam zaszczyt przedstawić Wysokiej Izbie sprawozdanie z posiedzenia tej komisji dotyczącego rozpatrzenia ustawy o zmianie ustawy o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej. Jak już było wspomniane, dotyczą tego druki sejmowe nr 2499, 2588A i druki senackie nr 628 i 628A.

Niewielka nowelizacja tej ustawy jest projektem rządowym. Jej celem jest zmiana przepisu umożliwiającego wprowadzenie w czasie stanu wojennego zarządu komisarycznego dla przedsiębiorców, których przedmiotem działalności jest wytwarzanie wyrobów lub świadczenie usług o szczególnym znaczeniu dla bezpieczeństwa lub obronności państwa. Jest to konieczne z uwagi na trudności z ewentualnym stosowaniem tego przepisu, gdyż ustawa nie definiuje zarządu komisarycznego, tylko odsyła w tym zakresie do odrębnych przepisów. Problem polega na tym, że w odrębnych przepisach przewidziano zupełnie inne przesłanki ustanowienia zarządu komisarycznego niż wynikające z wprowadzenia stanu wojennego, a ponadto ustawa o stanie wojennym nie zawiera klauzuli dotyczącej odpowiedniego stosowania odrębnych przepisów.

Podstawową zmianę stanowi dodany art. 25a, który mówi, że celem ustanowienia zarządu komisarycznego jest zapewnienie skuteczności wytwarzania wyrobów lub świadczenia usług o szczególnym znaczeniu dla bezpieczeństwa lub obronności państwa. Wskazano w nim organy, w których kompetencjach leży powołanie i odwołanie zarządcy komisarycznego – są to organy administracji rządowej różne dla różnych podmiotów, wymienione w przepisie – określono wymogi, jakie musi spełniać kandydat na zarządcę komisarycznego, i zasady ponoszenia kosztów sprawowania zarządu, a także uregulowano prawa i obowiązki zarządcy komisarycznego oraz przedsiębiorcy.

Wysoka Izbo! Obowiązujące w naszym kraju przepisy dotyczące powołania zarządu komisarycznego odnoszą się do sytuacji ekonomicznej przedsiębiorstw, a nie do stanu zagrożenia państwa i potrzeb jego obronności. Dotyczy to ustawy o przedsiębiorstwach państwowych, ustawy – Prawo bankowe czy też ustawy o samorządzie gminnym. W obecnie nowelizowanej ustawie stwarza się szczególnie przepis umożliwiający ustanowienie zarządu komisarycznego w przedsiębiorstwach, które z punktu widzenia ekonomicznego tego nie wymagają. W ustawie doprecyzowano kompetencje zarządcy komisarycznego, które ograniczono jedynie do tego, co jest jego zasadniczym obowiązkiem, a więc do troski o dostawę produktów i świadczenie usług na potrzeby bezpieczeństwa i obronności.

Projekt ustawy konsultowano z Polską Izbą Producentów na rzecz Obronności Kraju, która nie zgłosiła do niego uwag. Wejście w życie ustawy nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa.

Pani Marszałek! Wysoki Senacie! W imieniu Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego wnoszę o przyjęcie ustawy o zmianie ustawy o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej bez poprawek. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę pytania do senatora sprawozdawcy.

Czy ktoś z państwa senatorów chce skierować takie pytania? Nie ma pytań. Dziękuję serdecznie.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy, a do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister Skarbu Państwa.

(wicemarszałek J. Danielak)

Zgodnie z art. 50 Regulaminu Senatu pragnę zapytać obecnego na sali przedstawiciela rządu, czy chce zabrać głos i zaprezentować stanowisko rządu w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Panie i Panowie Senatorowie, w związku z tym punktem powinien nam towarzyszyć podsekretarz stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa, pan minister Tadeusz Soroka, którego niestety nie ma na sali. Jeżeli państwo wyrażacie zgodę, aby stanowisko rządowe zostało zaprezentowane przez dyrektora Departamentu Spraw Obronnych i Ochrony Informacji Niejawnych, pana Krzysztofa Jankowskiego, który jest z nami i którego serdecznie witam, to będziemy mogli dalej procedować.

Czy jest zgoda na takie rozwiązanie? Nie ma sprzeciwu.

Czy wobec tego pan dyrektor chciałby nam przedstawić stanowisko rządowe w tej kwestii?

Bardzo proszę.

Dyrektor w Ministerstwie Skarbu Państwa Krzysztof Jankowski:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

W ustawie o stanie wojennym, jednej z ustaw szczególnych, w art. 25, tak jak pan senator sprawozdawca przedstawił, w sposób bardzo ogólny potraktowano zarząd komisaryczny, odsyłając tę sprawę do innych przepisów. Takowych przepisów nie ma, bo ustawa o przedsiębiorstwie państwowym i ustawa – Prawo bankowe mówią tylko o możliwości wprowadzenia zarządu komisarycznego z przyczyn ekonomicznych.

Sytuacja, kiedy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ogłoszony zostanie stan wojenny, jest sytuacją ostateczną i musimy być na nią przygotowani. W czasie strategicznej gry obronnej „Kierownictwo 2002”, którą prowadził prezes Rady Ministrów, wtedy gdy był rozpatrywany między innymi plan reagowania obronnego Rzeczypospolitej Polskiej, wynikła sprawa, jak można ustanowić zarząd komisaryczny w sytuacji, gdy zdecydowana większość podmiotów gospodarczych istotnych dla funkcjonowania naszej gospodarki to spółki działające według kodeksu spółek handlowych, spółki z różnym kapitałem, bardzo często zagranicznym.

Idea tej nowelizacji była taka, żeby zarząd komisaryczny był zupełnie odmienny od zarządu, który kojarzy się nam z sytuacją z roku 1981. Ta sytuacja nie ma z tamtą nic wspólnego. Tutaj komisarz wyznaczony przez organ administracji rządowej nie zastępowałby organów spółki, zarząd spółki, rada nadzorcza czy organ założycielski funkcjonowałyby normalnie. Komisarz miałby jedynie dopilnować procesu realizacji za-

dań czy programu mobilizacji gospodarki, jeśli będzie uchwalony, dostaw na potrzeby sił zbrojnych czy na potrzeby ludności.

Rozwiązania przyjęte w art. 25a były zawarte już we wcześniejszych ustawach, między innymi w ustawie z 23 sierpnia 2001 r. o organizowaniu zadań na rzecz obronności przez przedsiębiorców, gdzie są określone kompetencje organów administracji rządowej. Przyjęto, aby maksymalnie ograniczyć obciążenie spółek i podmiotów gospodarczych, że organ administracji rządowej, minister lub wojewoda, który wyznacza komisarza, będzie po prostu płacił temu przedsiębiorcy. Koszty przedsiębiorcy ponoszone na rzecz komisarza byłyby bardzo niewielkie.

Liczba przedsiębiorców, którzy mogliby zostać objęci zarządem komisarycznym, jest stosunkowo ograniczona. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 lutego 2002 r. w sprawie wykazu przedsiębiorców o szczególnym znaczeniu gospodarczo-obronnym wymienia około stu osiemdziesięciu przedsiębiorców w skali kraju, samych podmiotów gospodarczych – w wykazie nie są ujęte spółki córki, spółki wnuczki; te zadania są nakładane w zasadzie na spółkę wiodącą i to są te podmioty wiodące w skali kraju. Ta liczba może się nieco zwiększyć, jak zostanie przyjęty przez Radę Ministrów program aktywizacji gospodarki, wtedy to może ulec nieznaczniemu zwiększeniu. Ale taka to jest tylko skala problemu.

Zasady wyznaczania i kompetencje zarządcy komisarycznego – tutaj zostało sprecyzowane, że ma to być osoba posiadająca kwalifikacje i doświadczenie zawodowe w zakresie organizacji i funkcjonowania przedsiębiorców. Bliższego doprecyzowania nie robiliśmy, dlatego że w stanie szczególnym, jakim jest stan wojenny, mogą być pewnego rodzaju problemy z obsadą etatową, zwłaszcza ze strony organów administracji rządowej, bo w pierwszej kolejności musi być uzupełniony system obronny państwa, a liczba osób reklamowanych jest dosyć ograniczona. Przyjęte rozwiązania są takie, jak te obowiązujące w wypadku zarządców komisarycznych w gminach i w powiatach, które może ustalać prezes Rady Ministrów. Dziękuję.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Kazimierz Kutz)

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję panu dyrektorowi.

Zgodnie z art. 44 ust. 6 Regulaminu Senatu państwo senatorowie mogą zadawać pytania panu dyrektorowi.

Czy są pytania?

Bardzo proszę, Senatorze.

Senator Mieczysław Janowski:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie Dyrektorze, w moim przekonaniu ustawa jest niezmiernie ważna. Porządkuje ona stan prawny w sytuacji, która oby nigdy nie zaistniała.

Mam takie pytanie. Wiele przedsiębiorstw, które produkują towary bądź świadczą usługi dla naszych mieszkańców, jest w tej chwili w rękach przedsiębiorców wywodzących się spoza Polski. Rozumiem, że ta ustawa dotyczyłaby również ich. Na przykład fabryka silników lotniczych w jakiejś miejscowości jest własnością w kilkudziesięciu procentach – powiedzmy: dziewięćdziesięciu – kapitału obcego. Jak to będzie rozwiązane w sytuacji, która byłaby objęta przepisami ustawy?

I czy w art. 25a ujęliście państwo wszystkie możliwe formy działalności gospodarczej? Na przykład w małej miejscowości szczególne znaczenie może mieć produkcja czy uzdatnianie wody, odprowadzanie ścieków. I tam może być zakład budżetowy. A takiej jednostki nie widzę. Jak takie problemy – dostarczanie ciepła etc. – byłyby rozwiązane? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Czy są jeszcze inne pytania do pana dyrektora? Nie widzę zgłoszeń.

Bardzo proszę, Dyrektorze.

**Dyrektor
w Ministerstwie Skarbu Państwa
Krzysztof Jankowski:**

Panie Senatorze! Wysoka Izbo! Chciałbym powiedzieć, że jedną z przesłanek...

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Proszę mówić do mikrofonu.)

...przygotowania tej ustawy było to właśnie, że jest bardzo wiele spółek z udziałem kapitału zagranicznego. Przepis art. 25a właśnie odnosi się do spółek z udziałem kapitału zagranicznego. W zasadzie reguluje to już ustawa z 23 sierpnia, bo centralny organ administracji rządowej ma generalnie kompetencje w odniesieniu do spółek, które są w wykazie w rozporządzeniu z 1 lutego 2002 r. Jeżeli chodzi o pozostałe spółki, gdzie Skarb Państwa nie ma akcji, udziałów czy ma ich jakieś śladowe ilości, to kompetencje ma właściwy terytorialnie wojewoda. I wobec tego producenta silników lotniczych kompetencje jak najbardziej miałby wojewoda.

Jeżeli chodzi o takiego producenta silników jak WSK Rzeszów – bo być może o to chodzi – to kompetencje ma minister właściwy do spraw go-

spodarki. I akurat ta spółka jest w wykazie. Wszystkie kluczowe spółki ujęliśmy w wykazie.

W ustawie o powszechnym obowiązku obrony z listopada 1967 r. jest uzupełniony już zapis o zadaniach w zakresie obronności państwa spoczywających na wojewodzie. I w zasadzie terytorialnie właściwy wojewoda ma kompetencje do nakładania drogą administracyjną zadań na wszystkie podmioty gospodarcze działające na jego terenie, nawet w trybie natychmiastowej wykonalności. Ma takie kompetencje w stosunku do wszystkich, którzy nie podlegają centralnemu organowi administracji rządowej. W tej chwili podlega mu zaledwie kilkaset spółek, bo to jest około czterystu sześćdziesięciu jednoosobowych spółek Skarbu Państwa, na co składają się spółki, które znajdują się w tym wykazie, plus około stu przedsiębiorców państwowych. Czyli w kompetencji centralnego organu administracji rządowej byłoby około siedmiuset przedsiębiorców. A reszta, nawet kilkadziesiąt tysięcy tych wszystkich drobnych, mających istotne znaczenie dla obronności i bezpieczeństwa państwa przedsiębiorców, znajduje się w kompetencjach właściwych terytorialnie wojewodów.

(Senator Mieczysław Janowski: A druga część pytania, o gospodarkę komunalną?)

W zasadzie, według istniejących obecnie przepisów, jest to w kompetencjach wojewody, dlatego że ustawy samorządowe nigdzie nie precyzują, jakie zadania spoczywają na samorządach. Jest tylko powiedziane, że mają realizować zadania w zakresie obronności i nie ma żadnego doprecyzowania, jest natomiast doprecyzowanie odnoszące się do wojewody. Jest zatem zarejestrowany prowadzący działalność gospodarczą przedsiębiorca i jest kompetentny w jego sprawie wojewoda. I w zasadzie na wniosek starosty on może takie zadanie nałożyć.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Czy są jeszcze pytania? Nie ma.

Dziękuję panu.

Otwieram dyskusję.

Informuję, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do głosu, nie wpłynął również żaden wniosek na piśmie o charakterze legislacyjnym.

W związku z tym zamykam dyskusję.

I informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Dziękuję panu.

**Przystępujemy do rozpatrzenia punktu
dziewiątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zakwa-**

(wicemarszałek K. Kutz)

terowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na siedemdziesiątym pierwszym posiedzeniu w dniu 18 marca 2004 r., a do Senatu została przekazana w dniu 22 marca 2004 r. Marszałek Senatu w dniu 22 marca 2004 r., zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego. Komisja po rozpatrzeniu ustawy przygotowała swoje sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 637, a sprawozdanie komisji – w druku nr 637A.

Proszę sprawozdawcę Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego senatora Wiesława Pietrzaka o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Proszę.

Senator Wiesław Pietrzak:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Panie, Panowie Senatorowie! Panie Ministrze! Szanowni Państwo!

Mam zaszczyt przedstawić w imieniu Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego sprawozdanie z uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 18 marca ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw.

Ustawa, którą dzisiaj po raz kolejny nowelizujemy, została uchwalona w 1995 r. Była próbą realizacji żołnierskiego prawa do kwatery w warunkach gospodarki rynkowej. Przyjęte w ustawie rozwiązania nie przyniosły niestety oczekiwanych skutków. Liczba żołnierzy, wraz z rodzinami, oczekujących na lokale mieszkalne wynosi obecnie około osiemnastu tysięcy.

Jednym z głównych celów procesu przebudowy Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej jest osiągnięcie jak najwyższego stopnia mobilności żołnierzy. Celu tego nie da się zrealizować bez spełnienia wymogu dyspozycyjności żołnierzy służby zawodowej w całym przebiegu ich służby wojskowej. A wymóg dyspozycyjności jest bezpośrednio związany z koniecznością utrzymania niezbędnego zasobu kwater.

W odróżnieniu od poprzednich rozwiązań w rozpatrywanej nowelizacji przyjęto strategiczny cel, jakim dla Ministerstwa Obrony Narodowej w kwestii zakwaterowania żołnierzy zawodowych w służbie stałej jest zapewnienie kwater na miejscu i na czas pełnienia służby. Cel ten jest również konsekwentną kontynuacją zadań i celów przyjętych w ubiegłym roku w ustawie o służbie

wojskowej żołnierzy zawodowych, a przypominam, że wchodzi ona w życie z dniem 1 lipca bieżącego roku.

Rozpatrywana ustawa stwarza realną szansę na uwiarygodnienie realizacji żołnierskiego prawa do lokalu mieszkalnego. Dotychczas obowiązująca ustawa była zbyt kosztowna dla budżetu państwa, a dodatkowo nieefektywna. Dlatego też istotne było poszukiwanie możliwości obniżenia poziomu finansowania z budżetu państwa zadań z zakresu mieszkalnictwa wojskowego przy jednoczesnym zapewnieniu mieszkań dla żołnierzy służby stałej. Ważne było również, by w ustawie tej zostały zabezpieczone prawa nabyte i dlatego żołnierze obecnie pełniący służbę i posiadający kwaterę mają prawo wyboru albo starego wariantu, albo nowego wariantu.

Ta istotna, bo w sposób zasadniczy zmieniająca gospodarowanie zasobami mieszkaniowymi przeznaczonymi na potrzeby wojska, nowelizacja powinna wypełnić następujące zadania.

Po pierwsze, powinna urealnić prawo do lokalu mieszkalnego dla żołnierzy zawodowych służby stałej poprzez zapewnienie w poszczególnych garnizonach zasobu kwater, niezbędnych do zakwaterowania żołnierzy zawodowych; lokale mieszkalne przeznaczone wyłącznie na zakwaterowanie żołnierzy w przyszłości nie będą podlegać prywatyzacji, a ich zasób będzie ustalany stosownie do potrzeb.

Po drugie, powinna zapewnić pełną możliwość dysponowania lokalami mieszkalnymi będącymi w zasobach Wojskowej Agencji Mieszkaniowej; będą one przydzielane żołnierzom na czas pełnienia służby w określonym garnizonie, a po zakończeniu służby żołnierza mieszkanie ponownie będzie przekazywane do Wojskowej Agencji Mieszkaniowej lub jej spadkobiercy, bo myśli się o zmianie zasad funkcjonowania tej agencji, a nawet o jej likwidacji.

Po trzecie, powinna stworzyć mechanizmy i warunki do uzyskania przez żołnierza godnego mieszkania po zakończeniu zawodowej służby wojskowej dzięki wypłacie w dniu zwolnienia – to może być w ciągu miesiąca, w ciągu kilku dni, ale generalna zasada jest taka, że w dniu zwolnienia żołnierza ze służby – odprawy mieszkaniowej jako pomocy państwa albo dzięki przydzieleniu lokalu zamiennego, jeżeli Wojskowa Agencja Mieszkaniowa proponuje żołnierzowi takie rozwiązanie w dniu zwolnienia ze służby i taka propozycja zostanie przez niego przyjęta. W sytuacji śmierci żołnierza zawodowego ma to również zastosowanie do pozostałych po nim najbliższych. Należy podkreślić, że wypłata odprawy mieszkaniowej następuje generalnie w dniu zwolnienia ze służby wojskowej.

Po czwarte, dzięki zmianie struktury organizacyjnej Wojskowej Agencji Mieszkaniowej z trójstopniowej na dwustopniową oraz przekazaniu

(senator W. Pietrzak)

na rzecz gmin nieruchomości gruntowych, budynków i lokali oraz związanej z nimi infrastruktury, nieprzeznaczonych na zakwaterowanie sił zbrojnych docelowo powinno dojść do obniżenia kosztów funkcjonowania systemu zakwaterowania sił zbrojnych. Znamy ten problem, mieliśmy specjalne posiedzenie komisji poświęcone funkcjonowaniu Wojskowej Agencji Mieszkaniowej i już wiemy, że Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w ciągu ostatnich dwóch lat wybudowała bardzo dużo mieszkań, a jednocześnie zmieniła i nadal zmienia struktury i obniża koszty swojego własnego funkcjonowania.

W przyjętej przez Sejm ustawie znalazły się zapisy regulujące uprawnienia do zakwaterowania ustanowione mocą ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych korpusu szeregowych zawodowych, który został powołany w tej ustawie. Zmiana ta opracowana została w trakcie prac komisji sejmowej nad ustawą w ślad za zmianą ustawową w strukturze korpusów. W przyjętym przez Sejm rozwiązaniu zaproponowano dla korpusu szeregowych i korpusu podoficerów zawodowych zakwaterowanie we wspólnych kwaterach stałych. Ciekawym, jakkolwiek dość szczególnym rozwiązaniem są regulacje pozwalające na realizację prawa żołnierzy do zakwaterowania w ramach Wojskowego Towarzystwa Budownictwa Społecznego. Jest to pomysł Wojskowej Agencji Mieszkaniowej i myślę, że jest on godny uwagi.

W posiedzeniu komisji, które odbyło się 25 marca, wzięli udział przedstawiciele Ministerstwa Obrony Narodowej, Wojskowej Agencji Mieszkaniowej, przedstawiciele Ministerstwa Finansów, Biura Bezpieczeństwa Narodowego oraz reprezentanci środowiska wojskowego, przede wszystkim stowarzyszeń byłych żołnierzy zawodowych, z którymi i wcześniej, i podczas posiedzenia ta ustawa była konsultowana, i środowisko to zna przyjęte stanowisko.

W wyniku dyskusji komisja przyjęła trzydzieści zgłoszonych przez senatorów poprawek. Część poprawek ma charakter redakcyjny, część poprawek ma charakter rozwiązań merytorycznych bądź też istotnych zmian legislacyjnych. Jeżeli państwo senatorowie pozwolą, nie będę tych wszystkich poprawek omawiał po kolei, ponieważ zostały one przyjęte jednogłośnie, jednomyślnie, tylko przejdę do najważniejszych.

Poprawka pierwsza. Celem tej poprawki jest wprowadzenie do słowniczka obok definicji kwatery również odrębnej definicji żołnierza służby stałej.

Poprawki dziesiąta i trzynasta przenoszą do art. 45 określającego tryb postępowania w sprawach przymusowego wykwaterowania przepis dotyczący szczególnego traktowania osób mało-

letnich, niepełnosprawnych, kobiet w ciąży oraz emerytów, rencistów spełniających kryteria do otrzymania świadczeń z pomocy społecznej.

Poprawka dwunasta stanowi, że w sytuacji, gdy żołnierz i jego małżonek zajmują dwa lokale mieszkalne, a żołnierz odchodzi ze służby i jest obowiązany przekazać zajmowany lokal do dyspozycji agencji, będzie on miał prawo wyboru mieszkania, albo jednego, albo drugiego.

To by były najważniejsze uwagi, a jeżeli zajdzie taka potrzeba, mogę omówić również pozostałe poprawki.

W imieniu Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego wnoszę o przyjęcie przez Wysoką Izbę rekomendowanych przez komisję trzydziestu poprawek. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję panu senatorowi.

Zgodnie z regulaminem można senatorowi sprawozdawcy zadawać pytania.

Czy są takowe? Nie widzę chętnych. Dziękuję.

(Senator Wiesław Pietrzak: Dziękuję.)

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister obrony narodowej.

Witam sekretarza stanu w tym ministerstwie, pana Janusza Zemkego i prezesa Wojskowej Agencji Mieszkaniowej, pana Andrzeja Jaworskiego.

Zgodnie z regulaminem chciałbym zapytać pana ministra, czy zechciałby zabrać głos. Nie, dzisiaj nie.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej Janusz Zemke: Nie, zobaczymy później.)

Zgodnie z regulaminem można stawiać ministrowi i drugiemu gościowi pytania.

Bardzo proszę.

Senator Kazimierz Pawelek:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Moje pytanie dotyczy art. 47 ust. 1.

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: To jest pytanie do pana ministra?)

Tak, Panie Marszałku, to jest pytanie do pana ministra.

Dotyczy ono art. 47 ust. 1, który traktuje o odprawie mieszkaniowej. W pkt 3 jest podany sposób wyliczenia wartości odtworzeniowej 1 m powierzchni użytkowej lokalu mieszkalnego, i tego dotyczy moje pytanie. Przecież mieszkania w Mirosławcu, Orzyszu, Dęblinie to nie to samo co mieszkania na przykład w Warszawie. Czy pana ministra nie razi ta urawniówka, która wprowadza tego typu niesprawiedliwość w stosunku

(senator K. Pawełek)

do żołnierzy będących mieszkańcami Warszawy i dużych miast? To jest pierwsze pytanie.

Jeżeli pan marszałek pozwoli, mam jeszcze drugie, króciutkie. Z osiemnastu tysięcy oczekujących na mieszkania żołnierzy zawodowych ilu jest w Warszawie? Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze inne pytania?

Bardzo proszę, Senatorze.

Senator Zbyszko Piwoński:

Panie Ministrze, wiem, że powstały już pewne... że dość długa jest kolejka oczekujących na tę rekompensatę osób, które zwalniają... Jaka jest to skala i jakie resort widzi możliwości zaspokojenia tych potrzeb?

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Czy są jeszcze pytania? Nie ma. Dziękuję.

Bardzo proszę, Panie Ministrze. Chce pan odpowiadać z miejsca, czy tutaj?

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej Janusz Zemke: Jeżeli można, to ja bym może z miejsca odpowiedział, Panie Marszałku.)

Bardzo proszę.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Obrony Narodowej
Janusz Zemke:**

Dziękuję bardzo.

Postaram się odnieść do konkretnych kwestii, które zostały poruszone. Otóż sprawa pierwsza... Zacznę od tej kwestii, którą podjął pan senator Pawełek, a mianowicie od średniej ceny za 1 m. Otóż ja mam zdanie dokładnie inne niż pan senator. Uważam, że właśnie system, który był do tej pory, był systemem głęboko nieuczciwym i niesprawiedliwym, dlatego że do tej pory było tak, że żołnierz otrzymywał ekwiwalent – a teraz to będzie odprawa – którego wysokość wynikała ze średniej ceny w jego garnizonie. Inaczej mówiąc, gdy żołnierz mieszkał w Mirosławcu albo w jakimś innym zielonym garnizonie, to był na ten garnizon skazany dożywotnio. Nie dość, że służył gdzieś daleko, że tak powiem, to gdyby otrzymywał odprawę odpowiadającą przeciętnej cenie 1 m na jego terenie, nie miałby nigdy szansy, żeby swoje ostatnie lata życia spędzić w innym miejscu. Dlatego uważamy, że przyjęcie ceny średniej w skali kraju jest znacznie bardziej sprawiedliwe, bo wówczas żołnierz zadecyduje czy będzie chciał

pozostać tam, gdzie był do tej pory, czy też będzie chciał sobie kupić mieszkanie w innym mieście. Jest to rozwiązanie korzystne, wedle naszych ocen, dla około 85% osób. I to jest ta pierwsza sprawa. Ja wiem, że ona budzi pewne opory, jeśli chodzi o Warszawę, ale my naprawdę nie widzimy powodów, żeby traktować żołnierzy, wtedy, kiedy oni przechodzą na emeryturę, w sposób różny w zależności od tego, gdzie służą. I to jest uwaga pierwsza.

Kwestia druga, czyli tych kolejek. Otóż kolejka dzisiaj liczy... dokładnie jest to szesnaście tysięcy osób. Tylko chciałbym zwrócić uwagę Wysokiej Izby na to, że jest to kolejka po części pozorna, dlatego że ta sama osoba może być na różnych listach i często jest tak, że ta sama osoba jest na liście oczekujących na ekwiwalent i ta sama osoba równocześnie znajduje się na liście osób oczekujących na poprawę swojej sytuacji mieszkaniowej. Oceniamy, że potrzeby rzeczywiste to mniej więcej osiem, osiem i pół tysiąca osób. I to są te rzeczywiste potrzeby.

Jeśli chodzi o Warszawę, jest to dokładnie trzy tysiące trzysta osób. Ale gdyby to, przepraszam, odcedzić, to skala oczywiście byłaby mniejsza. Bo podkreślam jeszcze raz: dotychczasowe przepisy prawne były takie, że ten sam żołnierz mógł zapisywać się na różne listy i tych szesnaście tysięcy wynika z tego, że czasami ten sam, który jest na jednej liście, jest również na innej liście. Jeśli chodzi o Warszawę, to my dostrzegamy ten problem. W związku z tym planujemy podjęcie w Warszawie – po latach, w których robiono niewiele – większych inwestycji. Taką dużą inwestycją w Warszawie ma być budownictwo przy ulicy Powązkowskiej, gdzie byśmy chcieli w ciągu mniej więcej dwóch lat uzyskać mniej więcej tysiąc mieszkań. I to jest pierwsze duże przedsięwzięcie, jeśli chodzi o Warszawę, po bardzo wielu latach. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Czy są jeszcze pytania?

Bardzo proszę, Senatorze.

Senator Grzegorz Niski:

Panie Ministrze, ustawa wprowadza pojęcie zakwaterowania tymczasowego, które jest zastępczą formą zakwaterowania w sytuacji, kiedy Wojskowa Agencja Mieszkaniowa nie może wywiązać się z obowiązku zapewnienia żołnierzowi mieszkania w jego miejscu służby i wtedy korzysta z tej formy. Uważam, że to zakwaterowanie powinno być bezpłatne, oczywiście z wyjątkiem takiej sytuacji, kiedy żołnierz odmówi przyjęcia kwatery w miejscu pełnienia służby. Rozwiązanie to prowadzi bowiem do sytuacji, w której żołnierz płaci podwójnie: raz za mieszkanie, w którym

(senator G. Niski)

mieszka jego rodzina, drugi raz za swoje miejsce w internacie. Fakt ten tym bardziej powinien być brany pod uwagę, że raporty i informacje o sytuacji materialnej kadry zawodowej, szczególnie tej niższego szczebla, nie napawają optymizmem. Wielu z nich kwalifikuje się do zasiłków socjalnych. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.
Bardzo proszę, Panie Ministrze.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej Janusz Zemke:

Jeżeli można, to chciałbym się odnieść do tej konkretnej sprawy. Otóż, Panie Senatorze, instytucja zakwaterowania tymczasowego to nie jest rozwiązanie, które się pojawia dopiero w tej ustawie. Ono już było. Chciałbym to wyjaśnić. To nie jest żadne novum. Rozumiem, że pan senator troszczy się i uważa, że żołnierz, który korzysta z tego typu instytucji, a może korzystać z niej poprzez zamieszkanie w internacie albo w kwaterze zastępczej, nie powinien w ogóle płacić. No cóż, my byśmy też tak chcieli, tylko że oznaczałoby to wówczas, że całość kosztów jego zamieszkania musiałby ponosić budżet państwa. Pierwotny projekt ustawy, który się pojawił w parlamencie, zakładał, że żołnierz będzie ponosił koszty tego zamieszkania w całości. Po dyskusji w Sejmie i Senacie nastąpił tutaj podział i przewiduje się, że budżet ministerstwa będzie pokrywał koszty wszystkich mediów, inaczej mówiąc, będziemy na to wydawali w skali roku w granicach 10 milionów zł, a te koszty, jakie będzie przeciętnie ponosił żołnierz, jak to wnika z naszych wyliczeń, będą wynosiły 130–150 zł, to jest poniżej 10% dochodów, jakie ma żołnierz zawodowy. Oczywiście my też byśmy chcieli, żeby żołnierz nie płacił nic, ale możliwości budżetowe są takie, że chcemy te koszty podzielić z grubsza na połowę, czyli połowę ponosiłby budżet ministerstwa, a pozostałą część, w wysokości stu kilkudziesięciu złotych, żołnierz. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.
Proszę bardzo, Senatorze.

Senator Grzegorz Niski:

Jeśli można, ad vocem do tej wypowiedzi. Na podstawie mojego rozeznania, a odbywam spot-

kania środowiskowe z kadrą zawodową, mogę powiedzieć, że ten stan rzeczy, który jest dzisiaj, powoduje, że opłata za korzystanie z internatu jest zbyt wysoka. Na przykład w Darłowie za jedną dobę w pokoju dwuosobowym w internacie żołnierz płaci 8 zł 30 gr. Czyli jak się tę kwotę przemnoży przez liczbę dni w miesiącu, to się okaże, że właściwie internat nie jest konkurencyjny w stosunku do innych kwater, które żołnierze mogą wynajmować na mieście. Ta cena po prostu jest zbyt wysoka jak na płace w służbie zawodowej.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Czy pan to zakończy pytaniem?
(Głos z sali: Nie, to komentarz.)

(Senator Grzegorz Niski: Ja tylko chciałem dodać tę szczegółową informację, bo nie wiem, czy pan minister dysponuje takimi informacjami.)

Dobrze, jeśli założymy, że pan minister nie ma takiej informacji...

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Obrony Narodowej Janusz Zemke:

Panie Senatorze, ja jestem wdzięczny, że pan ma głęboką wiarę, że jestem w stanie wiedzieć, ile się płaci w każdym internacie. Ja tego oczywiście w tym momencie nie wiem. Zakładam, że dane, które pan senator podaje, są absolutnie zgodne z prawdą. Ale chciałbym w związku z tym poinformować, że właśnie ta zasada, która ma być przyjęta, że budżet ministerstwa przejmie na siebie koszty mediów, powinna doprowadzić do tego, żeby żołnierz płacił właśnie mniej w stosunku do tego, ile płaci dzisiaj, czyli żeby tutaj była istotna obniżka kosztów. Ale niestety, nie stać nas na to, żeby żołnierz nie płacił nic.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.
Czy są jeszcze pytania do pana ministra? Nie ma. Dziękuję.

Otwieram dyskusję.

Informuję, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do głosu.

Wniosek o charakterze legislacyjnym na piśmie złożył senator Pietrzak.

W tej sytuacji, w oparciu o art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu, proszę Komisję Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego o ustosunkowanie się do przedstawionego wniosku i przygotowanie sprawozdania w tej sprawie.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

(wicemarszałek K. Kutz)

Dziękuję gościom.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu dziesiątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o dopłatach do oprocentowania niektórych kredytów bankowych.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na siedemdziesiątym pierwszym posiedzeniu w dniu 19 marca 2004 r., a do Senatu została przekazana w dniu 22 marca 2004 r. Marszałek Senatu w dniu 23 marca 2004 r., zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych. Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Przypominam również, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 642, a sprawozdania komisji w drukach nr 642A i 642B.

Proszę sprawozdawcę Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, pana senatora Andrzeja Anulewicz, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Andrzej Anulewicz:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Panie i Panowie Senatorowie!

Mam zaszczyt z upoważnienia senackiej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi przedstawić sprawozdanie z prac komisji nad ustawą z 19 marca 2004 r. o zmianie ustawy o dopłatach do oprocentowania niektórych kredytów bankowych.

Ustawa jest projektem rządowym, o czym mówił pan marszałek. Została ona uchwalona przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej na jego siedemdziesiątym pierwszym posiedzeniu.

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi procedowała nad omawianą ustawą w dniu 25 marca, a sprawozdanie z prac komisji zostało zapisane w druku nr 642A.

Panie i Panowie Senatorowie! Nowelizacja ma na celu wydłużenie z dwunastu do dwudziestu czterech miesięcy okresu stosowania dopłat z budżetu państwa do oprocentowania, czyli w praktyce również wydłużenie okresu spłaty kredytów zaciągniętych od dnia 1 lipca 2003 r. do dnia 30 kwietnia 2004 r. przez producentów rolnych na zakup rzeczowych środków obrotowych do produkcji rolnej lub do produkcji żywności metodami ekologicznymi i przystosowania gospodarstw rolnych do tej produkcji, a także na postęp biologiczny w rolnictwie.

Wysoka Izbo! Uczestniczący w posiedzeniu przedstawiciel Biura Legislacyjnego Kancelarii Senatu nie wniósł do tej ustawy zastrzeżeń o charakterze legislacyjnym. Przedstawiciel Urzędu

Komitetu Integracji Europejskiej stwierdził zgodność ustawy z przepisami Unii Europejskiej.

Ustawa jest korzystna dla banków, bo gwarantuje dopłatę, a przede wszystkim dla rolników, bo wydłuża okres spłaty zaciągniętego kredytu.

Dlatego też komisja jednogłośnie postanowiła zarekomendować Wysokiej Izbie przyjęcie omawianej ustawy bez poprawek. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję panu senatorowi.

Proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, pan senatora Tadeusza Wnuka, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Tadeusz Wnuk:

Dziękuję.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych również rekomenduje Wysokiej Izbie przyjęcie bez poprawek omawianej, uchwalonej przez Sejm, ustawy, z tych samych powodów, które w imieniu Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi przedstawił pan senator Andrzej Anulewicz.

W ocenie komisji, którą reprezentuję, wydłużenie z dwunastu do dwudziestu czterech miesięcy okresu stosowania dopłat jest nie tylko uzasadnione, ale również niezbędne. Przesądza o tym najważniejszy fakt: realizacja pomocy dla rolników ze środków Unii Europejskiej w ramach płatności obszarowych rozpocznie się dopiero od grudnia 2004 r. A przecież równocześnie będzie miało miejsce ograniczanie innych stosowanych dotychczas form pomocy, jak na przykład interwencyjnego skupu zbóż. Przyjęte w ustawie Sejmu rozwiązanie ma więc zapobiec pogorszeniu się trudnej sytuacji finansowej rolników. Rozwiązanie to, trzeba dodać, zmniejszy także obciążenia finansowe producentów rolnych z tytułu kumulacji spłat innych kredytów lub przypadających na okres drugiego półrocza zobowiązań podatkowych.

Wyłącznie z aprobatą, Panie Ministrze, komisja przyjmie zastosowanie przez rząd tego samego rozwiązania w odniesieniu do tak zwanych innych czynnych kredytów, na przykład kłeskowych.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Z upoważnienia Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych proszę Wysoką Izbę o przyjęcie rozpatrywanej ustawy Sejmu bez poprawek. Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję panu senatorowi.

Zgodnie z regulaminem zapytuję, czy są chętni do zadawania pytań sprawozdawcom. Nie ma. Dziękuję.

(wicemarszałek K. Kutz)

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister rolnictwa i rozwoju wsi.

Witam pana podsekretarza stanu Stanisława Kowalczyka i pytam, czy chciałby pan zabrać głos.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Stanisław Kowalczyk: Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.)

Dziękuję.

Zgodnie z regulaminem zapytuję, czy państwo senatorowie chcieliby zadać pytania panu ministrowi. Nie. Dziękuję.

Otwieram dyskusję.

Informuję, że nikt z państwa senatorów do głosu się nie zapisał.

Senator Bartos, jak zwykle, złożył swoje przemówienie na piśmie*.

W związku z tym, zgodnie z art. 52, zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o dopłatach do oprocentowania niektórych kredytów bankowych zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Dziękuję, Panie Ministrze.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu jedenastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na siedemdziesiątym posiedzeniu w dniu 12 marca 2004 r. Do Senatu została przekazana w dniu 15 marca 2004 r. Marszałek Senatu w dniu 16 marca 2004 r., zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Komisje przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Przypominam, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 629, zaś sprawozdania komisji w drukach nr 629A i 629B.

Proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, pana senatora Bogusława Mąsiora, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

(Senator Marian Kozłowski: Jest rolnictwo.)

Proszę?

(Senator Marian Kozłowski: Jestem ja, z komisji rolnictwa.)

To znaczy pan niejako w jego zastępstwie, tak?

(Senator Marian Kozłowski: Mam reprezentować komisję rolnictwa.)

Tak?

(Senator Marian Kozłowski: Mogę reprezentować obie komisje.)

Czy możemy przyjąć taki wniosek, żeby senator...

(Głosy z sali: Tak, tak.)

(Głos z sali: Mamy zaufanie.)

(Głos z sali: Fachowiec, w końcu profesor.)

Nie ma sprzeciwu? Państwo rozumiecie, chodzi o demokrację.

Bardzo proszę. Pan senator Marian Kozłowski będzie sprawozdawcą obydwu komisji.

Senator Marian Kozłowski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Uchwalona przez Sejm w dniu 12 marca bieżącego roku ustawa o zmianie ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, druk senacki nr 629, jest kolejnym etapem dostosowania przepisów dotyczących hodowli, rozrodu zwierząt gospodarskich oraz obrotu materiałem biologicznym, obowiązujących w danym kraju, do regulacji prawnych Unii Europejskiej. Najważniejsze zmiany o charakterze dostosowawczym dotyczą treści zaświadczeń hodowlanych, które mają uwzględniać wyniki badań genetycznych.

W zakresie rozrodu zwierząt określone zostały warunki, jakie musi spełniać materiał biologiczny oraz warunki wprowadzania go do obrotu. Określono wymagania obowiązujące przy zabiegach sztucznego unasienniania oraz zniesiono ograniczenia przy wykorzystaniu reproduktorów w rozrodzie naturalnym. Nowy, dodany rozdział reguluje zasady współpracy w zakresie nadzorowania, przestrzegania prawodawstwa zootechnicznego z organami państw Unii Europejskiej i Komisją Europejską.

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi po dyskusji w dniu 25 marca bieżącego roku nad ustawą uchwaloną przez Sejm w dniu 12 marca, zawartą w druku senackim nr 629, nie wprowadza poprawek w druku nr 629B, i wnosi, aby Wysoki Senat raczył przyjąć załączony projekt uchwały.

W imieniu Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi dziękuję za uwagę.

Mam podobne sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, która także wnosi o przyjęcie uchwały bez poprawek. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Rozumiem, że te dwa sprawozdania są jednoznaczne.

Wobec tego pytam, zgodnie z regulaminem, czy są chętni senatorowie do stawiania pytań panu senatorowi sprawozdawcy. Nie widzę zgłoszeń. Dziękuję bardzo.

* Przemówienie złożone do protokołu – w załączeniu.

(wicemarszałek K. Kutz)

(Senator Marian Kozłowski: Dziękuję uprzejmie.)

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy.

Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister rolnictwa i rozwoju wsi.

Witam sekretarza stanu pana Józefa Pilarczyka i pytam, czy pan chciałby zabrać głos.

Bardzo proszę.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Rolnictwa
i Rozwoju Wsi
Józef Pilarczyk:**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Chciałbym tylko potwierdzić to, co powiedział pan senator sprawozdawca, że projekt dostosowuje ustawę o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich do przepisów obowiązujących w tym zakresie.

Projekt ten przede wszystkim – oprócz doprecyzowania definicji, wprowadzania pewnych zmian związanych z dokumentacją hodowlaną – wyznacza Krajowe Centrum Hodowli i Rozrodu Zwierząt, jak również ministerstwo rolnictwa, ministra rolnictwa, do reprezentowania polskiej administracji przed organami Komisji Europejskiej w zakresie związanym z organizacją hodowli i rozrodem zwierząt. Ustawa wprowadza również pewne modyfikacje dające możliwość przyspieszenia uspołecznienia zarządzania hodowlą. Stąd też pewne rozwiązania, które mają na celu przekazanie związkom hodowców działań kontrolnych i nadzorczych, dotychczas przypisanych administracji centralnej, ministrowi rolnictwa i Krajowemu Centrum Hodowli i Rozrodu Zwierząt.

Wnoszę, Panie Marszałku, Wysoka Izbo, o przyjęcie ustawy uchwalonej przez Sejm o zmianie ustawy o organizacji hodowli i rozwoju zwierząt gospodarskich bez poprawek. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję, Panie Ministrze.

Zgodnie z regulaminem zapytuję... O, już pan się zgłasza. Można stawiać pytania.

Bardzo proszę.

Senator Jan Szafraniec:

Panie Ministrze, leży przede mną stenogram z posiedzenia Sejmu dotyczącego tej ustawy. Otóż w jednym z wystąpień pana posła Szymona Giżyńskiego została zgłoszona poprawka do

art. 2 ust. 1. Chodzi o to, że w ustawie jest wymieniony tylko jeden gatunek strusia, strusia afrykańskiego, a tymczasem okazuje się, że prawdopodobnie w różnych krajach hodowane są w różnych fermach inne gatunki strusiów, na przykład struś australijski, emu czy też nandu. Pan poseł twierdzi, że jeśli nie wymienimy w ustawie innych gatunków, to może to spowodować sprzeczność z dyrektywą Rady Europy z 15 listopada 1999 r.

Kolejna sprawa. Chcę zaspokoić swoją ciekawość, czy rzeczywiście amerykańska firma Smit-hfield hoduje świny zmodyfikowane genetycznie? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Czy są jeszcze inne pytania? Nie widzę zgłoszeń.

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Rolnictwa
i Rozwoju Wsi
Józef Pilarczyk:**

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Z panem posłem Giżyńskim wyjaśniliśmy już tę kwestię. Pan poseł Giżyński przytaczał dyrektywy weterynaryjne, a my w tej ustawie regulujemy kwestie hodowlane. Jeśli chodzi o hodowlę strusi w celach gospodarskich, to nie występuje w niej ani struś nandu, ani emu. Można powiedzieć, że w zakresie produktów poubojowych te gatunki strusia nie stanowią wartości gospodarczej. I dlatego uznaliśmy razem, również po wyjaśnieniach pana posła Giżyńskiego, że nie ma potrzeby komplikowania przepisów w tej ustawie i tych gatunków, czyli nandu i emu, nie musimy uwzględniać.

Jeśli natomiast chodzi o zwierzęta modyfikowane genetycznie, to jest całkowity zakaz wprowadzania na rynek zwierząt modyfikowanych genetycznie. Zresztą na świecie działania w tym zakresie są prowadzone w sposób bardzo ograniczony. W hodowli zwierząt nie wykorzystuje się zwierząt modyfikowanych genetycznie, nie tylko w Polsce, ale również generalnie na całym świecie, w tym również w Unii Europejskiej.

(Wicemarszałek Kazimierz Kutz: Należy rozumieć, że strusie wszystkich krajów łączą się w tej ustawie.)

Tak. Uwzględnione są te gatunki strusia, które mają znaczenie gospodarcze i które obejmuje właśnie ta ustawa o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Czy są jeszcze pytania do pana ministra? Nie widzę zgłoszeń.

Dziękuję Panu, Panie Ministrze.

(*Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi Józef Pilarczyk: Dziękuję bardzo.*)

Otwieram dyskusję.

Informuję, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do głosu, natomiast niezawodny senator Tadeusz Bartos złożył swoje przemówienie na piśmie*, prawdopodobnie poświęcając się pracy na roli.

Zgodnie z art. 52 regulaminu zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Dziękuję panu ministrowi za przybycie.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu dwunastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na siedemdziesiątym posiedzeniu w dniu 12 marca 2004 r. Do Senatu została przekazana w dniu 15 marca 2004 r. Marszałek Senatu w dniu 16 marca 2004 r., zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej.

Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Przypominam, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 633, a sprawozdania komisji w drukach nr 633A i nr 633B.

Proszę sprawozdawcę Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, pana senatora Gerarda Czaję, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Gerard Czaja:

Panie Marszałku! Koleżanki i Koledzy Senatorowie!

W dniu 18 marca odbyło się posiedzenie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, na którym to posiedzeniu zgodną decyzją koleżanek i kolegów senatorów, członków mojej komisji, upoważniony zostałem do przedstawienia sprawozdania z dyskusji i sprawozdania z podjętej uchwały w sprawie zmiany ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw. Nie ukrywam, iż to dla mnie wielka przyjemność, że mogę przedstawić Wysokiej Izbie sprawozdanie z prac nad tą usta-

wą. Podczas obrad nasza komisja – jak zwykle zresztą – z uwagą pochyliła się nad propozycjami, które otrzymaliśmy od marszałka, w dokumencie dotyczącym ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw. Często powtarzam słowa: „inne ustawy”. Pragnę wyjaśnić, że zmiana ta dotyczy ustawy: Kodeks karny, Kodeks postępowania karnego, Kodeks karny wykonawczy, oraz ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary.

Przypominam również Wysokiemu Senatowi, że jest to przedłożenie rządowe, ale takie przedłożenie rządowe, które wynika z instrumentów prawnych Unii Europejskiej. Dotyczy ono szczególnie nowych uregulowań w decyzjach ramowych rady i w dyrektywach rady z 2002 i 2001 r., między innymi w sprawie zwalczania terroryzmu, w sprawie wzmocnienia prawnokarnych ram zwalczania pomocy w nielegalnym przekroczeniu granic, przejeździe i nielegalnym pobycie, w sprawie zespołów wspólnych dochodzeniowo-śledczych czy też w sprawie statusu osób pokrzywdzonych w procesie karnym.

Chciałbym zwrócić państwa uwagę na trzy tylko elementy, które były ważnym przedmiotem dyskusji na posiedzeniu Komisji Ustawodawstwa i Praworządności.

Po pierwsze, wypełnieniem wymogów decyzji ramowych w zwalczaniu terroryzmu było wprowadzenie w art. 115 – i to po raz pierwszy w naszym kodeksie karnym – definicji przestępstwa o charakterze terrorystycznym. Definicja, którą wprowadziliśmy, akcentuje element celu działania i jest poszerzona – co jest ważne i na co też zwracam uwagę – o czyn wypełniający znamiona bezprawnej groźby. A więc nie tylko sam czyn, już po fakcie, ale i groźba może być czynem karalnym. Czyn o charakterze terrorystycznym ograniczono wyłącznie do czynów najpoważniejszych, czynów zagrożonych karą pozbawienia wolności, przy czym górna granica wynosi tu co najmniej pięć lat. Podyktowane to jest ostatnimi atakami terrorystycznymi. Kraje są zmuszone do takich działań, aby chociażby w sposób prawny zabezpieczyć się przed tym narastającym zjawiskiem. Od zarania współczesnego terroryzmu jest oczywiste, że nie ma na świecie kraju, który by w sposób całkowity zabezpieczył się przed atakami terrorystycznymi. Jedną z metod zapobiegania temu zjawisku jest między innymi dostosowanie prawa wewnętrznego i zdecydowane zastosowanie kary za tego rodzaju czyny. To jest pierwsza uwaga.

Druga uwaga dotyczy powołania nowej instytucji, która nazywa się zespołem dochodzeniowo-śledczym. Zespoły dochodzeniowo-śledcze mogą być tworzone na podstawie porozumień zawartych między właściwymi organami różnych państw, w przypadku prowadzenia poważnych

* Przemówienie złożone do protokołu – w załączeniu.

(senator G. Czaja)

przestępstw karnych o charakterze terrorystycznym. Do zespołu działającego na terytorium jednego państwa członkowskiego, w zależności od potrzeb konkretnego postępowania karnego, mogą być delegowani – pragnę również na to zwrócić uwagę – funkcjonariusze z innych państw, uprawnieni do prowadzenia postępowania karnego. Ale prawem właściwym może być tylko – i jest – prawo państwa, na terytorium którego ten zespół działa. Działanie na terytorium naszego państwa, Rzeczypospolitej Polskiej, zespołu nazwanego zespołem polskim, określone zostało w kodeksie postępowania karnego w art. 589c §2. Pracami tego zespołu w Polsce kieruje polski prokurator. W skład zespołu mogą wchodzić inni polscy prokuratorzy, jak również przedstawiciele innych organów uprawnionych do prowadzenia śledztwa, między innymi Policji, Straży Granicznej czy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Trzeci element, na który chcę zwrócić państwa uwagę – był on przedmiotem naszej głębokiej analizy na posiedzeniu komisji – to status osoby pokrzywdzonej. Decyzja ramowa państw członkowskich Unii Europejskiej nałożyła na państwa członkowskie obowiązek podjęcia legislacyjnych działań w tym zakresie. Chcę powiedzieć, że polskie prawo jest w zasadzie zgodne z tymi zapisami. Jednakże, aby być rzeczywiście w zgodzie z dyrektywami Unii Europejskiej, postanowiono wprowadzić dodatkowy oddział 13 w rozdziale X. Zobowiązano w nim – i to też jest nowość naszego rozwiązania – sędziego penitencjarnego lub dyrektora zakładu karnego do powiadomienia pokrzywdzonego o zwolnieniu skazanego z zakładu karnego, o tym, że skazany uzyskał przepustkę lub też oddalił się czy po prostu uciekł z zakładu karnego. To jest ten trzeci element, na który chciałem zwrócić państwa uwagę.

Pragnę jednocześnie poinformować Wysoką Izbę, że proponujemy wprowadzenie trzech poprawek, właściwie mających uściślający charakter, powstałych w trakcie prac komisji. Poprawki te są zawarte w naszym druku nr 633A.

Zwracam się w imieniu Komisji Ustawodawstwa i Praworządności o przyjęcie uchwały w brzmieniu określonym w druku nr 633A. Dziękuję za uwagę, Panie Marszałku.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję panu senatorowi.

Proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, pana senatora Władysława Mańkuta, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Władysław Mańkut:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej rozpatrzyła w dniu 24 marca ustawę o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw.

Komisja zwróciła uwagę na zaostrenie przepisów dotyczących takich czynów karalnych, jak terroryzm, jak również przygotowywanie się organizacyjnie do popełnienia przestępstwa o charakterze terrorystycznym. Daje to możliwość lepszej penalizacji dotyczącej właśnie tych czynów. Zostało to zawarte w art. 115, ale chodzi również o zmianę art. 258 §4 nowelizowanej ustawy, dotyczącą właśnie tworzenia grup w celach terrorystycznych.

Komisja w trakcie swoich obrad przyjęła trzy poprawki, zawarte w druku nr 633B, zbieżne z poprawkami zgłoszonymi wcześniej przez pana senatora Czaję.

W imieniu Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej wnoszę o przyjęcie projektu uchwały, zgodnie z drukiem nr 633B. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję panu senatorowi.

Zgodnie z regulaminem chcę zapytać, czy są chętni do stawiania pytań sprawozdawcom.

Bardzo proszę senatora.

Senator Witold Gładkowski:

Dziękuję.

Mam pytanie do pana senatora Czai. Nowelizacja kodeksu, jak pan wspomniał, przewiduje zawiadomienie pokrzywdzonego o zmianie lokalizacji czy czasu odbywania kary, ale przecież w istocie nie dotyczy to tylko pokrzywdzonego, jest jeszcze jego bliższa i dalsza rodzina, są świadkowie. Czy obowiązek zawiadamiania jest rozszerzony na pozostałe osoby, o których wspominałem przed chwilą, biorące udział w sprawie i zainteresowane nią, dla których niebezpieczeństwo istnieje w podobnym wymiarze jak dla pokrzywdzonego? Dziękuję.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Bardzo proszę, Senatorze.

Senator Gerard Czaja:

Decyzja ramowa z 15 marca 2001 r. wyraźnie wskazuje – użyto w niej liczby mnogiej – że dotyczy to osób pokrzywdzonych. Na pewno nie będzie odnosiło się to do jednej osoby, albowiem jest tutaj zastosowana liczba mnoga, a więc doty-

(senator G. Czaja)

czy to osób pokrzywdzonych w postępowaniu karnym. Jak sądzę, na pewno nie będzie to dotyczyło jednej osoby.

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Dziękuję.

Czy są jeszcze inne pytania? Nie ma.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister sprawiedliwości.

Witam na sali pana podsekretarza stanu z tego ministerstwa, Marka Sadowskiego, i pytam, czy chciałby zabrać głos.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Marek Sadowski: Dziękuję bardzo. Jestem gotów odpowiadać na pytania.)

Rozumiem.

W związku z tym zgodnie z regulaminem chcę zapytać, czy są pytania do pana ministra. Nie.

Otwieram dyskusję.

Informuję, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do głosu, natomiast dwóch senatorów, a mianowicie Jurgiel i Gładkowski, złożyło swoje przemówienia do protokołu*. Senator Jurgiel złożył także wniosek o charakterze legislacyjnym na piśmie.

A to powoduje, że zamykając dyskusję, muszę zwrócić się do komisji, mówię o Komisji Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, aby rozpatrzyły ten wniosek i ustosunkowały się do niego.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu trzynastego porządku obrad...

(Głos z sali: Panie Marszałku, jest prośba o dziesięć minut przerwy technicznej.)

Z przyczyn technicznych ogłaszam dziesięć minut przerwy.

(Przerwa w obradach od godziny 13 minut 03 do godziny 13 minut 04)

Wicemarszałek Kazimierz Kutz:

Wznawiam obrady.

I ogłaszam przerwę do godziny 14.00.

(Przerwa w obradach od godziny 13 minut 04 do godziny 14 minut 00)

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Wznawiam obrady.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu trzynastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Sejm uchwalił tę ustawę na swoim siedemdziesiątym pierwszym posiedzeniu 19 marca. W trzy dni potem trafiła ona do Senatu. Marszałek skierował ją do Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych oraz do Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej. Komisje rozpatrzyły tę ustawę i przygotowały swoje sprawozdania.

Przypominam, że tekst ustawy mamy w druku nr 643, natomiast sprawozdania komisji odpowiednio w drukach nr 643A i nr 643B.

Bardzo proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych pana senatora Bogusława Mąsiora, który dziś często jest sprawozdawcą, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy. Następnie poproszę pana senatora Zbigniewa Kulaka w zastępstwie za pana senatora Janusza Bargieła.

Senator Bogusław Mąsior:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Ustawa o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz o zmianie niektórych innych ustaw ma na celu dostosowanie polskiego prawa do europejskiego systemu ochrony konkurencji. Ten system został określony w rozporządzeniu rady z 16 grudnia 2002 r. To rozporządzenie nie wymaga dosłownej implementacji do prawa polskiego, jednak wymaga stworzenia takich rozwiązań prawnych, które umożliwiają podejmowanie działań przez prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, a także regulacji zagadnień związanych z podjętymi w tej dziedzinie działaniami Komisji Europejskiej oraz innych państw członków Unii Europejskiej.

Ustawa zmienia dotychczasowe przepisy w ten sposób, że usprawnia również postępowanie o charakterze wyłącznie krajowym, umożliwia udział w kontroli osób, które nie są pracownikami Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz pracownikami Inspekcji Handlowej. Nowe uregulowanie polega na umożliwieniu przeprowadzenia przez prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kontroli na wniosek Komisji Europejskiej w sytuacji, kiedy komisja prowadzi własne postępowanie na podstawie przepisów wspólnotowych i napotyka jakieś działanie związane z oporem przedsiębiorców lub innych osób, do których zwraca się o dostarczenie doku-

* Przemówienia złożone do protokołu – w załączeniu.

(senator B. Mąsior)

mentów. Na zlecenie Komisji Europejskiej tego rodzaju czynności będą wykonywać organy krajowe.

Panie Marszałku! Wysoki Senacie! Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych na posiedzeniu w dniu 25 marca zaproponowała przyjęcie poprawek, które są wyszczególnione w druku nr 643B – to są poprawki od pierwszej do szóstej. Na posiedzeniu komisji uzyskały one akceptację przedstawicieli Urzędu Ochrony Konsumentów i Konkurencji oraz przedstawicieli rządu.

W imieniu komisji wnoszę o przyjęcie ustawy z poprawkami zawartymi w druku nr 643B.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Posłuchamy teraz pana senatora Zbigniewa Kulaka, który przedstawi sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej.

Senator Zbigniew Kulak:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej rozpatrywała na swoim posiedzeniu, 24 marca, ustawę o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przede wszystkim pod kątem zgodności z prawem Unii Europejskiej.

W druku nr 643A, który został Wysokiej Izbie przedłożony, komisja proponuje jedną poprawkę, mającą takie samo brzmienie, o ile się nie mylę, jak poprawka trzecia w zestawieniu poprawek komisji merytorycznej, która pracowała nad tą ustawą. Sama istota ustawy nie wzbudziła żadnych kontrowersji na posiedzeniu, natomiast ta jedna jedyna poprawka, którą proponujemy, jest – naszym zdaniem – bardzo istotna.

Ona ustala, że osobie upoważnionej do udziału w kontroli na podstawie ust. 1a przysługują uprawnienia kontrolującego w zakresie wstępu na grunt oraz do budynków, lokali lub innych pomieszczeń oraz środków transportu kontrolowanego oraz dostępu do akt, ksiąg, dokumentów itd., bo to w ustawie nie było uregulowane. Wydaje nam się, że jest to zakres uprawnień niezbędny do tego, żeby ta ustawa mogła funkcjonować w praktyce, mogła funkcjonować w życiu. Dziękuję bardzo. Na pewno wypracujemy wspólne stanowisko.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Proszę jeszcze chwileczkę zatrzymać się na mównicy, Panie Senatorze, bo mogą być pytania

do senatorów sprawozdawców Zbigniewa Kulaka i Bogusława Mąsiora.

Wyczuwa pan, że nie będzie pytań. I rzeczywiście nie ma. Dziękuję bardzo.

Ustawa, którą rozpatrujemy była rządowym projektem. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Witam na sali obrad Senatu prezesa urzędu, pana Cezarego Banasińskiego, wraz z towarzyszącymi osobami.

Czy w tym momencie pan prezes chciałby zabrać głos?

(Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Cezary Banasiński: Nie, dziękuję bardzo.)

Dziękuję bardzo.

Czy są pytania do pana prezesa? Też nie ma. Dziękuję bardzo.

Zatem otwieram dyskusję.

Do dyskusji zapisał się pan senator Witold Gładkowski, jednakowoż pozbawił nas przyjemności słuchania go, bo swoją wypowiedź złożył do protokołu*.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana i w związku z tym zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz o zmianie niektórych innych ustaw zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu czternastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny.

Tę ustawę Sejm uchwalił również na swoim siedemdziesiątym pierwszym posiedzeniu, 19 marca. 22 marca otrzymaliśmy ją w Senacie. Marszałek skierował ją do Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz do Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych.

Tekst ustawy zawarty jest w druku nr 644, a sprawozdania komisji odpowiednio w drukach nr 644A i 644B.

Komisje, o których mówiłem, rozpatrzyły ustawę i przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Bardzo proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, pana senatora Zbigniewa Kulaka, o ponowne zabranie głosu, tym razem w sprawie tej ustawy, i przedstawienie planu pracy komisji.

* Przemówienie w dyskusji nad punktem czternastym porządku obrad złożone do protokołu – w załączeniu.

Senator Zbigniew Kulak:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!
Zmiana ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny wynika z konieczności wdrożenia do polskiego ustawodawstwa dyrektywy Parlamentu Europejskiego i rady nr 2002/65 z 23 września 2002 r. w sprawie sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość zmieniającej dwie inne dyrektywy rady.

Przepisy te zapewnią większą ochronę konsumentom usług finansowych świadczonych na odległość, na przykład za pomocą Internetu czy telefonu. Ze względu na kompleksowy charakter i ryzyko związane z operacjami finansowymi świadczonymi na odległość ochrona interesu konsumentów jest w tym przypadku szczególnie wymagana. Ochrona ta wiąże się przede wszystkim z tak istotnym zagadnieniem, jakim jest prawo do informacji, obejmujące nie tylko dokładne określenie kontrahenta, konsumenta, lecz przede wszystkim cechy umowy: jej charakter, warunki zawarcia, realizacji, wykonania i ewentualnego dochodzenia roszczeń.

W ochronie konsumenta usług świadczonych na odległość bardzo istotne znaczenie ma także zapewnienie prawa do odstąpienia od umowy. Projekt realizuje taką ochronę, przewidując szczegółowe rozwiązania wskazanych elementów.

W obecnie obowiązujących przepisach polskiego prawa nie ma szczególnych przepisów regulujących usługi finansowe świadczone na odległość. W przepisach dotychczasowych występuje też wyraźnie wyłączenie w odniesieniu do umów dotyczących inwestycji kapitałowych, ubezpieczeń, czynności bankowych, terminowych, operacji finansowych itd. Projektowane przepisy wpłyną zatem na znaczną poprawę sytuacji konsumenta regulowanych usług. Jak zostało wskazane, najbardziej kluczową kwestią jest zakres informacji, zarówno na etapie składania oferty, jak i w samej umowie, oraz prawo do odstąpienia od umowy.

Projekt nie kopiuje przepisów dyrektywy, ale obejmuje te zagadnienia, które nie są jeszcze przedmiotem regulacji krajowej. W przypadku postanowień dyrektywy, które znajdują się już w przepisach krajowych, nie było potrzeby ich powtarzania w przedmiotowym projekcie. Dotyczy to definicji zawartych w art. 2 dyrektywy. Zdefiniowano tylko usługę finansową oraz wskazano nośniki informacji, którymi posługiwać się mogą strony umowy. Definicję umowy na odległość oraz środków komunikacji na odległość zawierają przepisy rozdziału 2, a definicję usługodawcy – prawo działalności gospodarczej. To samo dotyczy art. 9 i 10 dyrektywy, w których jest

mowa o niezamówionych usługach i niezamówionych komunikatach, już uregulowanych w nowelizowanej ustawie.

Przedstawiamy Wysokiej Izbie jedną poprawkę, która jest czysto legislacyjna i, jak się wydaje, oczywista. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Pan senator Bogusław Mąsior znowu zabierze głos, tym razem aby przedstawić sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych.

Senator Bogusław Mąsior:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych proponuje przyjęcie ustawy o zmianie ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny, zgodnie z intencją przedstawioną w druku nr 644B.

Proponujemy wprowadzenie jednej poprawki w art. 1 pkt 3, dotyczącym art. 16c. Reszta ustawy nie budziła zastrzeżeń.

To, co jest ważne, to *vacatio legis*, które w wypadku tej ustawy wynosi trzy miesiące od daty ogłoszenia. Oznacza to, że ustawa nie wejdzie w życie 1 maja, to znaczy z dniem naszego wejścia do Unii Europejskiej.

Nie będę powtarzał argumentów mojego poprzednika. Proszę Wysoki Senat o przyjęcie poprawki zawartej w naszym druku, a także całej ustawy, wraz z tą poprawką.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

A ja proszę chwilę zatrzymać się przy mównicy.

Czy są pytania do senatorów sprawozdawców Zbigniewa Kulaka i Bogusława Mąsiora? Nie ma, dziękuję.

Rozpatrywana ustawa była przedłożeniem rządowym. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony prezes Rady Ministrów, który z kolei upoważnił do tego panią wiceprezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Witam na naszej sali panią Ewę Kubis, wiceprezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Czy pani minister chciałaby zabrać głos na tym etapie?

(Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Cezary Banasiński: Ja odpowiem w jej imieniu, ponieważ przyszedłem w zastępstwie...)

W jej imieniu, tak?

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

(Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Cezary Banasiński: Tak. Ale poczekam na pytania. Dziękuję bardzo.)

Dobrze.

Czy zatem mamy pytania do pana ministra zastępującego panią minister? Nie ma. Dziękuję bardzo.

Otwieram dyskusję.

Na liście mówców nie ma ani jednego nazwiska.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby zabrać głos? Nie.

Informuję przeto dla formalności, że zamykam dyskusję.

Bardzo proszę Komisję Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisję Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, żeby zechciały się zebrać i uzgodnić wspólne stanowisko w sprawie poprzedniej, wcześniej omawianej ustawy, mianowicie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu piętnastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o czasie pracy kierowców.

Również i tę ustawę Sejm uchwalił na siedemdziesiątym pierwszym posiedzeniu 19 marca. 22 marca przekazał ją do Senatu, a marszałek skierował ją do Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury.

Pan senator Kazimierz Drożdż przedstawi za chwilę sprawozdanie w tej sprawie w imieniu Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury.

Proszę bardzo.

Senator Kazimierz Drożdż:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Mam zaszczyt przedstawić stanowisko Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury w sprawie ustawy uchwalonej przez Sejm w dniu 19 marca 2004 r. o czasie pracy kierowców – druk senacki nr 641. Marszałek Senatu w dniu 23 marca skierował ustawę do Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, która rozpatrzyła ją w dniu 25 marca.

Przedłożona Senatowi do rozpatrzenia ustawa z dnia 19 marca 2004 r. o czasie pracy kierowców ma na celu uporządkowanie materii dotyczącej norm czasu pracy kierowców. W związku z tym, iż część tej materii, uregulowana obecnie ustawą z dnia 24 sierpnia 2001 r. o czasie pracy kierowców, stanowi jednocześnie materię uregulowaną rozporządzeniem rady nr 3820/85/EWG i rozporządzeniem rady nr 3821/85/EWG, istnieje konieczność wyłączenia tych postanowień z ustawy. Omawiana ustawa ma również na celu wdrożenie

dyrektywy 2002/15/WE Parlamentu Europejskiego i rady z dnia 11 marca 2002 r. w sprawie organizacji czasu pracy osób wykonujących czynności w trasie w zakresie transportu drogowego.

Obecna regulacja ustawowa ograniczać się będzie wyłącznie do kierowców będących pracownikami. Niezależnie od regulacji ustawowej będą oni objęci wskazanym rozporządzeniem rady nr 3820/85/EWG łącznie z innymi kierowcami wykonującymi przewozy drogowe w zakresie czasu prowadzenia pojazdu, obowiązkowych przerw w prowadzeniu pojazdu i gwarantowanych okresów odpoczynku.

Ustawa definiuje czas pracy kierowcy, uzupełniając tę definicję w zakresie wymaganym przez postanowienia wdrażanej dyrektywy. Wprowadza zatem pojęcie okresów pozostawania w dyspozycji, jak również reguluje dzienny i dobowy czas pracy kierowców, wymagane przerwy w pracy, okres wymaganego nieprzerwanego odpoczynku, pracę w godzinach nadliczbowych oraz pracę w porze nocnej, uwzględniając w tym zakresie zróżnicowanie systemów czasu pracy, jakimi mogą być objęci kierowcy.

Biorąc pod uwagę, iż z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej omawiana materia będzie regulowana kilkoma aktami prawnymi – rozporządzeniem nr 3820/85, rozporządzeniem nr 3821/85, jak również umową międzynarodową – ustawodawca zawarł w ustawie przepisy określające wzajemne relacje pomiędzy normami zawartymi w tych aktach.

Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury, po zapoznaniu się z ustawą w dniu 25 marca, wnosi o uchwalenie projektu uchwały wraz z dwoma poprawkami zawartymi w druku senackim nr 641. Poprawki te mają charakter porządkujący. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Bogusław Mąsior ponownie przedstawi stanowisko komisji, ale tym razem Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Bogusław Mąsior:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej na swoim posiedzeniu dotyczącym ustawy o czasie pracy kierowców podniosła jeden aspekt tej ustawy: że dotyczy ona właściwie tylko i wyłącznie kierowców będących pracownikami. W związku z tym powstaje pytanie, co z całą sferą wykonywania usług transportowych i pracy kie-

(senator B. Mąsior)

rowców w systemie tak zwanego samozatrudnienia.

Następna sprawa, który nas zastanowiła, to znacznie gorsze z punktu widzenia polskich przewoźników warunki proponowane w tej ustawie, na przykład płacenie za czas pracy kierowcy, który jedzie jako drugi obok kierowcy kierującego pojazdem, czego nie ma w Unii Europejskiej.

W rezultacie dyskusji komisja przyjęła sprawozdanie zawarte w druku nr 641B, był 1 głos przeciw. Jeżeli pan marszałek pozwoli, to w dalszej części zgłoszę poprawki, które napłynęły już spoza komisji. Teraz zaś proszę uprzejmie Wysoki Senat o przyjęcie sprawozdania komisji zawartego w druku nr 641B.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Proszę chwilę pozostać przy mównicy.

Czy są pytania do senatora sprawozdawcy obydwu komisji? Nie ma. Dziękuję.

Radzę, Panie Senatorze, od razu złożyć te poprawki, bo na liście mówców nie ma chętnych do dyskusji.

(Senator Bogusław Mąsior: A zatem ja się zgłaszam.)

Dobrze. Wpisujemy pana senatora Mąsiora.

Przypominam, że ustawa, nad którą się pochylamy, była przedłożeniem rządowym. Do reprezentowania rządu w czasie prac parlamentarnych został upoważniony minister infrastruktury.

Witam na naszej sali podsekretarza stanu w tym ministerstwie, pana ministra Witolda Górskiego.

Czy pan minister chce w tej chwili zabrać głos, czy ewentualnie po pytaniach?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Witold Górski: Może później.)

Zatem pytam senatorów, czy mają pytania do pana ministra. Nie. Dziękuję.

Otwieram dyskusję.

Zapraszam do mównicy pana senatora Bogusława Mąsiora, który niekoniecznie musi zabierać głos – wystarczy, że złoży poprawki.

(Senator Bogusław Mąsior: Bardzo proszę.)

Pan senator Bogusław Mąsior właśnie to czyni. Dziękuję.

Informuję również, że wniosek legislacyjny do protokołu złożył pan senator Władysław Mańkut.

Na liście mówców do dyskusji nie ma żadnego nazwiska, przeto dla formalności zamykam dyskusję.

Ponieważ zostały zgłoszone wnioski legislacyjne, proszę obydwie komisje, żeby zechciały się zebrać, uzgodnić wspólne stanowisko i przedsta-

wić sprawozdanie w tej sprawie. Dziękuję bardzo.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu szesnastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia oraz o zmianie ustawy o zmianie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych oraz o zmianie niektórych ustaw.

Sejm uchwalił tę ustawę 18 marca na swym siedemdziesiątym pierwszym posiedzeniu. 22 marca otrzymaliśmy ją w Senacie, następnie marszałek skierował ją do Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej. Komisje przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Przypominam, że sprawozdania są zawarte w drukach nr 636A i nr 636B, a tekst ustawy – w druku nr 636.

Zapraszam pana senatora Zbigniewa Kulaka do mównicy w celu przedstawienia sprawozdania Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej.

Senator Zbigniew Kulak:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oceniała ustawę o zmianie ustawy o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia oraz o zmianie ustawy o zmianie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych oraz niektórych innych ustaw przede wszystkim pod kątem właśnie integracji.

W Unii Europejskiej istnieje ogólna zasada podstawowa, kardynalna – zasada swobodnego przepływu towarów, usług, osób i kapitału. Dla sfery zabezpieczenia społecznego najistotniejsza jest zasada swobodnego przepływu osób, która nie mogłaby być skutecznie realizowana, gdyby po przekroczeniu granicy obywatele państw członkowskich tracili nabyte prawa do świadczeń socjalnych i opieki zdrowotnej.

Rzeczpospolita Polska, stając się członkiem Unii Europejskiej, tak jak każde inne państwo członkowskie zachowa krajowy system ubezpieczenia społecznego i ubezpieczenia zdrowotnego. Nie wymaga się harmonizacji czy ujednolicania obowiązujących w każdym kraju przepisów z tego zakresu, niezbędna jest natomiast koordynacja systemów zabezpieczania społecznego polegająca na wprowadzeniu i stosowaniu wspólnych dla wszystkich państw członkowskich zasad i reguł, które określają między innymi, na jakich warunkach i w jakim zakresie obywatele państw członkowskich mogą otrzymać opiekę

(senator Z. Kulak)

zdrowotną, poruszając się w granicach Wspólnoty Europejskiej, formułując także zasady finansowania i rozliczania kosztów rzeczowych świadczeń zdrowotnych.

Z uwagi na wyrok polskiego Trybunału Konstytucyjnego z 7 stycznia 2004 r., który zobowiązał ustawodawcę do przygotowania nowej regulacji dotyczącej ochrony zdrowia, projekt ma charakter przejściowy. Zgodnie z art. 4 ustawy ma ona obowiązywać do końca bieżącego roku, a więc ma utracić moc obowiązującą w tym samym dniu, co przepisy ustawy nadrzędnej, czyli ustawy o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia, uznane za niekonstytucyjne. Z tego względu w projekcie zrezygnowano całkowicie z uregulowania kwestii niezwiązanych bezpośrednio z zagadnieniami koordynacji, na przykład nie uwzględniono wielu propozycji zgłaszanych w toku prac nad ustawą między innymi przez Ministerstwo Obrony Narodowej, jeśli chodzi o usytuowanie ambulatoriów wojskowych, przez Urząd do spraw Repatriacji i Cudzoziemców, jeśli chodzi o finansowanie świadczeń udzielanych osobom oczekującym na przyznanie statusu uchodźcy, a także przez Ministerstwo Finansów, jeśli chodzi o zmiany zasad ubezpieczeń dobrowolnych.

Ustawa zapewni równe traktowanie obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej, bezpaństwowcom i uchodźcom zamieszkałym na terytorium Unii Europejskiej w zakresie podlegania obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu w Narodowym Funduszu Zdrowia poprzez zniesienie wymogu zamieszkiwania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako warunku podlegania obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu w stosunku do obywateli polskich, obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, obywateli Europejskiego Obszaru Gospodarczego, bezpaństwowców i uchodźców zamieszkałych na terytorium Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Jednocześnie w kompetencji ministra właściwego do spraw zdrowia pozostanie kierowanie na leczenie lub badania diagnostyczne poza granicami kraju, których nie przeprowadza się w Polsce, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia nr 1408 z 1971 r., a także finansowania kosztów leczenia lub badań diagnostycznych wynikających z umów międzynarodowych zawartych z państwami niebędącymi członkami Unii Europejskiej lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Przy kierowaniu na takie leczenie lub badania diagnostyczne minister właściwy do spraw zdrowia będzie zobowiązany kierować się kryterium niezbędności udzielania takiego świadczenia w celu ratowania życia ubezpieczonego lub poprawy jego stanu

zdrowia oraz opinią konsultanta krajowego właściwego w danej dziedzinie medycyny. Minister właściwy do spraw zdrowia będzie kierował na takie leczenie jedynie w ramach środków przewidzianych w ustawie budżetowej.

Zakres przedmiotowy projektowanej ustawy obejmuje wyłącznie regulacje mające na celu dostosowanie przepisów obowiązujących w Polsce do przepisów *acquis communautaire*, tak aby można było bez żadnych przeszkód realizować zadania związane ze świadczeniem usług zdrowotnych po akcesji Polski do Unii Europejskiej. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Proszę pana senatora Wojciecha Pawłowskiego, sprawozdawcę Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, o przedstawienie sprawozdania z pracy drugiej komisji.

Senator Wojciech Pawłowski:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Przypadł mi w udziale zaszczyt przedstawienia w imieniu Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia sprawozdania w sprawie ustawy z dnia 18 marca 2004 r. o zmianie ustawy o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia oraz o zmianie ustawy o zmianie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych oraz o zmianie niektórych ustaw, druk senacki nr 636.

Nowelizacja ustawy o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia jest ustawą epizodyczną i będzie obowiązywać do 31 grudnia 2004 r. Pozostaje to w ścisłym związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 7 stycznia 2004 r., stwierdzającym niekonstytucyjność niektórych przepisów ustawy. Ustawa przestanie więc obowiązywać w dniu utraty mocy przez przepisy uznane za niekonstytucyjne, a zastąpi ją nowa regulacja, której założenia są obecnie przygotowywane.

Ustawa ma na celu dostosowanie polskiego prawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Wysoka Izba raczy przyjąć ustawę z jedną zaproponowaną przez komisję poprawką. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Czy mamy pytania do sprawozdawców? Nie mamy. Dziękuję.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Rozpatrywana ustawa była przedłożeniem rządowym. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister zdrowia.

Witam na sali panią minister Wacławę Wojtałą, podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia, oraz towarzyszące jej osoby.

Czy w tym momencie pani minister chciałaby zabrać głos?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Wacława Wojtała: Nie, dziękuję.)

Dziękuję bardzo.

A czy senatorowie chcą o coś zapytać? Tak?

Pan senator Krzysztof Jurgiel ma pytanie do pani minister.

Senator Krzysztof Jurgiel:

Panie Marszałku! Pani Minister!

Ja chciałbym zapytać, jak to będzie wyglądało po 1 maja, jeśli przyjedzie do Polski mieszkaniec Unii, Niemiec czy Francji, lub odwrotnie – Polak pojedzie do Francji lub Niemiec. Na jakich zasadach będzie on korzystał z opieki zdrowotnej? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

Czy są inne pytania do pani minister? Nie ma. Proszę odpowiedzieć, jeśli pani łaskawa.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Wacława Wojtała:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Te sprawy regulowane są przez rozporządzenia Unii Europejskiej, rozporządzenie nr 1408 oraz nr 574. Zgodnie z obowiązującym w Unii ujednoliconym sposobem korzystania ze świadczeń dostęp do świadczeń zdrowotnych odbywa się na podstawie zaświadczenia – są specjalne formularze unijne, jest ich kilkanaście. W dziedzinie ochrony zdrowia obowiązują formularze serii E100, w przypadku krótkiego pobytu, na przykład w czasie urlopu czy delegacji, obowiązuje formularz E111. Od 1 czerwca 2004 r., czyli miesiąc później, wchodzi w życie europejska karta ubezpieczenia zdrowotnego, która zastąpi ten formularz, z tym że piętnaście krajów, w tym Polska, uzyskało okres przejściowy – my mamy osiemnastomiesięczny okres przejściowy, czyli wprowadzimy europejską kartę ubezpieczenia zdrowotnego 1 stycznia 2006 r. Oprócz tego przy tak zwanym leczeniu planowym, w sytuacji, kiedy w Polsce nie można uzyskać świadczenia

w normalnie przyjętym czasie i to oczekiwanie na świadczenie mogłoby wpłynąć negatywnie na stan zdrowia, można uzyskać skierowanie na leczenie planowe i wtedy obowiązuje druk E112. Rozliczania odbywają się dwa razy do roku poprzez instytucję ubezpieczeniową danego kraju przy wykorzystaniu instytucji łącznikowej, która to koordynuje. Niezależnie od tego osoby, które na stałe przebywają za granicą, a uzyskują świadczenia z polskiego systemu emerytalno-rentowego, na przykład emeryci i renciści, będą podlegały ubezpieczeniu w Polsce. Wtedy za te osoby rozliczenia będą ryczałtowe, czyli osoby te będą otrzymywać świadczenia zdrowotne w kraju pobytu, a raz do roku w formie ryczałtu będą za nich regulowane rachunki. Wysokość ryczałtu określa komisja administracyjna.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję pani za tę wyczerpującą odpowiedź.

Chce jeszcze zadać pytanie pan senator Mieczysław Janowski.

Proszę bardzo.

Senator Mieczysław Janowski:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Pani Minister, w kontekście pani wypowiedzi miałbym takie pytanie. Coraz więcej młodzieży studiuje i będzie studiować w krajach objętych tą ustawą, również nasi pracownicy będą pracować czy już pracują w Brukseli, w Strasburgu, będą tam nasi dyplomaci. Jak to będzie uregulowane? Oni nie będą tam przebywać krótko, będą kilka miesięcy tam, kilka miesięcy w Polsce. Proszę o wyjaśnienie.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Proponuję, żebyśmy zebrali pytania do pani minister.

Pan senator Marek Balicki.

Senator Marek Balicki:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Prosiłbym o doprecyzowanie pewnej kwestii. Podstawą uzyskiwania świadczeń po 1 maja w krajach członkowskich Unii będzie druk E111. W ostatnich dniach pojawiły się sygnały, że nie jesteśmy przygotowani do tego, żeby od 1 maja każdy obywatel wyjeżdżający mógł rzeczywiście dostać druk E111. Chciałbym uzyskać informację, jak to wygląda. Czy ten ostatni miesiąc pozwoli na usunięcie tego problemu?

I druga kwestia. Nie jestem przekonany, czy jasna dla wszystkich obywateli jest pewna rzecz.

(senator M. Balicki)

Otóż w przypadku krajów, w których obowiązuje zasada bezpłatnego dostępu bez dodatkowych opłat w momencie korzystania, tak jak u nas, sprawa jest jasna, ale są kraje, w których chociażby za wizytę u lekarza pierwszego kontaktu obowiązuje bardzo wysokie współpłacenie. Czy to jest jasne? Czy będzie skierowana do obywateli taka informacja, że to będzie się odbywać według zasad istniejących w danym kraju, a nie według takich, jakie są w tej chwili u nas.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Przypominam, że każdy z nas ma na pytanie tylko minutę.

Czy ktoś z państwa chciałby jeszcze zapytać o coś panią minister w związku z tą ustawą? Nie widzę chętnych.

Proszę bardzo, może zechce pani odpowiedzieć.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Zdrowia
Wacław Wojtala:**

Jeśli chodzi o korzystanie ze świadczeń zdrowotnych studentów czy osób, które wyjeżdżają jako osoby delegowane do pracy na dłuższy czas, to te kwestie również są regulowane przez odpowiednie formularze unijne – nie będę nazywała tych druków, bo to nie jest w tej chwili istotne. Studenci wyjeżdżający na stypendium, niekoniecznie na stypendium, w tej chwili jest swobodny przepływ osób i można wybrać miejsce nauczania, będą mieli zaświadczenie z Narodowego Funduszu Zdrowia uprawniające ich do korzystania ze świadczeń w miejscu pobytu, czyli będą mieli prawo do świadczeń według zasad obowiązujących w kraju pobytu, a rachunki regulowane będą przez Narodowy Fundusz Zdrowia.

Jeśli chodzi o osoby delegowane do pracy, na przykład w instytucjach wspólnotowych, jest taka zasada: jeżeli delegacja trwa nie więcej niż jeden rok, to jest specjalny formularz do tego celu, a jeśli dłużej, wówczas można uzyskać zgodę na przedłużenie o jeden rok i korzystanie z dotychczasowego ubezpieczenia, czyli ubezpieczenia w Polsce, jeżeli to dotyczy Polaków, i analogicznie, jeśli chodzi o cudzoziemców; jeśli jednak pobyt trwa powyżej dwóch lat, wtedy już się podlega ubezpieczeniu kraju, w którym wykonywana jest praca.

Na pytanie pana senatora Balickiego chciałybyśmy odpowiedzieć tak. Prasa w ubiegłym tygodniu faktycznie poinformowała, że Polska nie jest przygotowana do wydawania formularzy E111. Formularze unijne są jednolite we wszystkich

krajach, z tym, że są różne wersje językowe. Polska wersja językowa została przygotowana w ramach współpracy z partnerem szwedzkim, w ramach Consensus III, ale wymaga oficjalnej notyfikacji przez komisję administracyjną. 23 i 24 marca, czyli w ubiegłym tygodniu, komisja administracyjna debatowała nad tą kwestią i ustalono, że do 2 kwietnia, czyli do końca tego tygodnia, otrzymamy dokładną informację, ponieważ istnieje zagrożenie ze strony Unii Europejskiej, komisji administracyjnej, związane z opublikowaniem obowiązującej wersji w języku polskim, czy możemy korzystać z formularzy, które są przygotowane. Myślę, że w przyszłym tygodniu sprawa się wyjaśni. Polska przygotowała odpowiednią notę do komisji administracyjnej i po uzyskaniu odpowiedzi będziemy w odpowiedni sposób reagowali. Narodowy Fundusz Zdrowia dysponuje wersją elektroniczną wszystkich formularzy i myślę, że nie powinno być tu większych zagrożeń – mam taką nadzieję. Oczywiście rząd jest tutaj bardzo czujny. Dotyczy to nie tylko formularzy E100, również i wszystkich innych formularzy, które będą obowiązywały w przypadku całego ubezpieczenia społecznego.

Jeśli chodzi o współpłacenie, to faktycznie, jak powiedziałam, będąc za granicą, podlegamy zasadom dostępu obowiązującym w danym kraju. W wielu krajach jest współpłacenie i osoba, która korzysta tam ze świadczenia, musi wnieść określoną kwotę i może uzyskać zwrot, jeśli jest on przewidziany. W tej kwestii będzie od kwietnia prowadzona dosyć szeroka kampania informacyjna, żeby społeczeństwo знаło swoje prawa i znało możliwości korzystania ze świadczeń zdrowotnych za granicą w ramach swobodnego przemieszczania się w krajach Unii Europejskiej. Bardzo dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo, Pani Minister.

Otwieram dyskusję.

Do tej pory zapragnęło wypowiedzieć się dwóch senatorów: pan senator Jan Szafraniec, który już zmierza, a następny będzie pan senator Zbigniew Kulak.

Senator Jan Szafraniec:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Ustawa, nad którą dyskutujemy, jest kolejną egzemplifikacją nadrzędności unijnych zasad – zasady swobody przepływu towarów, swobodnego przepływu osób, swobodnego przepływu usług i swobodnego przepływu kapitału – nad narodowym interesem. Z oceny skutków regulacji dołączonych do nowelizowanej ustawy wynika, że

(senator J. Szafraniec)

włączenie Polski do koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w zakresie świadczeń zdrowotnych będzie skutkowało zwiększeniem, niestety, wydatków publicznych w sektorze zdrowia, finansowanych przez Narodowy Fundusz Zdrowia, z powodu bezpośredniego stosowania rozporządzeń unijnych, o których była mowa, w polskim porządku prawnym. Będzie to wymagało przygotowania polskiej administracji i instytucji ubezpieczeniowych do uczestnictwa we wspólnotowej koordynacji świadczeń zdrowotnych. Skutki finansowe koordynacji będą z każdym rokiem poważniejsze. I tak w związku ze wspomnianymi na początku zasadami, zwłaszcza zasadą swobodnego przepływu osób w obrębie Unii Europejskiej, wydatki z tytułu świadczeń zdrowotnych wzrosną w roku 2004 i wyniosą około 200 milionów zł – tą kwotą oczywiście zostanie obciążony Narodowy Fundusz Zdrowia. W kolejnych latach kwota ta będzie wzrastać w miarę wzrostu liczby osób korzystających ze świadczeń zdrowotnych w krajach Unii Europejskiej, a tam ceny za usługi medyczne są wyższe od naszych cen nawet o kilkanaście razy. Prognozuje się, że kwoty te w roku 2005 wzrosną o około 500 milionów zł, a w roku 2007 mogą wynieść około 1 miliarda 200 milionów zł. Będzie się to wiązało między innymi z rozwojem turystyki. Dlatego też niezbędna będzie reorganizacja dotychczasowych struktur Narodowego Funduszu Zdrowia, a także jego racjonalizacja, co pociągnie za sobą dodatkowe koszty.

Do tej pory korzystanie z poszczególnych kategorii świadczeń zabezpieczenia społecznego było warunkowane posiadaniem obywatelstwa polskiego. Po akcesji obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej oraz Europejskiego Obszaru Gospodarczego będą traktowani na równi z obywatelami polskimi. I nie ulega wątpliwości, że sytuacja ta pogorszy i tak już katastrofalną kondycję polskiej służby zdrowia, między innymi z powodu napływu pacjentów z unijnego obszaru, którzy za usługę medyczną będą płacić, zgodnie ze stawkami obowiązującymi w naszym kraju, kwotę o wiele niższą, niż płaciliby we własnym kraju, taka migracja może mieć miejsce zwłaszcza w rejonach przygranicznych. I vice versa: nasi rodacy na terenie unijnym w przypadku potrzeby pomocy medycznej w nagłych przypadkach będą uiszczać stawki obowiązujące w Unii Europejskiej, a te stawki, jak wspomniałem, są niekiedy kilkunastokrotnie wyższe od naszych.

I pozwolicie państwo, że na zakończenie przytoczę fragment rządowego uzasadnienia do projektu tej ustawy. Jaki to będzie miało wpływ na ochronę zdrowia ludzi? Według rządu umożliwi to obywatelom Rzeczypospolitej Polskiej korzy-

stanie ze świadczeń zdrowotnych w innych krajach Unii Europejskiej, zgodnie z zasadami koordynacji poprawi dostępność do niektórych świadczeń specjalistycznych na wysokim poziomie i pozytywnie wpłynie na poprawę stanu zdrowia społeczeństwa. Niestety, uważam, że są to werbalizmy. I w związku z tym składam wniosek o odrzucenie tej ustawy. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Zbigniew Kulak i następnie pan senator Marek Balicki.

Senator Zbigniew Kulak:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Chciałbym na wstępie ustosunkować się do wypowiedzi mojego przedmówcy, który podaje dobre fakty, słuszne fakty, obiektywne fakty, tylko że różne z tych faktów można wyciągać wnioski. Panie Senatorze, być może sytuacja z napływem do Polski pacjentów, którzy będą korzystali z tańszych świadczeń w Polsce, może się okazać dla wielu naszych placówek, szczególnie w tym pasie przygranicznym, o którym pan mówił, korzystna, może się okazać, że dodatkowo umożliwi to dopływ środków spoza naszego systemu ubezpieczeń zdrowotnych. O ile wiem, już w tej chwili wiele placówek, szczególnie w sektorze ambulatoryjnym, na przykład stomatologicznych czy powiązanych z okulistyką, bardzo dobrze prosperuje właśnie w oparciu o pacjentów przyjeżdżających do Polski na wręcz kompleksowe zabiegi sanacji jamy ustnej czy na zabiegi związane z zaopatrzeniem optycznym. I dzieje się to przy wzajemnym zadowoleniu, bo stawki, które proponujemy, są atrakcyjne dla naszych świadczeniodawców, a równocześnie atrakcyjne dla pacjentów, którzy przyjeżdżają z Niemiec, a czasami nawet z odleglejszych krajów, właśnie w celach medycznych.

Chciałbym jednak zabrać głos w zupełnie innej sprawie, o której nie wspominałem w swoim sprawozdaniu, a sprawa w bardzo istotnym stopniu zdominowała dyskusję nad tą ustawą na posiedzeniu Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej. Ponieważ to ja byłem osobą, która tę dyskusję zainicjowała, postanowiłem zabrać głos w osobnym wystąpieniu. Otóż już w ustawie o kasach chorych i potem w kolejnych jej nowelizacjach, a także w ustawie o Narodowym Funduszu Zdrowia znalazł się zapis, że obcokrajowcy będący członkami zakonów, alumnami wyższych seminariów duchownych i teologicznych, postulantami, nowicjuszami i juniorystami zakonów oraz ich odpowiednikami będą mogli w Polsce być leczeni w ramach systemu,

(senator Z. Kulak)

który stworzyliśmy. Już pomijam wątpliwość związaną z tym, w którym momencie do ustawy dopisano jeszcze tych ich odpowiedników – nie zdołałem tego uchwycić, przygotowując się do tego wystąpienia. W pierwszej wersji to wyliczenie było zamknięte, była mowa o postulantach, nowicjuszach i juniorystach zakonów męskich i żeńskich, o ile pamiętam, w ustawie w obecnym brzmieniu nie ma zaś podziału na męskie i żeńskie, ale za to jest dopisek „i ich odpowiednicy”. Tu mam ewentualnie pytanie do pani minister: co należy rozumieć przez określenie „ich odpowiednicy”?

I zasadniczy problem, zasadnicza moja wątpliwość, ciągle powtarzana, powtarzana w poprzedniej kadencji, powtarzana dzisiaj polega na tym... Ale nie będę na razie zgłaszał poprawki w tej sprawie, bo uzgodniłem z panią minister, że zajmiemy się tym problemem, próbą jego rozwiązania przy całkowitej nowelizacji ustawy o Narodowym Funduszu Zdrowia, koniecznej z powodu orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego. Ale o co chodzi? Otóż, proszę państwa, możliwe jest, że do Polski w ten sposób będą mogli po prostu napływać pacjenci, w trudnych do przewidzenia ilościach, pod przykrywką tego typu statusu. Jeszcze rozumiem, że alumni wyższych seminariów duchownych i teologicznych, bo to oczywiście jest decyzja trudna, decyzja na wiele lat itd. Ale, z tego, co się zorientowałem, postulantem, nowicjuszem, juniorystą można zostać w ciągu paru dni, to się dzieje zupełnie automatycznie. W ten sposób więc w ciągu bardzo krótkiego czasu można uzyskać prawo ubezpieczenia w Polsce, bo zakony, jak wiemy, wymieniają się swoimi członkami, przyjeżdżają członkowie zakonów z jednego kraju do drugiego. Szczególnie niepokojące jest to, że miałyby się to wiązać z napływem tych młodych członków zakonów, juniorystów, postulantów itd., na przykład z krajów o wiele biedniejszych. Dla nich nasz system opieki zdrowotnej, ciągle krytykowany system, z którego nie jesteśmy zadowoleni i z powodu którego bardzo często odczuwamy frustrację, nagle może się okazać szalenie komfortowy w porównaniu z systemem opieki zdrowotnej, który mają w swoich krajach, afrykańskich, azjatyckich itd.

Próbowałem dowiedzieć się tego na posiedzeniu komisji. I od razu dziękuję za dodatkowe materiały, które otrzymałem już po posiedzeniu komisji. Z materiałów wynika, że za tych cudzoziemców, członków zakonów, nie płaci budżet państwa, tylko episkopat – taka była początkowa informacja. Ale drażyłem temat dalej. Okazuje się, że tak, wszystko jest prawdą, tylko że episkopat płaci – przynajmniej w tej chwili, a jak uchwalimy tę ustawę, będzie płacił identyczną kwotę – według stawki przewidzianej dla studentów za-

granicznych, czyli 34 zł i kilkadziesiąt groszy, nawet nie 35 zł, 34 zł 49 gr miesięcznie. I tę kwotę prawdopodobnie, wierzę nawet, że na pewno, episkopat płaci, tylko że w efekcie te osoby uzyskują pełne prawo leczenia w Polsce łącznie z, na przykład, prawem do przeszczepu serca – za 35 zł miesięcznie. Mam wątpliwość, czy zaklasyfikowanie tej grupy do grupy młodzieży studiującej jest właściwe, dlatego że młodzież studiująca, jak sama nazwa wskazuje, to ludzie młodzi, zwykle ludzie zdrowi, otwarci na świat, którzy nie przyjeżdżają do Polski z zamiarem leczenia się, tylko przede wszystkim chcą się kształcić. Wymiana w obrębie zakonów może zaś obejmować osoby należące do zupełnie innej grupy wiekowej, często nawet osoby w bardzo podeszłym wieku. I te osoby właśnie będą miały możliwość wejścia za 35 zł na nasz rynek opieki zdrowotnej, który w gruncie rzeczy finansujemy z naszej składki, wynoszącej 8,25%...

I to jest ta wątpliwość, którą chciałem się podzielić. Będę tej sprawy pilnował czy to przy dużej nowelizacji, czy to przy tworzeniu nowej ustawy o Narodowym Funduszu Zdrowia. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję, pan senator Marek Balicki. Zapraszam na trybunę.

Senator Marek Balicki:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Ja chciałbym kontynuować kwestię, którą zawarłem w pytaniu, i wyrazić pewne oczekiwanie w stosunku do rządu.

W tej nowelizacji jest napisane, że ma ona między innymi stworzyć podstawy instytucjonalno-proceduralne do stosowania rozporządzenia z 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego. Ja jednak sądzę, że ta ustawa niecałkowicie wypełnia to, co tu jest napisane o stworzeniu podstaw instytucjonalno-proceduralnych. Było to zresztą podnoszone w wielu komentarzach po uchwaleniu tej ustawy przez Sejm. Niewątpliwie jest w związku z tym konieczna dobra informacja, skierowana jeszcze w kwietniu do wszystkich obywateli, na temat tego, jak można korzystać z prawa do świadczeń zdrowotnych podczas pobytu na terenie innych krajów członkowskich Unii Europejskiej. I to informacja bardzo precyzyjna i jasna, uwzględniająca specyfikę różnych krajów, bowiem w niektórych krajach jest taka chociażby zasada, że w momencie korzystania z usługi lekarza pierwszego kontaktu płaci się pełną cenę, a później uzyskuje się refundację.

(senator M. Balicki)

Muszę przy tym powiedzieć, że jestem ciekawy, jak zostanie rozwiązane odzyskiwanie tej kwoty, jaka będzie procedura, i czy ta kwota będzie odzyskiwana, jeśli w danym kraju obowiązuje taka zasada. Pan senator Janowski pytał o Belgię, właśnie w Belgii jest taka zasada, że się płaci, a później odzyskuje się tę kwotę z instytucji ubezpieczeniowej. W niektórych przypadkach ta kwota bywa nawet nieznacznie wyższa, znam takie osoby, które otrzymały zwrot o półtora euro wyższy, niż zapłaciły, jeśli dotyczy tego odpowiednia zasada ubezpieczenia. Jak to będzie w tym przypadku i czy obywatele w kwietniu uzyskają taką informację w odniesieniu do każdego z krajów, czy nie będzie problemów w tych krajach, w których jest zasada bezpłatnego dostępu, takiego jak u nas – to jest pierwsza sprawa.

Druga sprawa. W zmienionym art. 48 ust. 4 będzie mowa o kolejkach, tylko że to też jest nieodookreślone. Mówi się mianowicie, że minister właściwy do spraw zdrowia może określić – nie że określa, tylko że może określić – w drodze rozporządzenia sposób i kryteria ustalania dopuszczalnego czasu oczekiwania na wybrane świadczenia medyczne. Ale z tego nie wynika, w jakim trybie jest ustalany ten dopuszczalny czas oczekiwania na wybrane świadczenia zdrowotne. Mówi się jedynie o sposobach i kryteriach ustalania, a nie o tym, w jaki sposób ten czas jest ustalany. A właśnie to byłoby niezwykle ważne, w tym cały problem i cała sprawa. Myślę, że te sprawy będą wymagały... Już na tym etapie nie zdążymy, bo 1 maja się zbliża, ale w najbliższym czasie będzie to wymagało doprecyzowania w naszym ustawodawstwie. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo panu senatorowi Markowi Balickiemu.

Zapraszam pana senatora Janusza Bielawskiego.

Senator Janusz Bielawski:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Problem migracji naszych obywateli na leczenie w Unii Europejskiej jest bardziej złożony, aniżeli mogłoby się wydawać na pierwszy rzut oka. Znamy dokładnie sytuację, jaka panuje w ochronie zdrowia w Polsce, w tej chwili panują tendencje do wydłużania czasu oczekiwania na konkretne zabiegi z powodu niewydolności płatniczej Narodowego Funduszu Zdrowia. I dlatego nasi obywatele rzeczywiście będą wyjeżdżać do Unii Europejskiej i będzie się płacić za te konkretne

procedury lecznicze znacznie wyższe kwoty niż w Polsce. Należałoby się w związku z tym zastanowić nad jedną rzeczą: czy nie lepiej doinwestować fundusz, żeby te zabiegi mogły być w porę wykonywane w Polsce? Inaczej bowiem fundusz, jeżeli będzie płacił za leczenie za granicą, zupełnie splajtuje i lecznictwo w Polsce po prostu się zawali.

Znam sytuację na Dolnym Śląsku, ona jest szczególnie patologiczna. Tutaj na przykład planowych zabiegów wszczepienia protez stawu biodrowego, kolanowego nie wykonuje się, a jeżeli, to tylko w nagłych przypadkach, bo fundusz nie pokrywa kosztów planowych zabiegów, i wtedy czas oczekiwania wydłuża się do roku, dwóch i więcej.

Tak więc o tej możliwości zawalenia się finansowania ochrony zdrowia w Polsce należy pamiętać, ta groźba jest znacznie większa, aniżeli sobie wyobrażamy. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana. W związku z tym zamykam dyskusję.

Informuję, że z powodu wniosku legislacyjnego złożonego przez pana senatora Jana Szafranieca będą musiały zebrać się komisje: Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia oraz Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, i zastanowić się nad tym, co zgłosił pan senator Jan Szafraniec, czyli nad wnioskiem o odrzucenie ustawy.

Będziemy głosowali nad wszystkimi ustawami jutro o 16.00. Mówię o tym dlatego, żeby ci, którzy są na sali, i ci, którzy słuchają obrad, mogli sobie tak zorganizować czas, aby w komplecie przybyć na 16.00.

A tymczasem **przystępujemy do rozpatrzenia punktu siedemnastego** porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o usługach detektywistycznych.

18 marca na siedemdziesiątym pierwszym posiedzeniu Sejm uchwalił tę ustawę, 22 marca trafiła ona do Senatu, marszałek skierował ją do Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego oraz Komisji Ustawodawstwa i Praworządności. Komisje rozpatrzyły ustawę i przygotowały swoje sprawozdania zawarte w drukach nr 634A i nr 634B.

Proszę teraz panią senator sprawozdawcę Komisji Ustawodawstwa i Praworządności Teresę Liszcz o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania.

Przypominam, że czas na sprawozdanie nie jest nieograniczony, reguluje to regulamin, tak że bardzo proszę o...

Senator Teresa Liszcz:

Dziękuję panu marszałkowi, także za to przypomnienie, obiecuję, że to będzie moje najkrótsze sprawozdanie.

(*Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski: Najdłuższe?*)

Najkrótsze.

(*Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski: A, najkrótsze, dziękuję.*)

Komisja, jak pan marszałek był uprzejmy powiedzieć, zebrała się na posiedzeniu w ubiegłym tygodniu i przedłożyła sprawozdanie, które zawiera trzynaście poprawek. Chcę podkreślić, że jeżeli nie wszystkie, to zdecydowana większość tych poprawek została przyjęta jednogłośnie.

Zanim one zostały przegłosowane, trwała przez pewien czas dyskusja, która skoncentrowała się głównie na dwóch kwestiach.

Przede wszystkim chodziło o definicję działalności detektywistycznej, definicję usług detektywistycznych. Sejm uchwalił, że przepisów ustawy nie stosuje się do działalności gospodarczej polegającej na pozyskiwaniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji pochodzących ze zbiorów danych ogólnie dostępnych, czyli z tak zwanego białego wywiadu. Powstała obawa, że w tej sytuacji część działalności detektywów znajdzie się poza zasięgiem tej ustawy.

Po dosyć długiej dyskusji doszliśmy do wniosku, że sytuację uratuje drobna zmiana, którą zaproponowaliśmy, a mianowicie dodanie słowa „wyłącznie”. Chodzi o to, żeby nie obejmować ustawą tej działalności gospodarczej, która polega wyłącznie na białym wywiadzie, na gromadzeniu danych tylko ze źródeł ogólnie dostępnych. I to jest pierwsza redakcyjnie niewielka poprawka, ale – naszym zdaniem – o istotnym znaczeniu merytorycznym.

Odbyla się również dyskusja dotycząca zmiany czwartej w ustawie sejmowej, czyli art. 6 w ustawie matce, w ustawie nowelizowanej. Chodzi o to, jakimi zasadami etyki powinien kierować się detektyw w swojej działalności. Sejm uchwalił – wiem, że też po dyskusji – iż po prostu mają to być zasady etyki, bez bliższego określenia, o jaki rodzaj zasad etycznych chodzi. Wywiązała się w związku z tym dyskusja. Niektórzy twierdzili, że chodzi tutaj o jakąś specyficzną etykę zawodową detektywów, która nie jest jeszcze skodyfikowana, jednak większość sądziła, że chodzi po prostu o zwyczajne zasady etyki, zasady przyzwoitości, zasady moralności, które mają być powszechnie przestrzegane. Dlatego proponujemy właśnie taką zmianę, żeby dodać w tym punkcie, iż chodzi o powszechnie obowiązujące zasady etyki.

My uważamy za pewien istotny wkład poprawkę trzynastą, która uzupełnia lukę polegającą na tym, że ustawa sejmowa nie zawiera przepisu

przejściowego określającego, według jakich norm mają się toczyć postępowania administracyjne, które się zaczęły pod rządami ustawy zmienionej, a będą trwały pod rządami ustawy zmienionej. Dodajemy tu przepis przejściowy.

Chcę powiedzieć, że większość poprawek, zresztą jednakowych w wydaniu Komisji Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego, z wdzięczamy naszemu znakomitemu Biuru Legislacyjnemu, więc nie chcemy sobie przypisywać zasług. Nasza zasługa polega na tym, że potrafiliśmy je docenić i oficjalnie je przedkładamy. Dziękuję.

Proszę o przyjęcie ustawy wraz ze zgłoszonymi poprawkami.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Bardzo skromnie pani to ujęła, Pani Przewodnicząca.

Bardzo proszę pana senatora Józefa Dziemdziałę, żeby zechciał przedstawić sprawozdanie Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego.

Senator Józef Dziemdziałę:

Szanowny Panie Marszałku! Szanowni Senatorowie!

Przypadł mi zaszczyt złożyć w imieniu Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego sprawozdanie z posiedzenia komisji, odbyło się ono w dniu 24 marca, na którym rozpatrywano uchwaloną przez Sejm 18 marca bieżącego roku ustawę o zmianie ustawy o usługach detektywistycznych.

Celem tej ustawy jest doprecyzowanie uregulowań prawnych dotyczących zasad podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej w zakresie świadczenia usług detektywistycznych. Ustawa ta w szczególności określa wyłączenia spod zakresu jej regulacji, modyfikuje definicję usług detektywistycznych, a także zmienia postanowienia dotyczące praw i obowiązków detektywa oraz postępowanie w sprawie wydania, odmowy wydania i cofnięcia zezwolenia na wykonanie działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych i licencji detektywa. Ponadto ustawa zawiera unormowania mające na celu zniesienie ograniczeń w dostępie do zawodu detektywa dla obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej.

Komisja na swym posiedzeniu przyjęła dwanaście poprawek, które w jej imieniu państwu rekomenduję.

Poprawki naszej komisji w większości pokrywają się z poprawkami Komisji Ustawodawstwa

(senator J. Dziemdziała)

i Praworządności – pani przewodnicząca tej komisji już je omówiła.

Ja chciałbym się zatrzymać na poprawce pierwszej, której zakres został przez naszą komisję nieco rozszerzony, tak aby nie budził wątpliwości interpretacyjnych. Chodzi o to, że ustawa nie ma zastosowania do przedsiębiorstw wykonujących działalność gospodarczą polegającą na uzyskiwaniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji, jeżeli pochodzą one wyłącznie ze zbioru danych ogólnie dostępnych.

W imieniu Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego proszę Wysoką Izbę o przyjęcie ustawy wraz z zaproponowanymi poprawkami. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Rozpoczynamy turę pytań do senatorów sprawozdawców: Teresy Liszcz i Józefa Dziemdziały.

Proszę bardzo, czy są pytania? Nie stwierdzam, żeby były. Dziękuję.

Rozpatrywana ustawa była przedłożeniem rządowym. Do reprezentowania stanowiska rządu został upoważniony minister spraw wewnętrznych i administracji.

Witam na naszej sali panów ministrów Tadeusza Matusiaka i Leszka Ciećwierza wraz z osobami towarzyszącymi.

Czy chcecie panowie teraz zabrać głos? Nie.

A czy senatorowie chcą pytać?

Pan senator Jan Szafraniec chce, proszę bardzo.

Senator Jan Szafraniec:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, ja mam pytanie w związku z art. 29 i zawartym w nim zapisem, że osoba, która ubiega się o licencję detektywa, winna ukończyć dwadzieścia jeden lat. Chciałbym zapytać, skąd wziął się ten wiek dwudziestu jeden lat, zwłaszcza w kontekście wymaganego wykształcenia średniego. Uważam, że usługi detektywistyczne powinny być świadczone na wysokim poziomie, a to może zapewnić na przykład wiek dwudziestu pięciu lat i wykształcenie wyższe. Dziękuję bardzo.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Jolanta Danielak)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, Panie Ministrze.

Czy są jeszcze dalsze pytania do pana ministra?

Może pan mówić z miejsca.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Tadeusz Matusiak:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek, Wysoka Izbo, jeśli chodzi o samo ustalenie wieku, to rzeczywiście było ono oparte między innymi na przesłance, że wykształcenie średnie zdobywa się około dwudziestego, dwudziestego pierwszego roku życia. Jeśli chodzi o inne przesłanki, to sugerowaliśmy się również przepisami prawa europejskiego, gdzie o tak wysokim wieku jak dwadzieścia pięć lat nie ma mowy. Odbiła się w komisjach szeroka dyskusja właśnie nad wiekiem, nad wykształceniem. Uważano, że skoro policjant może wykonywać podobne czynności w wieku określonym również na dwadzieścia jeden lat i mając wykształcenie średnie, to tutaj stwarzalibyśmy sztuczną barierę. Weźmy chociażby taki przykład. W Polsce, w III Rzeczypospolitej, parlamentarzysta może piastować mandat, nie mając dwudziestu pięciu lat, może uczestniczyć w tworzeniu prawa, które jest stanowione przez Sejm Rzeczypospolitej, a to oznacza, że uznaliśmy to za rzecz jak najbardziej godną, stosowną.

Także prawo europejskie, jeśli chodzi o zawody regulowane, te kwestie inaczej stawia – mam na myśli wykształcenie i wiek. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo serdecznie.

Otwieram dyskusję.

I przypominam o wymogach regulaminowych dotyczących czasu przemówienia.

Jednocześnie, Panie i Panowie Senatorowie, stwierdzam, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do głosu.

Tym samym, zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu, zamykam dyskusję.

W związku z tym, że komisje przedstawiły różniczne stanowiska legislacyjne dotyczące projektu ustawy, proszę Komisję Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisję Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego o przygotowanie wspólnego sprawozdania w tej sprawie.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o usługach detektywistycznych zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Serdecznie dziękuję przedstawicielom ministerstwa, że byli uprzejmi towarzyszyć nam podczas obrad.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu osiemnastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych.

(wicemarszałek J. Danielak)

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na siedemdziesiątym pierwszym posiedzeniu 18 marca 2004 r., a do Senatu została przekazana 22 marca. Marszałek Senatu tego samego dnia, zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej. Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Przypominam ponadto, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 635, a sprawozdania komisji – w drukach nr 635A i nr 635B.

Bardzo proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, pana senatora Zbigniewa Zychowicza, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Zbigniew Zychowicz:

Dziękuję uprzejmie.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej na swoim posiedzeniu w dniu 24 marca przygotowała sprawozdanie w sprawie przedmiotowej ustawy sejmowej i prosi o przyjęcie jednej załączonej poprawki.

Komisja odniosła się do ustawy przyjętej przez Sejm, uznając, iż jest to akt, w którym dostosowujemy nasze ustawodawstwo do ustawodawstwa unijnego w kilku kwestiach.

Po pierwsze, rozszerzamy niejako uprawnienia posiadacza dowodu osobistego, który to dokument dotychczas stwierdzał tożsamość osoby i poświadczał obywatelstwo. Za sprawą tej ustawy będzie on uprawniał obywateli polskich do przekraczania granic między państwami członkowskimi Unii Europejskiej. Wprawdzie mamy dwa dowody: jeden plastikowy, który umożliwia odczytywanie danych na urządzeniach elektronicznych, a drugi książeczkowy, jednakże żywot tego drugiego kończy się z dniem 31 grudnia 2007 r. i tym aktem, tą ustawą, dopuszczamy jego funkcjonowanie w Unii do tego czasu. Posługujemy się przykładem Grecji, której podobne dokumenty, niemalże w takiej samej formie, również są honorowane w granicach Unii Europejskiej.

Druga nowela dotyczy rozszerzenia właściwości PESEL na obywateli Unii Europejskiej, którzy będą przebywać na naszym terytorium powyżej dwóch miesięcy bądź też korzystać w inny sposób z uprawnień, jakie przysługują obywatelom polskim.

Wreszcie następna sprawa unormowana w tej ustawie jest związana z wyrokiem Trybunału

Konstytucyjnego, który bardziej liberalizuje prawa obywateli do zameldowania w lokalach i poświadczenia tegoż zameldowania.

Tak jak powiedziałem na początku, komisja proponuje jedną poprawkę precyzującą, o której przyjęcie proszę Wysoką Izbę. Dziękuję uprzejmie.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Serdecznie proszę sprawozdawcę Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, panią senator Aleksandrę Koszadę, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji.

Bardzo proszę, Pani Senator.

Senator Aleksandra Koszada:

Dziękuję bardzo.

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie!

Mam zaszczyt w imieniu Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej przedstawić stanowisko komisji w sprawie uchwalonej przez Sejm w dniu 18 marca 2004 r. ustawy o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych – druk nr 635.

Pani Marszałek, ponieważ senator Zychowicz omówił już zmiany, które wprowadzamy w tej ustawie – jeszcze raz chciałabym podkreślić, że te zmiany dostosowują nasze prawo do prawa europejskiego oraz wynikają z orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego – czuję się zwolniona z powtarzania tych samych kwestii. Chcę tylko dodać, że w przypadku zmian w zakresie nadania numeru PESEL chodzi również o dane gromadzone w zbiorach meldunkowych i w zbiorze PESEL oraz o udostępnianie danych osobowych.

O dowodach osobistych pan senator już mówił. Wersja książeczkowa rzeczywiście jest wersją przejściową, z końcem 2007 r. będą już tylko nowe dowody.

Wysoka Izbo, Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej rozpatrywała ustawę w dniu 24 marca 2004 r. Komisja proponuje przyjęcie czternastu poprawek. Jedna poprawka, siódma, jest tożsama z poprawką Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej. W głównej mierze są to poprawki doprecyzowujące, redakcyjne, techniczne, prowadzące do spójności systemu prawa. Zaproponowana została również poprawka zawierająca przepisy przejściowe, regulujące sposób zakończenia postępowań będących w toku. Z uwagi na wymóg zachowania pewności prawa istotne jest, aby do tych postępowań stosowane były przepisy dotychczasowe. Wszystkie poprawki zostały przyjęte jednomyślnie.

Z upoważnienia komisji proszę o przyjęcie ustawy wraz z proponowanymi poprawkami, zgodnie z drukiem nr 635A. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo serdecznie, Pani Senator.

Zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą zgłaszać z miejsca krótkie pytania adresowane do senatorów sprawozdawców. Rozumiem, że są pytania.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator January Bień:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Mam pytanie do państwa sprawozdawców.

(*Głos z sali:* Do którego?)

Właśnie nie wiem, do którego.

Czy na posiedzeniu komisji, jednej lub drugiej, były omawiane sprawy dotyczące okresu wymiany dowodów osobistych? Z tego, co wiem, 2007 r. jest bardzo wątpliwy, wszystkie media podają, że do tego roku cała ludność kraju nie zdoła wymienić dowodów. Czy rozmawialiście państwo na ten temat i czy były rozpatrywane jakieś możliwości przedłużenia tego czasu? Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Rozumiem, że pan senator Zychowicz zgłasza gotowość udzielenia odpowiedzi.

Senator Zbigniew Zychowicz:

Próbowałem zasięgnąć opinii w tej materii i z tego, co zdołałem się dowiedzieć, wynika, że nie ma technicznych przeszkód, aby wymienić dowody do końca 2007 r. Istnieją wszelkie warunki, akcja wymiany dowodów trwa i nic nie wskazuje na to, żeby ci, którzy chcieliby je wymienić do końca roku 2007, nie mogli tego uczynić. Nikt nie sygnalizował nam takiego niebezpieczeństwa.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Pani senator Koszada. Rozumiem, że od razu będzie uzupełnienie.

Senator Aleksandra Koszada:

Dziękuję.

Chcę powiedzieć, że na posiedzeniu Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej ta kwestia nie była podnoszona. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Bardzo proszę, pan senator Gładkowski.

Senator Witold Gładkowski:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Moje pytanie dotyczy następującej kwestii. Przepisy mówią, że państwo, które decyduje się w okresie przejściowym uznawać dwie formy dowodów, plastikowe i książeczkowe, w momencie wejścia do Unii informuje pozostałych partnerów o takim kazusie. Jako że dni do naszego wejścia do Unii pozostało niewiele, na jakim etapie znajduje się w tej chwili zawiadamianie pozostałych państw unijnych o tym, że będziemy posługiwali się podwójnymi dowodami? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa...

Bardzo proszę, pan senator Zychowicz.

Senator Zbigniew Zychowicz:

Ta kwestia była poruszana, zanim doszło do uchwalenia tej ustawy. Powołując się na kasus Grecji, która posługuje się dowodami podobnymi do naszych książeczkowych, Rzeczpospolita Polska uzyskała przyzwolenie na to, by dowody wydawane od sześćdziesiątego któregoś roku – nie pamiętam dokładnie którego – były honorowane w tej formie. Wszyscy nasi partnerzy wiedzą, że żywot tych dowodów trwa do końca 2007 r., a później będą zamienione na takie, które będą mogły być odczytywane na urządzeniach elektronicznych. Jest to honorowane już w tej chwili.

(*Senator Witold Gładkowski:* Dziękuję bardzo.)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Czy pani senator Koszada chce zabrać głos w tej kwestii?

Senator Aleksandra Koszada:

Dziękuję.

Myślę, że senator Zychowicz odpowiedział precyzyjnie. Sądzę, że pan minister, jeżeli będzie uważał to za wskazane, rozwinie tę kwestię. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa senatorów ma jeszcze pytanie do senatorów sprawozdawców? Nie ma pytań.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy, a do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister spraw wewnętrznych i administracji.

(wicemarszałek J. Danielak)

Serdecznie witam na naszych obradach podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, pana ministra Leszka Ciećwierza.

Panie Ministrze, zgodnie z art. 50 Regulaminu Senatu chciałabym zapytać, czy chce pan przedstawić stanowisko rządu w sprawie omawianej ustawy.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw
Wewnętrznych i Administracji
Leszek Ciećwierz:**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Jeżeli chodzi o stanowisko odnośnie do omawianej ustawy, to wszystkie poprawki rzeczywiście zostały przedyskutowane na posiedzeniach obydwu komisji. Rząd popiera te poprawki.

Jeżeli pani marszałek pozwoli, to chciałbym odnieść się do pytań, które – jak mi się wydaje – bardziej były skierowane do przedstawiciela rządu niż do przedstawicieli komisji. Czy mogę, Pani Marszałek? Tak bardzo króciutko.

Jeżeli chodzi o proces wydawania dokumentów, to chcę powiedzieć, że ta medialna jakby awantura jest zupełnie niepotrzebna. Jesteśmy w stanie zdążyć w tym czasie. Chciałbym państwu powiedzieć, że pracujemy w tej chwili nad tym, żeby skrócić okres wydawania w związku z dyrektywą unijną, która zobowiązuje państwa do tego, żeby w 2006 r. dokumenty uprawniające do podróżowania po Unii Europejskiej były zaopatrzone w możliwość odczytu przez urządzenia elektroniczne, czyli w tak zwany kod OCR. Ten warunek spełniają tylko dokumenty nowego typu. W tej chwili zwiększamy wydajność produkcyjną i będziemy starali się skrócić proces wydawania dokumentów.

Jeżeli chodzi o drugie pytanie, odnoszące się do akceptacji zielonych książeczek i innych dokumentów, na podstawie których możemy się poruszać, to są specjalne procedury. Mogę pana senatora zapewnić, że we wszystkich krajach Unii Europejskiej mieliśmy termin złożenia tych dokumentów, to znaczy termin przekazywania tak zwanych specimenów, czyli wzorów do wszystkich odpowiednich jednostek, do 2 marca. To zadanie zostało wykonane – nie oczekując na wejście ustawy w życie, przekazaliśmy wszystkie te wzory.

Tak więc, jeżeli chodzi o procedury przekazania naszym partnerom europejskim informacji na temat dokumentów, na podstawie których będzie można poruszać się po krajach europejskich, ta informacja została przekazana. Czekamy teraz tylko na oficjalną zgodę Wysokiej Izby, czyli na wejście ustawy w życie.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo serdecznie.

Czy są pytania do pana ministra w związku z ustawą?

Ponownie pan senator Gładkowski, bardzo proszę.

Senator Witold Gładkowski:

Bardzo dziękuję, Pani Marszałek.

Panie Ministrze, czy obywatel polski, mając możliwość posługiwania się dowodem osobistym w zastępstwie paszportu, może spotkać się z taką sytuacją, w której jednak brak paszportu może mu skomplikować poruszanie się po obszarach państw unijnych czy załatwienie jakiejś sprawy w sytuacjach szczególnych? Czy ten dowód osobisty absolutnie zastępuje paszport, w każdym przypadku, czy dotyczy to tylko możliwości przekroczenia granicy? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Czy są dalsze pytania?

Pan senator Dzido zgłaszał gotowość zadania pytania.

Proszę.

Senator Henryk Dzido:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Panie Ministrze, moje pytanie dotyczy art. 15 ust. 2. Co leży u podstaw, jakie rozeznanie ministerstwa, u podstaw tego, że ten przepis tak liberalizuje wymeldowanie osób donikąd? Dotychczasowe przepisy były bardziej rygorystyczne i zmierzały do znacznie szerszego ustalenia okoliczności związanych z wymeldowaniem się czy z faktyczną zmianą miejsca pobytu. Teraz wpisało termin dwa miesiące, ale bez obowiązku ustalania, gdzie przebywa człowiek niezameldowany. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Czy są dalsze pytania do pana ministra? Nie ma pytań.

Panie Ministrze, bardzo proszę o udzielenie odpowiedzi na te, które już padły.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw
Wewnętrznych i Administracji
Leszek Ciećwierz:**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Jeżeli chodzi o pierwsze pytanie, to dowód osobisty jest dokumentem tożsamości wystarczającym do poruszania się w granicach Unii Euro-

(podsekretarz stanu L. Ciećwierz)

pejskiej bez względu na to, czy jest to dokument starego, czy nowego typu. Jest tylko jedno zagrożenie. Dokumenty popularnie zwane zielonymi książeczkami w wielu wypadkach były wydane bardzo dawno, a ponieważ nie są to dokumenty trwałe, ulegają zniszczeniu, należy pamiętać, że zgodnie z ustawą dokument, który ma oznaki zniszczenia, jest nieczytelny, powinien być przez obywatela wymieniony. Możemy więc obawiać się, że gdy będziemy się posługiwali dokumentem, który rzeczywiście jest nieczytelny, jest zniszczony czy ma nieczytelne pieczętki albo wpisy, każdy urzędnik, również w Polsce, będzie miał prawo nie honorować takiego dokumentu i żądać od obywatela wymiany go na dokument właściwy, zgodnie z ustawą.

Jeżeli chodzi o drugie pytanie i art. 15, to tutaj, Szanowni Państwo, zasady demokracji są przesuwane z jednej strony na drugą. Z jednej strony panowie posłowie czy panowie senatorowie proponują, żeby w ogóle znieść obowiązek zameldowania, a z drugiej pojawia się pytanie, dlaczego jest taka liberalizacja w sytuacji wymeldowywania się przez daną osobę. Proszę państwa, naprawdę ciężko jest ustalać tutaj te granice demokracji. Wydaje mi się, że to rozwiązanie było najbardziej optymalne i spełniało również wymogi wyroku Trybunału Konstytucyjnego, który uzyskaliśmy, i taka opcja była przedyskutowana również na posiedzeniach komisji, zarówno sejmowych, jak i senackich, i nie budziła żadnych zastrzeżeń.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

Otwieram dyskusję.

Panie i Panowie Senatorowie, stwierdzam, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do głosu.

Dla porządku informuję, że wnioski o charakterze legislacyjnym na piśmie złożyła pani senator Aleksandra Koszada.

Zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamykam dyskusję.

Dziękuję panu ministrowi, że był uprzejmy towarzyszyć nam podczas obrad.

W związku ze zgłoszeniem wniosków o charakterze legislacyjnym na podstawie art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu proszę Komisję Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisję Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej o ustosunkowanie się do tych wniosków i przygotowanie wspólnego sprawozdania w tej sprawie.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu dziewiętnastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na siedemdziesiątym pierwszym posiedzeniu 19 marca 2004 r., a do Senatu została przekazana 22 marca. Marszałek Senatu 23 marca bieżącego roku, zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia oraz Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych. Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Przypominam ponadto, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 647, a sprawozdania komisji w drukach nr 647A i nr 647B.

Proszę sprawozdawcę Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, pana senatora Franciszka Bobrowskiego, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Franciszek Bobrowski:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Wielce Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Przedstawiam stanowisko Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, przyjęte na posiedzeniu w dniu 25 marca 2004 r., w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców, uchwalonej przez Sejm Rzeczypospolitej na siedemdziesiątym pierwszym posiedzeniu, jak już pani marszałek raczyła powiedzieć, w dniu 19 marca bieżącego roku.

Intencją nowelizacji tej ustawy jest przesunięcie terminu spłaty nieobjętych restrukturyzacją zaległości z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne, a także zaległości wobec Funduszu Pracy i Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Wprowadzenie zmiany umożliwi również umorzenie należności objętych restrukturyzacją pomimo posiadania przez przedsiębiorcę w dniu wydania decyzji o zakończeniu restrukturyzacji zaległości z tytułu należności, których spłatę się odracza.

Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia zwraca się do Wysokiej Izby o przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo serdecznie.

Proszę sprawozdawcę Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, pana senatora Andrzeja Wielowieyskiego, o zabranie głosu i przedstawienie

(wicemarszałek J. Danielak)

nie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Senator Andrzej Wielowieyski:

Pani Marszałek! Wysoka Komisjo!

Podobnie jak komisja mojego przedmówcy, moja komisja też proponuje przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Informuję jednakże Wysoką Komisję, że są pewne nowe fakty. Przepraszam, w tej chwili wszedłem...

(Wicemarszałek Jolanta Danielak: To akurat wszyscy zauważyliśmy, Panie Senatorze.)

...i nie wiem, czy senator sprawozdawca poinformował o tych faktach.

(Wicemarszałek Jolanta Danielak: Jeszcze nie.)

(Senator Franciszek Bobrowski: Znam te fakty, ale o nich nie mówiłem.)

Otóż stoi przed nami problem uzupełnienia przyjętej przez Sejm ustawy o przepisy przejściowe, które uregulują sytuację w ciągu kilku tygodni pomiędzy 29 lutym tego roku a datą, kiedy upłynął... My przesuwamy termin tych rozliczeń zusowskich na następny rok, na koniec lutego 2005 r., ale on już upłynął. Doszły do nas sygnały, że przedsiębiorstwa są odrzucane, że tak powiem, przez ZUS, który nie chce podejmować tych spraw tak, jak to proponuje ustawa. Tak więc to musi być ustawione przed zebraniem naszej komisji, a prawdopodobnie zbierze się ona jutro rano.

W każdym razie poprawka w tym zakresie, którą Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia ma przedstawić, powinna być również przez nas wszystkich poparta. To tylko tyle.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Trochę pan wybiegł poza sprawozdanie komisji, ale rozumiem, że sprawa jest dość istotna.

Zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę pytania adresowane do senatorów sprawozdawców.

Czy są takowe pytania? Nie ma pytań.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została wniesiona jako poselskie projekty ustaw. Do reprezentowania stanowiska rządu, zgodnie z moim scenariuszem, są przygotowane Ministerstwo Finansów oraz Ministerstwo Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej.

Jest z nami sekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej, pan mi-

nister Krzysztof Pater, którego bardzo serdecznie witam.

Jednocześnie pytam, czy zgodnie z art. 50 Regulaminu Senatu chce pan zabrać głos i przedstawić stanowisko rządowe w sprawie ustawy.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej Krzysztof Pater: Nie, dziękuję bardzo.)

Dziękuję.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Regulaminu Senatu pragnę zapytać, czy ktoś z państwa senatorów wyraża chęć skierowania do pana ministra zapytania związanego z ustawą.

Widzę, że pani minister chce...

(Głos z sali: Senator, nie minister.)

Minister również...

(Głos z sali: Była minister.)

Była minister, teraz senator. Ale jeszcze wszystko przed nią.

A zatem pani senator Sienkiewicz, bardzo proszę.

Senator Krystyna Sienkiewicz:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Pytanie adresuję do pana ministra Krzysztofa Patera.

Otóż w dniu 28 lutego 2004 r. minął czas obowiązywania omawianej w tej chwili ustawy. Oddziały ZUS od 1 marca mogły – i o ile wiemy, korzystały z tej możliwości, a mamy z panem senatorem Wielowieyskim te same informacje – wydawać decyzje o zakończeniu restrukturyzacji, wynikające z art. 11 ust. 6 pkt 2 i 3. Powstała zatem luka prawna, bardzo niebezpieczna luka prawna, pomiędzy 28 lutego a dniem ogłoszenia ustawy – dziś jeszcze nie wiemy, jaki to będzie dzień.

Chciałabym zatem zapytać pana ministra, czy z dniem wejścia w życie tej ustawy tracą moc czy też zostaną wzruszone decyzje o zakończeniu restrukturyzacji. Od tej odpowiedzi uzależniam ewentualną poprawkę, którą mam już przygotowaną. Ale najpierw chciałabym wiedzieć, czy jest ona w ogóle potrzebna. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję, Pani Senator.

Pan senator Janowski.

Senator Mieczysław Janowski:

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Panie Ministrze, moje pierwsze pytanie jest związane z art. 2, a więc z datą wejścia ustawy w życie. Jak rozumiem, skrócone do zera vacatio legis wynika z uwarunkowań, o których mówili pani senator i pan senator Wielowieyski. Proszę o komentarz.

(senator M. Janowski)

A pytanie drugie dotyczy reperkusji finansowych dla budżetu państwa, związanych z wejściem w życie tej ustawy. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan senator Szafraniec, bardzo proszę.

Senator Jan Szafraniec:

Dziękuję bardzo.

Panie Ministrze, ja zadaję pytanie w kontekście art. 87 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, w którym jest mowa, że restrukturyzacją mogą być objęci wyłącznie przedsiębiorcy zatrudniający powyżej tysiąca pracowników. Czyli pomoc będzie przyznawana tylko dużym przedsiębiorcom. W związku z tym mam pytanie: czy ta ustawa przewiduje pomoc małym i średnim przedsiębiorstwom, które są zagrożone, mają trudności finansowe, ale weszły w proces restrukturyzacji i gdyby im się w jakimś sensie pomogło, to stałyby się czymś ważnym na rynku wspólnotowym? Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję.

Czy są dalsze pytania do pana ministra? Nie ma.

Bardzo proszę, Panie Ministrze, o udzielenie odpowiedzi. Można z miejsca.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie Gospodarki,
Pracy i Polityki Społecznej
Krzysztof Pater:**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Otóż – odpowiadam na pytanie pani senator Sienkiewicz – z informacji, które posiadam, wynika, że wydano bardzo niewiele decyzji, o których tutaj mowa, w sumie około dwudziestu. Oczywiście wydawano więcej decyzji, ale dotyczyły one raczej tych, którzy nie płacą bieżących składek, a wtedy nie ma żadnych szans, żeby mogli skorzystać z dobrodziejstw tej ustawy. A więc wydano około dwudziestu takich decyzji.

Te decyzje, po pierwsze, nie uprawomocniły się, co jest wystarczającą podstawą do tego, by ZUS, natychmiast po opublikowaniu ustawy, wzruszył decyzje i podjął stosowne działania, aby nie odbyło się to ze szkodą dla tych podmiotów. Po drugie, istnieje także inna podstawa. Otóż te decyzje nie stanowią obciążenia strony, a więc wznowienie postępowania i wydanie nowych decyzji odbyłoby się tylko z korzyścią dla strony. W związku z tym nie ma potrzeby zapełniania

niejako tej swoistej luki ze względu na stan faktyczny, czyli niewielką liczbę wydanych decyzji. Po prostu próbowano niemalże do ostatniej chwili odwlekać sprawę w sytuacji, kiedy jest szansa, że ktoś jeszcze nie spełnia warunków, a może je spełnić.

I teraz postaram się łącznie odpowiedzieć na pytania obu panów senatorów. Otóż ta ustawa niejako dochodzi do granicy możliwości, które mamy w kontekście regulacji unijnych. A więc nie możemy pójść już dalej bez naruszenia regulacji unijnych. Te granicami, w których możemy coś zrobić, wyznaczają wydanie decyzji do końca kwietnia – to wymaga oczywiście ogromnego wysiłku organizacyjnego – i przyjęcie niejako odroczonego momentu skonsumowania tego bądź nieskonsumowania, w zależności od tego, czy płatnicy będą w stanie sprostać wymogom rozliczenia się z bieżących składek, czy też nie. Ale w ten sposób stwarzamy szansę przynajmniej dla części z nich. Oczywiście w przyszłości będą możliwości udzielania pomocy, ale według reguł unijnych, a więc poprzez programy, notyfikacje itd. My próbujemy jeszcze zdążyć przed procedurą unijną i to jest maksimum tego, co może być, bo liczy się data wydania decyzji – w kwietniu, przed momentem akcesji.

Jeśli chodzi o pytanie pana senatora dotyczące skutków, to właśnie to jest powodem krótkiego *vacatio legis*, ponieważ służy to podmiotom – im szybciej ta ustawa wejdzie w życie, tym szybciej ten proces, ten ogromny wysiłek organizacyjny będzie mógł zostać podjęty.

I wreszcie sprawa skutków finansowych. Gdyby ta ustawa nie wchodziła w życie, to więcej podmiotów byłoby zagrożonych upadłością, miałyby mniejsze szanse na wyjście na prostą, jeżeli chodzi o sytuację gospodarczą. A więc można powiedzieć, że w tym momencie więcej podmiotów konsumowałoby spore wydatki finansowe państwa, choćby na zasiłki dla bezrobotnych, na pomoc społeczną ze względu na utratę miejsc pracy. A to spowoduje, że przynajmniej niektóre z tych podmiotów – bo jest oczywiste, że nie wszystkie – będą miały dodatkową szansę na to, żeby poprawić swoją sytuację i stać się w najbliższym czasie rzetelnymi płatnikami podatków, rzetelnymi płatnikami składek. Czyli przyniesie to pozytywny efekt dla finansów publicznych. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

Otwieram dyskusję.

Przypominam o wymogach regulaminowych dotyczących czasu przemówień senatorów, o konieczności zapisywania się do głosu u senatora prowadzącego listę mówców, a przede wszystkim o obowiązku składania wniosków o charakterze legislacyjnym do marszałka Senatu. Wnioski te

(wicemarszałek J. Danielak)

muszą zostać złożone na piśmie przed zamknięciem dyskusji nad daną ustawą.

Przypominam też, że połączone komisje będą rozpatrywać tylko te wnioski, które zostały złożone do zamknięcia dyskusji na piśmie do marszałka Senatu.

Bardzo serdecznie proszę o zabranie głosu panią senator Krystynę Sienkiewicz.

(Senator Krystyna Sienkiewicz: Pani Marszałek, w świetle udzielonej odpowiedzi rezygnuję z wystąpienia, dziękuję bardzo.)

Dziękuję bardzo.

Tym samym stwierdzam, że lista mówców została wyczerpana.

Nie odnotowałam też złożenia wniosków o charakterze legislacyjnym do protokołu, nie nastąpiło również zgłoszenie takowych wniosków w trakcie debaty.

W związku z tym bardzo serdecznie proszę Komisję Polityki Społecznej i Zdrowia... Aha, nie ma też wniosku o odrzucenie.

Wobec tego informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Dziękuję serdecznie, Panie Ministrze, za to, że był pan uprzejmy towarzyszyć nam podczas obrad. Możemy tylko wyrażać zadowolenie, że mamy tak doskonałe ustawy, iż nikt nie wnosi do nich poprawek. Jakość legislacyjna wyraźnie nam się poprawia.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu dwudziestego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencji o Europolu), sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na siedemdziesiątym pierwszym posiedzeniu 19 marca 2004 r., a do Senatu została przekazana 22 marca. Marszałek Senatu 23 marca bieżącego roku zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu skierował ją do Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego. Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

Przypominam ponadto, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 645, a sprawozdania komisji w drukach nr 645A i nr 645B.

Proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, pana senatora Zbigniewa Kulaka, o zabranie głosu i przedstawienie stanowiska komisji w sprawie projektu ustawy.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Zbigniew Kulak:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie!

Tak jak usłyszeliśmy przed chwilą, mówimy o druku senackim nr 645, ale pełna treść konwencji zawarta jest w druku sejmowym nr 2568.

Chciałbym powiedzieć, że Rzeczpospolita Polska jako państwo kandydujące do wstąpienia do struktur Unii Europejskiej została zobligowana przez proces negocjacyjny do wypełnienia postanowień akcesyjnych związanych z przyjęciem wspólnotowego dorobku prawnego w zakresie spraw wewnętrznych. Jednym z tych zobowiązań jest przystąpienie do Konwencji o ustanowieniu Europejskiego Urzędu Policji, zwanego Europol. Związanie się tą umową międzynarodową przez Rzeczpospolitą Polską będzie stanowiło wyraz pełnej akceptacji ustalonych kanonów współpracy policyjnej w ramach zjednoczonej Europy.

26 lipca 1995 r. została sporządzona w Brukseli i podpisana przez pełnomocników państw członkowskich Unii Europejskiej Konwencja o ustanowieniu Europejskiego Urzędu Policji, która ustanowiła tę organizację międzynarodową jako podmiot koordynujący zwalczanie przestępczości w zjednoczonej Europie. Konwencję, która weszła w życie 1 października 1998 r., ratyfikowały wszystkie państwa członkowskie. Dzięki wejściu w życie aktów prawnych o charakterze wykonawczym, wydanych na mocy konwencji, Europol podjął w dniu 1 lipca 1999 r. działalność w pełnym zakresie.

Konwencja, będąca wynikiem wieloletnich doświadczeń unijnych w zakresie współpracy policyjnej między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, spełnia wszelkie wymogi prawodawstwa unijnego, a co za tym idzie, posiada oparcie w aktach prawa Wspólnot, z którego się wywodzi. Będąc w pełni zgodna z przepisami Unii Europejskiej, stanowi część jej systemu prawnego.

Włączenie konwencji do polskiego porządku prawnego spowoduje powstanie kosztów związanych z koniecznością partycypowania w budżecie Europolu i finansowania działań krajowych w związku z bieżącą współpracą z tą organizacją. Budżet Europolu na 2004 r. ma wynosić około 58 milionów euro, a w kilku kolejnych latach ma się kształtować na poziomie około 60 milionów euro. Łączny wkład dziesięciu nowych państw członkowskich Unii Europejskiej będzie oscylował w granicach 4–4,5% całego budżetu tej organizacji, z czego na nasz kraj przypadnie około połowa. Składka członkowska do Europolu płacona przez Rzeczpospolitą Polską będzie więc stanowiła kwotę około 1,2–1,3 miliona euro. Trzeba będzie ją wpłacić po raz pierwszy w roku 2005, bo wtedy Europol przewiduje włączenie nowo przyjętych państw członkowskich do finansowania budżetu tej organizacji.

(senator Z. Kulak)

Ustawa nie wywołała żadnych kontrowersji na posiedzeniu Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, proponujemy więc przyjęcie jej bez poprawek.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

I proszę sprawozdawcę Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego, pana senatora Wiesława Pietrzaka, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę.

Senator Wiesław Pietrzak:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie! Panie Ministrze! Szanowni Państwo!

W imieniu Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego mam zaszczyt przedstawić sprawozdanie z posiedzenia komisji w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji, czyli Konwencji o Europolu, sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.

Komisja odbyła swoje posiedzenie 25 marca. Podobnie jak mój przedmówca mogę powiedzieć, że na tym posiedzeniu, po przedstawieniu przez przedstawiciela rządu głównych założeń tej konwencji, odbyła się krótka dyskusja, w której padło tylko jedno pytanie: czy zwiększy się liczba etatów w polskiej Policji w związku z wprowadzeniem tej konwencji? Większej dyskusji nie było, a ustawa uzyskała jednomyślną aprobatę.

Nie chcę powtarzać tego, co powiedział mój szanowny przedmówca, chciałbym więc tylko dodać, że współpraca z Europolem nie jest dla nas niczym nowym. Polska jest już związana z tą organizacją umową podpisaną w dniu 3 października 2001 r. Ta umowa jest etapem pośrednim w osiąganiu przez Polskę statusu pełnoprawnego członka Europolu. Wobec tego jest to tylko uprawnienie, że tak powiem, stanu aktualnego.

W imieniu komisji mam zatem zaszczyt prosić Wysoką Izbę o przyjęcie tej ustawy bez poprawek. I tak zresztą nie możemy wnosić do niej poprawek, bo konwencję należy przyjąć w całości, w takim brzmieniu, jakie zostało przyjęte i zaakceptowane przez wiele państw Unii Europejskiej. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

(Senator Wiesław Pietrzak: Te oklaski to chyba za to, że było krótko...)

Zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie mogą zadawać pytania senatorom sprawozdawcom.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie skierować pytanie do sprawozdawców? Nie ma pytań.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy, a do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni minister spraw zagranicznych oraz minister spraw wewnętrznych i administracji.

Podczas obrad jest z nami sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji pan Andrzej Brachmański.

Zwracam się więc do przedstawiciela rządu z pytaniem, czy chce zabrać głos i przedstawić stanowisko rządu w sprawie rozpatrywanej ustawy.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Andrzej Brachmański: Szanowna Pani Marszałek, Szanowni Państwo Senatorowie, sprawozdawcy tak wyczerpująco omówili przedmiot ustawy, że nie ma potrzeby, żeby rząd cokolwiek dopowiadał.)

Dziękuję bardzo.

Zgodnie z art. 44 ust. 6 Regulaminu Senatu pytam państwa senatorów, czy chcą skierować swoje pytania do obecnego na sali pana ministra. Nie ma pytań.

Dziękuję serdecznie, Panie Ministrze, za udział w posiedzeniu.

Otwieram dyskusję i jednocześnie informuję państwa, że nikt z senatorów nie wykazuje gotowości do zabrania głosu w debacie.

Wobec tego zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji, czyli Konwencji o Europolu, sporządzonej w Brukseli 26 lipca 1995 r., zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu dwudziestego pierwszego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji Nr 161 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej służb medycyny pracy, przyjętej w Genewie dnia 26 czerwca 1985 r.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa została uchwalona przez Sejm na siedemdziesiątym pierwszym posiedzeniu 19 marca 2004 r., a do Senatu została przekazana 22 marca bieżącego roku. Marszałek Senatu 23 marca 2004 r., zgodnie z art. 68 ust. 1 Regulaminu Senatu, skierował ją do Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia. Komisje po rozpatrzeniu ustawy przygotowały swoje sprawozdania w tej sprawie.

(wicemarszałek J. Danielak)

Przypominam, że tekst ustawy zawarty jest w druku nr 646, a sprawozdania komisji – w drukach nr 646A i nr 646B.

Proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, pana senatora Zbigniewa Kulaka, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Zbigniew Kulak:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie!

Wprowadzane od wielu lat konsekwentnie nowelizacje uregulowań prawnych dotyczących całego obszaru medycyny pracy w Polsce znajdują w tej chwili swój finał i są wyrazem prowadzenia spójnej polityki w dziedzinie medycyny pracy, w czym uczestniczą przede wszystkim służby medycyny pracy, Państwowa Inspekcja Sanitarna oraz Państwowa Inspekcja Pracy. W zakładach pracy zadania te są wykonywane także przez służbę bezpieczeństwa i higieny pracy i społecznych inspektorów pracy.

Pierwszoplanową rolę odgrywa służba medycyny pracy powołana odpowiednią ustawą. Zadania tej służby wykonują lekarze, pielęgniarki, psychologowie i inne osoby o kwalifikacjach zawodowych niezbędnych do wykonywania wielodyscyplinarnych zadań tej służby. Służba medycyny pracy ma za zadanie przede wszystkim chronić zdrowie pracujących przed niekorzystnymi warunkami związanymi ze środowiskiem pracy i sposobem jej wykonywania, a także sprawować profilaktyczną opiekę zdrowotną nad pracującymi. Działania pozostałych wymienionych instytucji uzupełniają, jeśli chodzi o kwestię medycyny pracy, w niezbędnym zakresie działania podejmowane przez służbę medycyny pracy.

Do licznych zadań służby medycyny pracy – to jest oczywiste dla większości z nas – należą: rozpoznawanie i ocena czynników występujących w warunkach środowiska pracy, rozpoznawanie ryzyka zawodowego, udzielanie pracodawcom i pracującym porad w zakresie organizacji pracy, ergonomii, fizjologii, wykonywanie badań wstępnych, okresowych, kontrolnych, wydawanie orzeczeń lekarskich do celów przewidzianych w kodeksie pracy, ocena możliwości wykonywania pracy, nauki na odpowiednim stanowisku itd. Ten wykaz jest długi i wydaje mi się, że nie ma powodu, żeby w tej chwili to szczegółowo przedstawiać.

Chciałbym powiedzieć, że na posiedzeniu komisji ratyfikacja wydała się oczywista, nie budziła żadnych kontrowersji. Wątpliwości wzbudziła tylko jedna kwestia, która nie jest uregulowana w obecnych rozwiązaniach prawnych w naszym

kraju i która będzie trudna do uregulowania także w przyszłości. Otóż w Polsce jest olbrzymia grupa osób wykonujących zawód rolnika, czyli też w gruncie rzeczy narażonych na wiele czynników szkodliwych związanych z wykonywaniem tego zawodu, których medycyna pracy i cały ten obszar nie obejmują, dlatego że one nie są pracownikami pracy najemnej, tylko same sobie tworzą warsztat pracy. W związku z tym ten obszar na razie, niestety, pozostaje poza zainteresowaniem konwencji, a także uregulowań wewnętrznych w naszym kraju. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo serdecznie.

Proszę sprawozdawcę Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, panią senator Alicję Stradomską, o zabranie głosu i przedstawienie sprawozdania komisji w sprawie rozpatrywanej ustawy.

Senator Alicja Stradomska:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Ministrze!

Pragnę przedstawić w imieniu Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia sprawozdanie z posiedzenia komisji, odbytego dnia 25 marca 2004 r., w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji Nr 161 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej służb medycyny pracy, przyjętej w Genewie dnia 26 czerwca 1985 r.

Konwencja ta weszła w życie 17 lutego 1988 r. Do września 2003 r. ratyfikowały ją dwadzieścia dwa państwa. Konwencja ta dotyczy, jak już słyszeliśmy, obowiązku podjęcia przez państwa, które ją ratyfikowały, działań zmierzających do utworzenia spójnej polityki w dziedzinie medycyny pracy.

Konwencja obejmuje pięć części. Definiuje się w niej służbę medycyny pracy, określa jej funkcje, sposób tworzenia, status w stosunku do pracowników i pracodawców, czyli określa zakres obowiązków i praw zarówno pracowników, jak i pracodawców.

Materia objęta treścią konwencji jest uregulowana w naszym ustawodawstwie i ratyfikacja ta będzie potwierdzeniem przez Rzeczpospolitą Polską kontynuacji prowadzonej polityki w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony zdrowia pracowników. Konwencja bardzo wzmacnia uprawnienia dotyczące medycyny pracy.

Wysoki Senacie! Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia po rozpatrzeniu wspomnianej ustawy wnosi o przyjęcie jej bez poprawek. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo serdecznie.

Zgodnie z art. 44 ust. 5 Regulaminu Senatu przed przystąpieniem do dyskusji senatorowie

(wicemarszałek J. Danielak)

mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania do senatorów sprawozdawców.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie skierować do sprawozdawców takie pytania? Nie, nie ma pytań.

Przypominam, że rozpatrywana ustawa była rządowym projektem ustawy. Do reprezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych zostali upoważnieni minister spraw zagranicznych oraz minister gospodarki, pracy i polityki społecznej.

Witam ponownie pana ministra Krzysztofa Patera, który w przerwie nie zdążył za bardzo się oddalić.

Zgodnie z art. 50 Regulaminu Senatu pytam, czy przedstawiciel rządu chce zabrać głos i przedstawić stanowisko rządu w sprawie omawianej ustawy.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej Krzysztof Pater: Dziękuję bardzo. Wynik głosowania w Sejmie... Myślę, że wystąpienia sprawozdawców są wystarczające. Dziękuję bardzo.)

Dziękuję serdecznie.

Państwo Senatorowie, nie ma żadnych przeszkód, żeby również rząd oklaskiwać. (Oklaski)

Zgodnie z art. 44 ust. 6 Regulaminu Senatu pragnę zapytać, czy ktoś z państwa senatorów chce zgłosić z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania do obecnego przedstawiciela rządu. Nie ma pytań.

Dziękuję serdecznie, Panie Ministrze.

Otwieram dyskusję.

Stwierdzam, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do głosu.

Zgodnie z art. 52 ust. 2 Regulaminu Senatu zamykam dyskusję.

Informuję, że głosowanie w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji Nr 161 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej służb medycyny pracy, przyjętej w Genewie dnia 26 czerwca 1985 r., zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Bardzo proszę o zabranie głosu pana senatora sekretarza.

Senator Sekretarz Andrzej Jaeschke:

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Panie i Panowie Senatorowie, najpierw komunikaty o posiedzeniach komisji, które odbędą się dzisiaj.

Posiedzenie Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury w sprawie rozpatrzenia wniosków zgłoszonych do ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane odbędzie się bezpośrednio po ogłosze-

niu przerwy w obradach Senatu w sali posiedzeń nr 179.

Posiedzenie Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego w sprawie rozpatrzenia poprawek do ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw odbędzie się trzydzieści minut po ogłoszeniu przerwy w sali nr 176.

Wspólne posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Ustawodawstwa i Praworządności w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw odbędzie się w dniu dzisiejszym o 17.30 w sali nr 217.

Wspólne posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Ochrony Środowiska w sprawie ustawy o ochronie przyrody odbędzie się w dniu dzisiejszym o 18.00 w sali nr 217.

Wspólne posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia w sprawie ustawy o zmianie ustawy o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia oraz o zmianie ustawy o zmianie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych oraz o zmianie niektórych ustaw odbędzie się bezpośrednio po ogłoszeniu przerwy w obradach w sali nr 217.

Dziesięć minut po ogłoszeniu przerwy w sali nr 176 odbędzie się wspólne posiedzenie Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego oraz Komisji Ustawodawstwa i Praworządności w celu rozpatrzenia wniosków zgłoszonych do ustawy o zmianie ustawy o usługach detektywistycznych.

O 18.30 w sali nr 182 odbędzie się wspólne posiedzenie Komisji Kultury i Środków Przekazu oraz Komisji Ustawodawstwa i Praworządności. W porządku obrad jest pierwsze czytanie zgłoszonego przez grupę senatorów projektu uchwały w sprawie transmitowania przez Telewizję Polską obrad Senatu Rzeczypospolitej Polskiej. O 18.30 w sali nr 182.

I teraz komunikaty w sprawie jutrzejszych posiedzeń komisji.

Posiedzenie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych w sprawie rozpatrzenia wniosków zgłoszonych do ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz ustawy o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej odbędzie się jutro o 10.30 w sali nr 176.

Wspólne posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych odbędzie się 1 kwietnia o 9.00 w sali nr 217.

(senator sekretarz A. Jaeschke)

Wspólne posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury w sprawie ustawy o czasie pracy kierowców odbędzie się 1 kwietnia o 9.30 w sali nr 217.

Wspólne posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych w sprawie ustawy – Prawo celne, ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne oraz ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz o zmianie niektórych innych ustaw odbędzie się 1 kwietnia o 10.00 w sali nr 217.

Posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej w sprawach organizacyjnych odbędzie się również jutro w sali nr 217 o 9.00.

Szef Kancelarii Senatu, pan minister Adam Witalec, uprzejmie informuje, iż marszałek Senatu zwołuje posiedzenie Prezydium Senatu w dniu jutrzejszym o 8.30, a posiedzenie Konwentu Seniorów również jutro o 15.45. Dziękuję za uwagę.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie i Panowie Senatorowie...
Tak, słucham, Panie Senatorze?

Senator Krzysztof Jurgiel:

Pani Marszałek, ja mam prośbę, żeby jednak przed wejściem ustawić jakąś tablicę, tak żeby były ogłoszenia o tych posiedzeniach komisji, bo...

(Głos z sali: Już jest.)

Jeśli jest...

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie Senatorze, nic nie stoi na przeszkodzie, żeby po ogłoszeniu przerwy podejść do stołu, zapoznać się z tymi informacjami i te, które są najbardziej znaczące i potrzebne, wykorzystać zgodnie ze swoimi zainteresowaniami.

Panie i Panowie Senatorowie, ogłaszam przerwę do dnia jutrzejszego do godziny 16.00.

(Przerwa w posiedzeniu o godzinie 16 minut 01)

(Wznowienie posiedzenia o godzinie 16 minut 00)

(Posiedzeniu przewodniczą wicemarszałkowie Ryszard Jarzembowski oraz Jolanta Danielak)

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dzień dobry paniom i panom, koleżankom i kolegom senatorom.

(Głos z sali: Witamy najsprawniejszego marszałka.)

Wznawiam obrady.

Chciałbym państwa poinformować, że na podstawie art. 191 ust. 1 pkt 1, w związku z art. 188 pkt 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, w czasie Konwentu Seniorów zapadła decyzja o tym, iż senatorowie złożą wniosek o stwierdzenie niezgodności art. 9 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o współpracy Rady Ministrów z Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej. Podpisy pod tym wnioskiem złożyli już członkowie Konwentu Seniorów, marszałek, wicemarszałkowie i przewodniczący klubów. Druk jest w tej chwili w posiadaniu pana senatora Krzysztofa Piesiewicza.

Bardzo bym prosił koleżanki i kolegów, którzy pod tym wnioskiem chcieliby się podpisać, o złożenie podpisów. Wymagane minimum, konieczne, abyśmy ruszyli tę sprawę, to trzydzieści głosów. Jest to inicjatywa ponadpolityczna, ponadpartyjna, związana ze statusem naszej Izby oraz relacjami, jakie ma Senat jako taki – nie Senat tylko tej kadencji, ale i przyszłych kadencji – w relacjach z rządem i z izbą niższą.

Poproszę jeszcze o przeczytanie komunikatów senatora sekretarza, profesora Andrzeja Jaeschkego.

**Senator Sekretarz
Andrzej Jaeschke:**

Dziękuję bardzo.

Kolejne posiedzenie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia odbędzie się w dniu 6 kwietnia bieżącego roku o godzinie 10.00 w sali nr 182. W po-

rządku obrad znajdują się ustawy uchwalone na trwającym obecnie posiedzeniu Sejmu.

Posiedzenie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich odbędzie się 2 kwietnia, czyli jutro, o godzinie 12.00 w sali nr 182. Porządek obrad: kontynuacja prac nad przygotowaniem projektu uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu RP.

I wreszcie wspólne posiedzenie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich oraz Komisji Ustawodawstwa i Praworządności – odbędzie się ono 6 kwietnia, we wtorek, o godzinie 12.00 w sali nr 101. Również tu w porządku obrad jest pierwsze czytanie zgłoszonego przez Komisję Regulaminową, Etyki i Spraw Senatorskich projektu uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu Rzeczypospolitej Polskiej. Dziękuję bardzo.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Dziękuję bardzo.

Rozpoczynamy głosowania. Jak to mawiają klasycy, mężczyznę poznaje się po tym, jak kończy, a my kończymy głosowaniami.

Proszę państwa, **powracamy do rozpatrzenia punktu drugiego** porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy – Prawo celne.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, które ustosunkowały się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowały wspólne sprawozdania w tej sprawie.

Proszę o zabranie głosu sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, pana senatora Bogusława Mąsiora, i przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków...

(Senator Bogusław Mąsior: Czego to dotyczy?)

Pan senator pyta, czego dotyczy? Prawa celnego. Proszę bardzo.

(Senator Bogusław Mąsior: Przepraszam, Panie Marszałku, ale pan marszałek mówił, po

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

czym się poznaje mężczyznę i tak się zadumałem...)

(Wesołość na sali)

No, ale już nie będę państwa zanudzał przez cały czas, przekażę potem głosowania w godniejszej ręce.

Senator Bogusław Mąsior:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Obie komisje, Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych, rekomendują Senatowi przyjęcie ustawy – Prawo celne bez poprawek.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Czy chce zabrać głos pan senator Józef Sztorc?

(Senator Józef Sztorc: Nie, dziękuję.)

Pan senator Sergiusz Plewa?

(Senator Sergiusz Plewa: Dziękuję.)

Pan senator Zbigniew Zychowicz?

Nie odpowie nam... Tylko echo nam odpowie.

Pan senator Sergiusz Plewa wycofał swoje wnioski. Czy ktoś z państwa chce te wnioski podtrzymać? Nie stwierdzam tego, dziękuję.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy – Prawo celne. Jak przed chwilą słyszeliśmy, połączone komisje wnoszą o przyjęcie ustawy bez poprawek.

I nad tym wnioskiem będziemy w tej chwili głosowali.

Kto z państwa jest za przyjęciem wniosku połączonych komisji o przyjęcie tej ustawy bez poprawek?

Kto jest przeciwny?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

68:2, 4 osoby wstrzymały się od głosu. **(Głosowanie nr 1)**

Wobec tego wyniku mogę stwierdzić, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy – Prawo celne.

Powracamy do rozpatrzenia punktu trzeciego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne.

Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych również na ten temat wspólnie debatowały. Poznamy za chwilę plon ich pracy.

Pan senator sprawozdawca Bogusław Mąsior.

Senator Bogusław Mąsior:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Połączone komisje rekomendują Senatowi przyjęcie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne bez poprawek.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

Czy pan senator Sergiusz Plewa chce zabrać głos?

(Senator Sergiusz Plewa: Dziękuję.)

Czy chce przemówić pan senator Zbigniew Zychowicz, tego się nie dowiemy.

Chcę poinformować, że pan senator Sergiusz Plewa wycofał wszystkie swoje wnioski.

Czy ktoś z państwa chce je podtrzymać? Nie stwierdzam tego. Dziękuję.

Zatem przystępujemy do głosowania nad wnioskiem połączonych komisji o przyjęcie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne bez poprawek.

Kto z państwa jest za przyjęciem tego wniosku?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

74 głosy za, 2 osoby wstrzymały się od głosu. **(Głosowanie nr 2)**

Upoważnia mnie to do stwierdzenia, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne.

Powracamy do rozpatrzenia punktu piątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy...

A, jeszcze czwarty, przepraszam, przerzuciłem o jedną kartkę za daleko.

Powracamy do rozpatrzenia punktu czwartego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie ustawy o kontroli skarbowej.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

I nad tymi wnioskami będziemy głosowali.

Kto z państwa jest za przyjęciem wniosku komisji?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

73:1, 3 osoby wstrzymały się od głosu. **(Głosowanie nr 3)**

Zatem Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie ustawy o kontroli skarbowej.

I teraz, jak już zapowiedziałem, **powracamy do rozpatrzenia punktu piątego porządku obrad:** stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

ustawy o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.

W przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych, która odniosła się do wniosków przedstawionych w toku debaty i przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

Zapraszam na trybunę pana senatora Tadeusza Wnuka, żeby zechciał nas poinformować na ten temat.

Senator Tadeusz Wnuk:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych dokonała oceny i rozpatrzyła wszystkie wnioski, zgłoszone w czasie debaty, do omawianej tutaj, uchwalonej przez Sejm ustawy.

Na tej podstawie komisja rekomenduje Wysokiej Izbie przyjęcie prawie wszystkich poprawek ujętych w druku sprawozdawczym nr 630Z. Wykaz ten nie obejmuje poprawki drugiej i trzynastej.

Proszę Wysoką Izbę o przyjęcie poprawek rekomendowanych przez komisję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

Mogą jeszcze zabrać głos niektórzy senatorowie.

Tadeusz Wnuk?

(Senator Tadeusz Wnuk: Dziękuję.)

Bogusław Mąsior?

(Senator Bogusław Mąsior: Dziękuję.)

Mieczysław Mietła?

(Senator Mieczysław Mietła: Dziękuję.)

Wiesław Pietrzak?

(Senator Wiesław Pietrzak: Dziękuję.)

Mieczysław Janowski?

(Senator Mieczysław Janowski: Dziękuję.)

I jeszcze Władysław Mańkut, który był sprawozdawcą Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych.

(Senator Władysław Mańkut: Dziękuję.)

Dziękuję.

Przystępujemy do głosowania.

Poprawka pierwsza dotyczy przepisu, zgodnie z którym minister odpowiedzialny za zarządzanie programem może określić i podać do publicznej wiadomości, w formie obwieszczenia, warunki, jakie powinna spełniać jednostka sektora finansów publicznych, aby otrzymać środki na prefinansowanie programu. W myśl poprawki warunki te będą uregulowane w rozporządzeniu Rady Ministrów na podstawie zawartego w ustawie upoważnienia.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

78 głosów za, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

(Głosowanie nr 4)

Poprawka przyjęta.

Poprawka druga. Zgodnie z tą poprawką nieoprocentowane będą pożyczki na prefinansowanie udzielane państwowym jednostkom budżetowym i agencjom płatniczym, a nie, jak uchwalił Sejm, także państwowym osobom prawnym działającym w formie agencji i jednostkom samorządu terytorialnego.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

12 senatorów głosowało za, 61 – przeciw i 6 wstrzymało się od głosu. (Głosowanie nr 5)

Poprawka została odrzucona.

Zatem teraz poprawka trzecia. Zgodnie z nią nieoprocentowane będą pożyczki prefinansowane, udzielane na zadania z zakresu zwalczania bezrobocia państwowym jednostkom budżetowym, samorządom województw oraz agencjom płatniczym, a nie, jak uchwalił Sejm, także państwowym osobom prawnym działającym w formie agencji i jednostkom samorządu terytorialnego.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

77:0, 2 osoby wstrzymały się od głosu. (Głosowanie nr 6)

Poprawka przyjęta.

Poprawka czwarta umożliwia państwowym jednostkom budżetowym i państwowym osobom prawnym, działającym w formie agencji, które otrzymają środki na prefinansowanie, otwarcie rachunku bankowego do obsługi finansowej realizowanego projektu w Narodowym Banku Polskim, a nie, jak uchwalił Sejm, wyłącznie w Banku Gospodarstwa Krajowego.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Jeszcze damy szansę panu senatorowi Balickiemu, ostatnią szansę w tym głosowaniu.

Dziękuję bardzo. Wyświetlamy wyniki.

74 senatorów głosowało za, 2 – przeciw i 4 wstrzymało się od głosu. (Głosowanie nr 7)

Poprawka przyjęta.

W myśl poprawki piątej w przypadku niewpływu środków z budżetu Unii Europejskiej z przyczyn zależnych od jednostki sektora finansów publicznych zwrot pożyczki następuje ze środków własnych tej jednostki.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Dziękuję.

78:0, 2 osoby wstrzymały się od głosu. (**Głosowanie nr 8**)

Poprawka przyjęta.

Poprawka szósta zobowiązuje ministra finansów do uwzględnienia w rozporządzeniu wysokości oprocentowania pożyczek na prefinansowanie.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

77 głosów za, 3 osoby wstrzymały się od głosu.

(**Głosowanie nr 9**)

Poprawka przyjęta.

Poprawka siódma ujednolica terminologię ustawy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Oddano 80 głosów, wszystkie za. (**Głosowanie nr 10**)

Poprawka przyjęta jednogłośnie.

Poprawka ósma uzupełnia jeden z przepisów ustawy o finansach publicznych o wskazanie, iż ustawa budżetowa zawiera także zestawienie programów i projektów realizowanych ze środków pochodzących ze źródeł zagranicznych innych niż budżet Unii Europejskiej.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Mimo różnic partyjnych, na 80 oddanych głosów wszystkie są za. (**Głosowanie nr 11**)

(*Rozmowy na sali*)

W ramach Senatu, Panie Senatorze.

Poprawka ósma przyjęta jednogłośnie.

Poprawka dziewiąta uzupełnia jeden z przepisów ustawy o finansach publicznych o wskazanie, iż ustawa budżetowa zawiera także wykaz wieloletnich limitów zobowiązań i limitów wydatków w kolejnych latach realizacji narodowego planu rozwoju.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Podobnie jak poprzednio, oddano 80 głosów, wszystkie za. (**Głosowanie nr 12**)

Poprawka przyjęta jednogłośnie.

Poprawka dziesiąta uściśla jedną z zasad gospodarki finansowej, określającą dzień, od którego możliwe jest dokonywanie wydatków na współfinansowanie programów i projektów realizowanych ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej i z innych źródeł zagranicznych.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Wynik mówi sam za siebie: 80 głosów za. (**Głosowanie nr 13**)

Czyli poprawka przyjęta jednogłośnie.

Poprawka jedenasta wyłącza obowiązywanie zasady, według której wykorzystanie dotacji niezgodnie z przeznaczeniem wyklucza otrzymanie dotacji przez kolejne trzy lata, w odniesieniu do dotacji przedmiotowych.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

1 senator nie głosował, dlatego że rozmawia z drugim senatorem... 79 głosów za. (**Głosowanie nr 14**)

Poprawka przyjęta.

Poprawka dwunasta dotyczy przepisu określającego obowiązki organu, który udzielił dotacji, w przypadku niedokonania zwrotu dotacji, wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem, w terminie, rozszerzając zakres podmiotowy tego przepisu na innego dysponenta części budżetowej, który udzielił dotacji.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Pożytek z nierozmawiania jest taki, że w tej chwili oddano 80 głosów. I ponownie wszystkie za. (**Głosowanie nr 15**)

Poprawka przyjęta jednogłośnie.

Poprawka trzynasta skreśla przepis, w myśl którego w trakcie roku budżetowego łączna kwota długu jednostki samorządu terytorialnego na koniec kwartału nie może przekraczać 60% planowanych w danym roku budżetowym dochodów tej jednostki.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

23:57. (**Głosowanie nr 16**)

Poprawka została odrzucona.

Wobec tego teraz poprawka czternasta, która ma charakter doprecyzowujący.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Ujawnił nam się kolejny senator.

Oddano 81 głosów, wszystkie za. (**Głosowanie nr 17**)

Poprawka przyjęta.

Poprawka piętnasta zmierza do tego, aby przepisy regulujące sposób rozliczenia dotacji z budżetu państwa były stosowane do dotacji udzie-

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

lonych z budżetu jednostki samorządu terytorialnego.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

A kto w ogóle nie jest...

Dziękuję.

76 głosów za, 5 osób wstrzymało się od głosu.

(Głosowanie nr 18)

Poprawka przyjęta.

Poprawka szesnasta uzupełnia jeden z przepisów ustawy o finansach publicznych o wskazanie, iż zasadami rozliczania określonymi dla dotacji z budżetu państwa objęte jest także wydatkowanie środków pochodzących ze źródeł zagranicznych innych niż budżet Unii Europejskiej.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

80 głosów za, 1 osoba wstrzymała się od głosu.

(Głosowanie nr 19)

Poprawka przyjęta.

Poprawka siedemnasta usuwa niepotrzebną zmianę przepisu art. 138 ust. 1 pkt 18 ustawy o finansach publicznych.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Oddano 81 głosów. Wszystkie głosy za. **(Głosowanie nr 20)**

Jednogłośnie przyjęta.

Poprawki osiemnasta i dwudziesta dodają do nowelizacji przepis przejściowy, określający właściwość organów w sprawach dotyczących zwrotu dotacji.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

81 głosów za. **(Głosowanie nr 21)**

Jednogłośnie.

Poprawka dziewiętnasta dodaje do nowelizacji przepis przejściowy zachowujący czasowo w mocy przepisy dotychczasowego rozporządzenia ministra finansów w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów i wydatków oraz przychodów i rozchodów.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Dziękuję.

Oddano 81 głosów, wszystkie za. **(Głosowanie nr 22)**

Jednogłośnie.

Wobec tego przystępujemy do głosowania nad przyjęciem uchwały w sprawie ustawy w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

77 głosów za, 3 – przeciw, 1 senator wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 23)**

Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz ustawy o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.

Powracamy do rozpatrzenia punktu szóstego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o wyrobach budowlanych.

Przypominam, że debata nad tą ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam, że Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury przedstawiły jednoznaczne projekty uchwał, w których wnoszą o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Poprawka pierwsza ma na celu usunięcie zbędnego odesłania.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

78 głosów za, 1 senator wstrzymał się od głosu.

(Głosowanie nr 24)

Poprawka została przyjęta.

Teraz głosujemy łącznie nad poprawkami drugą, trzecią i czwartą. Mają one charakter uściślający.

Kto włączy maszynę? Już jest. Dziękuję.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyniki widzimy już na tablicy.

80 głosów za. **(Głosowanie nr 25)**

Czyli wszyscy poparli poprawki.

Poprawka piąta zmierza do wyraźnego wskazania, że przedmiotem decyzji nakazującej wycofanie z obrotu wyrobu budowlanego albo jego określonej partii – chodzi o partię wyrobów budowlanych oczywiście – oraz decyzji zakazującej obrotu określoną partią wyrobu budowlanego jest wyrób budowlany, a nie jego producent.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

73 głosy za, 4 senatorów wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 26)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka szósta doprecyzowuje zawarty w ustawie przepis przejściowy, utrzymujący czasowo w mocy dotychczasowe przepisy wykonawcze.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Dziękuję.

76 głosów za, 4 senatorów wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 27**)

Poprawka została przyjęta.

Przystępujemy do głosowania nad przyjęciem uchwały w sprawie ustawy w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał się od głosu?

Dziękuję.

78 głosów za, 3 senatorów wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 28**)

Stwierdzam wobec tego, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o wyrobach budowlanych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu siódmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane.

W przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury, która odniosła się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

Proszę pana senatora Sergiusza Plewę, aby zechciał nas zapoznać z wynikami pracy komisji.

Senator Sergiusz Plewa:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie i Panowie Senatorowie!

Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury w dniu wczorajszym odbyła posiedzenie, na którym rozpatrzyła dodatkowe wnioski i dzisiaj rekomenduje Wysokiej Izbie przyjęcie poprawek: pierwszej, drugiej, trzeciej, czwartej, ósmej, jedenastej, dwunastej, trzynastej i czternastej.

Panie Marszałku, w związku z tym, że poprawki te nie budziły żadnych wątpliwości, proponuję przegłosować je łącznie. Dziękuję.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Pan senator Zbigniew Romaszewski w tej sprawie, tak?

Senator Zbigniew Romaszewski:

Panie Marszałku, ja proponuję, żeby poprawkę drugą poprawił zwyczajnie korektor i żeby w tej sprawie Senat nie głosował.

(Senator Teresa Liszcz: Bo się ośmieszymy.)

Mamy poprawiać błędy ortograficzne? Na miłość boską!

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Do tego błędu doszło w tym Sejmie? (*Wesołość na sali*)

(Senator Zbigniew Romaszewski: A jeśli przegramy głosowanie, to zostanie „bierzni”? Przez „rz”?)

Rozumiem, że pan senator nie protestuje przeciwko głosowaniu łącznemu, o co wnosil pan senator Plewa? Utopimy ten błąd w masie innych. Dobrze.

Chciałbym prosić o opinię Biuro Legislacyjne. Czy możemy to przegłosować łącznie?

Możemy – tak mi podpowiada Biuro Legislacyjne, które jest tu reprezentowane.

Pan senator Mieczysław Janowski wycofał swoje wnioski. Czy ktoś z państwa chce je podtrzymać? Nie.

W trakcie dyskusji wnioski zgłosili senator Mieczysław Janowski oraz senator Plewa i mogą teraz zabrać głos.

Pan senator Janowski?

(Senator Mieczysław Janowski: Dziękuję.)

A pan senator Sergiusz Plewa?

(Senator Sergiusz Plewa: Dziękuję.)

Też nie. Dziękuję bardzo.

Trwa rozmowa między sekretarzem a biurem. Momencik...

Jest pytanie do pana senatora sprawozdawcy Sergiusza Plewy, które to poprawki mamy przegłosować łącznie.

(Senator Sergiusz Plewa: Pierwszą, drugą, trzecią, czwartą, ósmą, jedenastą, dwunastą, trzynastą i czternastą.)

Dziękuję.

Przystępujemy zatem do łącznego głosowania nad poprawkami: pierwszą, drugą, trzecią, czwartą, ósmą, jedenastą, dwunastą, trzynastą i czternastą.

Ścisły umysł inżyniera Lewickiego uratował nas przed błędem.

Kto z państwa jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę o wyniki.

79 głosów za, 1 senator wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 29**)

Poprawki: pierwsza, druga, trzecia, czwarta, ósma, jedenasta, dwunasta, trzynasta i czternasta, zostały przyjęte.

Poprawka szósta ma charakter doprecyzowujący.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Niech pan senator Plewa się opowie, czy jest za, czy przeciw, czy się wstrzymał od głosu, bo jak na razie...

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

(Senator Sergiusz Plewa: Przepraszam.)

Tu nie chodzi o konwenanse, o przepraszanie, tylko o to, czy jest pan za, przeciw, czy się wstrzymał. Niech pan powie: za czy przeciw?

(Senator Sergiusz Plewa: Przeciw.)

Przeciw. Jak przeciw to przeciw. (Wesołość na sali) Dziękuję bardzo.

Możemy wyświetlić wyniki.

41 głosów za, 38 – przeciw, 1 senator wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 30**)

Poprawka doprecyzowująca uzyskała poparcie większości.

Poprawka siódma wprowadza rozróżnienie stawek opłat legalizacyjnych w ten sposób, że w przypadku rozbudowy istniejącego jednorodzinnego domku mieszkalnego stawka opłaty będzie podlegała dwudziestokrotnemu, a nie pięćdziesięciokrotnemu podwyższeniu.

Kto z państwa jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

56 głosów za, 19 – przeciw, 5 senatorów wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 31**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dziesiąta obniża wysokość stawki opłaty, na podstawie której wymierza się karę, o której mowa w ustawie, z 500 zł do 200 zł.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Proszę o wyświetlenie wyników.

30 głosów za, 43 – przeciw, 6 senatorów wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 32**)

Stwierdzam, że poprawka została odrzucona.

Wobec tego będziemy głosowali nad przyjęciem uchwały w sprawie ustawy w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek, które rekomendował nam senator Sergiusz Plewa.

Proszę bardzo, kto z państwa jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję bardzo.

78 głosów za, 2 senatorów wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 33**)

Stwierdzam wobec tego, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane.

Powracamy do rozpatrzenia punktu ósmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Komisja Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego przedstawiła projekt uchwały, w którym wnosi o przyjęcie przez Wysoki Senat tej ustawy bez poprawek – nad tym właśnie wnioskiem będziemy za chwilę głosowali.

Kto z państwa jest za przyjęciem tego wniosku?

Kto jest przeciwny?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

70 głosów za, 8 senatorów wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 34**)

Stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej.

Powracamy do rozpatrzenia punktu dziewiątego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw.

W przerwie w obradach pod przewodnictwem senatora Pietrzaka obradowała komisja, która przygotowała sprawozdanie w tej sprawie. O szczegółach powie nam pan senator sprawozdawca Wiesław Pietrzak.

Senator Wiesław Pietrzak:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Komisja rozpatrzyła zestawienie wniosków i rekomenduje Wysokiej Izbie wszystkie wnioski zawarte w druku nr 637Z, przy czym poprawka szesnasta została wycofana przez autora, poprawka dziewiąta została zmodyfikowana przez komisję, a poprawka siedemnasta przez jej autora.

W związku z tym, że pozostałe poprawki nie budziły żadnych zastrzeżeń komisji – ani podczas pierwszego posiedzenia, ani podczas drugiego posiedzenia – nie było też zastrzeżeń ze strony Biura Legislacyjnego i rządu, stawiam wniosek o głosowanie łączne nad wszystkimi tymi poprawkami, z wyjątkiem poprawek dziewiątej i siedemnastej. Nad tymi poprawkami trzeba głosować oddzielnie, ponieważ zostały one zmodyfikowane i chciałbym, żeby każdy miał prawo zagłosować indywidualnie.

(Głos z sali: A szesnasta?)

Szesnasta została wycofana.

(Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski: Proszę zatem wymienić poprawki, nad którymi będziemy głosowali łącznie. Wyraźnie, enumeratywnie.)

Są to poprawki: pierwsza, druga, trzecia, czwarta, piąta, szósta, siódma, ósma, dziesiąta, jedenasta, dwunasta, trzynasta, czternasta, piętnasta, osiemnasta, dziewiętnasta, dwudziesta, dwudziesta pierwsza, dwudziesta druga, dwudziesta trzecia, dwudziesta czwarta, dwudziesta piąta, dwudziesta szósta, dwudziesta

(senator W. Pietrzak)

siódma, dwudziesta ósma, dwudziesta dziewiąta, trzydziesta, trzydziesta pierwsza i trzydziesta druga. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Ryszard Jarzembowski:**

Ponieważ liczył pan tak szybko, jak żołnierze na apelu porannym w czasie odliczania, pozwolę sobie powtórzyć, żeby się upewnić, czy dobrze zapisałem: pierwsza, druga, trzecia, czwarta, piąta, szósta, siódma, ósma...

(Senator Wiesław Pietrzak: Do ósmej, tak.)

Potem: dziesiąta...

(Senator Wiesław Pietrzak: Tak.)

...jedenasta, dwunasta, trzynasta, czternasta, piętnasta, szesnasta...

(Senator Wiesław Pietrzak: Nie. Szesnasta nie.)

Czyli dalej: piętnasta, osiemnasta, dziewiętnasta, dwudziesta, dwudziesta pierwsza, dwudziesta druga, dwudziesta trzecia, dwudziesta czwarta, dwudziesta piąta, dwudziesta szósta, dwudziesta siódma, dwudziesta ósma, dwudziesta dziewiąta, trzydziesta, trzydziesta pierwsza i trzydziesta druga.

Odliczyliśmy cały pułk, Panie Pułkowniku. (Wesołość na sali)

(Senator Wiesław Pietrzak: Dziękuję.)

Dziękuję bardzo.

Przystępujemy przeto do łącznego głosowania.

Aha, przepraszam, jeszcze muszę uzupełnić procedury.

Informuję, że senator Wiesław Pietrzak wycofał swój wniosek, czyli poprawkę szesnastą według zestawienia wniosków.

Czy ktoś z państwa chciałby ten wniosek podtrzymać? Nie? Dziękuję.

A zatem wniosek został wycofany.

Teraz głosujemy łącznie nad poprawkami, które...

Jeszcze raz powtórzyć?

(Głosy z sali: Nie, nie. Znamy na pamięć.)

Dobrze.

Kto z państwa jest za przyjęciem tych właśnie poprawek w łącznym głosowaniu?

Kto jest przeciw?

A kto się wstrzymał od głosu?

Dobrze. Proszę o wyświetlenie wyników.

76 głosów za, 2 senatorów wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 35)**

Oznacza to, że poprawki: pierwsza, druga, trzecia, czwarta, piąta, szósta, siódma, ósma, dziesiąta, jedenasta, dwunasta, trzynasta, czternasta, piętnasta, osiemnasta, dziewiętnasta, dwudziesta, dwudziesta pierwsza, dwudziesta druga, dwudziesta trzecia, dwudziesta czwarta, dwudziesta piąta, dwudziesta szósta, dwudziesta siódma, dwudziesta ósma, dwudziesta dziewiąta, trzydziesta, trzydziesta pierwsza i trzydziesta druga – przepraszam, że znów je wymie-

niam, ale to ze względu na protokół – zostały przyjęte.

Głosujemy zatem nad tymi, które nam pozostały.

Poprawka dziewiąta zmienia zasady obliczania ryczału remontowego.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

70 głosów za, 1 – przeciw, 8 senatorów wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 36)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka siedemnasta obniża takse notarialną oraz wysokość wpisu stałego od wniosku o założenie i o wpis do księgi wieczystej od umów sprzedaży lokali mieszkalnych nabywanych od agencji.

Kto z państwa jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

73 głosy za, 5 senatorów wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 37)**

Poprawka została przyjęta.

Wobec tego możemy przystąpić do głosowania nad przyjęciem uchwały w sprawie ustawy w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto z państwa jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

76 głosów za, 1 – przeciw, 2 senatorów wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 38)**

Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu drugiego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o dopłatach do oprocentowania niektórych kredytów bankowych.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została już zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek – będziemy głosowali właśnie nad tym wnioskiem.

Kto z państwa jest za przyjęciem tego wniosku komisji?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

79 senatorów jednogłośnie za. **(Głosowanie nr 39)**

Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o dopłatach do oprocentowania niektórych kredytów bankowych.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Otworzyło nam to drogę powrotu do kolejnego punktu.

Powracamy do rozpatrzenia punktu jedenastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich.

Debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek – nad takim właśnie projektem uchwały będziemy głosowali.

Kto z państwa jest za przyjęciem wniosku komisji?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

Wniosek ten ma 77 zwolenników i 2 przeciwników. **(Głosowanie nr 40)**

Stwierdzam zatem, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich.

Powracamy do rozpatrzenia punktu dwunastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw.

W przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, które ustosunkowały się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przedstawiły wspólne sprawozdanie w tej sprawie.

O szczegółach powie pan senator Gerard Czaja, sprawozdawca połączonych komisji.

Proszę bardzo.

Senator Gerard Czaja:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Wysoka Izbo, wczoraj odbyło się wspólne posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, na którym to wspólnym posiedzeniu podjęto decyzję o tym, aby przyjąć rozwiązania zawarte w poprawkach: siódmej, dziewiątej i dziesiątej. Szczególnie poprawki, które złożył pan senator Jurgiel, były, że tak powiem, wnioskami wykraczającymi poza materię, i stąd taka wspólna decyzja komisji. Dziękuję uprzejmie za uwagę.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

Czy chce zabrać głos pan senator Krzysztof Jurgiel?

(Senator Krzysztof Jurgiel: Dziękuję.)

A pan senator Władysław Mańkut?

(Senator Władysław Mańkut: Dziękuję.)

Dziękuję.

Przystępujemy do głosowania.

Poprawka pierwsza wprowadzałaby nową regulację określającą zasady odpowiedzialności za przestępstwo popełnione w warunkach recydywy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyświetlamy wyniki.

Trzeba głosować bez względu na przynależność partyjną, a 1 senator nie głosował.

Proszę o wyświetlenie wyników.

8 senatorów głosowało za, 63 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 41).**

Mówiąc, że poprawka „wprowadzałaby”, słusznie się ubezpieczyłem, gdyż nic nie wprowadza. Została odrzucona.

Poprawka druga nakazuje w ogólny sposób, do sprawców określonych w tym przepisie, stosować wszystkie przepisy dotyczące recydywistów wielokrotnych.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

5 senatorów głosowało za, 70 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 42)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka trzecia, rozszerzając nowelizację zawartą w uchwalonej ustawie, wprowadza istotne zaostrzenie kar za akt terroryzmu, polegający na przejściu kontroli nad statkiem wodnym lub powietrznym.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

11 senatorów głosowało za, 68 – przeciw. **(Głosowanie nr 43)**

Poprawka została odrzucona.

Czwarta poprawka, rozszerzając nowelizację zawartą w uchwalonej ustawie, wprowadza istotne zaostrzenie kar za występki polegający na umieszczeniu na statku wodnym lub powietrznym urządzenia lub substancji zagrażających bezpieczeństwu osób lub mieniu w znacznych rozmiarach.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

9 senatorów głosowało za, 69 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 44)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka piąta, rozszerzając nowelizację zawartą w uchwalonej ustawie, stanowi, że prze-

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

stępstwo wzięcia zakładnika staje się zbrodnią oraz wprowadza istotne zaostrzenie groźby za nie kary.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

8 senatorów głosowało za, 69 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 45)**

Poprawka została odrzucona.

Szоста poprawka, rozszerzając nowelizację zawartą w uchwalonej ustawie, rozciąga zakres czynów karalnych określanych mianem handlu żywym towarem na każdy pojedynczy czyn polegający na kupnie lub sprzedaży człowieka oraz wprowadza karalność przygotowania do tego przestępstwa.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

7 senatorów głosowało za, 68 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 46)**

Poprawka szosta również odrzucona.

Celem poprawki siódmej jest doprecyzowanie przepisów określających zasady ponoszenia odpowiedzialności za zakładanie lub za kierowanie zorganizowaną grupą albo związkiem, mającymi na celu popełnienie przestępstwa.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję bardzo.

77 senatorów głosowało za, 1 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 47)**

Sugestia pana senatora Bargieła, że warto zakładać, jest nieprawdziwa, bo poprawka została przyjęta.

Poprawka dziewiąta ma charakter redakcyjny.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

79 senatorów głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 48)**

Poprawka została przyjęta.

Podobny charakter, redakcyjny, ma poprawka dziesiąta.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

79 senatorów głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 49)**

Poprawka została przyjęta.

W tej sytuacji przystępujemy do głosowania nad całością uchwały wraz ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

78 senatorów głosowało za, 1 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 50)**

Upoważnia mnie to do stwierdzenia, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu trzynastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

W przerwie w obradach Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych oraz Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej ustosunkowały się do zgłoszonych w toku debaty wniosków i przygotowały wspólne sprawozdanie.

Poznamy je za pośrednictwem senatora Bogusława Mąsiora, sprawozdawcy połączonych komisji.

Senator Bogusław Mąsior:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Połączone komisje, Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych, rekomendują Senatowi przyjęcie uchwały z poprawkami od pierwszej do szóstej. Zawarte jest to w druku nr 643Z.

Mam propozycję i prośbę, Panie Marszałku, o głosowanie łączne nad tymi poprawkami, ponieważ wszystkie zostały poparte przez obie komisje.

(Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski: O które dokładnie poprawki chodzi?)

Chodzi o poprawki: pierwszą, drugą, trzecią, czwartą, piątą, szóstą, czyli o wszystkie.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Rozumiem. Dziękuję.

Czy pan senator Zbigniew Kulak chce – bo jeszcze może – zabrać głos?

(Senator Zbigniew Kulak: Dziękuję.)

Dziękuję. Jeszcze może, ale już nie chce.

Czy ktoś chce się sprzeciwić łącznemu głosowaniu i czy Biuro Legislacyjne nie wnosi tutaj uwag?

(Rozmowy na sali)

Biuro uwag nie wnosi. Dobrze. Nikt też się nie sprzeciwia. Tych, co się sprzeciwiali, już nie ma w Senacie – z jednym wyjątkiem.

Zatem przystępujemy do łącznego głosowania nad przedstawionymi poprawkami.

Głosujemy łącznie nad poprawkami: pierwszą, drugą, trzecią, czwartą, piątą i szóstą.

Kto jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest temu przeciwny?

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

76 senatorów głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 51)**

Poprawki przyjęte.

Wobec tego głosujemy nad całością uchwały wraz z przyjętymi poprawkami.

Kto z państwa jest za przyjęciem uchwały w całości wraz z przyjętymi poprawkami?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

77 senatorów głosowało za, 1 – przeciw. **(Głosowanie nr 52).**

Stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Powracamy do rozpatrzenia punktu czternastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania.

Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o wprowadzenie poprawki do ustawy; poprawka ta ma na celu doprecyzowanie odesłania.

Projekt ten będzie poddany pod głosowanie.

Kto z państwa jest za przyjęciem przedstawionego projektu uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Jednogłośnie – 82 senatorów głosowało za. **(Głosowanie nr 53)**

W tej sytuacji stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny.

Powracamy do rozpatrzenia punktu piętnastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o czasie pracy kierowców.

W przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, które ustosunkowały się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowały wspólne sprawozdanie w tej sprawie.

Pan senator Władysław Mańkut za chwilę nam powie, w jaki sposób rozpatrzono przyjęte wnioski.

Proszę bardzo, sprawozdawca, pan senator Władysław Mańkut.

Senator Władysław Mańkut:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisja Skarbu Państwa i Infrastruktury odbyły wspólne posiedzenie, na którym przyjęły sprawozdanie, zawarte w druku nr 641Z. Wnoszą do Wysokiej Izby o przyjęcie poprawek: pierwszej, drugiej, trzeciej, czwartej, piątej, szóstej, siódmej i ósmej.

Pragnę również poinformować Wysoką Izbę, że poprawki nie są z sobą w sprzeczności, w związku z czym wnoszę o ich łączne przegłosowanie.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję bardzo.

Biuro Legislacyjne nie jest przeciw. Dobrze.

Państwo Senatorowie, czy ktoś jest przeciw?

Pan senator Wielowieyski jest przeciw.

Głosujemy zatem po kolei.

Głos może jeszcze zabrać pan senator Bogusław Mąsior.

(Głos z sali: Ale ty nie jesteś przeciw.)

Senator Bogusław Mąsior:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie! Proszę o przyjęcie poprawek, które zgłosiłem i które poparły połączone komisje.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

Władysław Mańkut może jeszcze zabrać głos.

(Senator Władysław Mańkut: Dziękuję.)

Dziękuję.

Kazimierz Drożdż może jeszcze zabrać głos.

(Senator Kazimierz Drożdż: Dziękuję.)

I jeszcze raz Bogusław Mąsior.

(Senator Bogusław Mąsior: Dziękuję.)

Dziękuję.

(Senator Andrzej Wielowieyski: Chcę tylko jeszcze zadać jedno pytanie, Panie Marszałku.)

Proszę uprzejmie, proszę uprzejmie.

Senator Andrzej Wielowieyski:

Panie Marszałku, wniosłem tutaj o rozdzielną głosowanie przede wszystkim z uwagi na wyłączenie poprawki drugiej oraz trzeciej, które, moim zdaniem, nie powinny być przyjęte.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Dziękuję.

Wola jednego senatora, który jest przeciw, nie wymaga nawet przedstawiania argumentacji.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Głosujemy po kolei.

Poprawka pierwsza ma na celu przywołanie prawidłowego tytułu umowy międzynarodowej, o której mowa w ustawie.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Chciałem powiedzieć, że jednogłośnie, ale niestety, jedna pani senator pomyliła się.

78 senatorów głosowało za, 1 nie głosował.

(Głosowanie nr 54)

Poprawka została przyjęta.

Poprawki druga i trzecia zmierzają do uznania czasu, w którym kierowca pozostaje na stanowisku pracy w gotowości do wykonywania pracy, w szczególności podczas oczekiwania na załadunek i rozładunek, jako czasu dyżuru, a nie czasu pracy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

64 senatorów głosowało za, 10 – przeciw, 8 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 55)**

Poprawki zostały przyjęte.

Czwarta poprawka uchyla przepis, zgodnie z którym okres pozostawiania do dyspozycji i przewidywany czas jego trwania powinny być znane kierowcy przed wyjazdem lub przed ich rozpoczęciem.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

75 senatorów głosowało za, 3 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 56)**

Poprawka została przyjęta.

Piąta poprawka ma charakter uściślający.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

76 senatorów głosowało za, 1 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu i 1 nie oddał głosu w ogóle. **(Głosowanie nr 57)**

Szósta poprawka uściśla przepis dotyczący czasu pracy kierowcy w godzinach...

(Poruszenie na sali)

Witamy Brukselę, witamy. (Oklaski)

(Głos z sali: Strasburg.)

Strasburg.

(Głos z sali: Też mi różnica.)

Co to za różnica, Pani Senator?

(Wesołość na sali)

(Rozmowy na sali)

Poczekajmy. Niech państwo uregulują oddech.

Poprawka szósta uściśla przepis dotyczący czasu pracy kierowcy w godzinach nadliczbo-

wych, stanowiąc, że pracą w godzinach nadliczbowych jest praca wykonywana ponad obowiązujące pracownika normy czasu pracy oraz praca wykonywana ponad przedłużony dobowy wymiar czasu pracy.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

84 senatorów głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 58)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawki siódma i ósma zmierzają do tego, aby przesądzić, że celem ustawodawcy krajowego nie jest zawężenie zakresu stosowania norm wynikających z rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie harmonizacji niektórych przepisów społecznych odnoszących się do transportu kolejowego.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

85 senatorów głosowało za. **(Głosowanie nr 59)**

Poprawki przyjęte jednogłośnie.

Wobec tego przystępujemy do głosowania nad całością uchwały wraz ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto z państwa jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

83 senatorów głosowało za, 12 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 60)**

Pozwala mi to stwierdzić, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o czasie pracy kierowców.

Powracamy do rozpatrzenia punktu szesnastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia oraz o zmianie ustawy o zmianie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych oraz o zmianie niektórych ustaw.

W przerwie w obradach odbyło się wspólne posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia, które ustosunkowały się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowały wspólne sprawozdanie. Za chwilę przedstawi je pan senator Zbigniew Kulak, sprawozdawca komisji.

Proszę bardzo.

Senator Zbigniew Kulak:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Połączone komisje, Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia oraz Komisja Spraw Zagranicznych

(senator Z. Kulak)

i Integracji Europejskiej, zebrały się wczoraj, żeby rozpatrzyć jeden wniosek, o odrzucenie ustawy, który padł z tej trybuny z ust pana senatora Szafranca.

Zdecydowaną większością głosów połączone komisje proponują odrzucenie tego wniosku. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Pan senator Szafraniec może zabrać głos.

(Senator Jan Szafraniec: Dziękuję.)

I pan senator Wojciech Pawłowski.

(Senator Wojciech Pawłowski: Dziękuję.)

Dziękuję.

Przystępujemy do głosowania.

Przypomnę, że pan senator Jan Szafraniec przedstawił wniosek o odrzucenie ustawy, natomiast Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia oraz Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej – wnioski o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Oczywiście w pierwszej kolejności głosujemy nad wnioskiem o odrzucenie ustawy w całości.

Kto z państwa jest za przyjęciem tego wniosku?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

9 senatorów głosowało za, 62 – przeciw, 12 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 61)**

Wniosek został odrzucony.

(Głos z sali: Jeszcze jedna poprawka.)

Właśnie. Poprawka dotyczy określenia przedmiotu zamówienia przy umowach o udzielanie świadczeń zdrowotnych. Ma na celu prawidłowe określenie wyrazów, jakie mają towarzyszyć wskazaniu znaku towarowego, a także patentu lub pochodzenia przy opisywaniu przedmiotów zamówienia.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

77 senatorów głosowało za, 1 – przeciw, 7 wstrzymało się od głosu.

Stwierdzam, że poprawka została przyjęta.

I teraz głosujemy nad całością wraz...

(Rozmowy na sali)

A więc głosujemy w takim razie nad przyjęciem uchwały w sprawie ustawy o powszechnym ubezpieczeniu...

(Rozmowy na sali)

Dobrze, o jedno głosowanie mniej.

Stwierdzam wobec wyników głosowania... Proszę bardzo o wyświetlenie tego wyniku... Niestety, wynik został skasowany, czyli musimy ponownie głosowanie.

(Głosy z sali: Jest.)

Jest?

(Głos z sali: Jest, ale tam.)

Aha, bo ja tutaj nie mam. Dobrze.

W takim razie jeszcze raz podaję wyniki głosowania: 77 senatorów głosowało za, 1 – przeciw, 7 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 62)**

Stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia oraz o zmianie ustawy o zmianie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji...

(Poruszenie na sali)

(Senator Zbigniew Kulak: Przepraszam, przepraszam!)

(Głos z sali: Musimy głosować.)

Senator Zbigniew Kulak:

Mam jednak wrażenie, że pomyliliśmy się. Głosowaliśmy nad poprawką, którą przyjęliśmy. Ale teraz trzeba jeszcze głosować nad uchwałą.

Wicemarszałek Ryszard Jarzembowski:

Według Biura Legislacyjnego, jeżeli jest tylko jedna poprawka, to nie ma takiej potrzeby, ale...

(Rozmowy na sali)

(Głos z sali: Nie ma potrzeby.)

(Głos z sali: Ale dlaczego nie nad całością?)

(Głos z sali: Potrzeba, potrzeba.)

(Rozmowy na sali)

Dobrze. Biuro Legislacyjne potrzebuje dwóch minut na wyjaśnienie tej kwestii.

(Głos z sali: Pięć minut.)

Tutaj są jakieś różnice zdań między legislatorami. Nie chciałbym, żebyśmy popełnili błędy, skoro możemy tego uniknąć. Mamy jeszcze bardzo dużo czasu.

(Rozmowy na sali)

Trwa narada na najwyższym szczeblu legislacyjnym i zaraz się dowiemy... Byłem skłonny głosować nad całością, ale pani legislator mnie powstrzymała.

(Głos z sali: Może wychodzi z założenia, że skoro głosowaliśmy nad wnioskiem o odrzucenie ustawy i nie przyjęliśmy go, to znaczy, że już siłą rzeczy jesteśmy za ustawą. Może to jest ten figiel.)

(Głos z sali: Jakby ustawa przez odrzucenie odrzucenia została przyjęta...)

(Rozmowy na sali)

Wątpliwości nie zostały do końca rozwiane, bo wiadomo, że gdy jest dwóch prawników, to opinie mogą być nawet trzy. Proponuję więc, żebyśmy dla spokoju ducha przegłosowali uchwałę w sprawie ustawy w całości, wraz z przyjętą poprawką, tak jak to miało być pierwotnie.

Przystępujemy do głosowania.

(wicemarszałek R. Jarzembowski)

Kto z państwa jest za przyjęciem uchwały w sprawie ustawy w całości, z poprawką przyjętą przed chwilą?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

63 głosy za, 8 – przeciw, 5 osób wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 63)**

W tej sytuacji definitywnie stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia oraz o zmianie ustawy o zmianie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych oraz o zmianie niektórych ustaw.

Mężczyznę poznaje się po tym, jak kończy. Oddaję przewodnictwo obrad w najgodniejsze ręce.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Jolanta Danielak)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Powracamy do rozpatrzenia punktu siedemnastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o usługach detektywistycznych.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego oraz Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, które ustosunkowały się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowały wspólne sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam, że dyskusja nad rozpatrywaną ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie z art. 52 ust. 6 Regulaminu Senatu, mogą zabrać głos jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę sprawozdawcę Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego oraz Komisji Ustawodawstwa i Praworządności senatora Józefa Dziemdziałę o zabranie głosu i przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Józef Dziemdział:

Szanowna Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Chciałbym przedłożyć sprawozdanie połączonych komisji, Komisji Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego, z pracy nad ustawą o usługach detektywistycznych, zawarte w druku senackim nr 634Z.

Na piętnaście poprawek zgłoszonych przez jedną i drugą komisję, połączone komisje poparły – powiedziałbym, że prawie jednogłośnie – trzynaście z nich. Nie została poparta poprawka druga,

dlatego że pierwsza w całości wyczerpuje tę samą problematykę. Nie została również poparta poprawka dziesiąta, ponieważ konsumuje jej treść poprawka dziewiąta, która jest jednak poprawniej zredagowana.

Mówię o tym dlatego, że chciałbym zgłosić wnioski o głosowanie łączne nad poprawkami: pierwszą, trzecią, czwartą, piątą, szóstą, siódmą, ósmą, dziewiątą, jedenastą, dwunastą, trzynastą, czternastą i piętnastą. Poprawki te zostały jednogłośnie poparte przez członków obu komisji. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Czy sprawozdawca Komisji Ustawodawstwa i Praworządności, pani senator Teresa Liszcz, chce jeszcze zabrać głos?

(Senator Teresa Liszcz: Nie, dziękuję.)

Dziękuję.

Przystępujemy zatem do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o usługach detektywistycznych.

Czy jest sprzeciw wobec propozycji łącznego głosowania nad wymienionymi poprawkami? Nie ma.

Rozumiem więc, że nad poprawkami od trzeciej do ósmej oraz od jedenastej do piętnastej będziemy głosować łącznie.

Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty komisje przedstawiły wnioski o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Informuję, że zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu za chwilę zostaną przeprowadzone kolejne głosowania nad przedstawionymi poprawkami, według kolejności przepisów ustawy.

Przystępujemy do głosowania.

Poprawka pierwsza zmierza do sformułowania podmiotowego wyłączenia z zakresu ustawy przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą polegającą na uzyskiwaniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji, jeżeli pochodzą one wyłącznie ze zbiorów danych ogólnie dostępnych.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 82 obecnych senatorów 81 głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 64)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że poprawka uzyskała akceptację Izby.

Przechodzimy do łącznego głosowania nad poprawkami od trzeciej do ósmej oraz od jedenastej do piętnastej.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

(wicemarszałek J. Danielak)

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 83 obecnych senatorów 82 głosowało za, 1 senator nie głosował. **(Głosowanie nr 65)**

Poprawki uzyskały akceptację Izby.

Poprawka dziewiąta zmierza do tego, aby art. 18 ust. 1 pkt 6, w brzmieniu nadanym mu przez ustawę, nie stanowił o konieczności wskazania we wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych adresu zameldowania na pobyt stały i czasowy osób uprawnionych do reprezentowania przedsiębiorcy oraz pełnomocnika ustanowionego do kierowania działalnością określoną w zezwoleniu, lecz – jak stanowią inne przepisy ustawy – miejsca zamieszkania i adresu tych osób.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników.

Na 83 obecnych senatorów wszyscy byli za.

(Głosowanie nr 66)

Poprawka została przyjęta jednogłośnie.

Przystępujemy do głosowania nad przyjęciem uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o usługach detektywistycznych w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem uchwały?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 83 obecnych senatorów 83 było za. **(Głosowanie nr 67)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o usługach detektywistycznych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu osiemnastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, które ustosunkowały się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowały wspólne sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam, że dyskusja nad rozpatrywaną ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie z art. 52 ust. 6 Regulaminu Senatu, mogą zabrać głos jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę sprawozdawcę Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej, panią senator Aleksandrę Koszadę, o za-

branie głosu i przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków.

Bardzo proszę.

Senator Aleksandra Koszada:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie!

Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisja Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej na posiedzeniu w dniu 1 kwietnia 2004 r. rozpatrzyły wnioski zgłoszone podczas debaty w dniu 31 marca 2004 r. nad ustawą o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych.

Wysoka Izbo, połączone komisje rekomendują przyjęcie wszystkich poprawek zawartych w druku nr 635Z, z wyjątkiem poprawki drugiej. Jednocześnie wnoszę o łączne głosowanie nad poprawkami od trzeciej do piętnastej. Są to poprawki legislacyjno-techniczno-doprecyzowujące, przyjęte jednomyślnie przez połączone komisje. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo, Pani Senator.

Czy senator wnioskodawca lub drugi senator sprawozdawca chcą jeszcze zabrać głos? Nie.

W związku z przedstawionym wnioskiem o łączne głosowanie, zwracam się do państwa senatorów z pytaniem, czy ktoś jest przeciw. Nie ma sprzeciwu.

Tym samym przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych.

Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty komisje oraz senator wnioskodawca przedstawili wnioski o wprowadzenie poprawek do ustawy. Informuję, że zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu za chwilę zostaną przeprowadzone kolejne głosowania nad przedstawionymi poprawkami, według kolejności przepisów ustawy.

Poprawka pierwsza zmierza do sformułowania zasady, w myśl której przy zameldowaniu na pobyt stały lub czasowy trwający ponad dwa miesiące należy przedstawić potwierdzenie pobytu w lokalu osoby zgłaszającej pobyt stały lub czasowy trwający ponad dwa miesiące, dokonane przez właściciela lub inny podmiot dysponujący tytułem prawnym do lokalu, oraz do wglądu dokument potwierdzający tytuł prawny do lokalu tego podmiotu.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników.

Stwierdzam, że na 82 obecnych senatorów 81 głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 68)**

(wicemarszałek J. Danielak)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka druga... Przepraszam bardzo. Przechodzimy do łącznego głosowania nad poprawkami: trzecią, czwartą, piątą, szóstą, siódmą, ósmą, dziewiątą, dziesiątą, jedenastą, dwunastą, trzynastą, czternastą i piętnastą.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Stwierdzam, że na 82 obecnych senatorów 82 było za. **(Głosowanie nr 69)**

Poprawki zostały przyjęte.

Przystępujemy do głosowania nad przyjęciem uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Stwierdzam, że na 81 obecnych senatorów 81 było jednomyślnie za. **(Głosowanie nr 70)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych.

Powracamy do rozpatrzenia punktu dwiętnastego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam, że Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia oraz Komisja Gospodarki i Finansów Publicznych przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Projekty te zostaną za chwilę poddane pod głosowanie.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisje projektem uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 82 obecnych senatorów 80 głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 71)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmia-

nie ustawy o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców.

Powracamy do rozpatrzenia punktu dwudziestego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencji o Europolu), sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam, że Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisja Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Projekty te zostaną za chwilę poddane pod głosowanie.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisje projektem uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencji o Europolu), sporządzonej w Brukseli 26 lipca 1995 r.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 83 obecnych senatorów 79 głosowało za, 3 – przeciw, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 72)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencji o Europolu), sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.

Powracamy do rozpatrzenia punktu dwudziestego pierwszego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji Nr 161 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej służb medycyny pracy, przyjętej w Genewie dnia 26 czerwca 1985 r.

Przypominam, że debata nad rozpatrywaną ustawą została zakończona i obecnie możemy przystąpić do głosowania w sprawie tej ustawy.

Przypominam, że Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisja Polityki Społecznej i Zdrowia przedstawiły jednobrzmiące projekty uchwał, w których wnoszą o przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Projekty te zostaną za chwilę poddane pod głosowanie.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisje projektem uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji Nr 161 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej

(wicemarszałek J. Danielak)

służb medycyny pracy, przyjętej w Genewie 26 czerwca 1985 r.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem przedstawionego projektu uchwały?

Kto jest przeciwny?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 83 obecnych senatorów 83 było za. (**Głosowanie nr 73**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji Nr 161 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej służb medycyny pracy, przyjętej w Genewie dnia 26 czerwca 1985 r.

Panie i Panowie Senatorowie, mam informację, że materiał do głosowania nad ustawą o ochronie przyrody będzie przygotowany dopiero za dwadzieścia minut.

Wnoszę, abyśmy w tym momencie przystąpili do oświadczeń senatorskich.

(Rozmowy na sali)

Bardzo prosiłabym państwa senatorów, aby się nie oddalać zbyt daleko od sali obrad, to po pierwsze, a po drugie, aby zachować grzeczność i szacunek wobec tych senatorów, którzy chcą wygłosić swoje oświadczenia.

Przystępujemy do oświadczeń senatorów poza porządkiem obrad.

Przypominam, że zgodnie z art. 49 ust. 2 Regulaminu Senatu oświadczenia nie mogą trwać dłużej niż pięć minut. Przedmiotem oświadczenia mogą być sprawy związane z wykonywaniem mandatu, przy czym nie może ono dotyczyć spraw będących przedmiotem porządku obrad bieżącego posiedzenia Senatu. Nad oświadczeniem senatorskim nie przeprowadza się dyskusji.

Proszę o zabranie głosu pana senatora Krzysztofa Jurgiel.

Senator Krzysztof Jurgiel:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Na podstawie art. 49 Regulaminu Senatu, w związku z art. 16 i 20 ustawy o wykonywaniu obowiązków posła i senatora, kieruję do pana wicepremiera, ministra infrastruktury, Marka Pola pytania wynikające z wprowadzonych w zeszłym tygodniu na terenie Warszawy utrudnień w nadawaniu programu przez Radio Maryja. Z oficjalnych komunikatów Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty dowiadujemy się, że decyzją z dnia 24 marca bieżącego roku zmniejszył on moc...

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Przepraszam bardzo, Panie Senatorze, ale obawiam się, że to nawet nagrane nie będzie.

Bardzo proszę państwa senatorów, którzy chcą prowadzić dyskusję, aby czynili to poza salą obrad, zwłaszcza pan senator odpowiedzialny za dyscyplinę.

(Senator Jerzy Adamski: Pani Marszałek, to nie ja, ale senator Jarmużek...)

Bardzo proszę o opuszczenie sali obrad i kontynuowanie dyskusji na zewnątrz. Proszę umożliwić senatorowi wygłoszenie oświadczenia.

(Senator Zdzisław Jarmużek: Pani Marszałek, nie opuszczę sali, ja tu zostanę.)

Senator Krzysztof Jurgiel:

Dowiadujemy się, że decyzją z dnia 24 marca bieżącego roku urząd ten zmniejszył moc warszawskiego nadajnika Radia Maryja z 1000 W do 100 W, czyli dziesięciokrotnie. Pretekstem do podjęcia takiej decyzji miały być rzekome zakłócenia pasma lotniczego na warszawskim Okęciu.

Taka, a nie inna częstotliwość nadajnika wynika z warunków określonych w koncesji i tylko ona gwarantuje właściwy odbiór stacji mieszkancom Warszawy. Po zmniejszeniu częstotliwości nastąpiło istotne ograniczenie zasięgu radia. Tymczasem sami przedstawiciele Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty twierdzą, że emisja Radia Maryja nie przeszkadzała lotnikom i nie doszło do zakłóceń w radiokomunikacji, a co za tym idzie, w ruchu lotniczym.

W związku z zakłóceniami w emisji radia złożono liczne protesty. W odpowiedzi na nie urząd zarządził w dniu 29 marca dodatkowe badania. W ich rezultacie 31 marca bieżącego roku przywrócono warszawskiemu nadajnikowi Radia Maryja pierwotną, tysiącwatową moc. Część warszawskich słuchaczy Radia Maryja przez tydzień była jednak pozbawiona możliwości odbierania swojej stacji, co należy ocenić jako fakt skandaliczny i wymagający właściwego wyjaśnienia.

W związku z tym zwracam się do pana wicepremiera Marka Pola, ministra infrastruktury, z następującymi pytaniami. Po pierwsze, dlaczego i na podstawie jakich przepisów Urząd Regulacji Telekomunikacji i Poczty podjął pochopnie i bez wystarczającego uzasadnienia decyzję, która ograniczyła słuchaczom Radia Maryja z Warszawy możliwość odbierania programu tej rozgłośni? Po drugie, dlaczego instytucje zajmujące się regulacją telekomunikacji nie traktują w równy sposób wszystkich obywateli i bezpodstawnie dyskryminują stacje radiowe głoszące wartości, które nie są zbieżne z wartościami głoszonymi przez rząd?

I moje drugie oświadczenie wygłaszane dzisiaj na posiedzeniu Senatu, tym razem w sprawie honorowego krwiodawstwa.

Na podstawie art. 49 Regulaminu Senatu, w związku z art. 16 i 20 ustawy o wykonywaniu

(senator K. Jurgiel)

obowiązków posła i senatora, kieruję do pana Leszka Sikorskiego, ministra zdrowia, postulaty i pytania przedstawione mi w dniu 29 marca w czasie spotkania z przedstawicielami Stowarzyszenia Honorowych Dawców Krwi w Białymstoku.

Na terenie województwa podlaskiego stowarzyszenie to skupia kilka tysięcy członków i siedemdziesięciu jeden wolontariuszy. W trakcie spotkania przedstawiciele stowarzyszenia przedłożyli następujące postulaty. Po pierwsze: umożliwienie zasłużonym honorowym dawcom krwi okresowego, raz na rok, bezpłatnego lub za symboliczną opłatą wykonania badań RTG klatki piersiowej. Po drugie: przyznanie zasłużonym honorowym dawcom krwi prawa do bezpłatnego lub częściowo odpłatnego szczepienia przeciwko wirusowemu zapaleniu wątroby typu B oraz grypie. Po trzecie: przypominanie placówkom ochrony zdrowia o przestrzeganiu zasad przyjmowania zasłużonych honorowych dawców krwi poza kolejnością na podstawie art. 10 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o publicznej służbie krwi. Po czwarte: przywrócenie odebranego prawa do bezpłatnego otrzymywania przez zasłużonych honorowych dawców krwi preparatów Ascofer, Rapid i Vitaral.

Protest w tej sprawie został pisemnie zgłoszony Ministerstwu Zdrowia przez stowarzyszenie 28 października 2003 r. Dotychczas ministerstwo nie udzieliło na ten protest odpowiedzi. Uważam, że wszystkie przedstawione postulaty są zasadne i wymagają realizacji.

W związku z tym zwracam się do pana Leszka Sikorskiego, ministra zdrowia, z prośbą o udzielenie mi informacji w wynikającym z tych postulatów zakresie.

Jakie zmiany w obowiązujących przepisach należałoby wprowadzić, by prawa zasłużonych honorowych dawców krwi do wykonywania bezpłatnie lub za symboliczną opłatą badań RTG klatki piersiowej były zrealizowane?

Jakie zmiany w obowiązujących przepisach należałoby wprowadzić, by zasłużeni honorowi dawcy krwi mieli prawo do bezpłatnego lub częściowo odpłatnego szczepienia przeciwko wirusowemu zapaleniu wątroby typu B oraz grypie?

Jakie działania Ministerstwo Zdrowia zamierza podjąć, aby wyegzekwować przestrzeganie art. 10 ustawy o publicznej służbie krwi? Chodzi mi o przyjmowanie poza kolejnością zasłużonych honorowych dawców krwi, zwłaszcza w kontekście rosnącej w związku z restrukturyzacją służby zdrowia sieci placówek niepublicznych.

Na podstawie jakich przepisów i kiedy cofnięto prawo do otrzymywania bezpłatnie przez zasłużonych honorowych dawców krwi preparatów Ascofer, Rapid i Vitaral? Jaki był powód tej decyzji i jakie zmiany w obowiązujących przepisach należy wprowadzić, aby to prawo przywrócić?

Zwracam się w imieniu Stowarzyszenia Honorowych Dawców Krwi w Białymstoku z prośbą o udzielenie odpowiedzi na postawione pytania, a także o pozytywne rozpatrzenie przedstawionych przez stowarzyszenie postulatów.

I oświadczenie trzecie, oświadczenie w sprawie zagranicznych wyjazdów służbowych kierownictwa Poczty Polskiej.

Walne zebranie delegatów Sekcji Krajowej NSZZ „Solidarność” Pracowników Poczty przyjęło stanowisko, w którym czytamy: „Walne Zebranie Delegatów Sekcji Krajowej NSZZ «Solidarność» Pracowników Poczty zwraca się do pana premiera z wnioskiem o dokonanie oceny celowości i zasadności służbowych wyjazdów zagranicznych obecnego Kierownictwa Poczty Polskiej. Bulwersuje nas fakt, że w momencie kiedy są podejmowane trudne decyzje dotyczące funkcjonowania Poczty Polskiej, Kierownictwo Poczty wraz z Dyrektorem Generalnym często przebywa poza granicami kraju. Niepokoją nas także pojawiające się opinie, że wyjazdy są finansowane przez sponsorów zainteresowanych przyszłymi kontraktami z Poczta Polska”.

Zwracam się do pana ministra Marka Pola z prośbą o wyjaśnienie kwestii poruszonych w tym stanowisku i udzielenie mi w tej sprawie odpowiedzi.

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo.

Zapraszam do mównicy pana senatora Grzegorza Matuszaka.

Bardzo proszę, Panie Senatorze.

Senator Grzegorz Matuszak:

Dziękuję bardzo.

Wielce Szanowna Pani Marszałek, moje oświadczenie senatorskie kieruję do pana ministra kultury Waldemara Dąbrowskiego. Oto jego treść.

W związku z zaniepokojeniem, jakie obserwuję w środowisku pracowników publicznych galerii i muzeów, w których gromadzone są dzieła sztuki współczesnej, wywołanym przez zainaugurowanie Narodowego Programu Kultury „Znaki czasu”, pozwalam sobie prosić pana ministra o odpowiedź na następujące pytania.

Pierwsze pytanie. Jakie są racjonalne przesłanki przeznaczenia z budżetu państwa tylko w tym roku około 4 milionów zł na rzecz regionalnych, tworzonych z pana inicjatywy Towarzystw Zachęty Sztuk Pięknych, które będą instytucjami konkurencyjnymi wobec już istniejących, takich na przykład jak funkcjonujące w Łodzi Muzeum Sztuki czy Miejska Galeria Sztuki, od wielu lat gromadzących obrazy i grafiki wybitnych

(senator G. Matuszak)

współczesnych artystów, także tych związanych z Łodzią? Im już obecnie brakuje pieniędzy na zakupy w celu uzupełnienia istniejących kolekcji.

Drugie pytanie. Dlaczego wspomnianych środków nie zdecydował się pan przeznaczyć na państwowy fundusz zakupu dzieł sztuki współczesnej, z którego poprzez system grantów, przeznaczonych wyłącznie na zakup najwartościowszych dzieł, mogłyby korzystać istniejące już państwowe i samorządowe muzea i galerie?

Trzecie pytanie. Regionalne Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych będą pozyskiwać środki ze źródeł prywatnych, ale także od lokalnych samorządów, aby móc otrzymać stosowne pieniądze z Ministerstwa Kultury. Będzie się to odbywać z niewątpliwą stratą dla istniejących już instytucji kultury, bowiem nie wydaje się prawdopodobne, aby zapisane w budżetach samorządowych wydatki na kulturę nagle uległy wyraźnemu zwiększeniu. Po co zatem, kosztem istniejących już galerii i muzeów, tworzyć nowe struktury, w połowie za państwowe pieniądze?

I czwarte pytanie. Zakładając, że regionalnym Towarzystwom Zachęty Sztuk Pięknych uda się po pewnym czasie zgromadzić jakieś wartościowe dzieła sztuki współczesnej, należy postawić kolejne pytania. Skąd będą pochodzić środki na utrzymanie lokali? Gdzie będzie się gromadzić zakupione dzieła? Kto będzie opłacał specjalistów, którzy będą sprawować nad nimi nadzór, dbać o ich konserwację, opracowywać dokumentację, przygotowywać ewentualne ekspozycje?

W sumie wyrażam więc pogląd, że inicjatywa pana ministra byłaby cenna, gdyby wspomniane regionalne Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych były instytucjami w pełni społecznymi, wyrosłymi z potrzeb i wrażliwości osób zainteresowanych tego rodzaju przedsięwzięciem. W obecnym kształcie owe towarzystwa, powstające za państwowe pieniądze, będą nie tylko dublować istniejące już publiczne muzea i galerie, ale i uszczuplać środki przeznaczone na ich funkcjonowanie. Będzie to zatem mnożenie bytów ponad potrzeby i stwarzanie wątpliwej konkurencji dla instytucji, które od lat zajmują się gromadzeniem i udostępnianiem dzieł sztuki współczesnej.

Oczekując łaskawej odpowiedzi, łączę wyrazy należnego szacunku.

W podpisie: Grzegorz Matuszak.

Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję serdecznie, Panie Senatorze.

Czy ktoś z państwa senatorów chce jeszcze zabrać głos w celu ogłoszenia oświadczenia?

Bardzo proszę, senator Szyszkowska. Przepraszam, ale nie była pani wpisana na liście.

(Senator Anna Kurska: Mnie też nie ma na liście, ale ja się zgłaszam.)

Senator Maria Szyszkowska:

Dziękuję, Pani Marszałek.

Moje oświadczenie kieruję do ministra zdrowia, pana Leszka Sikorskiego, prosząc go o podjęcie działań, które nareszcie spowodują likwidację w aptekach wszelkich promocji dla pacjentów, rozmaitych nagród rzeczowych, jeżeli się kupi dużo lekarstw, nagród finansowych, a nawet nagród spożywczych w rodzaju szynki, która pojawiła się w aptekach na Śląsku, byleby tylko kupować lekarstwo w określonej aptece.

Poza tym zwracam się do ministra z propozycją, żeby jednak wprowadził sztywne ceny urzędowe na lekarstwa refundowane, bo to też przyczyni się do likwidacji wszelkich promocji i przewnie spekulacje na temat roli Ministerstwa Zdrowia w popieraniu tych praktyk, poniżających w gruncie rzeczy i dla aptekarzy, i dla pacjentów, którzy szukają rozmaitych promocji cenowych.

Całe oświadczenie składałam do protokołu*. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo pani senator.

Zapraszam panią senator Kurską.

(Senator Anna Kurska: Nie jestem jeszcze gotowa, właśnie piszę, ale zaraz skończę. Może na końcu, po ochronie przyrody, mogłabym?)

(Rozmowy na sali)

Bardzo proszę, Pani Senator.

(Senator Anna Kurska: Ale w zasadzie po ostatnim głosowaniu będzie jeszcze można, prawda?)

Ależ oczywiście, że można.

Senator Anna Kurska:

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Moje oświadczenie kieruję do pana Jerzego Hausnera, ministra gospodarki, pracy i polityki społecznej.

Otrzymuję coraz więcej niepokojących sygnałów ze środowisk kombatanckich, a w szczególności ze Związku Sybiraków, wyrażających obawę utraty dotychczasowych przywilejów w postaci takich świadczeń i ulg jak nieodpłatne nabywanie leków.

Obawa ta wydaje się o tyle uzasadniona, że ostatnia zmiana ustawy z dnia 29 maja 1974 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin – Dziennik Ustaw nr 9 poz. 87 i nr 181 poz. 1515 z 2002 r. – dokonując w tak

* Oświadczenie złożone do protokołu – w załączeniu.

(senator A. Kurska)

zwanym ustawowym słowniczku rozróżnienia, z pozoru nieistotnego, między kombatanami oraz osobami będącymi ofiarami represji wojennych i okresu powojennego a inwalidami wojennymi, pozbawia więźniów łagrów i innych miejsc odosobnienia oraz pracy przymusowej w ZSRR okresu stalinowskiego, zwanych potocznie Sybirakami, tych uprawnień, które gwarantował im dotychczasowy status prawny.

Ten stan rzeczy jest ze wszech miar krzywdzący i wymaga niezwłocznego cofnięcia wspomnianych ograniczeń. Nie ulega bowiem najmniejszej wątpliwości, że stworzenie barier finansowych przy zakupie leków oraz dalsze ograniczanie świadczeń w naturze czyni tragiczną sytuację życiową Sybiraków, którzy z uwagi na wiek i stan zdrowia nie są w stanie podjąć żadnej pracy zarobkowej rekompensującej spadek dochodów.

Jeżeli się przy tym zważy, jak znaczna jest śmiertelność w tej grupie wiekowej, to nieodparcie nasuwa się mniemanie, powszechne w odczuciu społecznym, że jest to rozwiązanie, dzięki któremu rząd, poprzez zaniechanie troski o tę część społeczeństwa, zamierza poczynić oszczędności nieadekwatne do poczucia krzywdy tej grupy ludzi zasługujących na szacunek za ciężki los, jaki był ich udziałem w gułagach pod kręgiem polarnym. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo pani senator.

Zapraszam panią senator Sienkiewicz.

Senator Krystyna Sienkiewicz:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Swoje oświadczenie kieruję do dwóch adresatów: do ministra zdrowia oraz do prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia. Dotyczy ono braku środków na profilaktykę gruźlicy.

W moim okręgu wyborczym jest jedyny w Polsce ambulans cyfrowy, w którym jest zainstalowany wysokiej jakości aparat do wykonywania zdjęć klatki piersiowej, ale stoi on zupełnie bezużyteczny. Ani bydgoski szpital pulmonologiczny, ani inne placówki zajmujące się leczeniem gruźlicy i chorób płuc, nie otrzymały bowiem pieniędzy na badania profilaktyczne.

Każdego dnia ten autopolmoscan, bo tak się nazywa aparat kupiony w 2003 r. przez samorząd województwa kujawsko-pomorskiego, może wykonać sto zdjęć. Mógłby też dojechać do najodleglejszych krańców województwa i nie byłoby tych argumentów, że nie ma pieniędzy czy to na dojazd pekaesem, pociągiem, czy też nie ma cza-

su. Mógłby dojechać, ale nie ma podpisanego z Narodowym Funduszem Zdrowia kontraktu na profilaktykę.

I szpital pulmonologiczny, i inne tego typu placówki ciągle czekają na fundusze.

Pytałam o tę sprawę dyrektora Kujawsko-Pomorskiego Centrum Pulmonologii w Bydgoszczy i okazuje się, że Narodowy Fundusz Zdrowia nie ogłosił konkursu na badania profilaktyczne w 2004 r., zasłaniając się brakiem ujednoliconego programu czy też decyzji centrali. Ale i tak nie ma pewności, czy znajdą się wśród nich badania płuc.

30 marca to Światowy Dzień Gruźlicy. Choroba, mimo znakomitych możliwości wykrywania i leczenia, ciągle atakuje. W 2003 r. w moim okręgu wyborczym zachorowały czterysta dwadzieścia dwie osoby, a w całym kraju ponad dziesięć tysięcy osób. Zdaniem pulmonologów, Polska jest naturalnym rezerwuarem gruźlicy, a prognozowany tu stan zachorowań można porównać do sytuacji, która miała miejsce u schyłku lat czterdziestych, czyli niemal bezpośrednio po wojnie.

I tą smutną dedykacją kończę moje oświadczenia adresowane do obydwu panów. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję bardzo pani senator.

Jednocześnie informuję, że do protokołu swoje oświadczenia złożyli: pan senator Czaja, pan senator Konieczny, pan senator Lewicki, pan senator Bargieł, pan senator Szafraniec, pan senator Izdebski, pan senator Gładkowski, pan senator Sztorc, pan senator Bartos, pan senatora Plewa, pan senator Biela, pani senator Sadowska i pan senator Gołąbek*.

Panie i Panowie Senatorowie, ogłaszam pięciominutową przerwę techniczną.

(Przerwa w obradach od godziny 17 minut 40 do godziny 17 minut 46)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie i Panowie Senatorowie! **Powracamy do rozpatrzenia punktu pierwszego** porządku obrad – ale bardzo bym prosiła państwa senatorów o zajęcie miejsc i umożliwienie prowadzenia obrad – stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ochronie przyrody.

Przypominam, że w przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Ochrony Środowiska, które ustosunkowały się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowały wspólne sprawozdanie w tej sprawie.

Przypominam, że dyskusja nad rozpatrywaną ustawą została zamknięta i obecnie, zgodnie

* Oświadczenia złożone do protokołu – w załączeniu.

(wicemarszałek J. Danielak)

z art. 52 ust. 6 Regulaminu Senatu, głos mogą zabrać jedynie sprawozdawcy i wnioskodawcy.

Proszę sprawozdawcę Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Ochrony Środowiska, panią senator Apolonię Klepacz, o zabranie głosu i przedstawienie uzgodnionych na posiedzeniu wniosków.

Senator Apolonia Klepacz:

Dziękuję.

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie! Pani Minister!

Ponownie przypadł mi w udziale zaszczyt przedstawienia Wysokiej Izbie sprawozdania, tym razem z posiedzenia połączonych komisji, Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Ochrony Środowiska. Spotkanie to...

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Przepraszam, Pani Senator, ale pojawili się w naszej sali wspaniali goście. Serdecznie witam w imieniu naszej Izby przedstawicieli parlamentu Austrii. (Oklaski)

Bardzo proszę panią senator o kontynuowanie sprawozdania.

Senator Apolonia Klepacz:

Połączone komisje rozpatrzyły najpierw poprawki zgłoszone przez Komisję Ochrony Środowiska, omówione już przeze mnie wczoraj na posiedzeniu plenarnym. Przyjęto prawie wszystkie poprawki, które były rekomendowane przez Komisję Ochrony Środowiska, z wyjątkiem poprawki dziewięćdziesiątej piątej.

Następnie komisje rozpatrzyły mniej więcej czterdzieści poprawek, które panie i panowie senatorowie złożyliście w trakcie dyskusji na posiedzeniu plenarnym. Połączone komisje wnikliwie rozpatrzyły te poprawki i rekomendują państwu senatorom przyjęcie poprawek, które wyszczególnione są na stronie 1 sprawozdania w druku nr 631Z. Ja pozwolę sobie nie odczytywać numerów tych poprawek, których przyjęcie jest rekomendowane przez połączone komisje.

Chcę jeszcze skorzystać z okazji i odnieść się do kilku poprawek, które wpłynęły wczoraj w trakcie posiedzenia plenarnego i są rekomendowane przez połączone komisje.

Otóż pragnę zwrócić uwagę państwa senatorów na poprawkę dwudziestą, która umożliwia przekazywanie 15% wpływów z opłat za wstęp do parków narodowych na Górskie Ochoćnicze Pogotowie Ratunkowe i Tatrzańskie Ochoćnicze Po-

gotowie Ratunkowe. Myślę, że ta poprawka znajdzie poparcie również i państwa senatorów.

Kolejna poprawka, o której również chciałabym tutaj wspomnieć, to poprawka dwudziesta czwarta. Ta poprawka poprzez likwidację części zapisu ustawowego usuwa możliwość dopuszczenia wyjątków polegających na budowie i rozbudowie w parkach narodowych obiektów i urządzeń służących celom naukowemu, edukacyjnym, sportowemu i rekreacyjnemu. Pragnę zauważyć, iż po przyjęciu tej poprawki będzie taka możliwość w szczególnych, uzasadnionych przypadkach wyłącznie za zgodą ministra, który sprawuje pieczę nad dziedzictwem przyrodniczym, jakim są obszary parków narodowych i rezerwatów.

Trochę kontrowersji wzbudziła poprawka dwudziesta siódma, na którą również chciałabym zwrócić uwagę. Konsekwencją przyjęcia tej poprawki będzie zakaz wprowadzania psów do parków narodowych i rezerwatów na obszarach objętych ochroną ścisłą i czynną. Możliwe to będzie tylko i wyłącznie w miejscach zaznaczonych w planie ochrony parku czy rezerwatu.

Wczoraj w trakcie debaty, rozważając poprawki czterdziestą drugą i czterdziestą szóstą, komisje zdecydowały o łącznym głosowaniu nad nimi. Dlaczego łączne głosowanie? Otóż poprawki te są wyrazem osiągniętego porozumienia czy kompromisu, który polega na tym, iż lista...

(Rozmowy na sali)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Przepraszam, Pani Senator. Błagam... Ja wiem, że wiosna, wiem, że święta blisko, ale pozwólcie... Jeszcze przez tę jedną, ostatnią godzinę skupmy się jednak na pracy parlamentarnej i na pracy legislacyjnej. Dajmy szansę wysłuchania tych uwag, które, myślę, będą znaczące podczas głosowań.

Bardzo proszę, Pani Senator.

Senator Apolonia Klepacz:

Wysoka Izbo, ja się odniosę jeszcze tylko do dwóch, trzech istotnych poprawek, które po prostu na wczorajszym posiedzeniu komisji... Ale proponuję łączne głosowanie, tak więc myślę, że nie będzie straty czasu. (Oklaski)

Otóż w przypadku poprawek czterdziestej drugiej i czterdziestej szóstej, jak mówię, propozycja łącznego głosowania nad nimi jest wyrazem pewnego konsensusu, który został osiągnięty. Proponujemy, ażeby gminy opiniowały listy obszarów „Natura 2000”, a tryb uzgadniania pozostawiamy tam, gdzie następuje przyjmowanie planów ochrony tychże obszarów. I stąd proponujemy łączne głosowanie, ażeby było możliwe osiągnięcie tego konsensusu.

(senator A. Klepacz)

Pozostałych poprawek, które są dosyć szczegółowe, nie omawiam.

Chciałabym zwrócić uwagę jeszcze na jedną poprawkę, której przyjęcia komisja nie rekomendowała. Dotyczy ona Społecznej Straży Ochrony Przyrody. Otóż komisje stoją na stanowisku, iż te zapisy ustawowe wymagają jeszcze opracowania. Potrzebne jest pełne porozumienie z organizacjami pozarządowymi, które włączają się w tworzenie tej społecznej straży. Wczoraj zapadła też decyzja, iż przewodniczący Komisji Ochrony Środowiska wystąpi do ministra w celu podjęcia prac mających za zadanie opracowanie ustawy, która regulować będzie działanie wszelkich straży: leśnych, wędkarskich, łowieckich i między innymi teżże Społecznej Straży Ochrony Przyrody. Tak więc brak rekomendacji dla tej poprawki uzasadniam tak krótko.

Poprawka dziewięćdziesiąta dziewiąta, na którą chciałabym jeszcze zwrócić uwagę, zaleca parkom krajobrazowym wykorzystanie dokumentacji planów ochrony, które utraciły moc w lutym 2001 r., w pracach nad nowymi planami ochrony, które mają być wykonane w terminie do sześciu miesięcy.

Wysoka Izbo! Stawiam wniosek o przegłosowanie łącznie trzydziestu dwóch poprawek, które były przyjęte na pierwszym posiedzeniu Komisji Ochrony Środowiska, nie budziły żadnych wątpliwości ze strony senatorów, a także znalazły poparcie strony rządowej, jak również przedstawicieli organizacji wywodzących się ze środowiska zajmującego się ochroną przyrody. Poprawki te uzyskały także bezsporne poparcie połączonych komisji, Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Ochrony Środowiska. W sprawozdaniu w druku nr 631Z są to poprawki: czwarta, piąta, ósma, dwunasta, trzynasta, siedemnasta, dwudziesta druga, dwudziesta szósta, dwudziesta dziewiąta, trzydziesta trzecia, trzydziesta czwarta, trzydziesta piąta, trzydziesta szósta, czterdziesta, pięćdziesiąta, pięćdziesiąta pierwsza...

(Senator Teresa Liszcz: Troszeczkę wolniej.)

...pięćdziesiąta druga, pięćdziesiąta trzecia, pięćdziesiąta czwarta, pięćdziesiąta piąta, pięćdziesiąta szósta, sześćdziesiąta pierwsza, sześćdziesiąta czwarta, sześćdziesiąta szósta, siedemdziesiąta trzecia, osiemdziesiąta, osiemdziesiąta trzecia, osiemdziesiąta czwarta, osiemdziesiąta siódma i osiemdziesiąta ósma, dziewięćdziesiąta siódma i dziewięćdziesiąta ósma. Poprawki te mają charakter redakcyjny, legislacyjny i uzupełniają lub porządkują zapisy ustawy. W grupie tych poprawek znajdują się także te o charakterze terminologicznym.

Proszę o przychylne potraktowanie tego wniosku o łączne głosowanie i jednocześnie proszę w imieniu komisji o przyjęcie poprawek po-

partych przez obie komisje. Dziękuję, Pani Marszałek. (Oklaski)

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję serdecznie.

Proszę sprawozdawcę mniejszości połączonych komisji, pana senatora Franciszka Bachledę-Księdzularza, o zabranie głosu i przedstawienie wniosków mniejszości połączonych komisji.

Senator Franciszek Bachleda-Księdzularz:

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Wysoki Senacie! Szanowni Państwo!

Jest jeden wniosek mniejszości, czyli poprawka osiemdziesiąta pierwsza. Chodzi tutaj o możliwość sprawnego i skutecznego współdziałania Straży Parku, wyposażonej w broń bojową, oraz Służby Parku, czyli pozostałych pracowników, którzy powinni być dzięki temu wyposażeni w broń myśliwską, zwłaszcza w akcjach zwalczania przestępstw i wykroczeń na terenach parków, a takie akcje przeciwko kłusownikom, niestety, są często, dość często potrzebne. Wiemy, że teraz kłusownicy często są doskonale wyposażeni, niestety lepiej niż pracownicy parków narodowych czy nawet Straż Parku. Proszę o poparcie tej poprawki. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję serdecznie, Panie Senatorze.

Czy senatorowie wnioskodawcy lub pozostały senator sprawozdawca chcą jeszcze zabrać głos?

Pan senator Jurgiel?

(Senator Krzysztof Jurgiel: Dziękuję.)

Pan senator Franciszek Bachleda-Księdzularz?

(Senator Franciszek Bachleda-Księdzularz: Dziękuję bardzo.)

Pan senator Janowski?

(Senator Mieczysław Janowski: Tak, Pani Marszałek.)

Bardzo proszę.

Senator Mieczysław Janowski:

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie! Proszę o niepopieranie poprawki dziewięćdziesiątej piątej. Jej przyjęcie doprowadzi do obniżenia dochodów gmin, które otrzymywały stosowne rekompensaty z tytułu utraconych wpływów podatkowych. Bardzo proszę o nieprzyjmowanie poprawki dziewięćdziesiątej piątej. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pani senator Sagatowska?

(*Senator Janina Sagatowska: Dziękuję.*)

Pani senator Kurska?

(*Senator Anna Kurska: Dziękuję.*)

Pani senator Liszcz?

(*Senator Teresa Liszcz: Ja poproszę o głos.*)

Bardzo proszę.

Senator Teresa Liszcz:

Pani Marszałek! Szanowni Państwo!

Ja chciałabym poprosić o poparcie dwóch moich poprawek: osiemdziesiątej piątej i setnej.

Poprawka osiemdziesiąta piąta dotyczy właśnie tej Społecznej Straży Ochrony Przyrody. To jest, jak mówiłam, armia około piętnastu tysięcy ludzi, która jest już dosyć rozproszona ze względu na brak regulacji. Jeżeli tej regulacji dalej nie będzie, to większość tych ludzi się rozejdzie, zniechęci, odejdzie z tego środowiska. Propozycje, które tu przedstawiam, na pewno nie są doskonałe. Nie jestem zarozumiała i nie twierdzę, że są one doskonałe. Ale nie napotkałam też jakichś zarzutów. Nie kreuję tutaj organu, straż nie ma uprawnień władczych. Jest prawo do działania osób spełniających pewne warunki. Jest to początek. Oczywiście nie ma tutaj żadnej organizacji. Ale ja nie sądzę, żeby to była wada. Jest po prostu armia mających odpowiednie przeszkolenie, legitymacje i odznaki ludzi, którzy mogą wyjść na trasy, na szlaki i zwracać uwagę. Sądzę, że to byłby przyczółek, że to byłaby satysfakcja...

(*Rozmowy na sali*)

Przepraszam, czy ja mogę mówić?

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Panie Marszałku, bardzo proszę o zajęcie miejsca i nieprzeszkadzanie senatorom. Pani senator ma problem z przebicciem się z informacjami, które zamierza nam przekazać.

Bardzo proszę, Pani Senator.

Senator Teresa Liszcz:

Sądzę, że nie tylko mnie, ale i państwa wielu przedstawicieli organizacji pozarządowych prosiło, żeby dać im takie rozwiązanie, takie podstawy działania, chociażby bardzo skromne. W Sejmie było do tego już blisko. Jednego głosu zabrakło do przyjęcia rozwiązania, które zdaniem prawników było dużo bardziej ułomne niż to, które proponuję.

Przecież nic nie stoi na przeszkodzie, żeby potem to udoskonalić czy wyjąć do innej ustawy. Nie przyjmujemy samych doskonałych ustaw. To nie będzie pierwsza, która może nie jest do końca

doprecyzowana, aczkolwiek nikt mi żadnego wyraźnego zarzutu tu nie postawił, również od strony prawnej.

Tak że ja bym bardzo prosiła, żeby wyjść na przeciw tym oczekiwaniom i przyjąć to rozwiązanie, skromne, wstępne, a potem je ewentualnie udoskonalić. Serdecznie proszę o poparcie dla poprawki osiemdziesiątej piątej.

Druga poprawka, na którą chciałabym zwrócić uwagę i o której poparcie też chciałabym prosić, to jest poprawka setna, która dotyczy skreślenia art. 158. Gdybym ja była we władzach związków zawodowych, to, jeśli się ten artykuł ostanie, natychmiast bym go zaskarżyła do Trybunału Konstytucyjnego i sądzę, że byłyby bardzo duże szanse wygrania.

To jest przepis, który przecina jak ostrzem stosunki pracy w związku z reorganizacją organu, likwidacją organu. A na taką okazję kodeks pracy ma rozwiązania. Jedno jest takie, że instytucja, która przejmuje zadania, przejmuje także pracowników, a potem ewentualnie ich zwalnia na ogólnych zasadach, jeśli jest ich za dużo czy są ku temu podstawy. Albo odwrotnie: jest likwidacja bez przejęcia zadań – to są tak zwane zwolnienia grupowe. Przyjęcie zasady, że stosunki pracy wygasają, w sytuacji gdy nie mamy do czynienia z jakąś zmianą, jakimś przełomem ustrojowym, z radykalną rewolucją, po prostu narusza zasadę demokratycznego państwa prawnego. Sprawia to wrażenie, że korzysta się z okazji, żeby zwolnić dotychczasowych pracowników, a potem przyjąć tylko niektórych z nich – tych, którzy akurat odpowiadają, a przede wszystkim przyjąć nowych, swoich. Żebyśmy takiego wrażenia nie sprawiali, proszę o poparcie również poprawki setnej. Dziękuję.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Dziękuję serdecznie.

Pan senator Anulewicz.

(*Senator Andrzej Anulewicz: Dziękuję.*)

Pan senator Bartos.

(*Senator Tadeusz Bartos: Dziękuję.*)

Pan senator Mańkut.

Senator Władysław Mańkut:

Wnoszę o poparcie poprawki piętnastej, ponieważ – w moim przekonaniu – występuje tutaj kolizja między prawem łowieckim a właśnie prawem o ochronie przyrody.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pan senator Niski.

(*Senator Grzegorz Niski: Dziękuję.*)

Pan senator Spychalski.

(*Senator Andrzej Spychalski: Dziękuję.*)

(wicemarszałek J. Danielak)

Pan senator Szafraniec.

(Senator Jan Szafraniec: Dziękuję.)

Pan senator Balicki.

(Senator Marek Balicki: Dziękuję.)

Pan senator Bień.

(Senator January Bień: Dziękuję, Pani Marszałek.)

Pan senator Łęcki.

(Senator Włodzimierz Łęcki: Dziękuję.)

Pan senator Czaja.

(Senator Gerard Czaja: Dziękuję.)

Pani senator Szyszkowska.

Senator Maria Szyszkowska:

Pani Marszałek, chciałabym prosić o poparcie mojej poprawki. Dotyczy ona art. 27 i wynika z przekonania, że wiara w powszechną mądrość rad gmin jest nieuzasadniona. A więc bardzo proszę o poparcie poprawki dotyczącej art. 27.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Pani senator Klepacz.

(Senator Apolonia Klepacz: Dziękuję.)

Pan senator Graczyński.

(Senator Adam Graczyński: Dziękuję.)

Panie i Panowie Senatorowie, pani senator sprawozdawca zgłosiła wniosek, aby nad częścią poprawek głosować blokiem. Jeżeli nie usłyszę w tej kwestii sprzeciwu, uznam, że Izba wyraża akceptację dla takiego procedowania.

Czy jest w tej sprawie sprzeciw? Nie ma.

Wobec powyższego nad poprawkami: czwartą, piątą, ósmą, dwunastą, trzynastą, siedemnastą, dwudziestą drugą, dwudziestą szóstą, dwudziestą dziewiątą, trzydziestą trzecią, trzydziestą czwartą, trzydziestą piątą, trzydziestą szóstą, czterdziestą, pięćdziesiątą, pięćdziesiątą pierwszą, pięćdziesiątą drugą, pięćdziesiątą trzecią, pięćdziesiątą czwartą, pięćdziesiątą piątą, pięćdziesiątą szóstą, sześćdziesiątą pierwszą, sześćdziesiątą czwartą, sześćdziesiątą szóstą, siedemdziesiątą trzecią, osiemdziesiątą, osiemdziesiątą trzecią, osiemdziesiątą czwartą, osiemdziesiątą siódmą, osiemdziesiątą ósmą, dziewięćdziesiątą siódmą i dziewięćdziesiątą ósmą, będziemy głosować łącznie.

Przystępujemy do głosowania w sprawie ustawy o ochronie przyrody.

Przypominam, że w tej sprawie w toku debaty zostały przedstawione następujące wnioski. Komisja Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej prosiła o przyjęcie ustawy bez poprawek, a Komisja Ochrony Środowiska i senatorowie wnioskodawcy przedstawili wnioski o wprowadzenie poprawek do ustawy.

Informuję, że zgodnie z art. 54 ust. 1 Regulaminu Senatu w pierwszej kolejności zostanie przeprowadzone głosowanie nad wnioskiem o przyjęcie ustawy bez poprawek, a następnie, w wypadku odrzucenia tego wniosku, nad przedstawionymi poprawkami, według kolejności przepisów ustawy.

Przystępujemy do głosowania nad wnioskiem Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej o przyjęcie ustawy o ochronie przyrody bez poprawek.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tego wniosku?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Stwierdzam, że na 79 obecnych senatorów 8 głosowało za, 68 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 74)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat odrzucił stanowisko komisji.

Tym samym, wobec odrzucenia wniosku o przyjęcie ustawy bez poprawek, przechodzimy do głosowania nad przedstawionymi przez Komisję Ochrony Środowiska oraz senatorów wnioskodawców poprawkami.

Poprawka pierwsza definiuje pojęcie gatunku na potrzeby ustawy, uznając za gatunek zarówno gatunek w znaczeniu biologicznym, jak i niższe od gatunku biologicznego jednostki systematyczne, oraz wyłącza z tej definicji formy, rasy i odmiany udomowione, hodowlane lub uprawne.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Stwierdzam, że na 79 obecnych senatorów 78 głosowało za, 1 senator nie głosował. **(Głosowanie nr 75)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka trzecia uzupełnia definicję ogrodu botanicznego o ogrody specjalistyczne.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tego wniosku?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Stwierdzam, że na 79 obecnych senatorów 13 głosowało za, 62 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 76)**

Poprawka nie została przyjęta.

Przystępujemy teraz do łącznego głosowania w sprawie poprawek: czwartej, piątej, ósmej, dwunastej, trzynastej, siedemnastej, dwudziestej drugiej, dwudziestej szóstej, dwudziestej dziewiątej, trzydziestej trzeciej, trzydziestej czwartej, trzydziestej piątej, trzydziestej szóstej, czterdziestej, pięćdziesiątej, pięćdziesiątej pierwszej, pięćdziesiątej drugiej, pięćdziesiątej trze-

(wicemarszałek J. Danielak)

kiej, pięćdziesiątej czwartej, pięćdziesiątej piątej, pięćdziesiątej szóstej, sześćdziesiątej pierwszej, sześćdziesiątej czwartej, sześćdziesiątej szóstej, siedemdziesiątej trzeciej, osiemdziesiątej, osiemdziesiątej trzeciej, osiemdziesiątej czwartej, osiemdziesiątej siódmej, osiemdziesiątej ósmej, dziewięćdziesiątej siódmej i dziewięćdziesiątej ósmej.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Stwierdzam, że na 79 obecnych senatorów 79 głosowało za. **(Głosowanie nr 77)**

Poprawki zostały przyjęte.

Poprawka szósta wprowadza jako nowe formy ochrony przyrody ogrody botaniczne i zoologiczne oraz rezerwy biosfery.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 7 głosowało za, 59 – przeciw, 11 wstrzymało się od głosu i 2 nie głosowało. **(Głosowanie nr 78)**

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka siódma modyfikuje przepis dotyczący statutu parku narodowego, skreślając treść wskazującą, iż statut określa strukturę organizacyjną parku.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Stwierdzam, że na 76 obecnych senatorów 19 głosowało za, 53 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 79)**

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka dziewiąta określa przesłanki likwidacji lub zmniejszenia obszaru parku narodowego, przewidując, iż likwidacja lub zmniejszenie następuje wyłącznie w razie bezzwrotnej utraty wartości przyrodniczych i kulturowych tego obszaru.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowań.

Stwierdzam, że na 79 obecnych senatorów 78 głosowało za, 1 senator wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 80)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka czternasta zmierza do tego, aby dokumentacja dotycząca zagospodarowania przestrzennego była uzgadniana z dyrektorem parku

nie tylko w zakresie ustaleń i planów, które mogą mieć negatywny wpływ na ochronę przyrody parku krajobrazowego.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Stwierdzam, że na 79 obecnych senatorów 12 głosowało za, 61 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 81)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji.

Poprawka piętnasta wyklucza tworzenie w otulinach parków narodowych stref ochronnych zwierząt łownych.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 77 obecnych senatorów 17 głosowało za, 54 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu i 2 nie głosowało. **(Głosowanie nr 82)**

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka osiemnasta przewiduje pobieranie niezależnych opłat za wstęp na obszar parku narodowego i za wstęp do poszczególnych obiektów znajdujących się na obszarze tego parku.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 77 obecnych senatorów 6 głosowało za, 62 – przeciw, 8 wstrzymało się od głosu, 1 senator nie głosował. **(Głosowanie nr 83)**

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka dziewiętnasta przewiduje pobieranie opłat od osób udających się na plażę wyznaczone w parku narodowym.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o wyniki głosowania.

Na 77 obecnych senatorów 10 głosowało za, 62 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu, 1 senator nie głosował. **(Głosowanie nr 84)**

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka dwudziesta przewiduje, iż część dochodów uzyskiwanych z opłat pobieranych za wstęp do parków narodowych będzie przeznaczona na dofinansowanie działalności ratowniczej specjalistycznych organizacji ratowniczych: Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego oraz Tatrzańskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego, działających na terenie tych parków.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

(wicemarszałek J. Danielak)

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 79 głosowało za.

(Głosowanie nr 85)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dwudziesta pierwsza wprowadza obowiązek utworzenia otuliny na obszarach graniczących z rezerwatem przyrody oraz określa przesłanki, kiedy utworzenie tej otuliny nie jest konieczne.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 78 obecnych senatorów 15 głosowało za, 59 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 86)**

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka dwudziesta czwarta zmierza do tego, aby nie było możliwe budowanie lub rozbudowywanie obiektów budowlanych i urządzeń technicznych na terenach parków narodowych i rezerwatów przyrody ze względów naukowych, edukacyjnych, kulturowych, turystycznych, rekreacyjnych lub sportowych.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 78 obecnych senatorów 66 głosowało za, 6 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu, 1 senator nie głosował. **(Głosowanie nr 87)**

Poprawka została przyjęta.

Nad poprawkami dwudziestą piątą i dziewięćdziesiątą szóstą będziemy głosować łącznie.

Poprawki te przewidują możliwość tworzenia obwodów łowieckich na obszarach wyznaczonych w planie ochrony lub zadaniach ochronnych dla danego rezerwatu przyrody.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 71 głosowało za, 6 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 88)**

Poprawki zostały przyjęte.

Poprawka dwudziesta siódma zakazuje wprowadzania psów do parków narodowych lub rezerwatów przyrody na obszary objęte ochroną ścisłą i czynną, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych w planie ochrony.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 63 głosowało za, 12 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 89)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dwudziesta ósma wprowadza generalny zakaz sprowadzania gatunków roślin, zwierząt i grzybów na obszary parków narodowych i rezerwatów przyrody bez zgody ministra właściwego do spraw środowiska.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 77 głosowało za*, 1 – przeciw, 1 senator wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 90)**

Poprawka została przyjęta.

Nad poprawkami trzydziestą i trzydziestą pierwszą będziemy głosować łącznie.

Poprawki te wprowadzają zakazy, jakie powinny obowiązywać w otulinach parków narodowych i rezerwatów przyrody.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 14 głosowało za, 59 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu, 1 senator nie głosował. **(Głosowanie nr 91)**

Poprawki zostały odrzucone.

Poprawka trzydziesta druga zmierza do wykreślenia przepisu, na podstawie którego na obszarze parku krajobrazowego jest możliwe wykorzystanie gnojowicy do nawożenia własnych gruntów rolnych.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tego wniosku?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 78 obecnych senatorów 10 głosowało za, 56 – przeciw, 11 wstrzymało się od głosu, 1 senator nie głosował. **(Głosowanie nr 92)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Nad poprawkami trzydziestą siódmą i siedemdziesiątą siódmą będziemy głosować łącznie.

Mają one charakter doprecyzowujący.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

* Wicemarszałek przeczytała omyłkowo: 71 głosowało za.

(*wicemarszałek J. Danielak*)

Na 79 obecnych senatorów 78 głosowało za, 1 senator wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 93**)

Poprawki zostały przyjęte.

Poprawki trzydziesta ósma i trzydziesta dziewiąta to poprawki, nad którymi będziemy głosować łącznie.

Poprawki te doprecyzowują zakres danych, które powinny zawierać plany ochrony parków narodowych i rezerwatów przyrody.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 79 głosowało za. (**Głosowanie nr 94**)

Poprawki zostały przyjęte.

Poprawka czterdziesta pierwsza skreśla wymóg uzgadniania z właściwymi radami gmin projektów list obszarów „Natura 2000”.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 17 głosowało za, 59 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 95**)

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Teraz będziemy głosować łącznie nad poprawkami czterdziestą drugą i czterdziestą szóstą.

Poprawki te przewidują, iż projekt listy obszarów „Natura 2000” będzie podlegał zaopiniowaniu przez właściwe miejscowo rady gmin, a plany ochrony tych obszarów będą ustalane w trybie uzgodnień z tymi radami.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 76 obecnych senatorów 69 głosowało za, 4 – przeciw, 3 nie głosowało. (**Głosowanie nr 96**)

Poprawki zostały przyjęte.

Poprawka czterdziesta czwarta modyfikuje przepis w taki sposób, aby określał on nie tylko tryb wyznaczania obszarów „Natura 2000”, ale również zmiany ich granic lub likwidacji.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 78 obecnych senatorów 77 głosowało za, 1 senator wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 97**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka czterdziesta siódma przewiduje ochronę projektowanych obszarów „Natura 2000”.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 18 głosowało za, 55 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu, 1 senator nie głosował. (**Głosowanie nr 98**)

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka czterdziesta ósma przewiduje, iż zakaz podejmowania działań mogących w istotny sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt, jak również mogących wpłynąć negatywnie na gatunki chronione, który dotyczy utworzonych obszarów „Natura 2000”, powinien dotyczyć także obszarów projektowanych – do czasu podjęcia decyzji w tej sprawie przez Komisję Europejską.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 75 głosowało za, 1 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 99**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka czterdziesta dziewiąta modyfikuje przepis dotyczący opiniowania planów i projektów przedsięwzięć w obszarze „Natura 2000”.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 78 obecnych senatorów 14 głosowało za, 55 – przeciw, 8 wstrzymało się od głosu, 1 senator nie głosował. (**Głosowanie nr 100**)

Poprawka nie została przyjęta.

Nad poprawkami pięćdziesiątą siódmą, pięćdziesiątą ósmą i pięćdziesiątą dziewiątą będziemy głosować łącznie. Zmierzają one do wprowadzenia w ustawie regulacji w zakresie częściowej ochrony grzybów, które mogą być pozyskiwane.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 77 obecnych senatorów 76 głosowało za, 1 senator wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 101**)

Poprawki uzyskały akceptację Izby.

Poprawka sześćdziesiąta przewiduje, iż zezwolenia na pozyskiwanie na terenach lasów grzybów objętych ochroną gatunkową będą wydawa-

(wicemarszałek J. Danielak)

ne w porozumieniu z właścicielem lub zarządcą lasów.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu.

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 78 obecnych senatorów 73 głosowało za, 2 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 102)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka sześćdziesiąta druga doprecyzowuje przepis.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 77 głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 103)**

Poprawka została przyjęta.

Nad poprawkami sześćdziesiątą trzecią i sześćdziesiątą piątą będziemy głosować łącznie. Zmierzają one do tego, aby organem właściwym w sprawach opiniowania wniosków dotyczących wydawania zezwoleń na przewożenie przez granicę roślin i zwierząt gatunków podlegających ograniczeniom na podstawie przepisów prawa Unii Europejskiej był organ naukowy powołany w tym celu przez ministra właściwego do spraw środowiska, a nie Państwowa Rada Ochrony Przyrody.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 6 głosowało za, 66 – przeciw, 7 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 104)**

Poprawki nie uzyskały akceptacji Izby.

Poprawka sześćdziesiąta siódma zmierza do tego, aby nie było konieczne wpisywanie w rejestrze zwierząt daty oraz miejsca urodzenia lub wyklucia zwierzęcia, jeżeli nie są one znane.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 12 głosowało za, 56 – przeciw*, 8 wstrzymało się od głosu, 3 nie głosowało. **(Głosowanie nr 105)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Nad poprawkami sześćdziesiątą ósmą i siedemdziesiątą będziemy głosować łącznie. Porządkują one przepisy określające dokumenty wymagane przy rejestracji posiadanych zwierząt.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 76 obecnych senatorów 73 głosowało za, 3 – przeciw. **(Głosowanie nr 106)**

Poprawki zostały przyjęte.

Poprawka sześćdziesiąta dziewiąta zmierza do precyzyjnego określenia momentu, od którego biegnie termin na złożenie wniosku o dokonanie zmian w rejestrze zwierząt.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 78 głosowało za, 1 senator nie głosował. **(Głosowanie nr 107)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka siedemdziesiąta pierwsza rozszerza wymagania, jakie musi spełniać kopia dokumentu potwierdzającego legalność pochodzenia zwierzęcia, wskazując między innymi, iż jeżeli kopia dotyczy więcej niż jednego gatunku, powinna określać przynależność gatunkową sprzedawanych zwierząt.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 79 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 108)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka siedemdziesiąta czwarta zmierza do tego, aby dyrektorów parków narodowych można było powoływać na czas nieokreślony.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 78 obecnych senatorów 11 głosowało za, 64 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 109)**

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Nad poprawkami siedemdziesiątą piątą i siedemdziesiątą szóstą będziemy głosować łącznie. Przewidują one, iż jednym z warunków uprawniających do kandydowania na stanowisko dyrektora parku narodowego jest ukończenie studiów wyższych na dowolnym kierunku.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

* Wicemarszałek przeczytała omyłkowo: 53 – przeciw.

(wicemarszałek J. Danielak)

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 78 obecnych senatorów 74 głosowało za, 2 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 110**)

Poprawki zostały przyjęte.

Poprawka osiemdziesiąta pierwsza zmierza do tego, aby pracownik Służby Parku był wyposażony w broń myśliwską.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 37 głosowało za, 36 – przeciw, 6 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 111**)

(Oklaski)

Poprawka została przyjęta.

Nad poprawkami osiemdziesiątą drugą i dziewięćdziesiątą trzecią będziemy głosować łącznie. Modyfikują one zakazy dotyczące wprowadzania do środowiska przyrodniczego gatunków obcych oraz sprowadzania takich gatunków do kraju, jak również zobowiązują ministra właściwego do spraw środowiska do ustalenia, które gatunki nie powinny być sprowadzane do kraju, które mogą być sprowadzane za zezwoleniem, a których sprowadzanie nie powinno podlegać żadnym ograniczeniom.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 22 głosowało za, 46 – przeciw*, 11 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 112**)

Poprawki nie zostały przyjęte.

Poprawka osiemdziesiąta piąta zmierza do stworzenia w ustawie regulacji dotyczącej Społecznej Straży Ochrony Przyrody.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 43 głosowało za, 31 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 113**)

(Oklaski)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka osiemdziesiąta szóstą zmierza do tego, aby ukaraniu podlegały osoby, które popełniają czyny polegające na naruszaniu zakazów obowiązujących na obszarach objętych for-

mami ochrony przyrody, bez względu na to, czy zostały one popełnione umyślnie, czy też nieumyślnie.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 20 głosowało za, 56 – przeciw, 3 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 114**)

Poprawka nie została przyjęta.

Poprawka osiemdziesiątą dziewiątą zmierza do określenia w przepisie karnym dolnej granicy wymiaru kary.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 76 głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu, 1 nie głosował. (**Głosowanie nr 115**)

Poprawka została przyjęta.

Nad poprawkami dziewięćdziesiątą, dziewięćdziesiątą pierwszą i dziewięćdziesiątą czwartą będziemy głosować łącznie. Porządkują one przepisy karne w zakresie środków karnych, jakie mogą być orzeczone w przypadku ukarania za wykroczenie lub skazania za przestępstwo, oraz prawidłowo wskazują czyny, w których orzekanie nastąpi w trybie przepisów kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tych poprawek?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 79 obecnych senatorów 76 głosowało za, 1 senator wstrzymał się od głosu, 2 nie głosowało. (**Głosowanie nr 116**)

Poprawki zostały przyjęte.

Poprawka dziewięćdziesiątą drugą przewiduje sankcje karne za zachowania niezgodne z niektórymi przepisami ustawy.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 75 obecnych senatorów 73 głosowało za, 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 117**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dziewięćdziesiątą piątą uchyla regulację przewidującą rekompensowanie gminom z budżetu państwa dochodów utraconych na skutek ustawowych zwolnień podatkowych.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

* Wicemarszałek przeczytała omyłkowo: 36 – przeciw.

(wicemarszałek J. Danielak)

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 76 obecnych senatorów 32 głosowało za, 43 – przeciw, 1 senator wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 118**)

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Poprawka dziewięćdziesiąta dziewiąta przewiduje, że plany ochrony parków krajobrazowych, które zostaną ustanowione po wejściu w życie niniejszej ustawy, powinny uwzględniać plany ochrony tych parków utworzone przed 2 lutego 2001 r.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 78 obecnych senatorów 76 głosowało za, 1 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 119**)

Poprawka została przyjęta.

Poprawka setna uchyla przepis przejściowy regulujący szczególny tryb postępowania z pracownikami likwidowanego Krajowego Zarządu Parków Narodowych.

Kto z państwa senatorów jest za przyjęciem tej poprawki?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 78 obecnych senatorów 22 głosowało za, 47 – przeciw, 9 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 120**)

Poprawka nie uzyskała akceptacji Izby.

Przystępujemy do głosowania nad podjęciem uchwały w sprawie ustawy o ochronie przyrody w całości, ze zmianami wynikającymi z przyjętych poprawek.

Kto z państwa senatorów jest za podjęciem uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Na 78 obecnych senatorów 73 głosowało za, 4 – przeciw, 1 senator wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 121**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o ochronie przyrody.

Informuję, że porządek obrad pięćdziesiątego dziewiątego posiedzenia Senatu został wyczerpany.

Zanim państwo senatorowie opuścicie salę obrad, pozwólcie, że złożę wam najlepsze, najserdeczniejsze życzenia świąteczne. Życzę państwu, aby te święta były pogodne, słoneczne, uśmiechnięte, by pachniały wiosną i byście państwo po świętach wrócili pogodni i gotowi do dalszych prac parlamentarnych w Senacie. (*Oklaski*)

Z uwagi na fakt, że oświadczenia zostały już ogłoszone, bardzo proszę senatora sekretarza o odczytanie komunikatów.

Senator Sekretarz Andrzej Jaeschke:

Kolejne posiedzenie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia odbędzie się 6 kwietnia o godz. 10.00 w sali nr 182.

Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich oraz Komisja Ustawodawstwa i Praworządności zbiorą się również 6 kwietnia o godz. 12.00 w sali nr 101.

I wreszcie Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich spotka się 2 kwietnia, w piątek, czyli jutro, o godz. 12.00 w sali nr 182.

Komisja Ustawodawstwa i Praworządności spotka się o godz. 8.15 jutro – to już mówię z głowy, ponieważ nie ma takiego komunikatu. Ale jest to pewna wiadomość. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Jolanta Danielak:

Informuję, że protokół pięćdziesiątego dziewiątego posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej piątej kadencji, zgodnie z art. 39, ust. 3 Regulaminu Senatu, zostanie udostępniony senatorom w terminie trzydziestu dni po posiedzeniu Senatu w Biurze Prac Senackich, pokój nr 255.

Zamykam pięćdziesiąte dziewiąte posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej piątej kadencji.

(*Wicemarszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską*)

Wyniki głosowań

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1 J. Adamski	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
2 A. Anulewicz	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	?	+	?	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+
4 M. Balicki	.	.	.	.	.	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
5 J. Bargieł	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
6 T. Bartos	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
7 M. Berny	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
8 A. Biela	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
9 J. Bielawski	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
10 J. Bień	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
11 F. Bobrowski	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
12 K. Borkowski	.	.	.	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
13 W. Bułka	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
14 C. Christowa	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
15 A. Chronowski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
16 J. Cieślak	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
17 Z. Cybulski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
18 G. Czaja	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
19 J. Danielak	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
20 K. Doktorowicz	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
21 K. Drożdż	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
22 B. Drzęzła	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
23 H. Dzido	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
24 J. Dziemdziała	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
25 G. Ferenc	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
26 A. Gierek	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
27 W. Gładkowski	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
28 Z. Gołębek	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
29 G. Grabowska	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
30 A. Graczyński	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
31 S. Izdebski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	+	+	+	+
32 A. Jaeschke	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
33 Z. Janowska	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
34 M. Janowski	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+
35 Z. Jarmużek	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
36 R. Jarzembowski	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
37 K. Jurgiel	+	?	?	+	+	?	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
38 D. Kempka	+	+	+	+	-	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
39 A. Klepacz	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
40 J. Konieczny	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
41 A. Koszada	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
42 M. Kozłowski	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
43 Z. Kruszewski	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
44 O. Krzyżanowska	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
45 Z. Kulak	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
46 A. Kurska	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+
47 I. Kurzępa	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
48 K. Kutz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
49 G. Lato	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
50 M. Lewicki	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
51 G. Lipowski	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+
52 T. Liszcz	.	.	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
53 B. Litwiniec	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

$Z\varepsilon$

Przeciw

Wstrzymało się

Nie głosowało

[illegible]

	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
1 J. Adamski	+	+	+	+	+	+	+	+	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
2 A. Anulewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	?	?	?	+	?	+	+
4 M. Balicki	+	+	+	.	+	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+
5 J. Bargieł	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	?	+	?	+	+	?	+	+	+
6 T. Bartos	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+
7 M. Berny	+	+	+	+	+	+	?	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+
8 A. Biela	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
9 J. Bielawski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
10 J. Bień	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+
11 F. Bobrowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+
12 K. Borkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+
13 W. Bułka	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
14 C. Christowa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+
15 A. Chronowski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
16 J. Cieślak	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
17 Z. Cybulski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
18 G. Czaja	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+
19 J. Danielak	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
20 K. Doktorowicz	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
21 K. Drożdż	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+
22 B. Drzęzła	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
23 H. Dzido	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
24 J. Dziemdziała	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+
25 G. Ferenc	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
26 A. Gierek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
27 W. Gładkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+
28 Z. Gołębek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
29 G. Grabowska	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
30 A. Graczyński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+
31 S. Izdebski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
32 A. Jaeschke	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+
33 Z. Janowska	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
34 M. Janowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	?	+	+	+	+	+	+
35 Z. Jarmużek	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+
36 R. Jarzembowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37 K. Jurgiel	+	+	?	+	+	+	?	?	+	+	?	+	+	?	+	+	-	+	+	+
38 D. Kempka	+	+	+	+	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+
39 A. Klepacz	+	+	+	+	#	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
40 J. Konieczny	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+
41 A. Koszada	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+
42 M. Kozłowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+
43 Z. Kruszewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+
44 O. Krzyżanowska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	+
45 Z. Kulak	+	+	-	+	?	+	+	+	-	-	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+
46 A. Kurska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	?	+	+	+	+	+	+
47 I. Kurzępa	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
48 K. Kutz	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
49 G. Lato	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
50 M. Lewicki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+
51 G. Lipowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
52 T. Liszcz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	?	+	+	+	?	+	+	+
53 B. Litwiniec	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

Obecných

Za

Przeciw

Wstrzymało się

Nie głosowało

[illegible]

	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
1 J. Adamski	.	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
2 A. Anulewicz	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	?	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+
4 M. Balicki	+	-	-	-	-	-	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+
5 J. Bargieł	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
6 T. Bartos	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
7 M. Berny	.	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+
8 A. Biela	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	+	+	+
9 J. Bielawski	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
10 J. Bień	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
11 F. Bobrowski	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
12 K. Borkowski	?	?	+	?	?	-	+	+	+	+	.	.	+	+	-	?	+	?	+	+
13 W. Bułka	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
14 C. Christowa	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
15 A. Chronowski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
16 J. Cieślak	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
17 Z. Cybulski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
18 G. Czaja	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
19 J. Danielak	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	+	+	+	+	+	+	+	+
20 K. Doktorowicz	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
21 K. Drożdż	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
22 B. Drzęzła	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
23 H. Dzido	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
24 J. Dziemdziała	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
25 G. Ferenc	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
26 A. Gierek	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
27 W. Gładkowski	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
28 Z. Gołębek	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
29 G. Grabowska	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	+	+	+
30 A. Graczyński	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+
31 S. Izdebski	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
32 A. Jaeschke	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
33 Z. Janowska	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
34 M. Janowski	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+
35 Z. Jarmużek	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
36 R. Jarzembowski	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37 K. Jurgiel	+	+	+	+	+	+	?	?	+	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+
38 D. Kempka	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+
39 A. Klepacz	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	+	+
40 J. Konieczny	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
41 A. Koszada	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
42 M. Kozłowski	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
43 Z. Kruszewski	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
44 O. Krzyżanowska	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
45 Z. Kulak	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+
46 A. Kurska	?	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+
47 I. Kurzępa	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+
48 K. Kutz	+	-	-	-	-	?	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+
49 G. Lato	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
50 M. Lewicki	-	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+
51 G. Lipowski	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
52 T. Liszcz	-	-	+	+	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?
53 B. Litwiniec	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60
54 J. Lorenz	-	?	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+
55 M. Lubiński	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+
56 W. Łęcki	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+
57 W. Mańkut	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
58 J. Markowski	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
59 G. Matuszak	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+
60 B. Mąsior	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
61 M. Mietła	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
62 S. Nicieja	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
63 G. Niski	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
64 L. Pastusiak	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
65 K. Pawelek	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+
66 W. Pawłowski	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
67 J. Pieniążek	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
68 K. Piesiewicz	-	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+
69 W. Pietrzak	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	.	.	+	+	+	+	+	+	+	+
70 Z. Piwoński	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+
71 S. Plewa	-	-	-	?	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
72 B. Podgórski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
73 L. Podkański	+	?	+	+	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
74 J. Popiołek	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
75 Z. Religa	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	?	+	+	+	+
76 Z. Romaszewski	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
77 T. Rzemyskowski	-	-	-	-	-	-	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
78 W. Sadowska	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
79 J. Sagatowska	-	-	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
80 E. Serocka	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
81 K. Sienkiewicz	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	+	+	+	#	+	+	+	+	+	+
82 D. Simonides	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	.	-	?	+	+	+	+
83 R. Sławiński	.	.	.	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+
84 R. Smoktunowicz	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
85 J. Smorawiński	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
86 A. Spychalski	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
87 G. Staniszevska	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
88 H. Stokłosa	+	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
89 A. Stradowska	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
90 J. Suchański	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
91 J. Szafraniec	+	+	+	+	+	+	?	+	+	-	?	-	+	+	+	+	+	+	+	+
92 J. Sztorc	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
93 K. Szydłowski	#	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
94 M. Szyszkowska	+	?	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
95 A. Wielowieyski	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	?	+	+	+	?
96 E. Wittbrodt	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
97 T. Wnuk	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
98 Z. Zychowicz	-	-	-	-	-	-	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+
99 M. Żenkiewicz	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	+	+	+
Obecnych	77	79	79	80	80	80	80	80	80	80	78	78	82	79	82	82	79	85	85	85
Za	8	5	11	9	8	7	77	79	79	78	76	77	82	78	64	75	76	84	85	83
Przeciw	63	70	68	69	69	68	1	0	0	1	0	1	0	0	10	3	1	0	0	0
Wstrzymało się	5	4	0	2	3	5	2	1	1	1	2	0	0	0	8	4	1	1	0	2
Nie głosowało	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	0

	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80
1 J. Adamski	-	+	.	.	+	+	+	+	.	.	+	+	+	.	.	.	.	.	.	.
2 A. Anulewicz	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	+	?	.	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
4 M. Balicki	-	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	?	+	?	-	+
5 J. Bargieł	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	-	+	-	?	+
6 T. Bartos	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
7 M. Berny	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
8 A. Biela	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	?	+
9 J. Bielawski	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
10 J. Bień	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
11 F. Bobrowski	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
12 K. Borkowski	?	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+
13 W. Bułka	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	.	.	.	.	.	.
14 C. Christowa	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
15 A. Chronowski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
16 J. Cieślak	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
17 Z. Cybulski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
18 G. Czaja	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
19 J. Danielak	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
20 K. Doktorowicz	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
21 K. Drożdż	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-	+
22 B. Drzęzła	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
23 H. Dzido	?	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	+
24 J. Dziemdziała	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
25 G. Ferenc	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
26 A. Gierek	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	?	-	+
27 W. Gładkowski	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
28 Z. Gołębek	-	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
29 G. Grabowska	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
30 A. Graczyński	-	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
31 S. Izdebski	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	.	.	.	.	.	.
32 A. Jaeschke	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
33 Z. Janowska	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
34 M. Janowski	.	?	?	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	-	+	+	+	?	+	+
35 Z. Jarmużek	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	-	+	-	+	-	-	+
36 R. Jarzembowski	-	+	+	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
37 K. Jurgiel	+	+	-	+	+	+	+	.	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+
38 D. Kempka	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
39 A. Klepacz	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
40 J. Konieczny	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
41 A. Koszada	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	-	+	-	+	-	-	+
42 M. Kozłowski	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
43 Z. Kruszewski	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
44 O. Krzyżanowska	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	?	+	+
45 Z. Kulak	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
46 A. Kurska	?	?	?	+	#	+	+	+	+	+	+	+	+	-	#	+	+	?	+	+
47 I. Kurzępa	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	+
48 K. Kutz	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	.	.	.	.	.	.
49 G. Lato	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-	+
50 M. Lewicki	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	.	+
51 G. Lipowski	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
52 T. Liszcz	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	?	+	?	+	+
53 B. Litwiniec	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80
54 J. Lorenz	-	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	?	+	-	+	-	-	+
55 M. Lubiński	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
56 W. Łęcki	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
57 W. Mańkut	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	-	+	-	-	+
58 J. Markowski	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
59 G. Matuszak	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
60 B. Mąsior	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	.	+
61 M. Mietła	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	.	+
62 S. Nicieja	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	+	+
63 G. Niski	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
64 L. Pastusiak	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
65 K. Pawelek	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
66 W. Pawłowski	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
67 J. Pieniążek	-	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
68 K. Piesiewicz	?	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+
69 W. Pietrzak	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	#	+	-	+	-	+	-	-	+
70 Z. Piwoński	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	?	+
71 S. Plewa	-	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
72 B. Podgórski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
73 L. Podkański	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+
74 J. Popiołek	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
75 Z. Religa	+	?	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
76 Z. Romaszewski	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+
77 T. Rzemyskowski	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
78 W. Sadowska	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
79 J. Sagatowska	?	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	?	+	+
80 E. Serocka	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
81 K. Sienkiewicz	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	?	-	+
82 D. Simonides	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+
83 R. Sławiński	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
84 R. Smoktunowicz	?	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	?	+	?	+	+
85 J. Smorawiński	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
86 A. Spychalski	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
87 G. Staniszevska	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
88 H. Stokłosa	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	-	+
89 A. Stradomska	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
90 J. Suchański	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
91 J. Szafraniec	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	+	+	#	+	?
92 J. Sztorc	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
93 K. Szydłowski	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
94 M. Szyszkowska	?	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	-	+	-	+	#	-	+
95 A. Wielowieyski	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	-	+	-	+	?	?	+
96 E. Wittbrodt	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
97 T. Wnuk	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
98 Z. Zychowicz	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	-	+	-	-	+
99 M. Żenkiewicz	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	.	.	.	.	.	.

Obecných	84	85	76	82	83	83	83	82	82	81	82	83	83	79	79	79	79	79	76	79
Za	9	77	63	81	82	83	83	81	82	81	80	79	83	8	78	13	79	7	19	78
Przeciw	63	1	8	0	0	0	0	0	0	0	0	3	0	68	0	62	0	59	53	0
Wstrzymało się	12	7	5	1	0	0	0	1	0	0	2	0	0	3	0	4	0	11	4	1
Nie głosowało	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	0	2	0	0

	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
1 J. Adamski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
2 A. Anulewicz	-	+	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	-	+	-	+	-
3 F. Bachleda-Księżdzularz	?	?	?	-	+	?	-	+	+	?	?	?	+	+	-	+	+	+	+	?
4 M. Balicki	+	-	-	-	+	+	+	-	+	+	-	?	+	+	?	+	+	?	+	+
5 J. Bargieł	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	?	-	+	+	?	+	+	?	+	-
6 T. Bartos	-	+	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
7 M. Berny	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	?	+	+	-	+	+	-	+	-
8 A. Biela	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
9 J. Bielawski	-	-	-	#	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
10 J. Bień	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
11 F. Bobrowski	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	-	+	-
12 K. Borkowski	?	+	-	+	+	-	#	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	-	+	?
13 W. Bułka	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
14 C. Christowa	-	-	-	-	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	-	+	-
15 A. Chronowski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
16 J. Cieślak	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
17 Z. Cybulski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
18 G. Czaja	-	-	-	-	+	-	+	+	?	+	-	+	+	+	-	+	+	-	+	-
19 J. Danielak	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	+	+	+	+	-
20 K. Doktorowicz	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
21 K. Drożdż	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
22 B. Drzęzła	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
23 H. Dzido	+	-	-	-	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	-	+	+	-	+	+
24 J. Dziemdziała	-	-	-	-	+	-	-	+	+	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
25 G. Ferenc	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
26 A. Gierek	-	+	?	?	+	-	+	?	+	+	?	?	+	+	+	+	+	?	+	?
27 W. Gładkowski	-	+	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
28 Z. Gołębek	-	+	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
29 G. Grabowska	-	-	-	-	+	-	+	+	?	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
30 A. Graczyński	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
31 S. Izdebski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
32 A. Jaeschke	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
33 Z. Janowska	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
34 M. Janowski	?	-	-	-	+	+	?	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+
35 Z. Jarmużek	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	-	+	-
36 R. Jarzembowski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
37 K. Jurgiel	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	-	-	.	+	+	+
38 D. Kempka	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	-	+	-
39 A. Klepacz	-	-	-	-	+	-	+	+	-	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
40 J. Konieczny	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	-	+	-
41 A. Koszada	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
42 M. Kozłowski	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
43 Z. Kruszewski	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
44 O. Krzyżanowska	+	-	?	+	+	+	+	-	+	+	+	?	+	+	-	+	+	+	+	?
45 Z. Kulak	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
46 A. Kurska	+	.	#	+	+	+	?	+	+	+	#	-	+	+	-	#	+	+	+	+
47 I. Kurzępa	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	-	+	#
48 K. Kutz	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
49 G. Lato	-	-	-	.	+	-	+	+	-	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
50 M. Lewicki	-	-	-	-	+	.	?	+	-	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
51 G. Lipowski	-	-	-	.	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
52 T. Liszcz	+	-	?	+	+	+	+	-	?	-	+	?	?	+	+	+	+	+	+	+
53 B. Litwiniec	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
54 J. Lorenz	-	#	-	-	+	?	+	+	+	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
55 M. Lubiński	-	-	.	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-
56 W. Łęcki	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-
57 W. Mańkut	-	+	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	-	?	-
58 J. Markowski	-	#	.	-	+	-	+	+	-	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
59 G. Matuszak	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
60 B. Mąsior	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	+	#	+	+	-	.	+	-	+	+
61 M. Mietła	-	+	-	+	+	-	+	+	+	+	-	.	+	+	-	.	+	-	+	-
62 S. Nicieja	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	-	+	+
63 G. Niski	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
64 L. Pastusiak	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
65 K. Pawelek	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	-	+	-
66 W. Pawłowski	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
67 J. Pieniążek	-	+	-	-	+	-	-	+	+	+	-	?	+	+	-	+	+	-	+	-
68 K. Piesiewicz	-	+	?	?	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	-	#	+	+	+	+
69 W. Pietrzak	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
70 Z. Piwoński	-	.	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
71 S. Plewa	-	+	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	?	+	+	-	+	-
72 B. Podgórski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
73 L. Podkański	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
74 J. Popiołek	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	.
75 Z. Religa	+	?	?	-	+	+	+	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	?
76 Z. Romaszewski	?	-	+	+	+	+	+	-	-	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+
77 T. Rzemyskowski	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	.	+	-	+	-
78 W. Sadowska	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
79 J. Sagatowska	?	-	-	-	+	+	?	+	?	+	?	-	+	+	-	+	+	+	?	?
80 E. Serocka	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	-	+	-
81 K. Sienkiewicz	-	?	-	?	+	-	+	?	+	+	?	-	+	+	+	+	+	?	+	?
82 D. Simonides	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	#	+	+	+	-
83 R. Sławiński	-	-	-	-	+	-	?	+	-	+	-	?	+	+	-	+	+	?	+	-
84 R. Smoktunowicz	-	?	-	-	+	-	-	+	-	+	-	?	+	+	-	-	?	-	+	-
85 J. Smorawiński	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
86 A. Spychalski	-	+	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
87 G. Staniszevska	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
88 H. Stokłosa	-	+	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
89 A. Stradomska	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
90 J. Suchański	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
91 J. Szafraniec	+	-	+	?	+	?	+	+	+	+	+	-	+	+	-	-	+	+	?	+
92 J. Sztorc	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+
93 K. Szydłowski	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
94 M. Szyszkowska	-	+	?	-	+	?	.	-	-	+	+	?	+	+	+	+	+	-	-	-
95 A. Wielowieyski	+	-	?	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+	+	-	+	+	#	+	?
96 E. Wittbrodt	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
97 T. Wnuk	?	-	-	-	+	-	+	+	-	+	-	-	+	+	+	+	+	-	+	-
98 Z. Zychowicz	-	-	-	-	+	-	+	+	+	+	-	-	+	+	-	+	+	-	+	-
99 M. Żenkiewicz	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

Obecných	79	77	77	77	79	78	78	79	79	79	79	78	79	79	79	76	78	79	79	78
Za	12	17	6	10	79	15	66	71	63	77	14	10	78	79	17	69	77	18	75	14
Przeciw	61	54	62	62	0	59	6	6	12	1	59	56	0	0	59	4	0	55	1	55
Wstrzymało się	6	4	8	4	0	4	5	2	4	1	5	11	1	0	3	0	1	5	3	8
Nie głosowało	0	2	1	1	0	0	1	0	0	0	1	1	0	0	0	3	0	1	0	1

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1 J. Adamski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
2 A. Anulewicz	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	-	-	+	-	+	+	+	-	+	-
3 F. Bachleda-Księżdzularz	.	+	+	-	?	+	+	+	-	+	+	?	-	+	+	#	.	-	+	+
4 M. Balicki	+	+	+	-	-	+	+	+	?	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	-
5 J. Bargieł	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	-	-	?	-	+	+	.	.	.	.
6 T. Bartos	+	+	+	-	?	+	+	+	+	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	-
7 M. Berny	+	+	+	-	-	+	+	+	?	+	?	-	+	-	?	+	+	+	+	-
8 A. Biela	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
9 J. Bielawski	+	+	#	-	-	+	+	+	-	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	-
10 J. Bień	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	-	-	-	-	+	+	+	-	+	-
11 F. Bobrowski	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	-
12 K. Borkowski	+	+	+	?	?	+	+	+	?	+	?	-	+	+	+	+	+	-	+	?
13 W. Bułka	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
14 C. Christowa	+	+	+	-	-	+	+	+	-	-	-	-	+	-	+	+	+	-	+	-
15 A. Chronowski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
16 J. Cieślak	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
17 Z. Cybulski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
18 G. Czaja	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	-	+	-	+	+	+	-	+	-
19 J. Danielak	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	-	-	-	-	+	+	+	.	+	-
20 K. Doktorowicz	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
21 K. Drożdż	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+
22 B. Drzęzła	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
23 H. Dzido	+	+	+	-	?	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
24 J. Dziemdziała	+	-	+	-	-	+	+	+	-	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	-
25 G. Ferenc	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
26 A. Gierek	+	+	+	-	?	+	+	+	-	+	+	?	+	-	+	+	+	-	+	?
27 W. Gładkowski	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
28 Z. Gołębek	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	-	+	-	+	+	+	-	+	+
29 G. Grabowska	+	+	+	-	-	-	+	+	-	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	-
30 A. Graczyński	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	-
31 S. Izdebski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
32 A. Jaeschke	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	-	-	-	-	+	+	+	-	+	-
33 Z. Janowska	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
34 M. Janowski	+	?	+	?	+	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	-	+	+
35 Z. Jarmużek	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	-
36 R. Jarzembowski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
37 K. Jurgiel	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	-	+	+
38 D. Kempka	+	+	+	-	+	+	+	+	-	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	?
39 A. Klepacz	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	-
40 J. Konieczny	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	-	-	-	-	+	+	+	-	+	-
41 A. Koszada	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	-	-	-	-	+	+	+	-	+	-
42 M. Kozłowski	+	+	+	-	-	.	+	+	-	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	-
43 Z. Kruszewski	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	-	+	-	+	+	+	-	+	-
44 O. Krzyżanowska	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+	-	+	+	.	+	+	+
45 Z. Kulak	+	+	+	-	-	-	+	+	-	+	?	-	-	-	+	+	+	+	+	-
46 A. Kurska	.	+	+	?	#	+	+	+	.	+	+	?	+	+	+	+	?	-	+	+
47 I. Kurzępa	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	+
48 K. Kutz	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
49 G. Lato	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+
50 M. Lewicki	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	-	-	+	-	+	+	+	.	-	-
51 G. Lipowski	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	-	-	-	+	+	+	-	+	-
52 T. Liszcz	+	+	+	?	+	+	+	+	+	?	+	+	+	?	+	+	+	-	+	+
53 B. Litwiniec	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

	101	102	103	104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	119	120
54 J. Lorenz	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	-	-	+	-	+	+	+	?	+	?
55 M. Lubiński	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	?	+	-	+	+	+	+	-	+	-
56 W. Łęcki	+	+	+	-	-	+	+	+	+	-	-	+	-	+	#	+	+	-	+	-
57 W. Mańkut	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	-	?	?	-	+	+	+	+	+	-
58 J. Markowski	+	+	+	-	-	-	+	+	-	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	-
59 G. Matuszak	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	-	-	+	-	+	+	+	-	+	-
60 B. Mąsior	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+	+	+	+	+	-
61 M. Mietła	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	-	-	+	-	+	+	+	+	+	-
62 S. Nicieja	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-
63 G. Niski	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	-	-	-	-	+	+	+	+	+	-
64 L. Pastusiak	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
65 K. Pawelek	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	-	+	+	+	+	+	+	-	+	?
66 W. Pawłowski	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	-	-	+	-	+	+	+	-	+	-
67 J. Pieniążek	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	-	?	-	+	+	+	-	+	?
68 K. Piesiewicz	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	?	?	-	+	+
69 W. Pietrzak	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	-	-	+	-	+	+	+	+	+	?
70 Z. Piwoński	+	+	+	-	+	+	+	+	-	+	?	?	-	-	+	+	+	-	+	?
71 S. Plewa	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	-	-	-	+	+	+	-	+	-
72 B. Podgórski	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
73 L. Podkański	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
74 J. Popiołek	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	-	-	+	-	+	+	+	+	+	-
75 Z. Religa	+	+	+	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	-	+	+
76 Z. Romaszewski	+	+	+	-	+	+	+	+	-	+	-	+	+	-	+	+	+	-	+	+
77 T. Rzemyskowski	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	?	-	+	-	+	+	+	-	+	-
78 W. Sadowska	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	-	-	-	-	+	+	+	-	+	-
79 J. Sagatowska	+	?	+	?	-	+	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	-	+	+
80 E. Serocka	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	-	+	-	+	+	+	-	+	-
81 K. Sienkiewicz	+	+	+	?	?	+	+	+	-	+	+	?	+	?	+	+	+	-	+	+
82 D. Simonides	+	+	+	-	+	+	+	+	-	+	-	?	+	-	+	#	+	-	+	+
83 R. Sławiński	+	+	+	-	#	+	#	+	-	.	+	+	-	?	+	+	+	+	?	-
84 R. Smoktunowicz	+	?	+	?	?	+	+	+	-	?	+	?	-	-	+	+	+	-	+	?
85 J. Smorawiński	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
86 A. Spychalski	+	+	+	+	-	.	+	+	-	+	+	-	+	-	+	+	+	-	+	-
87 G. Staniszevska	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
88 H. Stokłosa	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	-	-	-	+	+	+	+	+	-
89 A. Stradomska	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	-	-	?	-	+	+	+	-	+	-
90 J. Suchański	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
91 J. Szafraniec	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
92 J. Sztorc	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+
93 K. Szydłowski	+	.	+	-	-	+	+	+	-	+	-	-	?	-	?	+	+	+	+	-
94 M. Szyszkowska	+	-	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	-
95 A. Wielowieyski	?	+	?	-	#	+	+	+	-	+	+	?	+	-	+	+	+	-	+	+
96 E. Wittbrodt	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
97 T. Wnuk	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	+	+	-	-	+	+	+	+	+	-
98 Z. Zychowicz	+	+	+	-	-	+	+	+	-	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	-
99 M. Żenkiewicz	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

Obecných	77	78	79	79	79	76	79	79	78	78	79	79	79	79	79	79	75	76	78	78
Za	76	73	77	6	12	73	78	79	11	74	37	22	43	20	76	76	73	32	76	22
Przeciw	0	2	0	66	56	3	0	0	64	2	36	46	31	56	0	0	0	43	1	47
Wstrzymało się	1	3	1	7	8	0	0	0	3	2	6	11	5	3	2	1	2	1	1	9
Nie głosowało	0	0	1	0	3	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	2	0	0	0	0

	121		121
1 J. Adamski	.	54 J. Lorenz	+
2 A. Anulewicz	+	55 M. Lubiński	+
3 F. Bachleda-Księżdzularz	+	56 W. Łęcki	+
4 M. Balicki	+	57 W. Mańkut	+
5 J. Bargieł	.	58 J. Markowski	+
6 T. Bartos	+	59 G. Matuszak	+
7 M. Berny	+	60 B. Mąsior	+
8 A. Biela	-	61 M. Mietła	+
9 J. Bielawski	+	62 S. Nicieja	+
10 J. Bień	+	63 G. Niski	+
11 F. Bobrowski	+	64 L. Pastusiak	.
12 K. Borkowski	+	65 K. Pawełek	+
13 W. Bułka	.	66 W. Pawłowski	+
14 C. Christowa	+	67 J. Pieniążek	+
15 A. Chronowski	.	68 K. Piesiewicz	+
16 J. Cieślak	.	69 W. Pietrzak	+
17 Z. Cybulski	.	70 Z. Piwoński	+
18 G. Czaja	+	71 S. Plewa	+
19 J. Danielak	+	72 B. Podgórski	.
20 K. Doktorowicz	.	73 L. Podkański	+
21 K. Drożdż	+	74 J. Popiołek	+
22 B. Drzęzła	.	75 Z. Religa	+
23 H. Dzido	+	76 Z. Romaszewski	+
24 J. Dziemdziała	+	77 T. Rzemyskowski	+
25 G. Ferenc	.	78 W. Sadowska	+
26 A. Gierek	+	79 J. Sagatowska	+
27 W. Gładkowski	+	80 E. Serocka	+
28 Z. Gołabek	+	81 K. Sienkiewicz	+
29 G. Grabowska	+	82 D. Simonides	+
30 A. Graczyński	+	83 R. Sławiński	+
31 S. Izdebski	.	84 R. Smoktunowicz	-
32 A. Jaeschke	+	85 J. Smorawiński	.
33 Z. Janowska	.	86 A. Spychalski	+
34 M. Janowski	+	87 G. Staniszevska	.
35 Z. Jarmużek	+	88 H. Stokłosa	+
36 R. Jarzembowski	.	89 A. Stradomska	+
37 K. Jurgiel	-	90 J. Suchański	.
38 D. Kempka	+	91 J. Szafraniec	-
39 A. Klepacz	+	92 J. Sztorc	+
40 J. Konieczny	+	93 K. Szydłowski	+
41 A. Koszada	+	94 M. Szyszkowska	+
42 M. Kozłowski	+	95 A. Wielowieyski	?
43 Z. Kruszewski	+	96 E. Wittbrodt	.
44 O. Krzyżanowska	+	97 T. Wnuk	+
45 Z. Kulak	+	98 Z. Zychowicz	+
46 A. Kurska	+	99 M. Żenkiewicz	.
47 I. Kurzępa	+		
48 K. Kutz	.	Obecnych	78
49 G. Lato	+	Za	73
50 M. Lewicki	+	Przeciw	4
51 G. Lipowski	+	Wstrzymało się	1
52 T. Liszcz	+	Nie głosowało	0
53 B. Litwiniec	.		

Przemówienia i oświadczenia
senatorów
przekazane do protokołu,
niewygłoszone
podczas 59. posiedzenia Senatu

Przemówienie senatora Tadeusza Bartosa w dyskusji nad punktem pierwszym porządku obrad

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Szanowni Goście!

Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie przyrody określa cele, zasady i formy ochrony przyrody nieożywionej i żywej oraz krajobrazu. W rozumieniu tej ustawy ochrona przyrody polega na zachowaniu, zrównoważonym użytkowaniu oraz odnawianiu zasobów, tworów i składników przyrody; dziko występujących roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową; zwierząt prowadzących wędrowny tryb życia; siedlisk przyrodniczych; siedlisk zagrożonych zniszczeniem, rzadkich i chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów; krajobrazu oraz zadrzewień. Celem ochrony przyrody jest utrzymanie procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów; zachowanie różnorodności biologicznej; zachowanie dziedzictwa geologicznego i paleontologicznego oraz zapewnienie ciągłości istnienia gatunków roślin, zwierząt i grzybów.

Szanowni Państwo, cele te realizowane będą przez uwzględnienie wymagań ochrony przyrody w polityce ekologicznej państwa, w programach ochrony środowiska przyjmowanych przez organy jednostek samorządu terytorialnego, jak również przez obejmowanie zasobów, tworów i składników formami ochrony przyrody.

Ustawa ma szeroko zdefiniowane pojęcia w tak zwanym słowniczku. Dotyczą one między innymi takich definicji, jak korytarz ekologiczny, ochrona krajobrazowa, ogród zoologiczny i botaniczny, siedlisko przyrodnicze roślin oraz specjalny obszar ochrony siedlisk. Za formy ochrony przyrody uznano parki narodowe, rezerваты, parki krajobrazowe, pomniki przyrody, obszary „Natura 2000”, ochronę gatunkową roślin, zwierząt i grzybów.

Zgodnie z ustawą, parkiem narodowym jest obszar nie mniejszy niż 1 tysiąc ha, wyróżniający się szczególnymi wartościami przyrodniczymi, naukowymi, społecznymi, kulturowymi i edukacyjnymi, na którym ochronie podlega cała przyroda. Park tworzy się w celu zachowania różnorodności biologicznej, zasobów, tworów i składników przyrody nieożywionej i walorów krajobrazowych, przywrócenia właściwego stanu zasobów i składników przyrody. Minister środowiska nadaje parkowi statut i sprawuje nad nim nadzór, który polega na zatwierdzaniu planów finansowych oraz sporządzaniu sprawozdań zbiorczych z działalności parków, koordynowaniu działalności naukowej i edukacyjnej oraz kontroli funkcjonowania parku. Na granicy parku tworzy się otulinę, w której może powstać sfera ochronna zwierząt łownych ze względu na potrzebę ochrony zwierząt w parku. Minister środowiska ustanawia strefę ochronną zwierząt łownych, określając obszary wchodzące w jej skład oraz kryteria i sposób utrzymania właściwej liczebności oraz struktury populacji poszczególnych gatunków zwierząt łownych. Ochrona zwierząt w sferze ochronnej należy do zadań dyrektora parku narodowego. Obszar parku narodowego jest udostępniany w celach naukowych, edukacyjnych, kulturalnych, turystycznych w sposób, który nie wpłynie negatywnie na przyrodę.

W myśl ustawy rezerwat obejmuje obszary zachowane w stanie naturalnym lub mało zmienionym ekosystemy, ostoje i siedliska przyrodnicze, a także siedliska roślin, siedliska zwierząt, grzybów oraz twory i składniki przyrody nieożywionej, wyróżniające się szczególnymi wartościami przyrodniczymi, naukowymi, kulturowymi. Na obszarach graniczących z rezerwatem może być wyznaczona otulina. Wojewoda określa nazwę, położenie, obszar rezerwatu oraz otulinę. W rezerwach i parkach narodowych ustawa zabrania między innymi budowy lub rozbudowy obiektów budowlanych i urządzeń technicznych; rybactwa, z wyjątkiem obszarów ustalonych w planie ochrony; polowania, chwytania lub zabijania dziko występujących zwierząt, zabrania się niszczenia jaj, postaci młodocianych; pozyskiwania, niszczenia lub umyślnego uszkodzania roślin oraz grzybów; oraz zmiany stosunków wodnych, regulacji rzek i potoków.

Zgodnie z ustawą, park krajobrazowy obejmuje obszar chroniony ze względu na wartości przyrodnicze, historyczne w celu zachowania, popularyzacji tych wartości w warunkach zrównoważonego rozwoju. Na obszarach graniczących z parkiem może być utworzona otulina. Wojewoda wydaje dyspozycje co do utworzenia parku i nadaje mu statut.

Dla parków narodowych, rezerwatów i parków krajobrazowych sporządza się i realizuje plan ochrony. Projekt planu musi być zaopiniowany przez miejscową radę gminy. Plan ochrony dla wymienionych form ochrony sporządza się na dwadzieścia lat i uwzględnia w nim charakterystykę i ocenę stanu przyrody; identyfikację i ocenę istniejących oraz potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrznych; charakterystykę i ocenę uwarunkowań społecznych i gospodarczych.

Plan ochrony dla parku narodowego i rezerwatu zawiera między innymi cele ochrony przyrody oraz wskazanie przyrodniczych i społecznych uwarunkowań ich realizacji; identyfikację oraz określenie sposobów eliminacji lub ograniczenia istniejących i potencjalnych zagrożeń wewnętrznych i zewnętrz-

nych; wskazanie obszarów ochrony ścisłej, czynnej i krajobrazowej i określenie działań na tych obszarach; wskazanie miejsc, w których może być prowadzona działalność wytwórcza, handlowa i rolnicza.

Za obszar chronionego krajobrazu uznany jest obszar obejmujący tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowy ze względu na możliwości zaspokojenia potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych. Na obszarze tym mogą być wprowadzone zakazy zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia nor, legowisk, jak również likwidacji i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych oraz wydobywania do celów gospodarskich skał, torfu czy skamieniałości.

Ustawa określa, że sieć obszarów „Natura 2000” obejmuje obszary specjalnej ochrony ptaków i siedlisk. Minister środowiska po uzyskaniu zgody Rady Ministrów przekazuje Komisji Europejskiej projekt listy specjalnych obszarów ochrony siedlisk oraz szacunek dotyczący współfinansowania przez Wspólnotę Europejską ochrony obszarów wyznaczonych ze względu na typy siedlisk przyrodniczych oraz gatunki roślin i zwierząt o znaczeniu priorytetowym.

Obszar „Natura 2000” wyznacza minister środowiska w porozumieniu z ministrem rolnictwa, a po ich określeniu listę przekazuje Komisji Europejskiej. Dla obszaru „Natura 2000” sporządza się plan ochrony na dwadzieścia lat, który uwzględnia ekologiczne wartości siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt. Jeżeli istnieje tak zwany wymóg nadrzędnego interesu publicznego, to na terenie tego obszaru wojewoda może wydać zezwolenie na realizację działań, które mogą mieć negatywny wpływ na środowisko. To zezwolenie może być udzielone wyłącznie w celu ochrony zdrowia i życia ludzi, zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego, uzyskania korzystnych następstw o pierwszoplanowym znaczeniu dla środowiska przyrodniczego. Wydając zezwolenie, ustala się zakres, miejsce, termin i sposób wykonania kompensacji przyrodniczej, której koszty ponosi podmiot realizujący plan lub przedsięwzięcie.

Za pomniki przyrody uznano pojedyncze twory przyrody żywej i nieożywionej lub ich skupiska o szczególnej wartości przyrodniczej, naukowej, kulturowej, odznaczające się indywidualnymi cechami wyróżniającymi je wśród innych tworów. Stanowiska dokumentacyjne są to wyodrębniające się na powierzchni lub możliwe do udostępnienia, ważne pod względem naukowym i dydaktycznym miejsca występowania formacji geologicznych, nagromadzeń skamieniałości lub tworów mineralnych. Użytkami geologicznymi są zasługujące na ochronę pozostałości ekosystemów mających znaczenie dla zachowania różnorodności biologicznej – naturalne zbiorniki wodne, śródpolne i śródleśne oczka wodne, kępy drzew i krzewów, bagna, wydmy, starorzecza. Zespołami przyrodniczo-krajobrazowymi są fragmenty krajobrazu naturalnego i kulturowego, zasługujące na ochronę ze względu na ich walory widokowe lub estetyczne. Celem ochrony gatunkowej jest zapewnienie przetrwania i właściwego stanu ochrony dziko występujących roślin, zwierząt, grzybów podatnych na zagrożenie wyginięcia oraz objętych ochroną międzynarodową.

W myśl ustawy minister środowiska, w porozumieniu z ministrem rolnictwa, określi gatunki dziko występujące oraz właściwe zakazy dla poszczególnych gatunków. Przewożenie przez granice państwa roślin i zwierząt należących do gatunków. Przewożenie przez granice państwa roślin i zwierząt należących do gatunków podlegających ograniczeniom na podstawie prawa Unii Europejskiej wymaga uzyskania zezwolenia wydanego przez ministra środowiska, które wydawane jest po zasięgnięciu opinii Państwowej Rady Ochrony Przyrody. W ustawie bardzo dokładnie sprecyzowano przepisy regulujące zadania i obowiązki służby ochrony przyrody.

Kto umyślnie narusza zakazy obowiązujące w parkach narodowych i krajobrazowych, rezerwatach obszarach chronionego krajobrazu i „Natura 2000”, podlega karze grzywny albo aresztu. Karze pozbawienia wolności do lat pięciu podlega ten, kto bez zezwolenia lub wbrew jego warunkom przewozi przez granicę rośliny i zwierzęta, a także ich rozpoznawalne części lub produkty pochodne.

Szanowni Państwo, ustawa jest bardzo obszerna, ale, jak można stwierdzić, jest to akt prawny, który w sposób kompleksowy odnosi się do zasad i form ochrony przyrody w Polsce.

Przemówienie senatora Sergiusza Plewy w dyskusji nad punktem siódmym porządku obrad

Zmiany wprowadzone do ustawy – Prawo budowlane należy uznać w większości za udane. Uwzględniają oczekiwania inwestorów i organów nadzoru budowlanego. Wyeliminują krytykowaną uznaniowość organów.

Po raz pierwszy pojawiła się próba zdefiniowania istotnych odstępstw – brawo za odwagę – związanych z pozwoleniami na budowę. Zmiany te ułatwią, usprawnią użytkownikom obiektów – załatwienie formalności związanych ze zmianą sposobu użytkowania obiektu budowlanego, a organom nadzoru budowlanego – stosowanie kar pieniężnych za samowolne zmiany użytkowania. W ostatniej nowelizacji, nie wiedzieć czemu, art. 93 w tej części został skreślony.

Jedynym błędem tego rozwiązania ustawowego jest podwyższenie stawki opłaty – z 300 zł na 500 zł. Przy dotychczasowej kwocie stawki, wynoszącej 300 zł, legalizacja garażu kosztowała 15 tysięcy zł, domu mieszkalnego, bez względu na wielkość i położenie – 30 tysięcy zł. Zalegalizowanie jakiegokolwiek dobudówki, typu sień, łazienka czy składówka, kosztowało 30 tysięcy zł.

W województwie podlaskim w ubiegłym roku poza dwoma wyjątkami nikt nie zaakceptował jakiegokolwiek samowoli z uwagi na koszt, przy tym rozebrano około dwieście pięćdziesiąt obiektów budowlanych.

Postuluję, aby stała kwotę zmniejszyć do około 100 zł, wprowadzając część ruchomą uzależnioną od wielkości obiektu i ceny za metr kwadratowy budynku.

Przemówienie senatora Tadeusza Bartosa w dyskusji nad punktem dziesiątym porządku obrad

Panie i Panowie Senatorowie! Wysoka Izbo!

Celem zaproponowanych zmian jest wydłużenie z dwunastu do dwudziestu czterech miesięcy okresu stosowania dopłat z budżetu państwa do oprocentowania kredytów zaciągniętych przez producentów rolnych w drugim półroczu 2003 r. – kredyty były przeznaczone na zakup rzeczowych środków obrotowych do produkcji rolniczej, w tym do produkcji żywności metodami ekologicznymi, na przystosowanie gospodarstw rolnych do tej produkcji oraz na osiągnięcie postępu biologicznego w rolnictwie – których spłata powinna by dokonana w drugim półroczu 2004 r. Zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji nr 2199/2003 z dnia 16 grudnia 2003 r. ustanawiającymi przejściowe środki działania w celu stosowania rozporządzenia Rady nr 1259/1999, dotyczącego mechanizmu jednolitej płatności powierzchniowej, wobec Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, pomoc dla rolników za 2004 r. będzie realizowana w okresie od dnia 1 grudnia 2004 r. do 30 kwietnia 2005 r.

Szanowni Państwo, jak z tego wynika, świadczenie pomocy dla rolników ze środków Unii Europejskiej w ramach płatności obszarowych rozpocznie się dopiero w grudniu 2004 r. Ponadto biorąc pod uwagę to, że w 2004 r. będzie ograniczona pomoc krajowa dla rolnictwa – między innymi na interwencyjny skup zbóż z dopłatami bezpośrednimi dla ich producentów – producenci rolni, którzy zaciągnęli kredyty na zakup rzeczowych środków do produkcji rolniczej, niezbędnych w ubiegłorocznych uprawach jesiennych i uprawach wiosennych w 2004 r., i znajdują się w trudnej sytuacji finansowej, nie będą spłacać tych kredytów terminowo.

Ustawa ma wejść w życie z dniem 30 kwietnia 2004 r. Wysoka Izbo, wnoszę o jej przyjęcie bez poprawek.

Przemówienie senatora Tadeusza Bartosa w dyskusji nad punktem jedenastym porządku obrad

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Wysoka Izbo!

Uchwalona przez Sejm w dniu 12 marca 2004 r. ustawa o zmianie ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich jest kolejnym etapem dostosowania obowiązujących w kraju przepisów dotyczących hodowli, rozrodu zwierząt gospodarskich oraz obrotu materiałem biologicznym do regulacji prawnych Unii Europejskiej.

Najważniejsze zmiany o charakterze dostosowawczym dotyczą treści zaświadczeń hodowlanych, w których mają być uwzględniane wyniki badań genetycznych. Zgodnie z ustawą, minister właściwy do spraw rolnictwa powoła jednostkę organizacyjną o zasięgu krajowym, która będzie prowadzić ocenę wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt i gromadzić oraz przechowywać dane związane z tą oceną. W szczególności do jej zadań będzie należeć:

- publikowanie wyników oceny wartości użytkowej i hodowlanej zwierząt,
- prowadzenie systemu informatycznego na potrzeby oceny wartości użytkowej lub hodowlanej zwierząt,
- bilansowanie potrzeb i możliwości produkcyjnych w hodowli zwierząt,
- prowadzenie specjalistycznych szkoleń zawodowych dla osób przeprowadzających ocenę wartości użytkowej lub sztuczne unasiennianie oraz wydawanie zaświadczeń w tym zakresie,
- ustalanie założeń krajowych programów hodowlanych,
- kontrola w zakresie hodowli i rozrodu zwierząt,
- kontrola zootechniczna w handlu,
- prowadzenie laboratorium badającego mleko,
- prowadzenie laboratorium referencyjnego poddającego badaniom mleko w ramach oceny wartości użytkowej bydła, owiec i kóz.

W przypadku oceny wartości użytkowej bydła, owiec i kóz mleko poddaje się badaniu w laboratoriach, które uczestniczą w międzynarodowych badaniach porównawczych oraz stosują do sprawdzenia metod badawczych próby wzorcowe przygotowywane i prowadzone przez laboratoria referencyjne. Do zadań laboratorium referencyjnego należy między innymi przygotowywanie prób wzorcowych oraz prowadzenie szkoleń pracowników.

W myśl ustawy księgi hodowlane prowadzi się odrębnie dla ras, linii hodowlanych albo odmian w obrębie rasy oraz płci koni, bydła, świń, owiec i kóz; rodów drobiu w poszczególnych jego gatunkach; poszczególnych gatunków zwierząt futerkowych, jak również linii hodowlanych pszczoł. Ponadto do części głównej księgi mogą być wpisywane świny, bydło, owce, kozy, matki pszczele, stada zwierząt futerkowych lub rody drobiu, które:

- pochodzą co najmniej od dwóch pokoleń przodków tej samej rasy, odmiany w obrębie rasy, stada lub linii hodowlanej, wpisanych do księgi krajowej lub zagranicznej;
- mają rodowód odpowiadający warunkom określonym dla danej księgi hodowlanej;
- są poddawane ocenie wartości użytkowej.

Dla koni pełnej krwi angielskiej, czystej krwi arabskiej, koni huculskich, koników polskich i kuców szetlandzkich prowadzi się wyłącznie główną część księgi. Do księgi koni pełnej krwi angielskiej wpisuje się ogiery, klacze i źrebięta pochodzące co najmniej od ośmiu pokoleń przodków wpisanych do polskiej księgi koni pełnej krwi angielskiej lub odpowiedniej księgi zagranicznej, uznanej przez międzynarodową komisję ksiąg stadnych. Do księgi kuców szetlandzkich wpisuje się ogiery, klacze i źrebięta pochodzące od rodziców wpisanych do polskiej księgi kuców szetlandzkich lub odpowiedniej księgi zagranicznej. Do księgi koni rasy huculskiej wpisuje się ogiery i klacze pochodzące co najmniej od czterech pokoleń przodków wpisanych do polskiej księgi koni rasy huculskiej lub odpowiedniej księgi zagranicznej. Do księgi koni rasy konik polski wpisuje się ogiery i klacze pochodzące co najmniej od czterech pokoleń przodków wpisanych do polskiej księgi koni rasy konik polski lub odpowiedniej księgi zagranicznej.

Zgodnie z ustawą, prowadzący księgę lub rejestr nie może odmówić wpisu zwierząt do księgi lub rejestru, w tym zwierząt przywożonych do Polski, jeżeli spełniają one warunki wpisu. Zwierzęta hodowlane, z wyjątkiem koniowatych i matek pszczelich, nasienie zwierząt hodowlanych, ich komórki jajowe i zarodki oraz jaja wylęgowe, wprowadzone do obrotu, zaopatruje się w zaświadczenia hodowlane.

Rasa, odmiana, ród lub linia, w przypadku których niska liczebność zwierząt hodowlanych lub spadkowa tendencja liczebności stwarza zagrożenie wyginięcia, podlega ochronie zasobów genowych. Ochrona polega na utrzymywaniu żywych zwierząt lub gromadzeniu i przechowywaniu materiału biologicznego pochodzącego od tych zwierząt. Jest prowadzona na podstawie programu ochrony zasobów

genowych, określającego cel prowadzenia programu, zakres i metody jego prowadzenia, jak również zakres kriokonsekwencji materiału biologicznego i sposób jego wykorzystania.

Ustawa dopuszcza do hodowli czystej rasy samice hodowlane takich gatunków, jak bydło, świnię, owce i kozy, oraz samice będące mieszańcami świń hodowlanych. Podmiot prowadzący sztuczne unasiennianie jest obowiązany do zaopatrywania się w nasienie wyłącznie u podmiotu posiadającego zezwolenie na pozyskiwanie, konfekcjonowanie, przechowywanie i dostarczanie nasienia lub przechowywanie i dostarczanie nasienia, jak również do używania nasienia od reproduktorów dopuszczonych do wykorzystania w sztucznym unasiennianiu i wybranych przez usługobiorcę.

Szanowni Państwo, zapisy ustawy zostały rozszerzone o nowy rozdział, w którym zawarto zagadnienia dotyczące współpracy z organami centralnymi państw członkowskich Unii Europejskiej i Komisją Europejską w zakresie sprawowania nadzoru nad przestrzeganiem prawodawstwa zootechnicznego. Wiele zmian dokonano w przepisach karnych ustawy.

Wysoka Izbo, wnoszę o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Przemówienie senatora Witolda Gładkowskiego w dyskusji nad punktem dwunastym porządku obrad

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Zmiana ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw ma na celu dostosowanie przepisów naszego prawa do wymogów decyzji ramowych rady, przyjętych stosunkowo niedawno, bo w latach 2001–2002.

Największe znaczenie słusznie przypisuje się decyzji ramowej o zwalczaniu terroryzmu. Wziawszy pod uwagę wydarzenia związane z terroryzmem, które tak głęboko utkwily w naszej pamięci, myślę, że nie trzeba tutaj nikogo przekonywać o wadze tego problemu. Dobrze się stało, że przyjmujemy przepisy określające definicję przestępstwa terrorystycznego oraz pewne aspekty karne z tym związane, jakkolwiek konieczna jest tutaj mała uwaga. Sama ustawa nie rozwiąże problemu bezpieczeństwa. Trudno bowiem oczekiwać, żeby fanatycy spoza Europy znali polskie prawo i czuli respekt wobec naszych sankcji. Uważam więc, że nie można poprzestać na samym ustawodawstwie. Konieczne są stałe działania, które w konsekwencji będą zapewniać naszym obywatelom poczucie bezpieczeństwa.

Z pewnością niemałą wagę dla toku postępowania przygotowawczego, jak wspomniał senator sprawozdawca, mają przepisy implementujące decyzję ramową z dnia 13 czerwca 2002 r. o wspólnych zespołach dochodzeniowo-śledczych. W tym zakresie rozpatrywana nowelizacja przewiduje wprowadzenie nowej formy współpracy międzynarodowej w sprawach karnych. Zgodnie z art. 589c § 1 pkt 1 kodeksu postępowania karnego tak zwany zespół polski można powołać między innymi w sprawie o przestępstwo o charakterze terrorystycznym, o którym była mowa wcześniej. Koncepcja wspólnych zespołów wzmocni postępowanie związane z działaniem sprawcy lub następstwem jego czynu występującym na terytorium kilku państw. Podzielam pogląd, że wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze stanowią znaczący postęp w ściganiu omawianych przestępstw.

Należy zauważyć także bardzo istotny zapis art. 589b § 1, zgodnie z którym nie poprzestaje się wyłącznie na współpracy polskich organów z organami państw członkowskich Unii Europejskiej, ale rozszerza się możliwość powoływania zespołów wspólnie z właściwymi organami innych państw, jeżeli pozwala na to umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, albo też na zasadzie wzajemności.

Abstrahując od przepisów związanych z terroryzmem: ważną kwestią, która została poruszona w nowelizacji, jest ochrona ofiar przestępstw. Za wysoce prospołeczne trzeba uznać przepisy wprowadzające obowiązek zawiadamiania pokrzywdzonego o zmianie lub uchyleniu środków izolacyjnych stosowanych względem sprawcy czynu, a także to, że jeśli pokrzywdzony wyrazi taką wolę w formie odpowiedniego wniosku, to będzie przygotowany psychicznie na obecność sprawcy czynu, który wyrządził mu szkodę.

Oczekuję, że skutki rozpatrywanej nowelizacji będą pozytywne. Temat jest jak najbardziej na czasie. Z tych to powodów zmiana ustawy zasługuje na poparcie.

Przemówienie senatora Krzysztofa Jurgieła w dyskusji nad punktem dwunastym porządku obrad

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Prawo i Sprawiedliwość to ugrupowanie, które zawsze przywiązywało wielką wagę do sprawy zwalczania przestępczości. W naszym programie postulowaliśmy zmiany prawa i postępowania karnego w kierunku zaostrzania zagrożeń karą za poszczególne przestępstwa oraz przyspieszania wymierzania adekwatnej kary. Nie zgadzamy się ze stanowiskiem środowisk liberalnych, zgodnie z którym prawo karne powinno być przede wszystkim instrumentem resocjalizacji, czyli pedagogicznego oddziaływania na przestępców.

Naszym zdaniem prawo karne jako narzędzie polityki państwa wobec przestępczości powinno wypełniać przede wszystkim dwa zadania. Po pierwsze, powinno ono zapewniać prewencję, i to zarówno generalną, poprzez presję wysokich kar odwołującą potencjalnych przestępców od przestępczych zamiarów, jak i indywidualną. I nie chodzi w tym wypadku o zmianę charakteru przestępców poprzez działania pedagogiczne, lecz o proste uniemożliwianie im popełniania przestępstw poprzez izolowanie ich od społeczeństwa. Drugi z celów, jakie powinna realizować polityka karna, to zapewnianie opinii społecznej poczucia sprawiedliwości w tym zakresie, świadomości, że popełniane przestępstwa spotykają się z adekwatną i szybką karą, a jej wysokość ściśle odpowiada charakterowi i wadze popełnianego czynu. Taka świadomość jest jednym z podstawowych elementów zaufania społeczeństwa do organów władzy publicznej.

Obecny kryzys tego zaufania wynika bowiem również z niewłaściwej polityki karnej i złych przepisów prawa karnego. Obecnie stosowane kodeksy z 1997 r. nie gwarantują, naszym zdaniem, adekwatnych kar i szybkiego postępowania. Dominujące w ostatnich latach w życiu publicznym środowiska lewicowe i liberalne nie były zainteresowane zaostrzaniem kar, co wynika z przyjętych przez nie idei o pedagogicznym wymiarze kary, o tym, że przestępców da się poprawić perswazją.

O takim podejściu świadczą losy zgłoszonego przez nas projektu nowych kodeksów karnych, świadczą o nim również przepisy tak zwanej kodyfikacji prezydenckiej. Losy obecnej nowelizacji również świadczą o tym, że jeszcze w tej chwili dominuje w Sejmie podobne podejście. Poprawki zgłoszone przez Prawo i Sprawiedliwość, dotyczące podwyższenia kar za najbardziej drastyczne przestępstwa, nie zostały przez Sejm zaakceptowane. Dziś zaprezentuję je w Izbie Wyższej, licząc na to, że znajdą one uznanie w oczach pań i panów senatorów.

Od razu chciałbym zaznaczyć, że oceniam nowelizację w zakresie zmiany kodeksu postępowania karnego oraz kodeksu karnego wykonawczego za idącą we właściwym kierunku, choć niewystarczająco daleko, jeśli chodzi o zaostrzenie warunków wykonywania kar. Poprawki, które zgłaszam, dotyczą kodeksu karnego. Są one następujące.

Pierwsza poprawka dotyczy art. 64 kodeksu karnego, czyli przepisów o recydywie. Po jej przyjęciu sąd będzie zmuszony do orzekania podwyższonej kary w każdym przypadku popełnienia przestępstwa podobnego. Przypominam, że dotychczas sąd miał tylko taką możliwość, którą mógł wykorzystać w zależności od swojego uznania. Po kolejnym powrocie sprawcy do przestępstwa sąd będzie musiał orzec karę, której dolną granicę określa podwojony najniższy wymiar kary za dane przestępstwo, a nie, jak dotychczas, tylko karę w wymiarze powyżej dolnej granicy. I tak na przykład sprawca podstawowej formy gwałtu, co do którego raz już zastosowano przepisy o recydywie i który popełni przestępstwo podobne, będzie musiał zostać skazany na co najmniej dwa lata, a nie, jak dotychczas, na co najmniej rok pozbawienia wolności.

Kolejne poprawki dotyczą istotnego podwyższenia kar za przestępstwa związane z terroryzmem i zorganizowaną przestępczością. Stosowane teraz kary są zupełnie nieadekwatne do wagi tych przestępstw. Obecna sytuacja międzynarodowa, ostatnie zamachy terrorystyczne i fakt, że Polska najprawdopodobniej również jest obiektem planów terrorystów, każą przykładać wielką wagę do zwalczania tych form przestępczości.

Proponuję Wysokiej Izbie zmianę art. 166 kodeksu karnego, mówiącego o porwaniu statków powietrznych lub morskich, oraz art. 167, który mówi o umieszczaniu niebezpiecznych substancji na pokładach tych statków. Zmiany te mają polegać na objęciu tymi przepisami również lądowych środków transportu, co ma szczególne znaczenie wobec zamachów madryckich, oraz podwyższeniu zagrożenia karami – z dwunastu lat do maksymalnego wymiaru kary pozbawienia wolności w przypadku uprowadzenia i z pięciu do dwunastu lat w przypadku naruszenia przepisu art. 167.

Chcemy zaostrzyć również wymiar kar przewidzianych w art. 252 kodeksu karnego, dotyczącym przetrzymywania zakładników. Obecnie, w podstawowej formie, jest to przestępstwo zagrożone karą do dziesięciu lat pozbawienia wolności, zaś do dwunastu – w formie kwalifikowanej. W związku z tym jest

ono występkim i wykonanie kary za nie można zawiesić. Również to przestępstwo chcemy obciążyć karą do maksymalnej granicy piętnastu lat.

W art. 253 kodeksu karnego, dotyczącym handlu ludźmi, proponuję wprowadzić poprawkę zmierzającą do tego, aby karalny był nie tylko handel ludźmi, ale nawet fakt jednorazowej sprzedaży człowieka. Stanie się on formą podstawową przestępstwa, zaś sam handel – jego formą kwalifikowaną z podwyższonym do pięciu lat dolnym zagrożeniem karą. Chcemy też wprowadzić karalność samych przygotowań do tych przestępstw w związku z tym, że ich dokonywanie ma często charakter zorganizowany i złożony.

Ostatnia poprawka dotyczy art. 258 kodeksu karnego, mówiącego o przestępczości zorganizowanej. W tym wypadku podwyższa się zagrożenie karą aż do maksymalnego wymiaru piętnastu lat w przypadku przewodzenia grupie przestępczej. Podobną poprawkę przedstawia senacka Komisja Ustawodawstwa i Praworządności, proponuje ona jednak, aby maksymalnym wymiarem kary pozbawienia wolności zagrożone były osoby kierujące grupą o charakterze terrorystycznym. Uważam, że moja propozycja jest bardziej uzasadniona. Kierowanie grupą przestępczą jest tak poważnym przestępstwem, że nie ma potrzeby różnicować kary w zależności od charakteru danej grupy.

Poprawki te są tylko drobną częścią zmian potrzebnych w polskim prawie karnym. Potrzeba ich przyjęcia wynika jednak z konkretnych i niezwykle realnych zagrożeń, wobec których stoi nasz kraj. Obecna nowelizacja jest okazją, by Izba Wyższa wyciągnęła wnioski z aktualnych wydarzeń i zabezpieczyła Polskę, w niewielkim chociaż stopniu, przed międzynarodowym terroryzmem. Wnoszę zatem o przyjęcie ustawy i wprowadzenie do niej zaprezentowanych poprawek.

Przemówienie senatora Witolda Gładkowskiego w dyskusji nad punktem czternastym porządku obrad

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Zmiana ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny ma na celu dostosowanie polskiego prawa do wymogów wspólnotowych.

Nowelizacja wprowadza przepisy o umowach zawieranych na odległość w zakresie usług finansowych. Ze względu na postępującą popularyzację wspomnianego sposobu świadczenia usług trafnie uważa się potrzebę uregulowania przedmiotowego zagadnienia przy uwzględnieniu jego specyfiki. Priorytetem jest w tym przypadku zapewnienie bezpieczeństwa konsumentom korzystającym z omawianych usług finansowych. Porozumienia zawierane są głównie przez internet, telefon i faks. Przy okazji omawiania przepisów o środkach porozumiewania się na odległość można głęboko zastanawiać się, czy usługi finansowe świadczone w ten sposób będą rozwijały się w tak szybkim tempie, jak w innych państwach wspólnotowych, wzięwszy pod uwagę stosunkowo wysokie koszty naszych połączeń telefonicznych i internetowych.

Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje na mogące powstać ewentualne spory, wynikające ze specyficznego charakteru oraz sposobu zawierania przedmiotowych umów. To założenie opiera się na doświadczeniach krajów członkowskich Unii Europejskiej. Z praktyki wynika, że najpoważniejsze problemy związane są z dochodzeniem roszczeń przez konsumentów w związku z nierzetelnymi informacjami uzyskanymi od przedsiębiorców. W tym zakresie projekt słusznie zakłada nałożenie na przedsiębiorcę ściśle określonych obowiązków informacyjnych, które powstaną najpóźniej w chwili złożenia propozycji zawarcia umowy. Art. 16b ust. 1 przewiduje między innymi obowiązek podania danych o przedsiębiorcy, oferowanej usłudze, a także o ewentualnym prawie do odstąpienia od umowy. Oceniając wspomniany przepis, można stwierdzić, że zawarte w nim wyliczenie jest opracowane bardzo szczegółowo, ponieważ konieczne jest przewidzenie wszystkich potrzeb konsumenta oraz całego szeregu mogących powstać sytuacji spornych. Konsument nie może mieć wątpliwości odnośnie do zapewnienia należytej ochrony prawnej na wypadek kontaktu z nieuczciwym przedsiębiorcą. Podkreślam słowo „nieuczciwy”, ponieważ projekt nie powinien nastroczać poważniejszych trudności dla usługodawców chcących należycie spełnić wszystkie przesłanki ustawowe. Trzeba tutaj rozdzielić płaszczyznę swobody prowadzenia działalności w połączeniu ze swobodą zawierania umów oraz płaszczyznę ograniczeń wynikających z potrzeby ochrony interesów usługobiorcy. Zakładając, że interes konsumenta wymaga szczególnej opieki prawnej, trzeba powiedzieć, że projekt właściwie reguluje wspomniane zagadnienie.

W rozpatrywanych innych założeniach projektu zadowalające jest to, że konsument będzie mógł odstąpić od umowy nawet bez konieczności podania przyczyn swojego stanowiska. Wymagane jest, żeby konsument złożył stosowne oświadczenie w ustawowo określonym terminie. Ustawa przewiduje kilka przypadków, w których wspomniane uprawnienie wyjątkowo nie będzie przysługiwać. Trzeba przyznać, że wyjątki od tej zasady możliwości odstąpienia od umowy są słuszne. Za takim stanowiskiem przemawia przedmiot umowy lub fakt, że umowa została całkowicie wykonana na żądanie konsumenta.

Całość nowelizowanych przepisów ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny należy ocenić pozytywnie. Projekt wymaga pełnego poparcia.

Oświadczenie złożone przez senatora Janusza Bargieła

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra infrastruktury Marka Pola

W związku z licznymi interwencjami społeczności miasta Sławkowa zwracam się po raz kolejny do Pana Ministra w sprawie utworzenia na terenie Sławkowa euroterminalu i towarzyszącej mu infrastruktury.

Szczególne zaniepokojenie wzbudzają ostatnie wypowiedzi przedstawicieli władz państwowych warunkujące decyzję o budowie dróg łączących przyszły euroterminal z drogami krajowymi od zintensyfikowania ruchu pociągów z kontenerami na sławkowskich zakończeniach szerokiego toru.

Ten i inne przykłady wskazują na wyraźne wyhamowanie prac nad euroterminalem, o czym wielokrotnie informowałem w swoich interwencjach.

Pragnę zaznaczyć, iż miasto w pełni wywiązuje się z postawionych przed nim zadań. Dokonano planu zagospodarowania przestrzennego miasta, jeżeli chodzi o drogi dojazdowe, podjęto uchwałę o wyrażeniu zgody na objęcie granicami Katowickiej Specjalnej Strefy Ekonomicznej nieruchomości położonych na terenie miasta Sławkowa. Opracowany jest projekt systemu kanalizacji ściekowej i magistrali wodociągowej obejmujący tereny przyszłego euroterminalu. We współpracy ze starostwem powiatowym przygotowano wnioski o środki unijne dotyczące budowy infrastruktury.

Jednak ostatnio zaistniałe problemy budzą takie obawy, że środki wyasygnowane na te zadania z niewielkiego budżetu miasta zostaną zaprzepaszczone.

Pragnę zwrócić uwagę, że rozpoczęte już kilka lat temu działania na rzecz uruchomienia euroterminalu w Sławkowie wzbudziły nadzieję na poprawę życia mieszkańców nie tylko naszego miasta, ale także pobliskich rejonów województw śląskiego i małopolskiego.

Konkludując, liczę na konstruktywne działania w tej sprawie.

Z wyrazami szacunku
Janusz Bargieł

Oświadczenie złożone przez senatora Tadeusza Bartosa

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości, prokuratora generalnego Rzeczypospolitej Polskiej Grzegorza Kurczuka

Ustalona w decyzji ministra sprawiedliwości struktura organizacyjna Służby Więziennej, uwzględniająca okręgowe inspektoraty Służby Więziennej wraz z podległymi jednostkami podstawowymi, czyli aresztami śledczymi i zakładami karnymi, doprowadziła do sytuacji, że niektóre województwa zostały pozbawione swojego przedstawicielstwa na szczeblu okręgowych inspektoratów Służby Więziennej. Zostały one dołączone do innych województw – jak na przykład jednostki penitencjarne województwa świętokrzyskiego do okręgu krakowskiego – i nie jest to najszcześniejsze rozwiązanie dla tychże jednostek.

Pragnę nadmienić, że od kilkunastu lat zarówno Areszt Śledczy w Kielcach, jak i Zakład Karny w Pińchowie borykają się z problemem nadgodzin w służbach ochronnych. Problem ten znany jest parlamentarzystom województwa świętokrzyskiego. Prawdą jest też, że między innymi dzięki nim Służba Więzienna otrzymała w tym roku mniej więcej trzysta pięćdziesiąt etatów na złagodzenie tego problemu. Wiadomo, że te etaty nie zaspokoją wszystkich potrzeb więziennictwa, wszak nie jest tajemnicą, że w krajach Unii Europejskiej, jeśli chodzi o stosunek liczby kadry więziennej do liczby osadzonych, na jednego więźnia – jeśli się nie mylę – przypada czterech funkcjonariuszy, podczas gdy u nas jest osiemdziesiąt tysięcy więźniów, a funkcjonariuszy Służby Więziennej – mniej więcej dwadzieścia dwa tysiące, jasno więc wynika, że jest to stosunek dokładnie odwrotny. Jest to bolączką ogólnie całej służby, odbija się to niekorzystnie na sytuacji w jednostkach penitencjarnych województwa, które mam zaszczyt reprezentować.

Jako przykład niech posłuży tutaj ostatni podział etatów przydzielonych do poszczególnych jednostek penitencjarnych, podległych Okręgowemu Inspektoratowi Służby Więziennej w Krakowie. Zarówno Zakład Karny w Pińchowie, jak i Areszt Śledczy w Kielcach od lat przodują w kraju w liczbie nadgodzin przypadających na każdego funkcjonariusza służby ochronnej. Rozumiejąc to, Centralny Zarząd Służby Więziennej wstępnie rozdzielił nowo otrzymane etaty na rzecz jednostek, stosownie do problemów etatowych i liczby nadgodzin w służbach ochronnych. Było to działanie słuszne, gdyż tylko dzięki doetatowaniu służb ochronnych będzie można myśleć o stopniowej likwidacji problemu nadgodzin. Działania takie zmniejszyłyby zapewne, w małym stopniu, problem bezrobocia. Niestety z liczby etatów sugerowanych przez Centralny Zarząd Służby Więziennej dla aresztu kieleckiego została tylko połowa. Resztę inspektorat krakowski rozdysponował dla jednostek małopolskich. Wydaje się, że największa jednostka w inspektoracie, jaką jest Areszt Śledczy w Kielcach, powinna otrzymać większą liczbę etatów, proporcjonalnie do potrzeb.

Reasumując, sądzę, że utworzenie w Kielcach okręgowego inspektoratu Służby Więziennej i powołanie kadry kierowniczej, wyłonionej z osób kompetentnych, pracujących na co dzień w areszcie lub zakładzie karnym województwa świętokrzyskiego, byłoby z całą pewnością korzystne i ze wszech miar pożądane.

Uprzejmie proszę Pana Ministra o zajęcie stanowiska w tej sprawie.

Z poważaniem
Tadeusz Bartos

Oświadczenie złożone przez senatora Tadeusza Bartosa

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Andrzeja Raczki

Szanowny Panie Ministrze!

Moje oświadczenie dotyczy możliwości zaciągania zobowiązań na realizację zadań przez państwowe jednostki budżetowe oraz samorządowe jednostki budżetowe.

Zgodnie z art. 29 ust. 6 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (DzU z 2003 r. nr 15 poz. 148, z późn. zm.) jednostki sektora finansów publicznych mogą zaciągać zobowiązania do wysokości wynikającej z planu wydatków jednostki. Kwestię tę reguluje również rozporządzenie z dnia 29 grudnia 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej jednostek budżetowych (DzU nr 122 poz. 1333), którego §16 ust. 1 stanowi, że państwowe jednostki budżetowe mogą zaciągać zobowiązania na realizację zadań do wysokości kwot wydatków ujętych w zatwierdzonym planie finansowym.

Wyjątek od tej zasady ustanawia §16 ust. 2 cytowanego rozporządzenia, który daje państwowym jednostkom budżetowym możliwość zaciągania zobowiązań z tytułu umów wieloletnich, na przykład w sytuacji, gdy są one uzasadnione odpowiednimi programami prac, i jeszcze w kilku konkretnych sytuacjach. Takiej możliwości pozbawione są samorządowe jednostki budżetowe.

Rozwiązanie to utrudnia, a często nawet uniemożliwia jednostce samorządowej utrzymanie ciągłości działania, jak również podwyższa koszty wykonywanych zadań. Mam tu na myśli tak zwany sektor usług komunalnych, takich jak oczyszczanie miasta, utrzymanie zieleni miejskiej i wiele innych.

Pragnę zauważyć, że dochodzi do sprzeczności dwóch ustaw: ustawa – Prawo zamówień publicznych z dnia 29 stycznia 2004 r. (DzU nr 19 poz. 177) zezwala na zawieranie umów wieloletnich na usługi, dostawy, roboty budowlane, podczas gdy ustawa o finansach publicznych nie daje takiej możliwości, chyba że w wypadku wieloletnich programów inwestycyjnych, o czym mówi art. 110 ust. 1 i 2.

Uprzejmie proszę Pana Ministra o zajęcie stanowiska w tej sprawie.

Z poważaniem
Tadeusz Bartos

Oświadczenie złożone przez senatora Adama Bielę

Oświadczenie skierowane do ministra Skarbu Państwa Zbigniewa Kaniewskiego

Zwracam się z prośbą o stwierdzenie, od kiedy w spółce Mera-Pnefal SA Skarb Państwa przestał być podmiotem dominującym w rozumieniu przepisów ustawy o obrocie papierami wartościowymi.

Informacja ta jest ważna z uwagi na zbywanie przez tę spółkę mieszkań dla pracowników – najemców mieszkań zakładowych.

Załączam wyrazy poważania
Adam Biela

Oświadczenie złożone przez senatora Gerarda Czaję

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra gospodarki, pracy i polityki społecznej Jerzego Hausnera

Marynarze wyksztaleni w Polsce, posiadający dyplomy i świadectwa umożliwiające im podejmowanie pracy na wszystkich typach statków morskich, od wielu lat cieszą się dużym uznaniem w Europie i na świecie. Wielu armatorów z Niemiec, Wielkiej Brytanii, Danii, Holandii, Norwegii, Szwecji czy Austrii zatrudnia Polaków na najwyższych stanowiskach – kapitanów i starszych mechaników, powierzając im odpowiedzialność za ludzi i majątek wart wielu milionów dolarów. Bardzo dobrą opinię zagranicznych armatorów o ich przygotowaniu i doświadczeniu zawodowym potwierdza na co dzień zatrudnianie około czterdziestu tysięcy naszych marynarzy.

Praca polskich marynarzy na zagranicznych statkach do niedawna nie była w kraju należycie doceniana. Wypracowane na obcych statkach środki finansowe to łącznie kwota około 1 miliarda dolarów amerykańskich rocznie, które przyczyniają się do wzrostu popytu na dobra konsumpcyjne i inwestycyjne.

Według białej księgi Unii Europejskiej z 2001 r., dotyczącej transportu, do 2006 r. w skali Unii na statkach handlowych brakować będzie mniej więcej trzydzieści sześć tysięcy oficerów. Jest to więc dla wyksztalzonej kadry marynarzy polskich sytuacja wyjątkowa.

Przystąpienie Polski do Unii Europejskiej rodzi nowe wyzwania i koszty związane z zapewnieniem osłon socjalnych w postaci ubezpieczeń zdrowotnych i emerytalno-rentowych. Dla rządu RP i negocjatorów unijnych jest to wyzwanie polegające na tym, aby w trybie pilnym zawrzeć odpowiednie umowy bilateralne z krajami zatrudniającymi polskich marynarzy. Brak takich umów zwiększy koszty pracy dla pracowników i spowoduje, że paradoksalnie sytuacja polskich marynarzy po wejściu Polski do Unii Europejskiej wyraźnie się pogorszy.

Międzynarodowy rynek pracy jest wymagający i bezwzględny. Na każde miejsce pracy czeka w kolejce wiele nacji. Kolejka osób z krajów pozaunijnych jest długa. Nie można zrezygnować ze zdobytej i wysokiej pozycji tej grupy zawodowej na światowym rynku żeglugowym.

Proszę więc pana premiera o podjęcie działań w celu racjonalnego i rzeczowego unormowania sytuacji prawnej i socjalnej przed wejściem Polski do Unii Europejskiej, gdyż poniechanie takich kroków przyniesienie dla kraju i marynarskiej społeczności niepowetowane straty materialne i moralne.

Gerard Czaja

Oświadczenie złożone przez senatora Witolda Gładkowskiego

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra gospodarki, pracy i polityki społecznej Jerzego Hausnera

Wielce Szanowny Panie Premierze!

Jako długoletni mieszkaniec terenów popegeerowskich znam dobrze problemy i potrzeby tych środowisk, toteż z wielką rozterką i niepokojem przyjąłem nowelizację ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa.

Mam wątpliwość – pytanie, czy przekazanie zadań Agencji Nieruchomości Rolnych w zakresie opieki socjalnej właściwym ministrom pozwoli utrzymać pomoc udzielaną dotąd byłym pracownikom byłych państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej i członkom ich rodzin przynajmniej na dotychczasowym poziomie.

Są to nie tylko moje obawy, ale przede wszystkim tych ludzi. Uważam, że mogą być one rozwiązane jedynie przez konkretne i szybkie Pańskie decyzje, zobowiązujące ministerstwa, które z urzędu przejmą zobowiązania ANR z zakresu opieki socjalnej, do opracowania programów zapewniających zainteresowanym, w ramach poszczególnych obszarów opieki socjalnej, pomoc na dotychczasowym poziomie organizacyjnym i finansowym.

Bardzo proszę o ustosunkowanie się do przedstawionego problemu.

Z wyrazami szacunku
Witold Gładkowski

Oświadczenie złożone przez senatora Witolda Gładkowskiego

Oświadczenie skierowane do minister edukacji narodowej i sportu Krystyny Łybackiej

Szanowna Pani Minister!

Nowe przepisy ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa przekazały właściwym ministrom realizację zadań Agencji Nieruchomości Rolnych w zakresie opieki socjalnej. Wykreślenie art. 6 ust. 1 pktów 8 i 9 ustawy zrodziło moje obawy o należyte zapewnienie w przyszłości pomocy byłym pracownikom byłych państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej i członkom ich rodzin.

W związku z tym bardzo proszę o informację, czy Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu jest przygotowane organizacyjnie i finansowo do zagwarantowania uczniom i studentom ze środowisk popegeerowskich pomocy w formie stypendiów i dożywiania na poziomie realizowanym przez wspomnianą ANR w latach, kiedy ciążyła na niej ta powinność.

Pozostaję z szacunkiem
Witold Gładkowski

Oświadczenie złożone przez senatora Zbigniewa Gołąbka

Oświadczenie skierowane do ministra obrony narodowej Jerzego Szmajdzińskiego

Szanowny Panie Ministrze!

Zwracam się do Pana Ministra z uprzejmą prośbą o wyrażenie zgody na lokalizację lotniska cywilnego w wydzielonej części lotniska wojskowego w Radomiu.

Parlamentarzyści ziemi radomskiej i władze miasta Radomia wspólnie zaangażowały się w inicjatywę utworzenia w Radomiu cywilnego portu lotniczego. W tym celu opracowane zostały konkretne rozwiązania warunkujące realizację tego przedsięwzięcia. Z uwagi na zamiar utworzenia portu na bazie istniejącego lotniska wojskowego ogromne znaczenie mają plany MON w stosunku do tego obiektu i możliwość przekazania terenu lotniska stronie cywilnej – gminie miasta Radomia lub spółce z o.o. powołanej do organizacji portu cywilnego. Zapewnienie, że strona wojskowa przekaże na potrzeby cywilnego portu lotniczego wskazany teren, w sposób istotny ułatwiłoby realizację przedsięwzięcia. Przewidywana lokalizacja cywilnego portu lotniczego to południowa część lotniska wojskowego Radom-Sadków wzdłuż ulicy Skaryszewskiej. Niezbędny teren wymagany do realizacji przedsięwzięcia obejmuje obszar o powierzchni około 16,5 ha. Wskazany teren jest niezagospodarowany i posiada uregulowany stan prawny w księdze wieczystej nr rep. 101850.

Ponadto pragnę poinformować, że gmina miasta Radomia planuje powołać spółkę z o.o., której zasadniczym przedmiotem działalności będzie organizacja, zarządzanie i eksploatacja cywilnego portu lotniczego w Radomiu. Docelowo bardzo prawdopodobne jest przystąpienie do przedsięwzięcia innych zainteresowanych podmiotów, w tym zarówno przedstawicieli kapitału prywatnego, jak i przedstawicieli samorządu terytorialnego, w szczególności województwa mazowieckiego i sąsiednich gmin. Przedsięwzięcie to ma kluczowe znaczenie dla rozwoju społeczno-gospodarczego regionu radomskiego. Z utworzeniem portu cywilnego cała społeczność lokalna wiąże nadzieje na pracę – w powiecie radomskim stopa bezrobocia wynosi 35% – na wydzwignięcie miasta z gospodarczego marazmu oraz na lepszą przyszłość.

Z uwagi na istotność i wagę przedsięwzięcia liczę na zrozumienie i przychylność Pana Ministra oraz na podjęcie pozytywnej decyzji w kwestii udostępnienia terenu lotniska wojskowego na potrzeby cywilnego portu lotniczego w Radomiu.

Z wyrazami szacunku
Zbigniew Gołąbek

Oświadczenie złożone przez senatora Zbigniewa Gołębka

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra infrastruktury Marka Pola

Szanowny Panie Premierze!

Zwracamy się do Pana Premiera o poparcie inicjatywy utworzenia w Radomiu cywilnego portu lotniczego.

Parlamentarzyści ziemi radomskiej i władze miasta Radomia wspólnie zaangażowały się w inicjatywę utworzenia w Radomiu cywilnego portu lotniczego. W tym celu opracowane zostały konkretne rozwiązania warunkujące realizację tego przedsięwzięcia.

Z uwagi na zamiar utworzenia portu na bazie istniejącego lotniska wojskowego ogromne znaczenie mają plany MON w stosunku do tego obiektu i możliwość przekazania terenu lotniska stronie cywilnej – gminie miasta Radomia lub spółce z o.o., powołanej do organizacji portu cywilnego. Zapewnienie, że strona wojskowa przekaże na potrzeby cywilnego portu lotniczego wskazany teren, w sposób istotny ułatwiłoby realizację przedsięwzięcia.

Przewidywana lokalizacja cywilnego portu lotniczego to południowa część lotniska wojskowego Radom-Sadków, wzdłuż ulicy Skaryszewskiej. Niezbędny teren wymagany do realizacji przedsięwzięcia obejmuje obszar o powierzchni około 16,5 ha. Wskazany teren jest niezagospodarowany i posiada uregulowany stan prawny – wpis w księdze wieczystej nr rep. 101850.

Ponadto pragnę poinformować, że gmina miasta Radom planuje, w celu sprawnej realizacji przedsięwzięcia, powołać spółkę z o.o., której zasadniczym przedmiotem działalności będzie organizacja, zarządzanie i eksploatacja cywilnego portu lotniczego w Radomiu. Docelowo bardzo prawdopodobne jest przystąpienie do przedsięwzięcia innych zainteresowanych podmiotów, w tym zarówno przedstawicieli kapitału prywatnego, jak i przedstawicieli samorządu terytorialnego, w szczególności województwa mazowieckiego oraz sąsiednich gmin.

Przedsięwzięcie to ma kluczowe znaczenie dla rozwoju społeczno-gospodarczego regionu radomskiego. Z utworzeniem portu cywilnego cała społeczność lokalna wiąże nadzieje na pracę – w powiecie radomskim stopa bezrobocia wynosi 35% – wydźwignięcie miasta z gospodarczego marazmu oraz lepszą przyszłość.

Z uwagi na istotność i wagę przedsięwzięcia liczę na zrozumienie i przychylność Pana Premiera dla inicjatywy utworzenia w Radomiu cywilnego portu lotniczego. W imieniu własnym i mieszkańców regionu radomskiego apeluję o wsparcie realizacji wymienionej inicjatywy.

Z wyrazami szacunku
Zbigniew Gołębek

Oświadczenie złożone przez senatora Zbigniewa Gołąbka

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra gospodarki, pracy i polityki społecznej Jerzego Hausnera oraz do ministra Skarbu Państwa Zbigniewa Kaniewskiego

Moje oświadczenie dotyczy pozostawienia w Radomiu fabryki broni „Łucznik”.

Rząd nie realizuje w Radomiu programu restrukturyzacji branży zbrojeniowej. Miała ona polegać między innymi na dokapitalizowaniu fabryki. PZL „Wola” i ZPS w Pionkach dostały z budżetu państwa po 22 miliony zł, stocznia Nauta – 14 milionów zł, a dla Radomia brakuje 5 milionów zł na wykup nieruchomości. Dla Radomia zagrożeniem jest przeniesienie produkcji do innego zakładu. Bez majątku fabryka broni „Łucznik” nie ma szans na rozwój.

Stąd też uprzejmie proszę o osobiste zainteresowanie się sprawą i uruchomienie zaplanowanej kwoty 5 milionów zł na wykup od syndyka majątku niezbędnego do produkcji.

Z wyrazami szacunku
Zbigniew Gołąbek

Oświadczenie złożone przez senatora Sławomira Izdebskiego

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra gospodarki, pracy i polityki społecznej Jerzego Hausnera

Szanowny Panie Premierze!

Jako senator Rzeczypospolitej Polskiej zwracam się do Pana z prośbą o natychmiastową obniżkę akcyzy na alkohol.

Przedstawiciele branży alkoholowej biją na alarm. Utrzymanie dotychczasowej akcyzy po przystąpieniu Polski do Unii Europejskiej spowoduje wzrost bezrobocia oraz spadek dochodów budżetu państwa.

Akcyza na alkohol powinna być obniżona o około 30%. Przyczyniłoby się to do konkurencyjności polskich producentów. Polityka utrzymywania wysokich podatków jest nieodpowiedzialna. Godzi w interesy pracowników, rolników oraz całej branży alkoholowej.

Liczę na Pańską przychylność.

Z poważaniem
Sławomir Izdebski

Oświadczenie złożone przez senatora Janusza Koniecznego

Oświadczenie skierowane do ministra rolnictwa i rozwoju wsi Wojciecha Olejniczaka oraz do ministra środowiska Czesława Śleziaka

Szanowny Panie Ministrze!

Uprzejmie proszę o przedstawienie stanowiska ministerstwa w sprawie wymiaru ryb zaliczanych do punktacji stosowanych przez organizatorów zawodów sportowych, biorąc pod uwagę następujące kwestie.

Po pierwsze, wymiar ryb zaliczanych do punktacji podczas zawodów nie może być utożsamiany z wymiarem ochronnym ryb, bowiem wszystkie łowione podczas zawodów ryby są w stanie żywym wpuszczane do łowiska, w którym zostały złowione.

Po drugie, w tym miejscu nasuwają się pewne wątpliwości, a mianowicie, czy popełnia wykroczenie zawodnik, który podczas zawodów z wymiarem ryb zaliczanych do punktacji równym ustawowemu wymiarowi ochronnemu – na przykład lipień ma 30 cm – złowi rybę i uznając ją za wymiarową, w siatce trzymanej w wodzie przyniesie ją do sędziego, który stwierdzi, że do wymiaru brakuje jej 0,5 cm.

Po trzecie, jeżeli zawodnik i sędzia są w bezpośrednim sąsiedztwie, na przykład brodzą obok siebie lub łowienie odbywa się z łodzi, czy możliwe jest wpisanie do karty startowej zawodnika ryb o mniejszym wymiarze niż ustawowy? Należy zaznaczyć, że ryby uwalniane są przez sędziego szybciej niż zrobiłby to sam zawodnik lub wędkarz dokonujący normalnego połowu. Czy w tym przypadku zawodnik może być uznany za popełniającego wykroczenie?

Jednocześnie zaznaczam, że wyniki zawodów, to znaczy liczba i wielkość złowionych ryb oraz miejsca ich połowu, są doskonałym materiałem naukowym zebrany w dużej ilości i w krótkim czasie, służącym do opracowania zasad racjonalnej gospodarki, planowanych zarybień itp. Nadmieniam, że w dotychczas zorganizowanych zawodach na całym świecie łowi się na zasadzie „żywa ryba”, to znaczy wszystkie złowione ryby, bez względu na wymiar, są wypuszczane w stanie żywym do wody, przy czym wymiar ryb zaliczany do punktacji przeważnie wynosi 20 cm, czyli znacznie poniżej ustawowych wymiarów ochronnych.

Przygotowując niniejsze oświadczenie, opierałem się na wyjaśnieniach, jakich udzielił w tej sprawie prof. dr hab. W. Radecki, oraz na jednobrzmiących opiniach zarządów okręgów Polskiego Związku Wędkarskiego w Krośnie i Nowym Sączu.

Do niniejszego oświadczenia załączam wymienione opinie.*

Uprzejmie proszę pana ministra o udzielenie mi w tej sprawie informacji, za co z góry serdecznie dziękuję.

Z wyrazami szacunku
Janusz Konieczny

* Załączniki do wglądu w dokumentacji Biura Prac Senackich.

Oświadczenie złożone przez senatora Mariana Lewickiego

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Andrzeja Raczki

Szanowny Panie Ministrze!

Powodowany docierającymi do mnie niepokojami, które w ostatnim okresie z dużą siłą pojawiły się w środowisku pracodawców oraz pracowników przemysłu piwowarskiego, zmuszony jestem poprosić Pana Ministra o ustosunkowanie się do niżej przedstawionej sprawy. Otóż według opinii kształtowanej w środowisku, „z niezrozumiałych i trudnych do zaakceptowania powodów Ministerstwo Finansów próbuje zakpić sobie z publicznie składanych obietnic w sprawie ustalania wysokości stawek podatku akcyzowego na piwo”. Istnieje z tego powodu spore rozgoryczenie, co gorsze, wywołujące istotne niepokoje i napięcia.

Abstrahując od retoryki przywołanego cytatu, pragnę zauważyć, iż w trakcie prac w parlamencie słyszałem zapewnienia, płynące z ust wysokich urzędników ministerstwa finansów, że intencją ministerstwa jest dostosowanie poziomu stawek akcyzy obowiązujących w Polsce do ich poziomu w krajach ościennych. Niestety mam sygnały, iż w projekcie rozporządzenia określającego ostatecznie wysokość stawek akcyzy znalazły się stawki w najwyższej wysokości. Wedle danych przekazanych przez środowisko, w przemyśle browarniczym zatrudnionych jest mniej więcej sześćdziesiąt tysięcy pracowników. Większość z nich wyraża swoje wielkie zaniepokojenie związane z datą 1 maja bieżącego roku, kiedy to staniemy się członkiem wielkiej europejskiej wspólnoty państw. Od tego dnia każdy obywatel naszego kraju będzie mógł legalnie wwieźć do kraju 110 l piwa! Zrozumiałe jest, że nasze rodzime firmy piwowarskie mają poczucie zagrożenia. Jest zatem wielka potrzeba chwili, by zrewidować swoje dotychczasowe stanowisko.

Rozumiem potrzeby budżetu naszego kraju oraz to, że na rządzących ciąży odpowiedzialność za jego stan. Nie będę ani oryginalny, ani też odkrywczy w swoim apelu, jednakże zwracam się do Pana Ministra z prośbą o jak najbardziej wnikliwe przeanalizowanie stanowiska ministerstwa w imię odpowiedzialności za dane słowo, a przede wszystkim zwracam się o danie szansy naszym firmom piwowarskim na wielkim europejskim rynku ku ich pożytkowi oraz pomyślności naszego budżetu.

Z wyrazami szacunku
Marian Lewicki

Oświadczenie złożone przez senatora Mariana Lewickiego

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra spraw wewnętrznych i administracji Józefa Oleksego

Szanowny Panie Premierze!

Niemal co tydzień jesteśmy informowani o zdarzeniach, które osłabiają nasz mechanizm państwa prawa. Już za niespełna miesiąc znajdziemy się z naszymi problemami w Unii Europejskiej. Zostaną nam przekazane narzędzia, informacje. Warto postawić pytanie, które ciągle nurtuje opinię społeczną: czy należycie i umiejętnie z nich skorzystamy?

Pozwolę sobie zatem zwrócić się do Pana Premiera z następującą kwestią. Otóż na jakim etapie są prace nowelizujące ustawę o ochronie informacji niejawných? A precyzując to, pytam: czy w rozumieniu art. 29 i art. 37 ust. 1, a także art. 45 ust. 2 i art. 47 kierownik jednostki organizacyjnej i osoba odpowiedzialna za obsadę stanowiska to ta sama osoba? Jak się do tego mają zapisy ustawy o Służbie Cywilnej, które wyraźnie rozgraniczają oba stanowiska?

Z wyrazami szacunku
Marian Lewicki

Oświadczenie złożone przez senatora Sergiusza Plewę

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Andrzeja Raczki

Jest to oświadczenie w sprawie kryteriów podziału środków na województwa w ramach realizacji polityki regionalnej na przykładzie województwa podlaskiego.

Przyjęte przez rząd rozwiązanie dotyczące przyznawania i alokacji środków z funduszy strukturalnych i kontraktów wojewódzkich według kryteriów: ludnościowego – 80% środków, PKB per capita – 10% środków, stopy bezrobocia – 10% środków, spowoduje dalszy wzrost dysproporcji w możliwościach rozwojowych najuboższych województw. Nadanie tak dużej wagi kryterium ludnościowemu jest krzywdzące dla województw, które mają niski wskaźnik gęstości zaludnienia, ponieważ ogranicza możliwość odrabiania zapóźnień rozwojowych na stosunkowo dużym obszarze. Tym bardziej że również przy tworzeniu propozycji projektów, które przewiduje się finansować w ramach działań horyzontalnych, nie są przyjmowane zadania zlokalizowane na terenie województwa podlaskiego.

Nadmieniam, iż zwiększanie spójności gospodarczej i społecznej jest jednym z nadrzędnych celów polityki strukturalnej Unii Europejskiej. Z uwagi na to zwracam się z pytaniem: w jaki sposób rząd zamierza wyrównać środki finansowe w celu zmniejszenia dysproporcji w rozwoju terenów zapóźnionych gospodarczo?

Z wyrazami szacunku
Sergiusz Plewa

Oświadczenie złożone przez senatora Sergiusza Plewę

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra gospodarki, pracy i polityki społecznej Jerzego Hausnera

Ustawa z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych – DzU nr 228 poz. 2255 – wchodząca w życie z dniem 1 maja 2004 r., przekazuje do realizacji gminom zadania z zakresu przyznawania i wypłacania świadczeń rodzinnych. Ustawa uniemożliwia przekazanie tych kompetencji wyspecjalizowanym jednostkom gminnym, to jest gminnym czy miejskim ośrodkom pomocy społecznej. Brakuje również aktów wykonawczych niezbędnych do sprawnego przygotowania i wykonania zadania, a także brakuje określenia wysokości środków z budżetu państwa przewidzianych na wypłatę świadczeń oraz obsługę administracyjną zadania.

Ze względu na możliwość istotnych utrudnień we wdrażaniu w życie ustawy zwracam się do Pana Ministra z pytaniami.

Po pierwsze, kiedy zostaną wydane akty wykonawcze do ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych – DzU nr 228 poz. 2255?

Po drugie, jakie fundusze z budżetu państwa są przewidywane dla województwa podlaskiego, w tym również dla miasta Białystok?

Z wyrazami szacunku
Sergiusz Plewa

Oświadczenie złożone przez senatora Sergiusza Plewę

Oświadczenie skierowane do ministra rolnictwa i rozwoju wsi Wojciecha Olejniczaka

Oświadczenie dotyczy wcześniejszej wypłaty rolnikom z budżetu krajowego kwoty dopłat bezpośrednich.

W dniu wejścia Polski w struktury Unii Europejskiej rząd wstrzyma wszystkie formy pomocy niezgodne z zasadami Wspólnej Polityki Rolnej. Dla polskich rolników oznacza to brak dopłat interwencyjnych na rynku wieprzowiny, brak dopłat do mleka w klasie ekstra, brak bonów na paliwo, ograniczenie interwencji na rynku zbóż, brak niektórych kredytów preferencyjnych. Jednocześnie wprowadzony zostanie wyższy podatek VAT na materiały budowlane, maszyny oraz ciągniki rolnicze. Spowoduje to zwiększenie nakładów na produkcję rolną, które rolnicy będą musieli ponieść w okresie wiosenno-letnim. Wypłata dopłat bezpośrednich rozpocznie się dopiero w grudniu.

W związku z tym zwracam się do Pana Ministra z pytaniem, czy istnieje możliwość przyspieszenia wypłaty rolnikom dopłat bezpośrednich.

Z wyrazami szacunku
Sergiusz Plewa

Oświadczenie złożone przez senator Wiesławę Sadowską

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra infrastruktury Marka Pola

Szanowny Panie Premierze!

Zwracam się do Pana Premiera z prośbą o przyspieszenie podjęcia stosownych decyzji zmierzających do uruchomienia drugiej nitki drogi E 7 na trasie Jedlińsk – Grójec. Połączenie Radomia z Warszawą drogą dwupasmową jest niezbędne. Ten odcinek krajowej siódemki jest bowiem jedną z najbardziej uczęszczanych dróg w Polsce.

Przedsięwzięcie to ma kluczowe znaczenie i wpłynie na rozwój społeczno-gospodarczy kraju, w tym regionów radomskiego i świętokrzyskiego. Usprawnienie połączenia na trasie Radom – Warszawa jest jedną z najistotniejszych spraw dla regionu. Ze względu na duży wskaźnik bezrobocia wielu mieszkańców Radomia i okolicznych miejscowości podejmuje pracę w stolicy, co powoduje duży przepływ pasażerów. Nie ulega zatem wątpliwości, że możliwości rozwoju w regionie radomskim w ogromnym stopniu zależą od dostępności komunikacji.

W imieniu mieszkańców regionu radomskiego uprzejmie proszę Pana Premiera o wszelką możliwą pomoc.

Z wyrazami szacunku
Wiesława Sadowska

Oświadczenie złożone przez senator Wiesławę Sadowską

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra infrastruktury Marka Pola

Szanowny Panie Premierze!

Jako parlamentarzystka z regionu radomskiego zwracam się do Pana Premiera o podjęcie skutecznych działań w celu rozwiązania konfliktu społecznego w PKS spółka z o.o. w Kozienicach.

Wnoszę o niezwłoczne podjęcie działań zmierzających do unieważnienia umowy o prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego PKS w Kozienicach, dokonanej poprzez zawiązanie spółki PKS, w której 51% udziałów objął Instytut Postępowania Twórczego w Łodzi, a 49% Skarb Państwa.

Jestem głęboko zaniepokojona faktem ewidentnego łamania umowy przez inwestora, to jest IPT w Łodzi. W świetle dokumentów wybranie tego inwestora do utworzenia spółki ze Skarbem Państwa, moim zdaniem, od początku ewidentnie naruszało interesy państwa, jeśli chodzi o majątek nadzorowany przez Ministerstwo Skarbu Państwa. Cała ta prywatyzacja prowadzona przez komórki podległe ówczesnemu wojewodzie mazowieckiemu, panu Antoniemu Pietkiewiczowi, w sposób jednoznaczny wskazuje, że celem była sprzedaż przedsiębiorstwa państwowego po zaniżonej cenie wybranemu wcześniej inwestorowi. Służyło temu zlecenie, bez przetargu oraz na podstawie nieprzejrzystych procedur, opracowania analizy przedprywatyzacyjnej firmie Nicom Consulting Ltd. Firma ta w sposób niekorzystny dla Skarbu Państwa zaniżyła wartość gruntów – do których prawo własności miał Skarb Państwa – ustalając w operacie szacunkowym ich wartość na kwotę 377 tysięcy 724 zł, podczas gdy ich wartość realna kształtowała się w tym czasie na poziomie od 880 tysięcy zł do 1 miliona 860 tysięcy zł. Ustalona przez Nicom Consulting Ltd. wartość przedsiębiorstwa PKS w Kozienicach mieściła się w przedziale od 3 milionów 648 tysięcy zł do 3 milionów 805 tysięcy zł.

Nadzorująca procesy prywatyzacji ówczesna dyrektor Wydziału Skarbu Państwa i Przekształceń Własnościowych Mazowieckiego Urzędu Wojewódzkiego w Warszawie, pani Bożena Grad, wystąpiła do wojewody Antoniego Pietkiewicza o akceptację ramowych warunków wniesienia majątku przedsiębiorstwa do spółki, zaniżając wartość przedsiębiorstwa i ustalając ją na od 2 milionów zł do 3 milionów 805 tysięcy zł. Tym samym umożliwiła inwestorowi, Instytutowi Postępowania Twórczego w Łodzi, co do którego wiarygodności finansowej od początku miała wątpliwości załoga przedsiębiorstwa, objęcie 51% akcji w nowo powstałej spółce za kwotę 2 miliony 402 tysiące zł, czyli niższą o 1 milion 246 tysięcy zł od dolnej granicy wartości tego przedsiębiorstwa określonej przez firmę Nicom Consulting Ltd. Realna wartość majątku przedsiębiorstwa na dzień poprzedzający prywatyzację wynosiła ponad 6 milionów zł i była wyższa od ceny, za jaką przedsiębiorstwo wniesione zostało do spółki, o ponad 3 miliony 600 tysięcy zł.

Pragnę również z całą mocą podkreślić, że załoga przedsiębiorstwa od początku tej dziwnej prywatyzacji była jej przeciwna i żądała od ówczesnego kierownictwa ministerstwa skarbu odstąpienia od sprzedaży. Apele załogi pozostały bez odpowiedzi, a nawet stały się bodźcem dla ówczesnych władz do sfinalizowania prywatyzacji przed wyborami parlamentarnymi w październiku 2001 r. Następne lata funkcjonowania spółki to okres ciągłych napięć i wewnętrznych konfliktów pomiędzy załogą a właścicielem pakietu większościowego.

Z niepokojem zauważam, że mająca reprezentować interesy Skarbu Państwa w radzie nadzorczej spółki PKS w Kozienicach pani Teresa Niewiarowska nie robi nic, by tym konfliktem zapobiec, a wybrana została i zaakceptowana jako członek rady nadzorczej przez ówczesne władze polityczne, czyli rząd pana Jerzego Buzka. Tymczasem nieskrępowany niczym inwestor w sposób ewidentny wyprowadził ze spółki ponad 2 miliony 100 tysięcy zł, udzielając pozornych pożyczek innym podmiotom, których jest właścicielem: Instytutowi Postępowania Twórczego, Instytutowi Wdrożeń Naukowych i Zakładowi Naprawczym Taboru Kolejowego w Radomiu. W ten rozmyślny sposób pozbawił spółkę możliwości rozwoju. W tej sprawie toczy się obecnie postępowanie prokuratorskie w Prokuraturze Okręgowej w Radomiu na podstawie wniosku złożonego przez Najwyższą Izbę Kontroli.

Uważam takie działanie za wysoce szkodliwe, tym bardziej że PKS spółka z o.o. w Kozienicach jest jedynym przewoźnikiem obsługującym dowozy pracowników do pobliskiej Elektrowni „Kozienice”. Trwający ponad dwa tygodnie strajk pracowników tej spółki w sposób istotny zaczyna zagrażać prawidłowemu funkcjonowaniu tej dużej elektrowni oraz destabilizuje życie mieszkańców regionu – dowozy do szkół, instytucji itd.

Mój niepokój budzi także decyzja właściciela o zwolnieniu ponad stu trzydziestu pracowników spółki. Takie działanie na terenie, gdzie bezrobocie sięga ponad 30%, może spowodować pogłębienie frustracji

w społeczeństwie naszego regionu. Aktualnie konflikt w PKS spółka z o.o. w Kozienicach staje się sprawą polityczną, w którą angażują się parlamentarzyści z innych opcji politycznych.

Jako reprezentantka tego regionu w parlamencie uważam, że tylko unieważnienie tej złej i szkodliwej społecznie prywatyzacji może przywrócić zaufanie do demokratycznie wybranych przez to społeczeństwo władz. Podjęcie przez Pana Premiera pilnych działań w sprawie opisanej sytuacji spełni oczekiwania zdesperowanych pracowników spółki i będzie stanowić właściwą reakcję na negatywne zjawiska występujące w naszym regionie.

Z wyrazami szacunku
Wiesława Sadowska

Oświadczenie złożone przez senatora Jana Szafranca

Oświadczenie skierowane do przewodniczącej Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji Danuty Waniek

Urząd Regulacji Telekomunikacji i Poczty zmniejszył dziesięciokrotnie, z 1 kW do 100 W, moc nadajnika Radia Maryja, nadającego w stolicy. Decyzja urzędu jest niezrozumiała, w sytuacji gdy Radio Maryja nadaje z nadajnika o mocy zgodnej z koncesją przyznaną mu przez Krajową Radę Radiofonii i Telewizji.

Dotychczasowe parametry techniczne dla Radia Maryja, uzgodnione zresztą z URTiP, łącznie z lokalizacją nadajnika i właściwie pracującym systemem antenowym, nie stanowiły przeszkody dla funkcjonowania warszawskiego Okęcia. Gdyby moc nadajnika stanowiła realne zagrożenie dla ruchu lotniczego, radio z całą pewnością nie uzyskałoby zgody KRRiT na nadawanie z taką mocą. Do kompetencji Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty należy egzekwowanie nadawania zgodnie z warunkami technicznymi określonymi w koncesji, a nie zmiana tych warunków. Posługiwanie się przez URTiP argumentem „technicznym” w celu wyciszenia rozgłośni będącej autentycznym głosem narodu jest świadectwem niegodziwości i dyskryminacji.

W związku z zaistniałymi okolicznościami oczekuję na stanowisko Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w tej sprawie.

Z wyrazami szacunku
Jan Szafraniec

Oświadczenie złożone przez senatora Józefa Sztorca

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra gospodarki, pracy i polityki społecznej Jerzego Hausnera

Moje oświadczenie dotyczy wypłat z SOD dofinansowań do wynagrodzeń osób niepełnosprawnych.

Szanowny Panie Premierze, w środkach masowego przekazu, publikacji Polskiej Organizacji Pracodawców Osób Niepełnosprawnych prezentowany jest pogląd, że w wyniku zaniedbań Biura Pełnomocnika Rządu do spraw Osób Niepełnosprawnych wystąpiło zagrożenie, że po 1 maja 2004 r. będą zatrzymane wypłaty z SOD dofinansowań do wynagrodzeń osób niepełnosprawnych.

Zdaniem POPON nie podjęto w stosownym czasie koniecznych negocjacji w celu uzyskania akceptacji dla okresów przejściowych lub notyfikacji naszych rozwiązań przez Komisję Europejską.

Nasuwa się pytanie, czy obawy pracodawców są uzasadnione, a jeśli tak, to jakie podjęto działania w celu minimalizacji skutków zapóźnień.

Z poważaniem
Józef Sztorc

Oświadczenie złożone przez senator Marię Szyszkowską

Oświadczenie skierowane do ministra zdrowia Leszka Sikorskiego

Uprzejmie proszę Pana Ministra o podjęcie działań, które wreszcie spowodują likwidację wszelkich promocji dla pacjentów – chodzi o nagrody rzeczowe, finansowe, a nawet artykuły spożywcze – w trakcie wydawania leków w aptekach.

„Dzięki” Panu Ministrowi w kolejnych województwach naszego kraju aptekarze za wysokie nagrody rzeczowe i finansowe otrzymywane od hurtowni farmaceutycznych wymuszają na pacjentach zakupy zwiększonych ilości leków. Proceder ten spowodował „wojnę cenową” między aptekami, przede wszystkim na leki refundowane. Wiadomo przecież, że leki refundowane w poważnej części są finansowane z budżetu państwa. Tak więc wszelkie promocje cenowe odbywają się kosztem nas wszystkich.

W związku z tym proszę także o spowodowanie określenia klarownych zasad ustalania cen urzędowych na leki refundowane, co pozwoli ucywilizować ten segment rynku. Nie sposób uznać bowiem za normalną sytuację, kiedy pacjent biega z receptą od apteki do apteki, szukając leku oraz możliwości otrzymania nagrody w postaci patelni, roweru bądź szynki, albo ma trudności z nabyciem zaordynowanego leku tylko dlatego, że jest on drogi i aptece nie opłaca się mieć go na stanie. Takie sytuacje zdarzają się coraz częściej wskutek pogarszającej się kondycji ekonomicznej aptek.

Dlatego wnoszę, ażeby Pan Minister wprowadził sztywne ceny urzędowe na leki refundowane, co spowoduje likwidację wszelkich promocji i przerwie spekulacje na temat roli Pana resortu w popieraniu tych poniżających dla aptekarzy i pacjentów promocji cenowych.

Maria Szyszkowska

Uchwały Senatu RP
podjęte
na 57. posiedzeniu Senatu

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 1 kwietnia 2004 r.

w sprawie ustawy - Prawo celne

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 19 marca 2004 r. ustawy - [Prawo celne](#), przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 1 kwietnia 2004 r.

w sprawie ustawy - Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo celne

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 19 marca 2004 r. ustawy - Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo celne, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 1 kwietnia 2004 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa
oraz o zmianie ustawy o kontroli skarbowej**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 19 marca 2004 r. ustawy o zmianie ustawy - Ordynacja podatkowa oraz o zmianie ustawy o kontroli skarbowej, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

U C H W A Ł A SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 1 kwietnia 2004 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz ustawy o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 12 marca 2004 r. ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz ustawy o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 5:
 - a) w art. 30g ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, warunki, jakie powinna spełniać jednostka sektora finansów publicznych, aby otrzymać środki, o których mowa w ust. 1, uwzględniając zróżnicowanie form organizacyjno-prawnych i sytuację finansową tych jednostek, możliwości budżetu państwa a ponadto, w odniesieniu do jednostek samorządu terytorialnego, kwotę dochodów na jednego mieszkańca i stan ich wyposażenia w obiekty infrastrukturalne.”;
 - b) w art. 30i w ust. 3 wyrazy „właściwymi ministrami” zastępuje się wyrazami „ministrem odpowiedzialnym za zarządzanie programem lub projektem finansowanym z udziałem środków, o których mowa w art. 3 ust. 3 pkt 2, zwanym dalej ”właściwym ministrem”;;
- 2) w art. 1 w pkt 5, w art. 30g ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Pożyczki, o których mowa w ust. 4, udzielane państwowym jednostkom budżetowym, samorządom województw na zadania z zakresu zwalczania bezrobocia realizowane przez wojewódzkie urzędy pracy oraz agencjom płatniczym nie są oprocentowane.”;
- 3) w art. 1 w pkt 5, art. 30h otrzymuje brzmienie:

„Art. 30h.

 1. Jednostka sektora finansów publicznych, która otrzyma z budżetu państwa środki na prefinansowanie, jest obowiązana do otwarcia w Banku Gospodarstwa Krajowego rachunku bankowego do obsługi finansowej realizowanego projektu, z zastrzeżeniem ust. 2-4.
 2. Państwowa jednostka budżetowa oraz państwowa osoba prawna działająca w formie agencji, która otrzyma z budżetu państwa środki na prefinansowanie, może otworzyć w Narodowym Banku Polskim rachunek bankowy do obsługi finansowej realizowanego projektu.
 3. Jednostka samorządu terytorialnego, która otrzyma z budżetu państwa środki na prefinansowanie, może otworzyć odrębny rachunek bankowy do obsługi finansowej realizowanego projektu w banku prowadzącym obsługę budżetu tej jednostki.
 4. Agencja płatnicza, które otrzyma z budżetu państwa środki na prefinansowanie zadań Wspólnej Polityki Rolnej, jest obowiązana do otwarcia w Narodowym Banku Polskim rachunku bankowego do obsługi finansowej tych zadań.”;
- 4) w art. 1 w pkt 5, w art. 30i w ust. 2 po wyrazach „Unii Europejskiej,” dodaje się wyrazy „z przyczyn zależnych od jednostki sektora finansów publicznych.”;
- 5) w art. 1 w pkt 5, w art. 30i w ust. 3 dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) wysokość oprocentowania, nie wyższą niż rentowność 52-tygodniowych bonów skarbowych”;
- 6) w art. 1 w pkt 5, w art. 30k w ust. 5 wyrazy „agencją lub” zastępuje się wyrazami „państwową osobą prawną działającą w formie agencji lub”;
- 7) w art. 1 w pkt 6 w lit. a, w pkt 4 wyrazy „art. 3 ust. 3 pkt 1” zastępuje się wyrazami ”art. 3 ust. 1 pkt 2a i ust. 3 pkt 1”;
- 8) w art. 1 w pkt 6 w lit. b:
 - a) w zdaniu wstępnym wyrazy „pkt 6” zastępuje się wyrazami ”pkt 6 i 7”,
 - b) w pkt 6 kropkę na końcu zastępuje się średnikiem oraz dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) wykaz wieloletnich limitów zobowiązań w kolejnych latach realizacji Narodowego Planu Rozwoju oraz wykaz wieloletnich limitów wydatków w kolejnych latach realizacji Narodowego Planu Rozwoju.”;
- 9) w art. 1 w pkt 12, w pkt 4 po wyrazach „dawcą środków” dodaje się wyrazy „, a dla projektów realizowanych ze środków, o których mowa w art. 3 ust. 3 pkt 2, pochodzących z Funduszu Spójności – od dnia otrzymania przez Komisję Europejską wniosku o dofinansowanie projektu spełniającego wymogi określone w odrębnych przepisach”;

- 10) w art. 1 w pkt 14, w art. 93 w ust. 7 po wyrazach „z wyłączeniem” dodaje się wyrazy „dotacji przedmiotowych oraz”;
- 11) w art. 1 w pkt 15, w art. 93a w ust. 1 po wyrazie „organ” dodaje się wyrazy „lub inny dysponent części budżetowej”;
- 12) w art. 1 w pkt 17, w art. 114 w ust. 2 skreśla się wyrazy „, z zastrzeżeniem ust. 3”;
- 13) w art. 1 dodaje się pkt 19 w brzmieniu:
„19) po art. 129 dodaje się art. 129a w brzmieniu:
„Art. 129a. Przepisy art. 93 i art. 93a stosuje się odpowiednio do dotacji udzielonych z budżetu jednostki samorządu terytorialnego. Decyzję w sprawie zwrotu dotacji wydaje wójt (burmistrz, prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa. Organem odwoławczym od decyzji jest właściwe miejscowo samorządowe kolegium odwoławcze.”.”;
- 14) w art. 2 w pkt 3, w art. 30a wyrazy „art. 3 ust. 3 pkt 1, 2 i 4” zastępuje się wyrazami „art. 3 ust. 1 pkt 2a i ust. 3 pkt 1, 2 i 4”;
- 15) w art. 2 w pkt 10, pkt 18 otrzymuje brzmienie:
„18) w art. 138 w ust. 1 dodaje się pkt 19 w brzmieniu:
„19) przyznaniu lub przekazaniu środków na realizację zadań Wspólnej Polityki Rolnej bez zachowania procedur obowiązujących przy uruchamianiu tych środków.”.”;
- 16) dodaje się art. 2a w brzmieniu:
„Art. 2a. Wszczęte przed dniem ogłoszenia ustawy sprawy dotyczące zwrotu dotacji, rozpatrywane przez naczelnika urzędu skarbowego, inspektora kontroli skarbowej oraz przez organy odwoławcze, prowadzą w dalszym ciągu te organy aż do zakończenia postępowania. Właściwość organu odwoławczego określają odrębne przepisy.”;
- 17) dodaje się art. 2b w brzmieniu:
„Art. 2b. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 13 ust. 3 i 4 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie tych upoważnień w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2004 r.”;
- 18) w art. 3 wyrazy „art. 2” zastępuje się wyrazami „art. 2 i 2a”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

UZASADNIENIE

Senat wprowadził 18 poprawek do ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz ustawy o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.

Poprawka nr 1 dotyczy przepisu, zgodnie z którym minister odpowiedzialny za zarządzanie programem może określić i podać do publicznej wiadomości w formie obwieszczenia warunki, jakie powinna spełniać jednostka sektora finansów publicznych, aby otrzymać środki na prefinansowanie programu. Przepis ten wzbudził wątpliwości Senatu związane z charakterem materii przekazanej do określenia w obwieszczeniu ministra. Tego rodzaju sprawy (dotyczące m.in. jednostek samorządu terytorialnego) powinny być uregulowane w ustawie albo w rozporządzeniu na podstawie zawartego w ustawie upoważnienia, określającego organ właściwy do wydania rozporządzenia, zakres spraw przekazanych do uregulowania oraz wytyczne dotyczące treści rozporządzenia. Konstytucja nie zna źródła powszechnie obowiązującego prawa w postaci obwieszczenia ministra (art. 87 ust. 1 i art. 92 ust. 1 Konstytucji). W myśl poprawki Senatu kwestie te będą uregulowane w rozporządzeniu Rady Ministrów na podstawie zawartego w ustawie upoważnienia.

Zgodnie z poprawką nr 2 nieoprocentowane będą pożyczki na prefinansowanie udzielane wyłącznie państwowym jednostkom budżetowym, samorządom województw na zadania z zakresu zwalczania bezrobocia oraz agencjom płatniczym. Senat podzielił pogląd, iż nie znajduje uzasadnienia ekonomicznego udzielanie pożyczek nieoprocentowanych wszystkim jednostkom samorządu terytorialnego oraz państwowym osobom prawnym działającym w formie agencji. Nieoprocentowane pożyczki mają na celu umożliwienie pozyskania środków przez te podmioty, które nie uzyskałyby ich na ogólnodostępnym rynku finansowym.

Poprawka nr 3 umożliwia państwowym jednostkom budżetowym i państwowym osobom prawnym działającym w formie agencji, które otrzymają środki na prefinansowanie, otwarcie rachunku bankowego do obsługi realizowanego projektu w Narodowym Banku Polskim. Obowiązek usytuowania rachunku projektu w Banku Gospodarstwa Krajowego, biorąc pod uwagę zasadę refundacji stosowaną przy realizacji programów z funduszy strukturalnych, nie jest racjonalny i pociąga za sobą dodatkowe obciążenia dla realizujących projekty.

W myśl poprawki nr 4 w przypadku niewpłynięcia środków z budżetu Unii Europejskiej z przyczyn zależnych od jednostki sektora finansów publicznych, zwrot pożyczki następuje ze środków własnych tej jednostki. Senat stanął na stanowisku, iż nie należy obciążać danej jednostki koniecznością zwrotu pożyczki w sytuacji wystąpienia opóźnień w przekazywaniu środków ze strony Komisji Europejskiej.

Poprawka nr 5 zobowiązuje Ministra Finansów do uwzględnienia w rozporządzeniu wysokości oprocentowania pożyczek na prefinansowanie, ograniczając maksymalną wysokość tego oprocentowania do rentowności 52-tygodniowych bonów skarbowych.

Poprawka nr 6 ujednolica terminologię ustawy.

Poprawka nr 7 wynika z tego, iż uchwalonym przez Sejm brzmieniu przepisu art. 61 ust. 4 pkt 4 ustawy o finansach publicznych brakuje wskazania, iż ustawa budżetowa zawiera także zestawienie programów i projektów realizowanych ze środków pochodzących ze źródeł zagranicznych - innych niż budżet UE. Spowodowałoby to brak możliwości umieszczenia w ustawie budżetowej zestawienia takiego, jak w załączniku nr 7 do ustawy budżetowej na rok 2004.

Poprawka nr 8 uzupełnia jeden z przepisów ustawy o finansach publicznych o wskazanie, iż ustawa budżetowa zawiera także wykaz wieloletnich limitów zobowiązań i limitów wydatków w kolejnych latach realizacji Narodowego Planu Rozwoju.

Poprawka nr 9 doprecyzowuje jedną z zasad gospodarki finansowej określającą dzień, od którego jest możliwe dokonywanie wydatków na współfinansowanie programów i projektów realizowanych ze środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej i innych źródeł zagranicznych.

Poprawka nr 10 wyłącza obowiązywanie zasady, zgodnie z którą wykorzystanie dotacji niezgodnie z przeznaczeniem wyklucza prawo otrzymania dotacji przez kolejne 3 lata, w odniesieniu do dotacji przedmiotowych.

Poprawka nr 11 dotyczy przepisu określającego obowiązki organu, który udzielił dotacji, w przypadku niedokonania zwrotu dotacji wykorzystanej niezgodnie z przeznaczeniem w terminie, rozszerzając jego zakres podmiotowy na innego dysponenta części budżetowej, który udzielił dotacji.

Poprawka nr 12 ma charakter doprecyzowujący.

Poprawka nr 13 zmierza do tego, aby przepisy regulujące sposób rozliczania dotacji z budżetu państwa były stosowane do dotacji udzielonych z budżetu jednostki samorządu terytorialnego.

Poprawka nr 14 wynika z tego, iż w uchwalonym przez Sejm brzmieniu przepisu art. 30a ustawy o finansach publicznych brakuje informacji o objęciu zasadami rozliczania określonymi dla dotacji z budżetu państwa wydatkowania środków pochodzących ze źródeł zagranicznych - innych niż budżet UE.

W brzmieniu ustawy o finansach publicznych obecnie obowiązującym ta grupa środków jest objęta tymi zasadami.

Poprawka nr 15 usuwa zmianę przepisu art. 138 ust. 1 pkt 18 ustawy o finansach publicznych. W zmienianym przepisie art. 138 ust. 1 pkt 18 błędnie odsyła się do art. 30g (w którym nie ma mowy o procedurach dotyczących środków UE) oraz także błędnie i niepotrzebnie rozszerza się brzmienie tego punktu (w sposób nieadekwatny do zdania wstępnego w art. 138 ust. 1). Po wyeliminowaniu tych błędów staje się zbędna zmiana treści tego punktu.

Poprawki nr 16 i 18 dodają do nowelizacji przepis przejściowy określający właściwość organów w sprawach dotyczących zwrotu dotacji.

Poprawka nr 17 dodaje do nowelizacji przepis przejściowy zachowujący czasowo w mocy przepisy dotychczasowego rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczegółowej klasyfikacji dochodów i wydatków oraz przychodów i rozchodów.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 1 kwietnia 2004 r.

w sprawie ustawy o wyrobach budowlanych

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 12 marca 2004 r. ustawy o wyrobach budowlanych, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 2 w pkt 8 wyrazy „art. 10, 12 i 13” zastępuje się wyrazami „art. 11, 13 i 14”;
- 2) w art. 5 w ust. 4 po wyrazach „Aprobat Technicznych (EOTA)” dodaje się wyrazy „zwanych dalej „wytycznymi do europejskich aprobat technicznych””;
- 3) w art. 7 w ust. 3:
 - a) w pkt 1 wyrazy „wytycznych EOTA” zastępuje się wyrazami „wytycznych do europejskich aprobat technicznych”;
 - b) w pkt 3 wyrazy „wytycznych do aprobat technicznych EOTA” zastępuje się wyrazami „wytycznych do europejskich aprobat technicznych”;
- 4) w art. 9 w ust. 1 w pkt 1 skreśla się wyrazy „EOTA”;
- 5) w art. 30 w ust. 5 po wyrazie „producenta” dodaje się wyrazy „wyrobu budowlanego”;
- 6) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art. 41. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 10 ust. 4 i 7 ustawy, o której mowa w art. 37, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych odpowiednio na podstawie art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 6 i art. 9 ust. 6 niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

UZASADNIENIE

Po rozpatrzeniu ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o wyrobach budowlanych, Senat podjął uchwałę o wprowadzeniu do niej 6 poprawek.

Przyjmując poprawkę nr 1 Senat usunął z ustawy błędne odesłanie.

Poprawki nr 2, 3 i 4 mają na celu zapewnienie ustawie spójności terminologicznej.

W poprawce nr 5 Senat postanowił wyraźnie wskazać, że przedmiotem decyzji nakazującej wycofanie z obrotu wyrobu budowlanego albo jego określonej partii oraz decyzji zakazującej obrotu określoną partią wyrobu budowlanego, jest wyrób budowlany a nie jego producent.

Poprawka nr 6 uściśla zawarty w ustawie przepis przejściowy, czasowo utrzymujący w mocy dotychczasowe akty wykonawcze. Senat uznał, że zasady przyzwoitej legislacji wymagają, aby w sposób precyzyjny wskazać przepisy wykonawcze, których wejście w życie spowoduje utratę mocy obowiązującej przez dotychczas obowiązujące rozporządzenia

U C H W A Ł A SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 1 kwietnia 2004 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 12 marca 2004 r. ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 5 w lit. a po wyrazach „Europejskiego Obszaru Gospodarczego” dodaje się wyrazy „oraz Konfederacji Szwajcarskiej”;
- 2) w art. 1 w pkt 9 w lit. a w tiret drugim, w pkt 9 wyraz „bierzni” zastępuje się wyrazem „bieżni”;
- 3) w art. 1 w pkt 12 lit. a otrzymuje brzmienie:
 - „a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego właściwy organ sprawdza:
 - 1) zgodność projektu budowlanego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu, a także wymaganiami ochrony środowiska;
 - 2) zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi;
 - 3) kompletność projektu budowlanego i posiadanie wymaganych opinii, uzgodnień, pozwoleń i sprawdzeń oraz informacji dotyczącej bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, o której mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1b, a także zaświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 7;
 - 4) wykonanie - w przypadku obowiązku sprawdzenia projektu, o ktrym mowa w art. 20 ust. 2, także sprawdzenie projektu - przez osobę posiadającą wymagane uprawnienia budowlane i legitymującą się aktualnym na dzień opracowania projektu - lub jego sprawdzenia - zaświadczeniem, o ktrym mowa w art. 12 ust. 7.”;
- 4) w art. 1 w pkt 14:
 - a) w lit. a:
 - ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W postępowaniu w sprawie zmiany decyzji o pozwoleniu na budowę, przepisy art. 32 – 35 stosuje się odpowiednio do zakresu tej zmiany.”,
 - skreśla się ust. 4,
 - b) w lit. b, w ust. 5 skreśla się pkt 3;
- 5) w art. 1 w pkt 14 w lit. b, w ust. 6 wyrazy „Projektant jest obowiązany zamieścić w projekcie budowlanym” zastępuje się wyrazami „Projektant jest obowiązany dołączyć do projektu budowlanego”;
- 6) w art. 1 w pkt 19, ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do opłaty legalizacyjnej stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące kar, o których mowa w art. 59f ust. 1, z tym że stawka opłaty podlega:

 - 1) dwudziestokrotnemu podwyższeniu w przypadku rozbudowy istniejącego jednorodzinnego budynku mieszkalnego,
 - 2) pięćdziesięciokrotnemu podwyższeniu w przypadku pozostałych obiektów.”;
- 7) w art. 1 w pkt 20 w lit. a, w ust. 2 w zdaniu wstępnym wyrazy „nakłada na inwestora obowiązek przedłożenia w terminie 30 dni” zastępuje się wyrazami „nakłada na inwestora obowiązek przedłożenia w terminie 60 dni od dnia doręczenia decyzji”;
- 8) w art. 1 w pkt 31, w art. 71 w ust. 2 w pkt 4:
 - a) wyraz „zaświadczenia” zastępuje się wyrazem „zaświadczenie”,
 - b) wyrazy „ostatecznej decyzji” zastępuje się wyrazami „ostateczną decyzję”;
- 9) w art. 1 w pkt 31, w art. 71 w ust. 5 w pkt 3 w lit. b wyraz „zbytków” zastępuje się wyrazem „zabytków”;
- 10) w art. 1 w pkt 37, w pkt 3 wyrazy „granicach pasa drogowego” zastępuje się wyrazami „koronie drogi”;
- 11) dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 72 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wyda-

nych na podstawie art. 72 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

UZASADNIENIE

Po rozpatrzeniu ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o zmianie ustawy – Prawo budowlane, Senat podjął uchwałę o wprowadzeniu do niej 11 poprawek.

W poprawce nr 1 Senat doprecyzował, że samodzielne funkcje techniczne w budownictwie mogą również, poza obywatelami państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego, wykonywać osoby będące obywatelami Konfederacji Szwajcarskiej.

Poprawki nr 2, 8, 9 i 10 mają charakter doprecyzowujący.

Uchwalając poprawkę nr 3 Senat postanowił nałożyć na organ nadzoru budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego, obowiązek sprawdzenia zgodności projektu budowlanego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu, a także wymaganiami ochrony środowiska.

W poprawce nr 4 Senat usunął zawartą w ustawie sprzeczność, polegającą na tym, że z jednej strony nieistotne odstępianie od zatwierdzonego projektu budowlanego lub innych warunków pozwolenia na budowę nie wymagałoby uzyskania decyzji o zmianie pozwolenia na budowę i byłoby dopuszczalne, o ile nie dotyczyłoby elementów określonych w ustawie, a z drugiej strony decyzja w tej sprawie byłaby pozo- stawiona uznaniu organu nadzoru. Poprawka usuwa ponadto z katalogu elementów obiektu budowlanego, których nie dotyczy nieistotne odstępianie od zatwierdzonego projektu budowlanego - elementy nośne układu konstrukcyjnego obiektu budowlanego – jako pojęcie o charakterze niedookreślonym.

Przyjmując poprawkę nr 5 Senat doprecyzował, że projektant jest obowiązany dołączyć informacje, o których mowa w ustawie do projektu budowlanego, zamiast – jak w przedłożeniu sejmowym – zamieszczać je w projekcie budowlanym. Zdaniem Senatu zatwierdzony projekt budowlany jest trwale spięty i nie ma możliwości zamieszczania w nim dodatkowych kart.

W poprawce nr 6 Senat wprowadził rozróżnienie stawek opłat legalizacyjnych w ten sposób, aby w przypadku rozbudowy istniejącego jednorodzinnego budynku mieszkalnego, stawka opłaty podlegała dwudziestokrotnemu - a nie pięćdziesięciokrotnemu – podwyższeniu. W opinii izby wyższej, opłata w wysokości zaproponowanej przez Sejm była – w odniesieniu do tej kategorii obiektów budowlanych – zbyt dolegliwa.

Uchwalając poprawkę nr 7 Senat wydłużył termin składania przez inwestora dokumentów, o których mowa w ustawie z 30 dni, do 60 dni od dnia doręczenia decyzji, uznając, że w terminie określonym przez Sejm nie jest możliwe wykonanie nałożonych na inwestorów obowiązków.

W poprawce nr 11 Senat dodał do ustawy przepis przejściowy, na podstawie którego czasowo zachowają moc dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie zmienianej niniejszą ustawą delegacji. Zdaniem Senatu pozwoli to uniknąć sytuacji, w której od dnia wejścia w życie analizowanej ustawy do dnia wydania rozporządzenia na podstawie zmienionego przepisu upoważniającego, nie będą obowiązywały żadne przepisy regulujące warunki i tryb postępowania w sprawach rozbiórek.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 1 kwietnia 2004 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o stanie wojennym oraz o kompetencjach
Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości
konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 12 marca 2004 r. ustawy o zmianie ustawy o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

U C H W A Ł A SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 1 kwietnia 2004 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 18 marca 2004 r. ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 1, w art. 1a:
 - a) dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) żołnierzu służby stałej – należy przez to rozumieć żołnierza zawodowego pełniącego zawodową służbę wojskową na podstawie kontraktu na pełnienie służby stałej,”;
 - b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) kwaterze – należy przez to rozumieć lokal mieszkalny przeznaczony wyłącznie na zakwaterowanie żołnierzy służby stałej,”;
- 2) w art. 1 w pkt 10, w art. 13 w ust. 1 po wyrazach „Zastępców Prezesa” dodaje się wyrazy „, w liczbie do dwóch”;
- 3) w art. 1 w pkt 10, w art. 13 w ust. 3 po wyrazach „kilku województw” dodaje się wyrazy „lub ich części”;
- 4) w art. 1 w pkt 15, w art. 19 w ust. 4 po wyrazach „art. 22 ust. 4” skreśla się wyrazy „i 5”;
- 5) w art. 1 w pkt 16, w art. 19a w ust. 2 wyraz „terytorialnie” zastępuje się wyrazem „miejscowo”;
- 6) w art. 1 w pkt 17, w art. 22 w ust. 5 skreśla się wyrazy „, a także opłaty za używanie lokalu”;
- 7) w art. 1 w pkt 17, w art. 22 w ust. 6 w pkt 3 skreśla się wyraz „możliwe”;
- 8) w art. 1 w pkt 17, w art. 26 w ust. 6 wyrazy „większym niż wynikający z przysługujących norm do 10 m powierzchni użytkowej podstawowej” zastępuje się wyrazami „o powierzchni użytkowej podstawowej do 10 m większej niż wynikająca z przysługujących norm”;
- 9) w art. 1 w pkt 22, w art. 32a w ust. 3 wyrazy „jest iloczynem powierzchni użytkowej lokalu, 1/200 wartości lokalu, o której mowa w art. 47 ust. 1 pkt 3 i wskaźnika 1,25” zastępuje się wyrazami „jest iloczynem powierzchni użytkowej lokalu i 1/160 wartości lokalu, o której mowa w art. 47 ust. 1 pkt 3”;
- 10) w art. 1 w pkt 27, w art. 38 skreśla się ust. 3;
- 11) w art. 1 w pkt 29, w art. 41 w ust. 1 w pkt 4 wyrazy „zamieszkuje on i jego małżonek” zastępuje się słowami „i jego małżonek zamieszkują”;
- 12) w art. 1 w pkt 29, w art. 41 w ust. 2 w pkt 6 po wyrazie „uprawnieniom” dodaje się wyrazy „, w takim przypadku przysługuje im prawo wyboru lokalu mieszkalnego”;
- 13) w art. 1 w pkt 31, w art. 45 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Do przymusowego wykwaterowania:

 - 1) kobiety w ciąży,
 - 2) małoletniego,
 - 3) niepełnosprawnego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U. Nr ..., poz. ...) lub ubezwłasnowolnionego oraz sprawującego nad taką osobą opiekę i wspólnie z nią zamieszkałego,
 - 4) emeryta i rencisty spełniającego kryteria do otrzymania świadczenia z pomocy społecznej - nie stosuje się trybu, o którym mowa w ust. 1 i 2. W tym przypadku dyrektor oddziału regionalnego Agencji występuje do sądu z pozwem o nakazanie opróżnienia lokalu mieszkalnego, orzeczenie o uprawnieniu do otrzymania lokalu socjalnego, o wezwaniu do udziału w procesie gminy oraz określenie odszkodowania.”;
- 14) w art. 1 w pkt 33, w art. 47 w ust. 1 w pkt 3 wyrazy „ogłasza w formie komunikatu” zastępuje się wyrazami „ogłasza w Dzienniku Urzędowym Ministra Obrony Narodowej, w formie komunikatu”;
- 15) w art. 1 w pkt 37, w art. 51 w ust. 2 wyrazy „członek jej rodziny, o którym mowa w art. 26 ust. 2,” zastępuje się wyrazami „jej małżonek”;
- 16) w art. 1 w pkt 39, w art. 58 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Maksymalną takse notarialną za sporządzenie umowy sprzedaży lokalu mieszkalnego oraz wpis stały od wniosku o założenie księgi wieczystej i wpis do tej księgi prawa własności nabytego lokalu wraz z tytułem własności nieruchomości gruntowej związanej z tym lokalem określa się w wysokości 1/3 minimalnego wynagrodzenia za pracę.”;

- 17) w art. 1 w pkt 45, w art. 84a w ust. 4 wyrazy „art. 58 ust. 7 i 8” zastępuje się wyrazami „art. 58 ust. 8 i 9”;
- 18) w art. 1 w pkt 47, w art. 87 w ust. 1 w pkt 3 na końcu dodaje się przecinek i pkt 4 w brzmieniu:
„4) nabyły od Agencji własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego.”;
- 19) dodaje się art. 1a w brzmieniu:
„Art. 1a. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968, z późn. zm.) w art. 19 § 7 otrzymuje brzmienie:
„§ 7. Dyrektor oddziału regionalnego Wojskowej Agencji Mieszkaniowej jest organem egzekucyjnym uprawnionym do stosowania egzekucji z wynagrodzenia za pracę oraz ze świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego albo z ubezpieczenia społecznego, w egzekucji administracyjnej należności pieniężnych z tytułu opłat za używanie lokalu i opłat pośrednich związanych z zajmowaniem lokali mieszkalnych będących w dyspozycji Wojskowej Agencji Mieszkaniowej.”;
- 20) w art. 4 w pkt 2, w art. 52c:
a) w ust. 1 wyrazy „z dnia 18 marca 2004 r.” zastępuje się wyrazami „z dnia ...”,
b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Zwalnia się z podatku dochodowego ekwiwalent w zamian za rezygnację z osobnej kwatery stałej, o którym mowa w art. 18 ust. 2 i w art. 21 ust. 2 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw.”;
- 21) w art. 7, w pkt 2a średnik na końcu zastępuje się przecinkiem;
- 22) w art. 12 w pkt 2, pkt 13a otrzymuje brzmienie:
„13a) Wojskowa Agencja Mieszkaniowa;”;
- 23) w art. 13, w pkt 1a wyraz „zapewnienie” zastępuje się wyrazem „zapewnienia”;
- 24) w art. 18:
a) w ust. 1 wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 2-4” zastępuje się wyrazami „z zastrzeżeniem ust. 1a-4”,
b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Do spraw wszczętych na podstawie art. 42 ust. 2, art. 43 lub art. 44 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2004 r., stosuje się przepisy tej ustawy obowiązujące do dnia 30 czerwca 2004 r.”;
- 25) w art. 18 w ust. 2 po wyrazie „złożony” dodaje się wyrazy „do dnia 30 czerwca 2004 r.”;
- 26) w art. 18 w ust. 2 wyrazy „średnią cenę metra kwadratowego tej powierzchni, ustaloną przez dyrektora oddziału regionalnego Wojskowej Agencji Mieszkaniowej w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.” zastępuje się wyrazami „średnią cenę 1 m tej powierzchni będącą średnią arytmetyczną, wyliczoną na podstawie kosztu odtworzenia ustalanego przez wojewodów na podstawie odrębnych przepisów dla poszczególnych powiatów, za drugie półrocze 2003 r., ustaloną przez dyrektora oddziału regionalnego Wojskowej Agencji Mieszkaniowej w dniu 1 lipca 2004 r.”;
- 27) w art. 18 w ust. 3 wyrazy „od dnia złożenia wniosku” zastępuje się wyrazami „od dnia złożenia oświadczenia”;
- 28) w art. 21 wyrazy „art. 21 ust. 1 lub 3” zastępuje się wyrazami „art. 19 ust. 1 lub 3”;
- 29) w art. 21 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. Osoby, które nabyły prawo do emerytury wojskowej lub wojskowej renty inwalidzkiej oraz członkowie rodzin, o których mowa w art. 26 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 1, zajmujące lokale mieszkalne w zasobie Wojskowej Agencji Mieszkaniowej, w przypadku gdy lokale te są przeznaczone wyłącznie na zakwaterowanie żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na podstawie kontraktu na pełnienie służby stałej, w przypadku przekazania do dyspozycji Wojskowej Agencji Mieszkaniowej zajmowanego lokalu mieszkalnego otrzymują ekwiwalent pieniężny w zamian za rezygnację z osobnej kwatery stałej, na zasadach określonych w art. 18 ust. 2, a w przypadku niedokonania takiego przekazania podlegają z urzędu przekwaterowaniu do lokalu zamiennego.”;
- 30) w art. 22 skreśla się ust. 3;
- 31) w art. 25 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
„5. Na realizację zadania, o którym mowa w ust. 1, Wojskowa Agencja Mieszkaniowa otrzymuje dotację budżetową.”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

UZASADNIENIE

W dniu 1 kwietnia 2004 r. Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw.

Senat zdecydował o wprowadzeniu do ustawy 31 poprawek.

W poprawce oznaczonej nr 1 Senat wprowadził do ustawowego słowniczka obok definicji kwatery, odrębną definicję żołnierza służby stałej, co wpłynie, zdaniem Senatu, na zwiększenie czytelności i precyzji obu tych definicji.

Wprowadzając poprawkę nr 2 Senat określił w drodze ustawy liczbę Zastępców Prezesa Wojskowej Agencji Mieszkaniowej uznając, że tak ważne zagadnienie nie powinno być regulowane w rozporządzeniu.

Poprawka nr 3 pozwala tworzyć oddziały regionalne z części kilku województw, co ma umożliwić utworzenie planowanego oddziału Mazowsze, który ma w założeniu składać się z części województwa mazowieckiego i części województwa podlaskiego.

Poprawka oznaczona nr 4 usuwa przepis, który umożliwiłby określanie w rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej opłat, które byłyby finansowane z budżetu państwa.

Z kolei poprawka nr 6 znosi uprawnienie Ministra Obrony Narodowej do określania w rozporządzeniu opłat za używanie lokalu, ponieważ jak stwierdził Senat, kwestia ta jest już uregulowana w art. 36 ustawy.

Istotna zmiana została wprowadzona przez Senat w poprawce nr 9. Senat zdecydował o uproszczeniu metody obliczania wysokości ryczałtu remontowego poprzez usunięcie jednego z dwóch stałych wskaźników i odpowiednie zmodyfikowanie jednego z nich w taki sposób aby wysokość ryczałtu remontowego nie uległa zmianie.

Poprawki nr 10 i 13 polegają na przeniesieniu do art. 45, określającego tryb postępowania w sprawach przymusowego wykwaterowania, przepis dotyczący szczególnego traktowania osób małoletnich, niepełnosprawnych, kobiet w ciąży oraz emerytów i rencistów spełniających kryteria do otrzymywania świadczeń z pomocy społecznej. Zdaniem Senatu zapis ten spowoduje, że przepis będzie miał zastosowanie do wszystkich przymusowych wykwaterowań. Usunięte zostanie przypuszczenie, że przepis mógłby być stosowany tylko w przypadku wykwaterowań, których przyczyną było nieuiszczanie opłat za używanie lokalu, o których jest mowa w art. 38 ustawy.

Poprawką nr 12 Senat zdecydował, że w sytuacji gdy żołnierz i jego małżonek zajmują dwa lokale mieszkalne a żołnierz odchodzi ze służby i jest obowiązany przekazać zajmowany lokal do dyspozycji Agencji, będzie miał on prawo wyboru jednego z tych lokali. Wprowadzając tę zmianę Senat zrównał uprawnienia żołnierzy odchodzących ze służby z analogicznymi uprawnieniami przewidzianymi w tym zakresie w stosunku do żołnierzy pozostających w służbie czynnej (art. 41 ust. 1 pkt 4).

Poprawka nr 15, zdaniem Senatu doprecyzuje przepis i spowoduje, że żołnierz nie utraci prawa do zakwaterowania tymczasowego w tej miejscowości, w której zajmuje samodzielny lokal mieszkalny jego dziecko. Poprawka jest tym bardziej słuszna, że osoba samodzielnie zamieszkująca lokal mieszkalny pozostający w dyspozycji Agencji nie może być uznana za dziecko w rozumieniu art. 26 ust. 2 pkt 2.

W kolejnej poprawce nr 16 Senat uznał za wskazane obniżenie taksy notarialnej oraz wysokości wpisu stałego od wniosku o założenie i o wpis do księgi wieczystej od umów sprzedaży lokali mieszkalnych nabywanych od Agencji.

Poprawka nr 18 uzupełnia przepis i pozwala ściślej określić krąg osób pozbawionych prawa do odprawy mieszkaniowej o te osoby, które nabyły już od Agencji własnościowe spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego.

Poprawki nr 24 i 30 mają istotne znaczenie z punktu widzenia spójności ustawy - przenoszą przepis przejściowy z art. 22 do art. 18, który ustala zasadę stosowania przepisów nowych i wskazuje wyjątki od tej zasady. Poprawka ta usunie wszelkie wątpliwości dotyczące wzajemnego stosunku tych przepisów prawnych.

W poprawce nr 26 Senat precyzuje zasady obliczania przez dyrektorów oddziałów regionalnych średniej ceny 1 m powierzchni użytkowej, potrzebnej do obliczenia wysokości ekwiwalentu za rezygnację z kwatery.

W wiążących się poprawkach 20 i 29 Senat zdecydował o dodaniu nowego przepisu regulującego zasady opróżniania lokali mieszkalnych, pozostających w dyspozycji Agencji a przeznaczonych wyłącznie pod zakwaterowanie żołnierzy służby stałej.

Pozostałe poprawki mają na celu poprawne zredagowanie lub doprecyzowanie przepisów ustawy.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 1 kwietnia 2004 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o dopłatach do oprocentowania
niektórych kredytów bankowych**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 19 marca 2004 r. ustawy o zmianie ustawy o dopłatach do oprocentowania niektórych kredytów bankowych, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 1 kwietnia 2004 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 12 marca 2004 r. ustawy o zmianie ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 1 kwietnia 2004 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 12 marca 2004 r. ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 4, w art. 258 § 3 i 4 otrzymują brzmienie:
„§ 3. Kto grupę albo związek określone w § 1 w tym mające charakter zbrojny zakłada lub taką grupą albo związkiem kieruje,
podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.
§ 4. Kto grupę albo związek mające na celu popełnienie przestępstwa o charakterze terrorystycznym zakłada lub taką grupą lub związkiem kieruje,
podlega karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od lat 3.”;
- 2) w art. 3 w pkt 1, w § 1 skreśla się wyraz „zamieszkania”;
- 3) w art. 4 w pkt 1 w zdaniu wstępnym wyraz „przecinkiem” zastępuje się wyrazem „średnikiem”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

UZASADNIENIE

W dniu 1 kwietnia 2004 r. Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy -- Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw.

Senat zadecydował o wprowadzeniu do ustawy 3 poprawek.

W poprawce nr 1 Senat proponuje przeredagowanie § 3 i 4 w art. 258 Kodeksu karnego.

Celem tej poprawki było usunięcie nałożenia się norm. Senat wyraźnie oddzielił przepis penalizujący zbrodnię zakładania lub kierowania zorganizowaną grupą mającą na celu popełnienie przestępstwa o charakterze terrorystycznym od przepisu sankcjonującego występki polegający na kierowaniu lub zakładaniu każdej innej zorganizowanej grupy przestępczej w tym również takiej, która ma charakter zbrojny.

Pozostałe dwie poprawki mają na celu poprawne zredagowanie i doprecyzowanie przepisów ustawy.

U C H W A Ł A SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 1 kwietnia 2004 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz o zmianie niektórych innych ustaw

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 19 marca 2004 r. ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz o zmianie niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 1 w lit. e:
 - a) w zdaniu wstępnym wyrazy „pkt 17 i pkt 18” zastępuje się wyrazami „pkt 17-19”,
 - b) w pkt 18 kropkę na końcu zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 19 w brzmieniu:
„19) rozporządzeniu nr 139/2004/WE – rozumie się przez to rozporządzenie nr 139/2004/WE z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorców (Dz. Urz. UE L 024 z 29.01.2004, str. 1 i n.)”;
 - 2) w art. 1 w pkt 16 w lit. b, w pkt 7a po wyrazach „nr 1/2003/WE” dodaje się wyrazy „oraz rozporządzeniu nr 139/2004/WE”;
 - 3) w art. 1 w pkt 24 średnik na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. d w brzmieniu:
„d) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:
„5a. Osobie upoważnionej do udziału w kontroli, na podstawie ust. 1a, przysługują uprawnienia kontrolującego w zakresie wstępu na grunt oraz do budynków, lokali lub innych pomieszczeń oraz środków transportu kontrolowanego oraz dostępu do akt, ksiąg, wszelkiego rodzaju dokumentów i nośników informacji związanych z przedmiotem kontroli oraz ich odpisów i wyciągów, a także do sporządzania z nich notatek oraz uprawnienie do udziału wraz z kontrolującym w przeszukaniu, o którym mowa w art. 58 i w art. 91.”;
- 4) w art. 1 w pkt 29, w art. 61a:
 - a) w pkt 1 po wyrazach „nr 1/2003/WE” dodaje się wyrazy „lub rozporządzenia nr 139/2004/WE”,
 - b) w pkt 2 po wyrazach „nr 1/2003/WE” dodaje się wyrazy „oraz art. 12 rozporządzenia nr 139/2004/WE”;
 - 5) w art. 1 w pkt 47, w art. 101:
 - a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. W przypadku gdy przedsiębiorca powstał w wyniku połączenia lub przekształcenia innych przedsiębiorców, obliczając wysokość jego przychodu, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia się przychód osiągnięty przez tych przedsiębiorców w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary.”,
 - b) dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:
„4. W przypadku gdy przedsiębiorca nie osiągnął przychodu w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, Prezes Urzędu może ustalić karę pieniężną w wysokości do stu-krotności przeciętnego wynagrodzenia.
5. Przepisy ust. 1 - 4 stosuje się odpowiednio do związków przedsiębiorców.”;
 - 6) w art. 1 w pkt 50:
 - a) w zdaniu wstępnym wyrazy „art. 103a” zastępuje się wyrazami „art. 103a –103b”,
 - b) w art. 103a w ust. 3 w zdaniu wstępnym po wyrazach „Prezes Urzędu” dodaje się wyrazy „, z zastrzeżeniem art. 103b”,
 - c) dodaje się art. 103b w brzmieniu:
„Art. 103b.
 1. W przypadku gdy przedsiębiorca powstał w wyniku połączenia lub przekształcenia innych przedsiębiorców, obliczając wysokość jego przychodu, o którym mowa w art. 103a ust. 3, uwzględnia się przychód osiągnięty przez tych przedsiębiorców w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary.
 2. W przypadku gdy przedsiębiorca nie osiągnął przychodu w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, Prezes Urzędu nakłada karę:
 - 1) w wysokości do pięćdziesięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia – na przedsiębiorcę, który jako pierwszy spełnił warunki, o których mowa w art. 103a ust. 2;
 - 2) w wysokości do siedemdziesięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia – na przedsiębiorcę, który jako drugi spełnił warunki, o których mowa w art. 103a ust. 2;

- 3) w wysokości do osiemdziesięciokrotności przeciętnego wynagrodzenia – na pozostałych przedsiębiorców, którzy spełnili warunki, o których mowa w art. 103a ust. 2.".

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

UZASADNIENIE

Senat przyjmując poprawki nr 1, 2 i 4 stanął na stanowisku, iż należy wskazać wszystkie źródła prawa europejskiego, które stanowią o szczególnych kompetencjach Komisji Europejskiej i polskich organów antymonopolowych. Przyjęte poprawki powodują, iż również w rozumieniu europejskiego rozporządzenia nr 139/2004/WE w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorców, organem właściwym w sprawach regulowanych tym rozporządzeniem będzie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Na podstawie tego rozporządzenia Prezes Urzędu będzie mógł przeprowadzić kontrolę na wniosek Komisji lub organu ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego.

Zdaniem Senatu samo prawo do udziału w kontroli osób, będących pracownikami organu ochrony konkurencji innego państwa członkowskiego lub osobami posiadającymi wiadomości specjalne, nie daje tym osobom uprawnień przysługujących kontrolującym – czyli pracownikom polskich organów. Tak więc poprawka nr 3 ma na celu zwiększenie skuteczności kontroli poprzez nadanie osobom upoważnionym do udziału w kontroli m.in. prawa wejścia do budynku, lokalu i innych pomieszczeń kontrolowanego, prawa dostępu do akt i ksiąg oraz prawa do uczestnictwa, wraz z kontrolującym w przeszukaniu pomieszczeń lub rzeczy.

Poprawki nr 5 i 6 doprecyzowują przepisy dotyczące kar uzależnionych od wysokości przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, ponieważ przepisów, w brzmieniu uchwalonym przez Sejm, nie można by zastosować wobec przedsiębiorców nowych, powstałych w wyniku połączenia lub przekształcenia. Ponadto poprawka powoduje zastosowanie systemu kary wyrażonej krotnościami przeciętnego wynagrodzenia wobec przedsiębiorców uczestniczących w porozumieniach ograniczających konkurencję ale współpracujących z Urzędem.

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 1 kwietnia 2004 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów
oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 19 marca 2004 r. ustawy o zmianie ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny, wprowadza do jej tekstu następującą poprawkę:

- w art. 1 w pkt 3, w art. 16c w ust. 2 wyrazy „art. 16a pkt 3” zastępuje się wyrazami ”art. 16a ust. 1 pkt 3”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

UZASADNIENIE

Senat, po rozpatrzeniu ustawy o zmianie ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny, postanowił wprowadzić do jej tekstu jedną poprawkę korygującą odesłanie.

U C H W A Ł A SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 1 kwietnia 2004 r.

w sprawie ustawy o czasie pracy kierowców

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 19 marca 2004 r. ustawy o czasie pracy kierowców, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 3 wyraz „zakres” zastępuje się wyrazem „zasady”;
- 2) w art. 1 w pkt 3 wyrazy „Umową Europejską dotyczącą pracy załóg wykonujących międzynarodowe przewozy drogowe (AETR)” zastępuje się wyrazami „Umową europejską dotyczącą pracy załóg pojazdów wykonujących międzynarodowe przewozy drogowe (AETR)”;
- 3) w art. 6 skreśla się ust. 2;
- 4) w art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Czasem dyżuru jest czas poza przyjętym rozkładem czasu pracy, w którym kierowca pozostaje na stanowisku pracy kierowcy w gotowości do wykonywania pracy, w szczególności podczas oczekiwania na załadunek lub rozładunek, których przewidywany czas trwania nie jest znany kierowcy przed wyjazdem albo przed rozpoczęciem danego okresu.”;
- 5) w art. 10 skreśla się ust. 2;
- 6) w art. 15:
 - a) w ust. 3 wyrazy „Okres rozliczeniowy” zastępuje się wyrazami „W systemie równoważnego czasu pracy okres rozliczeniowy”,
 - b) w ust. 4 po wyrazie „przypadkach” dodaje się wyrazy „w ramach systemu równoważnego czasu pracy”,
 - c) w ust. 5 wyraz „Przy” zastępuje się wyrazami „W systemie równoważnego czasu pracy, przy”;
- 7) w art. 20 w ust. 1 przed wyrazem „dobowy” dodaje się wyraz „przedłużony”;
- 8) w tytule rozdziału 4 wyraz „Zakres” zastępuje się wyrazem „Zasady”;
- 9) art. 27 otrzymuje brzmienie:
„Art. 27.
 1. Okresy przerw w prowadzeniu pojazdu, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 8320/85/EWG i w art. 7 ust. 1 i 2 Umowy AETR, zalicza się do czasu dyżuru, o którym mowa w art. 9.
 2. Okresy odpoczynku, o których mowa w art. 8 ust. 1, 2 i 7 rozporządzenia nr 8320/85/EWG i w art. 8 ust. 1, 2 i 7 Umowy AETR, nie mogą być traktowane jak czas dyżuru, o którym mowa w art. 9.
 3. Okresy przerw w prowadzeniu pojazdu, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 8320/85/EWG i w art. 7 ust. 1 i 2 Umowy AETR, w części obejmującej 15 minut, wlicza się do czasu pracy kierowcy na warunkach określonych w art. 6 ust. 3.
 4. Do kierowców, którzy wykorzystali przerwy w prowadzeniu pojazdu przeznaczone na odpoczynek, zgodnie z art. 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 8320/85/EWG i art. 7 ust. 1 i 2 Umowy AETR, nie stosuje się przerw, o której mowa w art. 13 ust. 1.
 5. Do kierowców, którzy wykorzystali okres odpoczynku, o którym mowa w art. 8 ust. 1 – 3 rozporządzenia nr 8320/85/EWG i w art. 8 ust. 1 – 3 Umowy AETR, nie stosuje się odpoczynku, o którym mowa w art. 14.”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

UZASADNIENIE

Po rozpatrzeniu, uchwalonej przez Sejm w dniu 19 marca 2004 r., ustawy o czasie pracy kierowców, Senat zdecydował o wprowadzeniu do jej tekstu 9 poprawek.

Merytoryczne zmiany wprowadzają poprawki nr 3, 4 i 5. Konsekwencją przyjęcia poprawek 3 i 4 jest zmiana definicji czasu pracy kierowcy. Czas, w którym kierowca pozostaje na stanowisku pracy w gotowości do wykonywania pracy, w szczególności podczas oczekiwania na załadunek i rozładunek powinien – zdaniem Senatu, być traktowany jako czas dyżuru, a nie jako czas pracy. Poprawka 5 uchyla przepis, zgodnie z którym okresy pozostawania do dyspozycji i przewidywany czas ich trwania, powinny być znane kierowcy przed wyjazdem lub przed ich rozpoczęciem, ze względu na trudności, jakie mogą wystąpić w praktycznym zastosowaniu tego przepisu.

Poprawka nr 7 uściśla przepis dotyczący pracy kierowcy w godzinach nadliczbowych stanowiąc, iż pracą w godzinach nadliczbowych jest praca wykonywana ponad obowiązujące pracownika normy czasu pracy oraz praca wykonywana ponad przedłużony dobowy wymiar czasu pracy. Takie brzmienie przepisu odpowiada również definicji pracy w godzinach nadliczbowych, określonej w Kodeksie pracy.

Poprawki nr 1, 8 i 9 zmierzają do tego, aby przesądzić, iż celem ustawodawcy krajowego nie jest zawężenie zakresu stosowania norm wynikających z rozporządzenia Rady nr 3820/85/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego, co może sugerować tytuł oraz brzmienie art. 27.

Poprawka nr 2 ma na celu przywołanie prawidłowego tytułu umowy międzynarodowej, o której mowa w ustawie, natomiast poprawka nr 6 ma charakter doprecyzowujący.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 1 kwietnia 2004 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o powszechnym ubezpieczeniu
w Narodowym Funduszu Zdrowia oraz o zmianie ustawy o zmianie ustawy
o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej
kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych oraz o zmianie niektórych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 18 marca 2004 r. ustawy o zmianie ustawy o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia oraz o zmianie ustawy o zmianie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych oraz o zmianie niektórych ustaw, wprowadza do jej tekstu następującą poprawkę:

- w art. 1 w pkt 15, w art. 78a w ust. 2 w pkt 2 wyrazy „lub ”inne równoznaczne”” zastępuje się wyrazami „lub inne równoznaczne wyrazy”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

UZASADNIENIE

Senat przyjął jedną poprawkę do ustawy o zmianie ustawy o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia oraz o zmianie ustawy o zmianie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych oraz o zmianie niektórych ustaw. Dotyczy ona określania przedmiotu zamówienia przy zawieraniu umów o udzielanie świadczeń zdrowotnych i ma na celu prawidłowe określenie wyrazów, jakie mają towarzyszyć wskazaniu znaku towarowego (a także patentu lub pochodzenia) przy opisywaniu przedmiotu zamówienia (tzn. że mają to być wyrazy „lub równoważne” albo inne równoznaczne z tymi pierwszymi wyrazami). Senat miał na uwadze także postanowienia Prawa zamówień publicznych (art. 29 ust. 3) dotyczące przedmiotu zamówienia, które zostały przeniesione do nowelizowanej ustawy, tym samym powodując w całości wyłączenie stosowania przepisów o zamówieniach publicznych do zawierania umów o udzielanie świadczeń zdrowotnych. Jednak różnica w treści między przepisem będącym przedmiotem poprawki Izby a art. 29 ust. 3 Prawa zamówień publicznych nie była uzasadniona, mogąc powodować trudności w stosowaniu przepisu. Z tych względów Senat postanowił dostosować art. 78a ust. 2 pkt 2 nowelizowanej ustawy do Prawa zamówień publicznych.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 1 kwietnia 2004 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o usługach detektywistycznych

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 18 marca 2004 r. ustawy o zmianie ustawy o usługach detektywistycznych, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 1 w lit. b, w ust. 3 wyrazy „działalności gospodarczej polegającej na” zastępuje się wyrazami „przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą polegającą na” oraz po wyrazach „jeżeli pochodzą one” dodaje się wyraz „wyłącznie”;
- 2) w art. 1 w pkt 2, w art. 2 w ust. 1 w pkt 2 w lit. a wyraz „, wiarygodności” zastępuje się wyrazami „lub wiarygodności”;
- 3) w art. 1 w pkt 2, w art. 2 w ust. 1 w pkt 2 w lit. b wyraz „, ujawnienia” zastępuje się wyrazami „lub ujawnienia”;
- 4) w art. 1 w pkt 4, w art. 6 wyrazy „zasadami etyki” zastępuje się wyrazami „powszechnie obowiązującymi zasadami etyki”;
- 5) w art. 1 w pkt 8, w art. 13 w zdaniu wstępnym po wyrazie „sporządzić” dodaje się wyrazy „i przekazać zatrudniającemu go przedsiębiorcy”;
- 6) w art. 1 w pkt 11 w lit. a w tiret pierwszym, w zdaniu wstępnym wyrazy „powinien zawierać” zastępuje się wyrazem „zawiera”;
- 7) w art. 1 w pkt 11 w lit. a po tiret pierwszym dodaje się tiret w brzmieniu:
„- pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
„1) oznaczenie wnioskodawcy oraz jego siedziby (miejsca zamieszkania) i adresu,
2) numer wnioskodawcy w rejestrze przedsiębiorców albo w ewidencji działalności gospodarczej,”;”;
- 8) w art. 1 w pkt 11 w lit. a w tiret drugim, w pkt 6 wyrazy „adresy zameldowania tych osób na pobyt stały i czasowy” zastępuje się wyrazami „miejsce zamieszkania i adres tych osób”;
- 9) w art. 1 w pkt 12 w zdaniu wstępnym wyrazy „pkt 1 otrzymuje brzmienie” zastępuje się wyrazami „pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie” i dodaje się pkt 2 w brzmieniu:
„2) oznaczenie przedsiębiorcy oraz jego siedziby (miejsca zamieszkania) i adresu,”;
- 10) w art. 1 w pkt 17, w art. 25b wyrazy „art. 11 pkt 2” zastępuje się wyrazami „art. 11”;
- 11) w art. 1 w pkt 22, w ust. 3 wyrazy „organom administracji państwowej” zastępuje się wyrazami „organom administracji publicznej”;
- 12) w art. 1 dodaje się pkt 23a w brzmieniu:
„23a) w art. 42 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) kwalifikacje oraz dodatkowe wymogi dotyczące lekarzy i psychologów upoważnionych do przeprowadzania badań oraz wydawania orzeczeń, o których mowa w art. 29 ust. 1 pkt 9,”;”;
- 13) dodaje się art. 2a w brzmieniu:
„Art. 2a. Do postępowań administracyjnych w sprawach objętych przepisami niniejszej ustawy wszczętych, a niezakończonych przed dniem jej wejścia w życie, stosuje się przepisy dotychczasowe.”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

UZASADNIENIE

W wyniku rozpatrzenia uchwalonej przez Sejm ustawy o zmianie ustawy o usługach detektywistycznych Senat wprowadził do niej 13 poprawek.

Zgodnie z dodanym w art. 1 ust. 3 przepisów ustawy nie stosuje się do działalności gospodarczej polegającej na uzyskiwaniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji, jeżeli pochodzą one ze zbiorów danych ogólnie dostępnych. Nie negując motywu legislacyjnego, dla którego zmiana ta została wprowadzona, Senat uznał, iż w praktyce stosowania powołanego przepisu mogą pojawić się wątpliwości, czy ustawa będzie mieć zastosowanie do czynności wykonywanych przez detektywów, jeżeli w danej sprawie będą oni uzyskiwali, przetwarzali i przekazywali informacje w zakresie określonym w art. 2 ust. 1 jedynie ze zbiorów danych ogólnie dostępnych. W celu wyeliminowania problemów interpretacyjnych w tym zakresie Senat uchwalił poprawkę nr 1, zmierzającą do takiej modyfikacji powołanego przepisu, aby stanowił on, że ustawa nie ma zastosowania do przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą polegającą na uzyskiwaniu, przetwarzaniu i przekazywaniu informacji, jeżeli pochodzą one wyłącznie ze zbiorów danych ogólnie dostępnych.

Poprawki nr 2 i 3 mają charakter redakcyjny.

Poprawka nr 4 zmierza do wprowadzenia zasady, że detektyw przy wykonywaniu usług detektywistycznych powinien kierować się powszechnie obowiązującymi zasadami etyki w miejsce postanowienia, w myśl którego powinien on kierować się zasadami etyki. Izba proponuje więc utrzymanie klauzuli, którą posługuje się ustawa nowelizowana.

Zgodnie z art. 13, w brzmieniu nadanym przez ustawę, detektyw ma obowiązek sporządzić końcowe pisemne sprawozdanie z wykonanych w danej sprawie czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1. Przepis ten powinien dodatkowo stanowić, że sprawozdanie to detektyw jest obowiązany następnie przekazać zatrudniającemu go przedsiębiorcy. W związku z tym Senat wprowadził do ustawy poprawkę nr 5.

Art. 18 ust. 1, w brzmieniu nadanym przez ustawę, określa informacje, jakie „powinien zawierać” wniosek o wydanie zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych. Z uwagi na konieczność precyzyjnego określenia skutków prawnych złożenia niekompletnego wniosku Senat opowiedział się za zastąpieniem w tym przepisie sformułowania „powinien zawierać” sformułowaniem „zawiera” (poprawka nr 6).

Przepisy art. 18 ust. 1 pkt 1 i art. 20 ust. 1 pkt 2 ustawy nowelizowanej nie uwzględniają faktu, że przedsiębiorcą podejmującym i wykonującym działalność gospodarczą w zakresie usług detektywistycznych może być również osoba fizyczna. Stąd też powinny one – na zasadzie alternatywnej – stanowić zarówno o siedzibie, jak również o miejscu zamieszkania przedsiębiorcy. Podobna uwaga dotyczy art. 18 ust. 1 pkt 2 ustawy nowelizowanej, który stanowi jedynie o rejestrze przedsiębiorców, pomijając ewidencję działalności gospodarczej. W związku z tym Senat uchwalił poprawki nr 7 i 9.

Brak jest podstaw do tego, aby art. 18 ust. 1 pkt 6, w brzmieniu nadanym przez ustawę, stanowił o konieczności wskazania we wniosku o wydanie zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie usług detektywistycznych adresu zameldowania na pobyt stały i czasowy osób uprawnionych do reprezentowania przedsiębiorcy oraz pełnomocnika ustanowionego do kierowania działalnością określoną w zezwoleniu, nie zaś – jak stanowią inne przepisy ustawy – miejsca zamieszkania i adresu tych osób. Mając to na uwadze Senat wprowadził do ustawy poprawkę nr 8.

Zgodnie z dodanym do ustawy art. 25b przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie usług detektywistycznych jest uprawniony do żądania od zleceniodawcy dokumentów, w tym okazania dokumentów stwierdzających tożsamość, koniecznych do oceny, czy zawarcie umowy i jej wykonanie będzie zgodne z wymaganiami określonymi w art. 6 oraz art. 11 pkt 2. Art. 11, w brzmieniu nadanym przez ustawę, stanowi, że detektyw przy wykonywaniu czynności, o których mowa w art. 2 ust. 1, jest obowiązany przestrzegać przepisów prawa oraz odmówić wykonania czynności niezgodnej z prawem lub nieetycznej (pkt 1) oraz zachować należytą staranność i rzetelność, a zwłaszcza sprawdzić zgodność z prawdą uzyskanych informacji (pkt 2). Senat uznał za niecelowe odesłanie w art. 25b jedynie do art. 11 pkt 2, zważywszy na fakt, iż na gruncie danego stanu faktycznego może okazać się, że w świetle przedstawionych przez zleceniodawcę dokumentów nie będzie możliwe wykonanie stosownych czynności detektywistycznych na jego rzecz, które byłyby zgodne z prawem i etyczne. Argumentacja ta legła u podstaw uchwalenia poprawki nr 10.

Poprawka nr 11 zmierza do rozszerzenia o organy administracji samorządowej katalogu podmiotów, które mogą żądać uzyskania danych z rejestru detektywów w zakresie wykraczającym poza potwierdzenie posiadania przez daną osobę uprawnień detektywa.

Poprawka nr 12 służy zapewnieniu konsekwencji legislacyjnych nadania nowego brzmienia art. 29 ust. 3.

Senat uznał za niezbędne dodanie do ustawy przepisu przejściowego regulującego sposób zakończenia postępowań będących w toku. Z uwagi na wymóg zachowania pewności prawa, Izba opowiedziała się za tym, aby do postępowań w sprawach objętych przepisami ustawy stosowane były przepisy dotychczasowe (poprawka nr 13).

U C H W A Ł A SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 1 kwietnia 2004 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 18 marca 2004 r. ustawy o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 3, w ust. 2a zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Przy zameldowaniu na pobyt stały lub czasowy trwający ponad 2 miesiące należy przedstawić potwierdzenie pobytu w lokalu osoby zgłaszającej pobyt stały lub czasowy trwający ponad 2 miesiące, dokonane przez właściciela lub inny podmiot dysponujący tytułem prawnym do lokalu, oraz, do wglądu, dokument potwierdzający tytuł prawny do lokalu tego podmiotu.”;
- 2) w art. 1 w pkt 3, w ust. 2a w zdaniu drugim wyrazy „W rozumieniu niniejszej ustawy tytułem prawnym do lokalu może być” zastępuje się wyrazami „Dokumentem potwierdzającym tytuł prawny do lokalu może być”;
- 3) w art. 1 w pkt 3, w ust. 2a w zdaniu drugim wyrazy „lub inny dokument przewidziany prawem” zastępuje się wyrazami „lub inny dokument poświadczający tytuł prawny do lokalu”;
- 4) w art. 1 w pkt 3, ust. 2b otrzymuje brzmienie:
„2b. Zameldowanie w lokalu służy wyłącznie celom ewidencyjnym i ma na celu potwierdzenie faktu pobytu w tym lokalu.”;
- 5) w art. 1 w pkt 5, w art. 14 w ust. 3 skreśla się zdanie pierwsze;
- 6) w art. 1 w pkt 5, w art. 14 w ust. 4 skreśla się zdanie pierwsze;
- 7) w art. 1 w pkt 7, w art. 26 w ust. 2 i 4 użyte dwukrotnie wyrazy „członek jego rodziny” zastępuje się wyrazami „członek jego rodziny niebędący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej”;
- 8) w art. 1 w pkt 7, w art. 26 w ust. 2 wyrazy „dokonując” zastępuje się wyrazem „dokonujący”;
- 9) w art. 1 w pkt 7, w art. 26 w ust. 3 wyrazy „, przedstawia wizę” zastępuje się wyrazami „oraz przedstawia wizę”;
- 10) w art. 1 w pkt 7, w art. 26 w ust. 3 wyrazy „, decyzję o udzieleniu zgody” zastępuje się wyrazami „bądź decyzję o udzieleniu zgody”;
- 11) w art. 1 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:
„7a) tytuł rozdziału 7 otrzymuje brzmienie:
„Obowiązki właścicieli domów i lokali oraz innych podmiotów dysponujących tytułem prawnym do lokalu, a także dozorców i administratorów domów, sołtysów oraz zakładów pracy”;;
- 12) w art. 1 w pkt 8, w ust. 1 wyrazy „Wynajmujący, najemca, osoba, której przysługuje spółdzielcze prawo do lokalu lub właściciel lokalu, jest obowiązany” zastępuje się wyrazami „Właściciel lub inny podmiot dysponujący tytułem prawnym do lokalu jest obowiązany”;
- 13) w art. 1 w pkt 14 w lit. b kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:
„c) w ust. 7 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:
„Podmiotom, o których mowa w ust. 1, dane można udostępniać za pomocą urządzeń teletransmisji danych, bez konieczności składania pisemnego wniosku, o którym mowa w ust. 3, jeżeli spełnią łącznie następujące warunki.”.;;
- 14) dodaje się art. 1a w brzmieniu:
„Art. 1a. Do postępowań administracyjnych w sprawach objętych przepisami niniejszej ustawy wszczętych, a niezakończonych przed dniem jej wejścia w życie, stosuje się przepisy dotychczasowe.”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

UZASADNIENIE

W wyniku rozpatrzenia uchwalonej przez Sejm ustawy o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych Senat wprowadził do niej 14 poprawek.

Celem poprawki nr 1 jest taka modyfikacja art. 9 ust. 2a zdanie pierwsze, aby wyrażona w nim norma dotycząca zasad zameldowania na pobyt stały lub czasowy trwający ponad 2 miesiące nie pozostawała w kolizji z istotą ewidencji ludności. W wyroku z dnia 27 maja 2002 r. (K 20/01) Trybunał Konstytucyjny stwierdził niekonstytucyjność art. 9 ust. 2 ustawy nowelizowanej, który stanowił, że przy zameldowaniu na pobyt stały lub czasowy trwający ponad 2 miesiące należy przedstawić potwierdzenie uprawnienia do przebywania w lokalu (pomieszczeniu), w którym ma nastąpić zameldowanie. W uzasadnieniu do przedmiotowego wyroku Trybunał podkreślił, że przepis ten *de facto* narusza istotę ewidencji ludności, gdyż „dotyczy danych, które nie są objęte ewidencją ludności. Potwierdzenie posiadania uprawnienia do przebywania w lokalu mieszkalnym nie służy bowiem rejestrowaniu tych uprawnień przez organ meldunkowy.” (s. 16). W związku z tym w toku senackiego postępowania legislacyjnego zasadnicze wątpliwości natury prawnej wzbudziła treść art. 9 ust. 2a zdanie pierwsze, zgodnie z którym przy zameldowaniu na pobyt stały lub czasowy trwający ponad 2 miesiące należy przedstawić do wglądu dokument potwierdzający tytuł prawny do lokalu i potwierdzenie pobytu w lokalu dokonane przez właściciela lub osobę dysponującą tytułem prawnym do lokalu. Senat uznał, iż wymóg przedstawienia do wglądu przez osobę zgłaszającą pobyt stały lub czasowy trwający ponad 2 miesiące dokumentu potwierdzającego tytuł prawny do lokalu, niezależnie od potwierdzenia pobytu w tym lokalu dokonanego przez właściciela lub podmiot dysponujący tytułem prawnym do lokalu, za sprzeczny z istotą ewidencji ludności. Izba stanęła na stanowisku, że rolą organu prowadzącego ewidencję ludności nie jest badanie uprawnienia do przebywania w danym lokalu, a więc *de facto* charakteru stosunków prawnych pomiędzy podmiotem dysponującym tytułem prawnym do lokalu a osobą zgłaszającą pobyt stały lub czasowy trwający ponad 2 miesiące. Raz jeszcze należy przytoczyć uzasadnienie do przedmiotowego wyroku Trybunału Konstytucyjnego, w myśl którego „O tym, czy zamieszkanie jakiejś osoby w lokalu wymaga nie tylko zgody osoby uprawnionej do używania tego lokalu na podstawie prawa odrębnej własności lokalu, stosunku najmu, spółdzielczego prawa do lokalu lub innego tytułu prawnego, ale nadto i zgody właściciela (zarządcy) budynku, w którym znajduje się ten lokal, nie decydują przepisy o ewidencji ludności, ale przepisy prawa materialnego, normujące poszczególne typy stosunków prawnych, których elementem jest uprawnienie do używania lokalu.” (s. 10). Mając to na względzie Senat opowiedział się za nadaniem takiego brzmienia przepisowi art. 9 ust. 2a zdanie pierwsze, aby stanowił on, że przy zameldowaniu na pobyt stały lub czasowy trwający ponad 2 miesiące należy przedstawić potwierdzenie pobytu w lokalu osoby zgłaszającej pobyt stały lub czasowy trwający ponad 2 miesiące, dokonane przez właściciela lub inny podmiot dysponujący tytułem prawnym do lokalu, oraz, do wglądu, dokument potwierdzający tytuł prawny do lokalu tego podmiotu.

Zważywszy na fakt, iż tytułem prawnym do lokalu nie jest dokument, lecz określone prawo podmiotowe (uprawnienie), Senat uznał za nieprecyzyjne zdanie drugie w art. 9 ust. 2a, w myśl którego tytułem prawnym do lokalu może być umowa cywilnoprawna, wypis z księgi wieczystej, decyzja administracyjna, orzeczenie sądu lub inny dokument przewidziany prawem. Analiza ust. 2a prowadzi ponadto do wniosku, że celem projektodawcy i ustawodawcy sejmowego było wskazanie dokumentów potwierdzających tytuł prawny do lokalu – celowe zatem było nadanie takiego brzmienia zdaniu drugiemu, aby stanowiło ono, iż dokumentem potwierdzającym tytuł prawny do lokalu może być umowa cywilnoprawna, wypis z księgi wieczystej, decyzja administracyjna, orzeczenie sądu lub inny dokument poświadczający tytuł prawny do lokalu (poprawki nr 2 i 3).

Zdaniem Senatu, przepis art. 9 ust. 2b zdanie drugie nie powinien wprowadzać fikcji prawnej, iż zameldowanie potwierdza fakt pobytu w danym lokalu. O tym, czy dana osoba faktycznie przebywa w lokalu nie decyduje dokonanie zameldowania. Tak więc art. 9 ust. 2b powinien stanowić, iż zameldowanie w lokalu służy wyłącznie celom ewidencyjnym i ma na celu potwierdzenie faktu pobytu w tym lokalu (poprawka nr 4).

Zarówno w art. 14 ust. 3, jak również w ust. 4 tego artykułu, w brzmieniu nadanym przez ustawę, zbędne są zdania pierwsze, gdyż normy w nich wyrażone zostały powtórzone odpowiednio w kolejnych zdaniach. W związku z tym Senat uchwalił poprawki nr 5 i 6.

Poprawka nr 7 zmierza do zmiany przepisów 26 ust. 2 i 4 dotyczących zameldowania na pobyt stały i czasowy trwający ponad 2 miesiące przez obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej i członka jego rodziny poprzez doprecyzowanie, że dotyczą one członka rodziny niebędącego obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Pierwszy z powołanych przepisów stanowi, że obywatel państwa członkowskiego Unii Europejskiej i członek jego rodziny, dokonując zameldowania się na pobyt stały, zgłaszają wymagane dane do zameldowania, przy czym obywatel państwa członkowskiego Unii Europejskiej przedstawia kartę pobytu obywatela Unii Europejskiej albo zezwolenie na pobyt,

a członek jego rodziny – dokument pobytu albo zezwolenie na pobyt. Z kolei w myśl art. 26 ust. 4 obywatel państwa członkowskiego Unii Europejskiej i członek jego rodziny, dokonujący zameldowania się na pobyt czasowy trwający ponad 2 miesiące, zgłaszają wymagane dane do zameldowania, przy czym obywatel państwa członkowskiego Unii Europejskiej przedstawia kartę pobytu obywatela Unii Europejskiej albo zezwolenie na pobyt lub zezwolenie na pobyt czasowy, a członek jego rodziny – dokument pobytu albo zezwolenie na pobyt lub zezwolenie na pobyt czasowy. Należy podkreślić, że na mocy art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 141, poz. 1180 ze zm.) pojęcie członka rodziny zostało zdefiniowane bardzo szeroko, obejmując zarówno obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, jak i osoby nieposiadające tego obywatelstwa. Mimo braku merytorycznej modyfikacji przepisów art. 26 ust. 2 i 4, przedmiotowa poprawka czyni je bardziej precyzyjnymi.

Poprawki nr 8–10 mają charakter redakcyjny.

Zważywszy na to, że zgodnie z art. 9 ust. 2b, w brzmieniu nadanym przez ustawę, potwierdzenie pobytu w lokalu ma być dokonane przez właściciela lub inny podmiot dysponujący tytułem prawnym do lokalu, art. 29 ust. 1, w brzmieniu nadanym przez ustawę, nie może stanowić, że obowiązek ten ciąży jedynie na wynajmującym, najemcy, osobie, której przysługuje spółdzielcze prawo do lokalu lub właścicieli lokalu. Dokonanie konsekwentnych zmian w tym zakresie wiązało się z koniecznością zmiany tytułu rozdziału 7 ustawy nowelizowanej (poprawki nr 11 i 12).

Poprawka nr 13 zmierza do wprowadzenia konsekwencji uchylecia pkt 1 w art. 44h ust. 2.

Senat uznał za niezbędne dodanie do ustawy przepisu przejściowego regulującego sposób zakończenia postępowań będących w toku. Z uwagi na wymóg zachowania pewności prawa, Izba opowiedziała się za tym, aby do postępowań w sprawach objętych przepisami ustawy stosowane były przepisy dotychczasowe (poprawka nr 14).

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 1 kwietnia 2004 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji
niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 19 marca 2004 r. ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 1 kwietnia 2004 r.

w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencji o Europolu), sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 19 marca 2004 r. ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencji o Europolu), sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r., przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 1 kwietnia 2004 r.

**w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji Nr 161 Międzynarodowej Organizacji Pracy
dotyczącej służb medycyny pracy, przyjętej w Genewie dnia 26 czerwca 1985 r.**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 19 marca 2004 r. ustawy o ratyfikacji Konwencji Nr 161 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej służb medycyny pracy, przyjętej w Genewie dnia 26 czerwca 1985 r., przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

U C H W A Ł A SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 1 kwietnia 2004 r.

w sprawie ustawy o ochronie przyrody

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 11 marca 2004 r. ustawy o ochronie przyrody, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 5 przed pkt 1 dodaje się pkt ... w brzmieniu:
„... gatunek – zarówno gatunek w znaczeniu biologicznym, jak i każdą niższą od gatunku biologicznego jednostkę systematyczną, populację, a także mieszańce tego gatunku w pierwszym lub drugim pokoleniu, z wyjątkiem form, ras i odmian udomowionych, hodowlanych lub uprawnych;”;
- 2) w art. 5 skreśla się pkt 21;
- 3) w art. 5 w pkt 22 po wyrazie „nim” dodaje się dwukropek;
- 4) w art. 10 w ust. 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Rada Ministrów, wydając rozporządzenie, kieruje się rzeczywistym stanem wartości przyrodniczych obszaru.”;
- 5) w art. 10 w ust. 1 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:
„Likwidacja lub zmniejszenie obszaru parku narodowego następuje wyłącznie w razie bezpowrotnej utraty wartości przyrodniczych i kulturowych jego obszaru.”;
- 6) w art. 10 w ust. 2 wyrazy „organami uchwałodawczymi” zastępuje się wyrazami „organami stanowiącymi”;
- 7) w art. 10 w ust. 6 po wyrazach „dotyczącej parku narodowego” dodaje się wyrazy „i jego otuliny”;
- 8) w art. 12 w ust. 2 wyrazy „w parku narodowym lub jego części” zastępuje się wyrazami „w tych miejscach”;
- 9) w art. 12 w ust. 9 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Opłaty pobierane za wstęp do parku narodowego, w wysokości 15% wpływów za każdy kwartał, przeznacza się na dofinansowanie działalności ratowniczej specjalistycznych organizacji ratowniczych - Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego oraz Tatrzańskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego, działających na terenie danego parku narodowego.”;
- 10) w art. 13 w ust. 3 w zdaniu drugim po wyrazach „rezerwatu przyrody,” dodaje się wyrazy „zmienić cele ochrony,” oraz wyrazy „znieść tę formę” zastępuje się wyrazami „zlikwidować rezerwat przyrody”;
- 11) w art. 15 w ust. 1 w pkt 1 skreśla się wyrazy „, a także celom, o których mowa w art. 12 ust. 1”;
- 12) w art. 15 w ust. 1:
 - a) w pkt 3 skreśla się wyraz „polowania,”
 - b) dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
„3a) polowania, z wyjątkiem obszarów wyznaczonych w planie ochrony lub zadaniach ochronnych ustanowionych dla rezerwatu przyrody;”;
- 13) w art. 15 w ust. 1 w pkt 14 po wyrazie „szlaków” dodaje się wyrazy „i tras narciarskich”;
- 14) w art. 15 w ust. 1 w pkt 15 skreśla się wyrazy „bez smyczy” oraz po wyrazach „z wyjątkiem” dodaje się wyrazy „miejsc wyznaczonych w planie ochrony oraz”;
- 15) w art. 15 w ust. 1 w pkt 24 skreśla się wyrazy „poza ich naturalne miejsca występowania”;
- 16) w art. 15 w ust. 3 wyrazy „celami, o których mowa w art. 12 ust. 1” zastępuje się wyrazami „celami edukacyjnymi, kulturowymi, turystycznymi, rekreacyjnymi i sportowymi”;
- 17) w art. 17 w ust. 2 przed pkt 1 dodaje się pkt ... w brzmieniu:
„... wykonywania zadań wynikających z planu ochrony;”;
- 18) w art. 17 w ust. 2 w pkt 2 po wyrazie „ratowniczej” dodaje się wyrazy „oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym”;
- 19) w art. 17 w ust. 3 wyrazy „nie wykazała” zastępuje się wyrazami „wykazała brak”;
- 20) w art. 19 w ust. 5 w zdaniu pierwszym po wyrazie „przyrody” dodaje się wyrazy
„, uwzględniając konieczność dostosowania działań ochronnych do celów ochrony parku narodowego”;
- 21) w art. 19 w ust. 8 po wyrazie „siedzibę” dodaje się wyraz „dyrekcji”;
- 22) w art. 20 w ust. 3 w pkt 5 po wyrazie „obszarów” dodaje się wyrazy „i miejsc” oraz po wyrazie „rekreacyjnych,” dodaje się wyraz „sportowych.”;
- 23) w art. 20 w ust. 3 w pkt 6 po wyrazie „wskazanie” dodaje się wyrazy „obszarów i” oraz wyrazy „i rolnicza” zastępuje się wyrazami „, rolnicza i rybicka oraz amatorski połów ryb”;

- 24) w art. 26 wyrazy „biorąc pod uwagę obowiązujące w tym zakresie przepisy prawa Unii Europejskiej” zastępuje się wyrazami „mając na uwadze zachowanie szczególnie cennych i zagrożonych składników różnorodności biologicznej”;
- 25) w art. 27 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Projekt, o którym mowa w ust. 1, wymaga zasięgnięcia opinii właściwych miejscowo rad gmin. Niezłożenie opinii w terminie 30 dni od dnia otrzymania projektu uznaje się za brak uwag.”;
- 26) w art. 28 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Wyznaczenie obszaru Natura 2000, zmiana jego granic lub likwidacja następuje w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw rozwoju wsi i z ministrem właściwym do spraw gospodarki wodnej, w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw środowiska, które określa nazwę, położenie administracyjne, obszar i mapę obszaru, cel i przedmiot ochrony oraz sprawującego nadzór nad obszarem. Minister właściwy do spraw środowiska, wydając rozporządzenie, kieruje się rzeczywistym stanem siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt.”;
- 27) w art. 29 w ust. 2 po wyrazach „tego obszaru” dodaje się wyrazy „, w uzgodnieniu z właściwymi miejscowo radami gmin”;
- 28) w art. 33 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do projektowanych obszarów Natura 2000, znajdujących się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 1, do czasu zatwierdzenia tej listy przez Komisję Europejską albo odmowy jej zatwierdzenia.”;
- 29) w art. 33 w ust. 5 wyrazy „niestwierdzenia negatywnego wpływu” zastępuje się wyrazami „stwierdzenia braku negatywnego wpływu”;
- 30) w art. 35 w ust. 4 wyrazy „oraz o ich wykorzystaniu” zastępuje się wyrazami „o ich wykorzystaniu oraz o skutkach realizacji planu lub przedsięwzięcia i wykonanej kompensacji przyrodniczej”;
- 31) w art. 36:
a) w ust. 1 po wyrazach „obszarach Natura 2000” dodaje się wyrazy „, z zastrzeżeniem ust. 1a,”,
b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Prowadzenie działalności, o której mowa w ust. 1, na obszarach Natura 2000 wchodzących w skład parków narodowych i rezerwatów przyrody, jest dozwolone wyłącznie w zakresie, w jakim nie narusza to zakazów obowiązujących na tych obszarach.”;
- 32) w art. 36 w ust. 2 skreśla się wyrazy „i zakazów”;
- 33) w art. 41 w ust. 1 wyraz „udostępnienia” zastępuje się wyrazem „wyodrębnienia”;
- 34) w art. 45 w ust. 2:
a) w pkt 1 po wyrazie „przyrody” dodaje się wyrazy „po uzgodnieniu z organem ustanawiającym daną formę ochrony przyrody”,
b) w pkt 2 po wyrazie „publicznego” dodaje się wyrazy „po uzgodnieniu z organem ustanawiającym daną formę ochrony przyrody”;
- 35) w art. 45 w ust. 2 w pkt 2 przed wyrazem „inwestycji” dodaje się wyraz „realizacji”;
- 36) w art. 50 w pkt 1 po lit. b dodaje się lit. b w brzmieniu:
„b) objętych ochroną częściową, które mogą być pozyskiwane oraz sposoby ich pozyskiwania,”;
- 37) w art. 51 w ust. 2 skreśla się pkt 2;
- 38) w art. 51 w ust. 2 w pkt 4 po wyrazach „art. 48 pkt 1 lit. c,” dodaje się wyrazy „oraz grzybów, o których mowa w art. 50 pkt 1 lit. b,”;
- 39) w art. 56 w ust. 3 wyrazy „roślin i zwierząt” zastępuje się wyrazami „roślin, zwierząt i grzybów”;
- 40) w art. 56 w ust. 4 w pkt 5 wyrazy „roślin lub zwierząt lub” zastępuje się wyrazami „roślin, zwierząt lub grzybów, albo”;
- 41) w art. 56 w ust. 4 w pkt 6 wyrazy „zbiór roślin i chwytywanie zwierząt” zastępuje się wyrazami „zbiór lub przetrzymywanie roślin i grzybów oraz chwytywanie lub przetrzymywanie zwierząt”;
- 42) w art. 62 w ust. 3 skreśla się wyrazy „, a także biorąc pod uwagę obowiązujące w tym zakresie przepisy prawa Unii Europejskiej”;
- 43) w art. 63 w ust. 1 wyrazy „lub umieszczonych w płynie” zastępuje się wyrazami „albo w inny sposób utrwalonych”;
- 44) w art. 64 w ust. 4:
a) pkt 11 otrzymuje brzmienie:
„11) numer i datę wydania:
a) zezwolenia na import zwierzęcia do kraju albo
b) zezwolenia na schwytanie zwierzęcia w środowisku albo
c) dokumentu wydanego przez powiatowego lekarza weterynarii, potwierdzającego urodzenie zwierzęcia w hodowli albo
d) innego dokumentu stwierdzającego legalność pochodzenia zwierzęcia.”;

- b) skreśla się pkt 12;
- 45) w art. 64 w ust. 5 w zdaniu drugim wyrazy „nabycia lub zbycia zwierzęcia” zastępuje się wyrazami „powstania tego obowiązku”;
- 46) w art. 64:
- a) w ust. 6 oraz w ust. 9 w zdaniu pierwszym skreśla się wyrazy „albo 12”,
- b) w ust. 7 wyrazy „ust. 4 pkt 2 – 12” zastępuje się wyrazami „ust. 4 pkt 2 – 11”;
- 47) w art. 64 w ust. 9 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
- „Kopia ta powinna być, przez podmiot sprzedający zwierzę, zaopatrzona w numer nadawany według numeracji ciągłej, datę wystawienia, pieczęć i podpis osoby sprzedającej, informację o liczbie zwierząt, dla których została wystawiona, a jeżeli kopiowany dokument dotyczy więcej niż jednego gatunku, także o ich przynależności gatunkowej.”;
- 48) po art. 89 dodaje się art. 89a w brzmieniu:
- „Art. 89a. Czynności, o których mowa w art. 83-89, w zakresie w jakim wykonywane są one przez wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, w odniesieniu do nieruchomości będących własnością gminy, wykonuje starosta.”;
- 49) w art. 100 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) wykształcenie wyższe.”;
- 50) w art. 100 w ust. 3 w pkt 2 skreśla się wyrazy „w zawodzie zgodnym z kierunkiem studiów, o których mowa w pkt 1”;
- 51) w art. 100 w ust. 4 w pkt 3 po wyrazie „siedzibę” dodaje się wyraz „dyrekcji”;
- 52) w art. 103:
- a) w ust. 1 w pkt 1 skreśla się wyraz „obowiązkowo”,
- b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „noszący mundur”;
- 53) w art. 109:
- a) w ust. 1 na końcu zdania dodaje się wyrazy „, a pracownik Służby Parku w broń myśliwską”,
- b) dodaje się ust. 13 w brzmieniu:
- „13. Przepisy dotyczące dopuszczania, przydzielania i wyposażania w broń myśliwską stosuje się odpowiednio do pracowników Służby Parku, o których mowa w ust. 1.”;
- 54) w art. 119 w ust. 3 po wyrazach „z późn. zm.)” dodaje się wyrazy „albo art. 26 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 129, poz. 1441 oraz z 2002 r. Nr 181, poz. 1514)”;
- 55) w art. 119:
- a) w ust. 4:
- w zdaniu wstępnym po wyrazie „przemieszczania” dodaje się wyraz „roślin”,
 - w pkt 1 skreśla się wyraz „roślin”,
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) wykorzystywanych w ramach racjonalnej gospodarki leśnej i rolnej.”,
- b) skreśla się ust. 5;
- 56) po art. 124 dodaje się rozdział 9a w brzmieniu:

„Rozdział 9a

Spółeczna Straż Ochrony Przyrody

Art. 124a.

1. Ustanawia się Spółeczną Straż Ochrony Przyrody, zwaną dalej „Strażą Spółeczną”, jako społeczną formację obywateli wspierającą działalność organów administracji publicznej właściwych w zakresie ochrony przyrody, złożoną ze społecznych strażników ochrony przyrody, zwanych dalej „społecznymi strażnikami”.
2. Uprawnienia społecznych strażników nadaje starosta na wniosek organizacji społecznej, której statutowym celem jest działanie na rzecz ochrony przyrody.
3. Starosta prowadzi rejestr społecznych strażników.

Art. 124b.

1. Społecznym strażnikiem może być obywatel polski posiadający pełną zdolność do czynności prawnych, mający co najmniej średnie wykształcenie, nie karany za przestępstwo lub za umyślnie popełnione wykroczenie, który złożył egzamin ze znajomości przepisów prawnych dotyczących ochrony przyrody oraz zasad działania Straży Spółecznej.
2. Egzamin dla kandydatów na społecznych strażników organizuje wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamieszkania kandydatów.
3. Społeczny strażnik w czasie wykonywania swojej funkcji jest obowiązany do noszenia odznaki i posiadania legitymacji, które wydaje starosta.
4. Koszty związane z przeprowadzeniem egzaminu, o którym mowa w ust. 2, oraz z wydaniem odznaki i legitymacji, o których mowa w ust. 3, ponosi odpowiednio kandydat lub społeczny strażnik.

Art. 124c.

1. Społeczny strażnik w związku z wykonywaniem swojej funkcji jest uprawniony do:
 - 1) informowania o przepisach dotyczących ochrony przyrody osoby przebywające na obszarach objętych ochroną oraz w innych miejscach, w których znajdują się obiekty objęte ochroną oraz pouczenia osób naruszających przepisy o ochronie przyrody;
 - 2) legitymowania osób naruszających przepisy o ochronie przyrody w celu ustalenia ich tożsamości, a w razie odmowy okazania dokumentu pozwalającego ustalić tożsamość osoby, zwrócenia się do Policji, Służby Parku Narodowego lub innych właściwych organów o ustalenie jej tożsamości;
 - 3) odbierania za pokwitowaniem i przekazywania właściwym organom przedmiotów uzyskanych z naruszeniem przepisów o ochronie przyrody oraz narzędzi i środków służących do popełnienia przestępstwa lub wykroczenia na obszarach chronionych.
2. Działalność społecznego strażnika na obszarze parku narodowego wymaga zgody dyrektora parku, na terenie nadleśnictwa – zgody nadleśniczego, a na pozostałych obszarach objętych formami ochrony przyrody – zgody wojewódzkiego konserwatora ochrony przyrody.
3. Strażnik społeczny w związku z wykonywaniem swojej funkcji korzysta z ochrony prawnej oraz ponosi odpowiedzialność prawną na zasadach określonych dla osób pełniących funkcje publiczne.

Art. 124d. Minister właściwy do spraw środowiska, w drodze rozporządzenia, określi sposób przeprowadzania egzaminów na kandydatów dla społecznych strażników, wzór odznaki i legitymacji społecznego strażnika oraz zasady współdziałania Straży Społecznej z organami administracji publicznej właściwymi w zakresie ochrony przyrody, Służbą Parku Narodowego oraz służbą leśną, mając na uwadze zapewnienie skutecznego i zgodnego z prawem działania Straży Społecznej.”;

57) w art. 127 w pkt 2 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) oferowanie zbycia lub nabycia, nabywanie lub pozyskiwanie, używanie lub wystawianie publicznie w celach zarobkowych, zbywanie, przetrzymywanie lub przewożenie w celu zbycia okazów określonych gatunków roślin lub zwierząt,”;

58) w art. 127 w pkt 2 w lit. f wyrazy „nie informuje o wcześniej odrzuconym wniosku” zastępuje się wyrazami „bez poinformowania o wcześniejszym odrzuceniu wniosku”;

59) w art. 127 w zdaniu końcowym wyrazy „podlega karze pozbawienia wolności do lat 5” zastępuje się wyrazami „podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5”;

60) art. 128 otrzymuje brzmienie:

„Art. 128. W razie ukarania za wykroczenie określone w art. 126 lub skazania za przestępstwo określone w art. 127, sąd może orzec:

- 1) przepadek przedmiotów służących do popełnienia wykroczenia lub przestępstwa oraz przedmiotów, roślin, zwierząt lub grzybów pochodzących z wykroczenia lub przestępstwa, chociażby nie stanowiły własności sprawcy;
- 2) obowiązek przywrócenia stanu poprzedniego, a jeśli obowiązek taki nie byłby wykonalny - nawiazkę do wysokości 10 000 złotych na rzecz organizacji społecznej działającej w zakresie ochrony przyrody lub właściwego, ze względu na miejsce popełnienia wykroczenia lub przestępstwa, wojewódzkiego funduszu ochrony środowiska i gospodarki wodnej.”;

61) w art. 129 w ust. 1 po wyrazie „wykroczenia” dodaje się wyrazy „lub przestępstwa”;

62) w art. 130:

a) przed pkt 1 dodaje się pkt ... w brzmieniu:

„...) prowadząc działalność gospodarczą w zakresie handlu zwierzętami, o których mowa w art. 61 ust. 1, nie posiada lub nie przekazuje odpowiedniej dokumentacji stwierdzającej legalność pochodzenia zwierzęcia,”;

b) po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:

„9a) nie powiadamia wojewody lub wójta, burmistrza albo prezydenta miasta o odkryciu kopalnych szczątków roślin lub zwierząt,”;

63) w art. 131 wyrazy „art. 126, 127 i 130” zastępuje się wyrazami „art. 126 i 130”;

64) w art. 136 po wyrazach „poz. 984)” dodaje się wyrazy „wprowadza się następujące zmiany.”, pozostała treść oznacza się jako pkt 2 oraz dodaje się pkt 1 w brzmieniu:

„1) w art. 26 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) parki narodowe i rezerваты przyrody, z wyjątkiem obszarów wyznaczonych w planie ochrony lub zadaniach ochronnych ustanowionych dla rezerwatu przyrody,”;

65) w art. 137 dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:

„3) uchyla się art. 36;

4) w art. 37 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto narusza nakazy albo zakazy określone w art. 9, art. 12 ust. 1-6, art. 13 ust. 1, art. 14, art. 15 ust. 1-5, art. 16, art. 17 ust. 1-7, art. 18, art. 22 ust. 1, art. 22a, art. 24 ust. 1-3, art. 25, art. 27, art. 28 ust. 1, 5 i 8-9, art. 29 ust. 1 i art. 30, podlega karze aresztu lub grzywny.”;

66) po art. 150 dodaje się art. 150a w brzmieniu:

„Art. 150a.

1. Zadania Państwowej Rady Ochrony Przyrody, wojewódzkich rad ochrony przyrody, rad naukowych parków narodowych, rad parków krajobrazowych lub rad zespołów parków krajobrazowych, do czasu powołania członków tych organów, wykonują odpowiednio Państwowa Rada Ochrony Przyrody, wojewódzkie komisje ochrony przyrody, rady parków narodowych i rady parków.

2. Powołanie członków Państwowej Rady Ochrony Przyrody, wojewódzkich rad ochrony przyrody, rad naukowych parków narodowych, rad parków krajobrazowych lub rad zespołów parków krajobrazowych, nastąpi w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”;

67) w art. 152:

a) w ust. 2 po wyrazach „od dnia wejścia w życie ustawy” dodaje się wyrazy „, z zastrzeżeniem ust. 3”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Dla parków krajobrazowych, które miały zatwierdzone rozporządzeniem plany ochrony do dnia 2 lutego 2001 r., sporządza się, z ich wykorzystaniem, plany ochrony w rozumieniu niniejszej ustawy, w terminie do 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Jolanta DANIELAK

UZASADNIENIE

Po rozpatrzeniu, uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 11 marca 2004 r., ustawy o ochronie przyrody, Senat proponuje wprowadzenie do jej tekstu 67 poprawek.

Senat przyjął 29 poprawek, które wprowadzają do ustawy nowe merytorycznie rozwiązania. Do najważniejszych zmian należą: 1) uregulowanie w ustawie przesłanek likwidacji i zmniejszenia obszaru parku narodowego, które stanowią, iż likwidacja lub zmniejszenie parku następuje wyłącznie w razie bezpowrotnej utraty wartości przyrodniczych i kulturowych tego obszaru (poprawka nr 5), 2) wprowadzenie rozwiązania, zgodnie z którym dokumentacja dotycząca zagospodarowania przestrzennego, powinna być uzgadniana z dyrektorem parku narodowego zarówno w części dotyczącej parku narodowego jak i jego otuliny (poprawka nr 7), 3) umożliwienie tworzenia obwodów łowieckich na obszarach wyznaczonych w planie ochrony lub zadaniach ochronnych dla danego rezerwatu przyrody (poprawki nr 12 i 64), 4) dopuszczenie wyznaczania tras narciarskich na obszarach parków narodowych i rezerwatów przyrody (poprawka nr 13), 5) zmodyfikowanie zakazu dotyczącego wprowadzania psów do parku narodowego lub rezerwatu przyrody (poprawka nr 14), 6) wprowadzenie generalnego zakazu wprowadzania gatunków roślin, zwierząt i grzybów na obszary parków narodowych i rezerwatów przyrody, bez zgody ministra właściwego do spraw środowiska (poprawka nr 15).

W poprawkach nr 25 i 27 Senat wypowiedział się w kwestii zasad współpracy pomiędzy ministrem właściwym do spraw środowiska a gminami, przy ustalaniu obszarów Natura 2000 i planów ochrony tych obszarów. Wypracowane rozwiązanie przewiduje, iż projekt listy obszarów Natura 2000 będzie podlegał zaopiniowaniu przez właściwe miejscowo rady gmin, natomiast plany ochrony tych obszarów będą ustalane w trybie uzgodnień z tymi radami. Senat poparł również poprawkę nr 9 przewidującą, iż część dochodów uzyskiwanych z opłat pobieranych za wstęp do parków narodowych będzie przeznaczona na dofinansowanie działalności ratowniczej specjalistycznych organizacji ratowniczych – Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego oraz Tatrzańskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego, działających na terenie tych parków.

Senat dokonał analizy przesłanek uzasadniających wyłączenie zakazu budowy i rozbudowy obiektów budowlanych i urządzeń technicznych na obszarach parków narodowych i rezerwatów przyrody i uznał, iż uprawniają one do podejmowania działań, które znacznie utrudnią ochronę przyrody na tych obszarach. W związku z powyższym, Senat poparł poprawkę nr 11 zmierzającą do tego, aby budowanie lub rozbudowywanie obiektów budowlanych i urządzeń technicznych na terenach parków narodowych i rezerwatów przyrody, ze względów naukowych, edukacyjnych, kulturowych, turystycznych, rekreacyjnych lub sportowych, następowało wyłącznie za zezwoleniem ministra właściwego do spraw środowiska. Senat uznał również za konieczne wprowadzenie do ustawy przepisów regulujących funkcjonowanie Społecznej Straży Ochrony Przyrody (poprawka nr 56) oraz opowiedział się za przyznaniem pracownikom Służby Parku Narodowego uprawnień do noszenia broni myśliwskiej, na takich samych zasadach jakie obowiązują funkcjonariuszy Straży Parku (poprawka nr 53).

Zmiany wprowadzone pozostałymi poprawkami merytorycznymi to: 1) zdefiniowanie pojęcia „gatunku” na potrzeby ustawy (poprawka nr 1), 2) modyfikacja przepisu określającego zasady wyznaczania obszarów Natura 2000 w taki sposób, aby określał on również zasady zmiany ich granic oraz likwidacji (poprawka nr 26), 3) wprowadzenie zakazu podejmowania działań mogących w istotny sposób pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych, siedlisk gatunków roślin i zwierząt oraz mogących wpłynąć negatywnie na gatunki chronione, również na projektowanych obszarach Natura 2000 (poprawka nr 28), 4) wprowadzenie regulacji w zakresie częściowej ochrony grzybów, które mogą być pozyskiwane (poprawki nr 36, 37 i 38), 5) precyzyjne określenie momentu, od którego biegnie termin na złożenie wniosku o dokonanie zmian w rejestrze zwierząt (poprawka nr 45), 6) poszerzenie wymagań, jakie musi spełniać kopia dokumentu potwierdzającego legalność pochodzenia zwierzęcia (poprawka nr 47), 7) wprowadzenie rozwiązania, zgodnie z którym podjęcie prac na potrzeby ochrony przyrody lub realizacja inwestycji celu publicznego, powodujących naruszenie zakazów wprowadzonych w stosunku do pomnika przyrody, stanowiska dokumentacyjnego, użytku ekologicznego lub zespołu przyrodniczo – krajobrazowego, wymagają uzgodnienia z organem, który ustanowił daną formę ochrony przyrody (poprawka nr 34), 8) uzupełnienie regulacji w zakresie ochrony drzew i krzewów na nieruchomościach stanowiących własność gminy (poprawka nr 48), 9) sformułowanie zakazu wprowadzania do środowiska przyrodniczego obcych gatunków roślin, również na obszarach w granicach pasa drogowego drogi krajowej (poprawka nr 55), 10) wprowadzenie obowiązku informowania ministra właściwego do spraw środowiska o skutkach realizacji planu lub przedsięwzięcia mogącego mieć negatywny wpływ na obszar Natura 2000 oraz o wykonanej kompensacji przyrodniczej (poprawka nr 30), 11) określenie, iż jednym z warunków uprawniających do kandydowania na stanowisko dyrektora parku narodowego jest ukończenie studiów wyższych na dowolnym kierunku (poprawki nr 49 i 50).

Senat opowiedział się także za rozwiązaniem przewidującym, że plany ochrony parków krajobrazowych, które zostaną ustanowione po wejściu w życie niniejszej ustawy, powinny uwzględniać plany ochrony tych parków utworzone przed 2 lutego 2001 r. (poprawka nr 67).

Trzy poprawki przyjęte przez Senat porządkują przesłanki określające odstępstwa od zakazów obowiązujących na obszarach i obiektach, objętych formami ochrony przyrody (poprawki nr 17, 18 i 35), natomiast cztery poprawki modyfikują przepisy w zakresie wytycznych (poprawki nr 4, 20, 24, 42). Izba uznała również za konieczne dokonanie zmian w przepisach karnych. Zmiany te dotyczą: wskazania dodatkowych czynów, których popełnienie stanowi wykroczenie (poprawka nr 62), określenia w przepisie karnym dolnej granicy wymiaru kary (poprawka nr 59), uporządkowania przepisów karnych w zakresie środków karnych (poprawki nr 60 i 61) oraz uściślenia przepisu wskazującego czyny, co do których orzekanie nastąpi w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (poprawka nr 63).

Charakter doprecyzowujący rozwiązania ustawowe mają poprawki nr 6, 10, 16, 19, 21 - 23, 29, 31, 39, 40, 41, 43, 44, 46, 51, 52, 54, 57, 58, 65 i 66, natomiast poprawki nr 2, 3, 32 i 33 to poprawki uściślające i redakcyjne.

Treść

59. posiedzenia Senatu w dniach 31 marca i 1 kwietnia 2004 r.

(Obrady w dniu 31 marca)

Otwarcie posiedzenia	
Wyznaczenie sekretarzy	
Projekt porządku obrad	
Wniosek formalny o łączne rozpatrzenie punktów drugiego i trzeciego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy – Prawo celne; stanowisko Senatu w sprawie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne	
senator Bogusław Mąsior	6
Wniosek formalny o zmianę kolejności rozpatrzenia punktu ósmego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o czasie pracy kierowców	
senator Bogusław Mąsior	6
Przyjęcie wniosku formalnego o łączne rozpatrzenie punktów drugiego i trzeciego porządku obrad	
Przyjęcie wniosku formalnego o zmianę kolejności rozpatrzenia punktu ósmego porządku obrad	
Zatwierdzenie porządku obrad pięćdziesiątego dziewiątego posiedzenia	
Punkt pierwszy porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ochronie przyrody	
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej	
senator sprawozdawca	
Władysław Mańkut.	6
Sprawozdanie Komisji Ochrony Środowiska	
senator sprawozdawca	
Apolonia Klepacz.	7
Zapytania i odpowiedzi	
senator Jan Szafraniec	9
senator Grzegorz Lipowski	9
senator Kazimierz Drożdż.	9
senator sprawozdawca	
Apolonia Klepacz.	9
Wystąpienie podsekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska	
podsekretarz stanu	
Ewa Symonides.	10
Zapytania i odpowiedzi	
senator Mieczysław Janowski	11
senator Jan Szafraniec	11
senator Krzysztof Jurgiel	11
senator Gerard Czaja	11
senator Kazimierz Drożdż	12
podsekretarz stanu	
Ewa Symonides.	12
Otwarcie dyskusji	
senator January Bień	13
senator Krzysztof Jurgiel	14
podsekretarz stanu	
Ewa Symonides.	16
senator Teresa Liszcz	17
senator Mieczysław Janowski	19
senator	
Franciszek Bachleda-Księdzularz	20
Wystąpienie podsekretarz stanu w Ministerstwie Środowiska	
podsekretarz stanu	
Ewa Symonides.	21
Zamknięcie dyskusji	
Punkty drugi i trzeci porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy – Prawo celne; stanowisko Senatu w sprawie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne	
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej	
senator sprawozdawca	
Zbigniew Zychowicz.	22
Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych	
senator sprawozdawca	
Bogusław Mąsior	23
Zapytania i odpowiedzi	

senator Sergiusz Plewa	24	Sprawozdanie Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury	
senator sprawozdawca		senator sprawozdawca	
Bogusław Mąsior	24	Włodzimierz Łęcki	32
Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Finansów		Wystąpienie głównego inspektora nadzoru budowlanego	
podsekretarz stanu		główny inspektor	
Wiesław Czyżowicz	25	Andrzej Urban	33
Zapytania i odpowiedzi		Zapytania i odpowiedzi	
senator Jan Szafraniec	25	senator Mieczysław Janowski	33
podsekretarz stanu		główny inspektor	
Wiesław Czyżowicz	25	Andrzej Urban	33
Otwarcie łącznej dyskusji		Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie łącznej dyskusji		Zamknięcie dyskusji	
Punkt czwarty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie ustawy o kontroli skarbowej		Punkt siódmy porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane	
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej		Sprawozdanie Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury	
senator sprawozdawca		senator sprawozdawca	
Bogusław Mąsior	26	Sergiusz Plewa	34
Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych		Wystąpienie głównego inspektora nadzoru budowlanego	
senator sprawozdawca		główny inspektor	
Władysław Mańkut	27	Andrzej Urban	34
Zapytania i odpowiedzi		Zapytania i odpowiedzi	
senator Mieczysław Janowski	28	senator Krzysztof Jurgiel	34
podsekretarz stanu		senator	
w Ministerstwie Finansów		Franciszek Bachleda-Księdzularz	35
Elżbieta Mucha	28	główny inspektor	
Otwarcie dyskusji		Andrzej Urban	35
Zamknięcie dyskusji		Otwarcie dyskusji	
Punkt piąty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz ustawy o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej		Zamknięcie dyskusji	
Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych		Punkt ósmy porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej	
senator sprawozdawca		Sprawozdanie Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego	
Władysław Mańkut	28	senator sprawozdawca	
Zapytania i odpowiedzi		Janusz Konieczny	36
senator Krzysztof Jurgiel	30	Wystąpienie dyrektora w Ministerstwie Skarbu Państwa	
senator Mieczysław Janowski	30	dyrektor Krzysztof Jankowski	37
podsekretarz stanu		Zapytania i odpowiedzi	
w Ministerstwie Finansów		senator Mieczysław Janowski	38
Elżbieta Suchocka-Roguska	30	dyrektor Krzysztof Jankowski	38
Otwarcie dyskusji		Otwarcie dyskusji	
senator Tadeusz Wnuk	31	Zamknięcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji		Punkt dziewiąty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw	
Punkt szósty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o wyrobach budowlanych		Sprawozdanie Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego	
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej		senator sprawozdawca	
senator sprawozdawca		Wiesław Pietrzak	39
Władysław Mańkut	32		

Zapytania i odpowiedzi		senator Witold Gładkowski	47
senator Kazimierz Pawełek	40	senator sprawozdawca	
senator Zbyszko Piwoński	41	Gerard Czaja	47
sekretarz stanu		Otwarcie dyskusji	
w Ministerstwie Obrony Narodowej		Zamknięcie dyskusji	
Janusz Zemke	41	Wznowienie obrad	
senator Grzegorz Niski	41	Punkt trzynasty porządku obrad: stano-	
sekretarz stanu		wisko Senatu w sprawie ustawy o zmia-	
Janusz Zemke	42	nie ustawy o ochronie konkurencji i kon-	
senator Grzegorz Niski	42	sumentów oraz o zmianie niektórych in-	
sekretarz stanu		nych ustaw	
Janusz Zemke	42	Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finan-	
Otwarcie dyskusji		sów Publicznych	
Zamknięcie dyskusji		senator sprawozdawca	
Punkt dziesiąty porządku obrad: stano-		Bogusław Mąsior	48
wisko Senatu w sprawie ustawy o zmia-		Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicz-	
nie ustawy o dopłatach do oprocentowa-		nych i Integracji Europejskiej	
nia niektórych kredytów bankowych		senator sprawozdawca	
Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju		Zbigniew Kulak	49
Wsi		Otwarcie dyskusji	
senator sprawozdawca		Zamknięcie dyskusji	
Andrzej Anulewicz	43	Punkt czternasty porządku obrad: stano-	
Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finan-		wisko Senatu w sprawie ustawy o zmia-	
sów Publicznych		nie ustawy o ochronie niektórych praw	
senator sprawozdawca		konsumentów oraz o odpowiedzialności	
Tadeusz Wnuk	43	za szkodę wyrządzoną przez produkt nie-	
Otwarcie dyskusji		bezpieczny	
Zamknięcie dyskusji		Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicz-	
Punkt jedenasty porządku obrad: stano-		nych i Integracji Europejskiej	
wisko Senatu w sprawie ustawy o zmia-		senator sprawozdawca	
nie ustawy o organizacji hodowli i rozro-		Zbigniew Kulak	50
dzie zwierząt gospodarskich		Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finan-	
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicz-		sów Publicznych	
nych i Integracji Europejskiej oraz Komi-		senator sprawozdawca	
sji Rolnictwa i Rozwoju Wsi		Bogusław Mąsior	50
senator sprawozdawca		Otwarcie dyskusji	
Marian Kozłowski	44	Zamknięcie dyskusji	
Wystąpienie sekretarza stanu w Minister-		Punkt piętnasty porządku obrad: stano-	
stwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi		wisko Senatu w sprawie ustawy o czasie	
sekretarz stanu		pracy kierowców	
Józef Pilarczyk	45	Sprawozdanie Komisji Skarbu Państwa	
Zapytania i odpowiedzi		i Infrastruktury	
senator Jan Szafraniec	45	senator sprawozdawca	
sekretarz stanu		Kazimierz Drożdż	51
Józef Pilarczyk	45	Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicz-	
Otwarcie dyskusji		nych i Integracji Europejskiej	
Zamknięcie dyskusji		senator sprawozdawca	
Punkt dwunasty porządku obrad: stano-		Bogusław Mąsior	51
wisko Senatu w sprawie ustawy o zmia-		Otwarcie dyskusji	
nie ustawy – Kodeks karny oraz niektóry-		Zamknięcie dyskusji	
ch innych ustaw		Punkt szesnasty porządku obrad: stano-	
Sprawozdanie Komisji Ustawodawstwa		wisko Senatu w sprawie ustawy o zmia-	
i Praworządności		nie ustawy o powszechnym ubezpiecze-	
senator sprawozdawca		niu w Narodowym Funduszu Zdrowia	
Gerard Czaja	46	oraz o zmianie ustawy o zmianie ustawy	
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicz-		o zasadach uznawania nabytych w pań-	
nych i Integracji Europejskiej		stwach członkowskich Unii Europejskiej	
senator sprawozdawca		kwalifikacji do wykonywania zawodów	
Władysław Mańkut	47	regulowanych oraz o zmianie niektórych	
Zapytania i odpowiedzi		ustaw	

Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej senator sprawozdawca Zbigniew Kulak	52	senator Witold Gładkowski.	
Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia senator sprawozdawca Wojciech Pawłowski.	53	senator sprawozdawca Zbigniew Zychowicz.	62
Zapytania i odpowiedzi senator Krzysztof Jurgiel	54	senator sprawozdawca Aleksandra Koszada	62
podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia Wacława Wojtala	54	Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji podsekretarz stanu Leszek Ciećwierz	63
senator Mieczysław Janowski	54	Zapytania i odpowiedzi senator Witold Gładkowski	63
senator Marek Balicki	54	senator Henryk Dzido	63
podsekretarz stanu Wacława Wojtala	55	podsekretarz stanu Leszek Ciećwierz	63
Otwarcie dyskusji senator Jan Szafraniec	55	Otwarcie dyskusji	
senator Zbigniew Kulak	56	Zamknięcie dyskusji	
senator Marek Balicki	57	Punkt dziewiętnasty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców	
senator Janusz Bielawski	58	Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia senator sprawozdawca Franciszek Bobrowski	64
Zamknięcie dyskusji		Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych senator sprawozdawca Andrzej Wielowieyski	65
Punkt siedemnasty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o usługach detektywistycznych		Zapytania i odpowiedzi senator Krystyna Sienkiewicz	65
Sprawozdanie Komisji Ustawodawstwa i Praworządności senator sprawozdawca Teresa Liszcz	59	senator Mieczysław Janowski	65
Sprawozdanie Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego senator sprawozdawca Józef Dziemdział	59	senator Jan Szafraniec	66
Zapytania i odpowiedzi senator Jan Szafraniec	60	sekretarz stanu w Ministerstwie Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej Krzysztof Pater	66
podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Tadeusz Matusiak	60	Otwarcie dyskusji	
Otwarcie dyskusji		Zamknięcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji		Punkt dwudziesty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencji o Europolu), sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.	
Punkt osiemnasty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych		Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej senator sprawozdawca Zbigniew Kulak	67
Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej senator sprawozdawca Zbigniew Zychowicz.	61	Sprawozdanie Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego senator sprawozdawca Wiesław Pietrzak	68
Sprawozdanie Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej senator sprawozdawca Aleksandra Koszada	61	Otwarcie dyskusji	
Zapytania i odpowiedzi senator January Bień	62	Zamknięcie dyskusji	
senator sprawozdawca Zbigniew Zychowicz.	62	Punkt dwudziesty pierwszy porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie usta-	
senator sprawozdawca Aleksandra Koszada	62		

wy o ratyfikacji Konwencji Nr 161 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej służb medycyny pracy, przyjętej w Genewie dnia 26 czerwca 1985 r.

Sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej	
senator sprawozdawca	
Zbigniew Kulak	69

Sprawozdanie Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia	
senator sprawozdawca	
Alicja Stradowska	69
Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji	
Komunikaty	
senator Krzysztof Jurgiel	71

(Obrady w dniu 1 kwietnia)

Wznowienie obrad	
Komunikaty	
Punkt drugi porządku obrad (cd.)	
Sprawozdanie połączonych komisji: Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych	
senator sprawozdawca	
Bogusław Mąsior	73
Głosowanie nr 1	73
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy – Prawo celne	
Punkt trzeci porządku obrad (cd.)	
Sprawozdanie połączonych komisji: Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych	
senator sprawozdawca	
Bogusław Mąsior	73
Głosowanie nr 2	73
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne	
Punkt czwarty porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 3	73
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie ustawy o kontroli skarbowej	
Punkt piąty porządku obrad (cd.)	
Sprawozdanie Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych	
senator sprawozdawca	
Tadeusz Wnuk	74
Głosowanie nr 4	74
Głosowanie nr 5	74
Głosowanie nr 6	74
Głosowanie nr 7	74
Głosowanie nr 8	75
Głosowanie nr 9	75
Głosowanie nr 10	75
Głosowanie nr 11	75
Głosowanie nr 12	75
Głosowanie nr 13	75
Głosowanie nr 14	75
Głosowanie nr 15	75
Głosowanie nr 16	75

Głosowanie nr 17	75
Głosowanie nr 18	76
Głosowanie nr 19	76
Głosowanie nr 20	76
Głosowanie nr 21	76
Głosowanie nr 22	76
Głosowanie nr 23	76
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz ustawy o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej	
Punkt szósty porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 24	76
Głosowanie nr 25	76
Głosowanie nr 26	76
Głosowanie nr 27	77
Głosowanie nr 28	77
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o wyrobach budowlanych	
Punkt siódmy porządku obrad (cd.)	
Sprawozdanie Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury	
senator sprawozdawca	
Sergiusz Plewa	77
senator Zbigniew Romaszewski	77
Głosowanie nr 29	77
Głosowanie nr 30	78
Głosowanie nr 31	78
Głosowanie nr 32	78
Głosowanie nr 33	78
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane	
Punkt ósmy porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 34	78
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej	
Punkt dziewiąty porządku obrad (cd.)	
Sprawozdanie Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego	
senator sprawozdawca	
Wiesław Pietrzak	78

Głosowanie nr 35.	79	Sprawozdanie połączonych komisji: Komisji Skarbu Państwa i Infrastruktury oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej	
Głosowanie nr 36.	79	senator sprawozdawca	
Głosowanie nr 37.	79	Władysław Mańkut	82
Głosowanie nr 38.	79	senator Bogusław Mąsior	82
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw		senator Andrzej Wielowieyski	82
Punkt dziesiąty porządku obrad (cd.)		Głosowanie nr 54.	83
Głosowanie nr 39.	79	Głosowanie nr 55.	83
Podjęcie uchwały sprawie ustawy o zmianie ustawy o dopłatach do oprocentowania niektórych kredytów bankowych		Głosowanie nr 56.	83
Punkt jedenasty porządku obrad (cd.)		Głosowanie nr 57.	83
Głosowanie nr 40.	80	Głosowanie nr 58.	83
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich		Głosowanie nr 59.	83
Punkt dwunasty porządku obrad (cd.)		Głosowanie nr 60.	83
Sprawozdanie połączonych komisji: Komisji Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej		Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o czasie pracy kierowców	
senator sprawozdawca		Punkt szesnasty porządku obrad (cd.)	
Gerard Czaja	80	Sprawozdanie połączonych komisji: Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Polityki Społecznej i Zdrowia	
Głosowanie nr 41.	80	senator sprawozdawca	
Głosowanie nr 42.	80	Zbigniew Kulak	83
Głosowanie nr 43.	80	Głosowanie nr 61.	84
Głosowanie nr 44.	80	Głosowanie nr 62.	84
Głosowanie nr 45.	81	senator Zbigniew Kulak	84
Głosowanie nr 46.	81	Głosowanie nr 63.	85
Głosowanie nr 47.	81	Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia oraz o zmianie ustawy o zmianie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych oraz o zmianie niektórych ustaw	
Głosowanie nr 48.	81	Punkt siedemnasty porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 49.	81	Sprawozdanie połączonych komisji: Komisji Ustawodawstwa i Praworządności oraz Komisji Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego	
Głosowanie nr 50.	81	senator sprawozdawca	
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw		Józef Dziemdziała	85
Punkt trzynasty porządku obrad (cd.)		Głosowanie nr 64.	85
Sprawozdanie połączonych komisji: Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Gospodarki i Finansów Publicznych		Głosowanie nr 65.	86
senator sprawozdawca		Głosowanie nr 66.	86
Bogusław Mąsior	81	Głosowanie nr 67.	86
Głosowanie nr 51.	82	Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o usługach detektywistycznych	
Głosowanie nr 52.	82	Punkt osiemnasty porządku obrad (cd.)	
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz o zmianie niektórych innych ustaw		Sprawozdanie połączonych komisji: Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej	
Punkt czternasty porządku obrad (cd.)		senator sprawozdawca	
Głosowanie nr 53.	82	Aleksandra Koszada	86
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny		Głosowanie nr 68.	87
Punkt piętnasty porządku obrad (cd.)		Głosowanie nr 69.	87
		Głosowanie nr 70.	87

Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych	
Punkt dziewiętnasty porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 71.	87
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców	
Punkt dwudziesty porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 72.	87
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencji o Europolu), sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.	
Punkt dwudziesty pierwszy porządku obrad (cd.)	
Głosowanie nr 73.	88
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji Nr 161 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej służb medycyny pracy, przyjętej w Genewie dnia 26 czerwca 1985 r.	
Oświadczenia	
senator Krzysztof Jurgiel	88
senator Grzegorz Matuszak	89
senator Maria Szyszkowska	90
senator Anna Kurska	90
senator Krystyna Sienkiewicz	91
Punkt pierwszy porządku obrad (cd.)	
Powitanie przedstawicieli Zgromadzenia Związkowego Republiki Austrii	
Sprawozdanie połączonych komisji: Komisji Spraw Zagranicznych i Integracji Europejskiej oraz Komisji Ochrony Środowiska	
senator sprawozdawca	
Apolonia Klepacz	92
Sprawozdanie mniejszości połączonych komisji	
senator sprawozdawca mniejszości	
Franciszek Bachleda-Księżdzularz	93
senator Mieczysław Janowski	93
senator Teresa Liszcz	94
senator Władysław Mańkut	94
senator Maria Szyszkowska	95
Głosowanie nr 74.	95
Głosowanie nr 75.	95
Głosowanie nr 76.	95
Głosowanie nr 77.	96
Głosowanie nr 78.	96
Głosowanie nr 79.	96
Głosowanie nr 80.	96
Głosowanie nr 81.	96
Głosowanie nr 82.	96
Głosowanie nr 83.	96
Głosowanie nr 84.	96

Głosowanie nr 85.	97
Głosowanie nr 86.	97
Głosowanie nr 87.	97
Głosowanie nr 88.	97
Głosowanie nr 89.	97
Głosowanie nr 90.	97
Głosowanie nr 91.	97
Głosowanie nr 92.	97
Głosowanie nr 93.	98
Głosowanie nr 94.	98
Głosowanie nr 95.	98
Głosowanie nr 96.	98
Głosowanie nr 97.	98
Głosowanie nr 98.	98
Głosowanie nr 99.	98
Głosowanie nr 100	98
Głosowanie nr 101	98
Głosowanie nr 102	99
Głosowanie nr 103	99
Głosowanie nr 104	99
Głosowanie nr 105	99
Głosowanie nr 106	99
Głosowanie nr 107	99
Głosowanie nr 108	99
Głosowanie nr 109	99
Głosowanie nr 110	100
Głosowanie nr 111	100
Głosowanie nr 112	100
Głosowanie nr 113	100
Głosowanie nr 114	100
Głosowanie nr 115	100
Głosowanie nr 116	100
Głosowanie nr 117	100
Głosowanie nr 118	101
Głosowanie nr 119	101
Głosowanie nr 120	101
Głosowanie nr 121	101
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o ochronie przyrody	
Komunikaty	
Zamknięcie posiedzenia	
Wyniki głosowań	
Przemówienia i oświadczenia senatorów przekazane do protokołu, niewyłoszone podczas 59. posiedzenia Senatu	
Przemówienie senatora Tadeusza Bartosa w dyskusji nad punktem pierwszym porządku obrad	119
Przemówienie senatora Sergiusza Plewy w dyskusji nad punktem siódmym porządku obrad	121
Przemówienie senatora Tadeusza Bartosa w dyskusji nad punktem dziesiątym porządku obrad	122
Przemówienie senatora Tadeusza Bartosa w dyskusji nad punktem jedenastym porządku obrad	123
Przemówienie senatora Witolda Gładkowskiego w dyskusji nad punktem dwunastym porządku obrad	125

Przemówienie senatora Krzysztofa Jurgieła w dyskusji nad punktem dwunastym porządku obrad	126	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz ustawy o uruchamianiu środków pochodzących z Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej	158
Przemówienie senatora Witolda Gładkowskiego w dyskusji nad punktem czternastym porządku obrad	128	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o wyrobach budowlanych	162
Oświadczenie złożone przez senatora Janusza Bargieła	129	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane	164
Oświadczenie złożone przez senatora Tadeusza Bartosa	130	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o stanie wojennym oraz o kompetencjach Naczelnego Dowódcy Sił Zbrojnych i zasadach jego podległości konstytucyjnym organom Rzeczypospolitej Polskiej	167
Oświadczenie złożone przez senatora Tadeusza Bartosa	131	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw	168
Oświadczenie złożone przez senatora Adama Biele	132	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o dopłatach do oprocentowania niektórych kredytów bankowych	171
Oświadczenie złożone przez senatora Gerarda Czaję	133	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich	172
Oświadczenie złożone przez senatora Witolda Gładkowskiego	134	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw	173
Oświadczenie złożone przez senatora Witolda Gładkowskiego	135	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz o zmianie niektórych innych ustaw	175
Oświadczenie złożone przez senatora Zbigniewa Gołąbka	136	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny	178
Oświadczenie złożone przez senatora Zbigniewa Gołąbka	137	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o czasie pracy kierowców	180
Oświadczenie złożone przez senatora Zbigniewa Gołąbka	138	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia oraz o zmianie ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów	
Oświadczenie złożone przez senatora Sławomira Izdebskiego	139		
Oświadczenie złożone przez senatora Janusza Koniecznego	140		
Oświadczenie złożone przez senatora Mariana Lewickiego	141		
Oświadczenie złożone przez senatora Mariana Lewickiego	142		
Oświadczenie złożone przez senatora Sergiusza Plewę	143		
Oświadczenie złożone przez senatora Sergiusza Plewę	144		
Oświadczenie złożone przez senatora Sergiusza Plewę	145		
Oświadczenie złożone przez senatora Wiesławę Sadowską	146		
Oświadczenie złożone przez senatora Wiesławę Sadowską	147		
Oświadczenie złożone przez senatora Jana Szafranca	149		
Oświadczenie złożone przez senatora Józefa Sztorca	150		
Oświadczenie złożone przez senator Marię Szyszkowską	151		
Uchwały			
Uchwała Senatu w sprawie ustawy – Prawo celne	155		
Uchwała Senatu w sprawie ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo celne	156		
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz o zmianie ustawy o kontroli skarbowej	157		

regulowanych oraz o zmianie niektórych ustaw	182	artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (Konwencji o Europolu), sporządzonej w Brukseli dnia 26 lipca 1995 r.	190
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o usługach detektywistycznych.	184	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji Nr 161 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej służb medycyny pracy, przyjętej w Genewie dnia 26 czerwca 1985 r.	191
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych	186	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o ochronie przyrody	192
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o restrukturyzacji niektórych należności publicznoprawnych od przedsiębiorców	189		
Uchwała Senatu w sprawie ustawy o ratyfikacji Konwencji sporządzonej na podstawie			